

Giới thiệu Ma vũ tiên tu Convert

Audio Truyện: <https://youtu.be/nZGylPLzvp0>

Kiểm cũng không phải là dùng để dương danh lập vạn lợi khí, kiểm, là một loại bỏ những thứ yêu thích, một loại đoạn triết học, danh nhân cất lợi, quyền người cất lực, thân nhân cất liên, tình nhân cất si, cắt đứt hết thầy tham niệm cùng dục vọng, giấu tại bình thường, trầm lộ bất phàm. . .

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Kế Truyện Tu Tiên

Ta gọi Liễu Diệp, sinh hoạt tại một cái tên là Cao Sơn Trán, Lưu Thủy Thôn địa phương. Lưu Thủy Thôn ở đầu sông, Khiếu Liên Giang, rất dài rất dài, nước cũng rất thanh tịnh, ta rất ưa thích nơi này. Bây giờ ta mười lăm tuổi, mặc dù ta từ nhỏ đã không có cha, không có nương, nhưng ta sinh hoạt rất vui vẻ.

Thôn có khách sạn, Khiếu Nghiễm Lai Khách Sạn, uẩn ý khách từ rộng đến, dung nạp sông núi, ngũ hồ tứ hải, chương quỹ họ Đông, tất cả mọi người gọi hân Đông chương quỹ.

Khi còn bé, mẹ ta sinh hạ ta khó sinh chết rồi, cha cùng nương tình cảm thâm hậu, tại nương sau khi chết liền xuống đi theo nàng, cái này mười lăm năm đến, là Đông chương quỹ thu dưỡng ta. Mà lại, ta còn có bằng hữu, Đông chương quỹ nữ nhi gọi Bích Liên, là cái rất đáng yêu cô nương.

Cha mẹ ta chết sớm, khi đó ta còn nhỏ, không có không thể bảo vệ bọn hân, bây giờ ta trưởng thành, ta thể muốn bảo vệ tất cả tại trong lòng ta vị trí trọng yếu người!

Nguyên vọng của ta đâu. . . Là trở thành một vị khoáng thế đại hiệp, dạng này ta liền có năng lực bảo hộ ta yêu người, còn có thể ngự kiếm bay lên không trung, nhìn xem Liên Giang đến cùng dài bao nhiêu, mây trắng đến tận cùng có bao nhiêu trắng, trên trời đến cùng có hay không thần tiên.

"Liễu Diệp, nhanh rời giường, đến giờ gì rồi, tiểu tử thú, xem ta như thế nào thu thập người!"

Trong con mộng lung, bên tai bỗng nhiên truyền đến đinh đinh đang đang tiếng thiếu nữ, như mộng như ảo, càng ngày càng gần, chỉ nghe cửa phòng "A..." một tiếng bị đẩy ra, Liễu Diệp đột nhiên ngồi dậy. . .

Liễu Diệp thật dài hít vào một hơi, chậm rãi phun ra, chỉ cảm thấy tâm tình thư sướng, vạn sự nhẹ nhõm, nguyên lai hân vừa mới chính làm tốt mộng.

"Tiểu tử thú, còn chưa chịu rời giường cho khách nhân châm trà đi, lại còn bày làm ra một bộ tu luyện tiên pháp tư thế, cũng không xấu hổ." Nói chuyện thiếu nữ chính là Đông chương quỹ nữ nhi: Đông Bích Liên. Tiểu nha đầu lớn một trương mặt tròn, khí sắc hồng nhuận phơn phớt, hình dạng mặc dù không thể nói tuyệt trần, nhưng cũng có mấy phần tư sắc, mi thanh mục tú, hai bên đầm cái đuôi ngựa biện, tại Lưu Thủy Thôn, ngược lại là có rất nhiều thiếu niên chung tình nàng.

Nàng từ nhỏ cùng Liễu Diệp cùng nhau lớn lên, chỉ so với hân muộn ra đời một ngày. Hai người quan hệ cũng không tệ lắm, bình thường liền yêu trợn lẫn cãi nhau cái gì, Đông chương quỹ cũng sớm đã thành thói quen, ngược lại là không có để ở trong lòng.

"Thôi đi, nữ nhân các người, liền là tóc dài, kiến thức ngắn. Hiện tại lão thần tiên, đều là bày biện ta cái tư thế này, lại nói, không cho ăn thịt heo, còn không cho nhìn heo chạy sao?" Nguyên lai Liễu Diệp mỗi ngày rời giường đều sẽ ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, thật dài hô hít một hơi không khí mới mẻ lại xuống giường, cái thói quen này đã tiếp tục rất nhiều năm.

"Tiểu tử thú, còn muốn ăn thịt heo, phòng bếp heo tạp toái không ít, muốn hay không suy tính một chút?" Bích Liên phải tay vịn khung cửa, thuận thế dựa vào ở phía trên, một bộ ngang ngược vô lý đáng vẻ, sơ dương tia nắng ban mai, chiếu vào khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng bên trên, hồng hồng, hiển thị rõ tình thần phấn chấn. Đối với nàng ngang ngược, Liễu Diệp cũng sớm tập mãi thành thói quen, từ không tức giận.

"Ai nha, vậy cũng không đúng dịp, Đông bá bá nói, hôm nay là nghiễm lai khách sạn khai trương hai mươi năm tròn thời gian, chẳng những có thịt heo, còn có gà có vịt, thức ăn nhưng phong phú, Đông thúc thúc còn nói, bữa ăn này ăn ngon, biểu tượng ngày sau a, ta nghiễm lai khách sạn, sinh ý thịnh vượng, tài nguyên rộng tiến!" Liễu Diệp niên kỷ tuy nhỏ, đầu ngược lại là linh quang. Đông chương quỹ cũng rất ưa thích tiểu gia hỏa này, bình thường khách sạn có chút phiền toái nhỏ, Liễu Diệp ra cái ý đồ xấu, thật đúng là giải quyết.

Bận rộn xong khách sạn một ít sự vật, liền đã đến giờ Tuất, mặt trời lặn hoàng hôn, sắc trời hương muộn, thời khắc này ráng chiều xinh đẹp nhất, không lâu liền tương nghênh đến lại một buổi tối.

Gió nổi lên mây đi, ngoài khách sạn người đi đường ít dần, một ngày bận rộn cuối cùng sẽ tại buổi chiều kết thúc, mà tại bên trong khách sạn, lão bản Đông chương quỹ, phân phó đầu bếp làm tiệc tối, một bàn lớn thức ăn, phẩm sắc đều tốt, làm cho người ta thèm nhỏ dãi.

Những năm qua cái này ngày canh giờ, trong khách sạn cũng sẽ làm đến cả bàn thức ăn ngon, khao đoàn người, trong đó nhân số, bao quát đầu bếp ở bên trong, tuy chỉ có bốn năm, nhưng bọn hắn lâu dài cùng một chỗ, cũng là dựng dựng ra nhà hương vị.

Đêm nay cùng ngày thường vô thường, com tối thời gian, bọn hắn tụ tại trên một cái bàn, chuẩn bị đi ăn com, nhưng hôm nay bầu không khí, tựa hồ cùng bình thường có chút khác biệt, lại là Liễu Diệp, mặc dù đựng đầy một bát com, đũa cũng đã nắm trong tay, đứng là nhỏ ăn chưa tiến, lệch ra cái đầu, nghĩ sự tình gì xuất thần, tại hắn trong ánh mắt, có mấy phần bi thương, nhưng lại có mấy phần kỳ vọng.

Đồng chương quỹ nhìn ở trong mắt, đã sáng tỏ, Liễu Diệp từ nhỏ từ hắn nuôi lớn, đứa nhỏ này từ nhỏ đã không có cha mẹ, tất nhiên là thế gian cực lớn đau khổ sự tình, một khi nghĩ lên thân thể của mình, khó tránh khỏi trong lòng bi thương, bất quá tại mấy năm trước, có một vị lão thần tiên, dọc đường nghiêm lai khách sạn, đối Liễu Diệp như có chút hóa chi ý, cũng hứa hẹn tại hắn mười lăm tuổi năm đó, đem hắn tiếp nhập tu tiên môn phái, cùng chúng đệ tử cộng đồng tu luyện tiên pháp, chống cự yêu ma, giữ gìn nhân gian chính đạo.

Bây giờ, hắn vừa vặn mười lăm tuổi.

Liễu Diệp nguyện vọng lớn nhất mà có thể tiến vào tu tiên môn phái, học tập tiên pháp, mặc dù giờ phút này cũng không che chở thương sinh chí lớn, lại là vì ngày sau bên cạnh thân cận người, không còn bị thương tổn. Từ lão thần tiên đối với hắn hứa hẹn về sau, liền thường xuyên trong mộng nhìn thấy mình ngự kiếm phi hành, không chế cửu thiên, sau đó tỉnh lại đều làm tu luyện tư thái bộ dáng, hi vọng mình có thể cùng tu tiên thêm gần một bước.

"Hồn tiểu tử, ăn com đi, phát cái gì bức tức, tới tới tới. . . Ăn thịt heo lạc!" Bỗng nhiên bên tai một đạo thanh thúy thanh âm vang lên, Bích Liên ngẩng lên cái đầu nhỏ nhìn Liễu Diệp một hồi, gặp hắn nghĩ sự tình gì xuất thần, cầm lấy đũa, kẹp chút ăn thịt, phóng tới hắn trong chén.

Liễu Diệp cười cười đáp lại, thu hồi trong lòng một chút cảm xúc, ngày hôm đó dùng qua com tối, khi màn đêm buông xuống, đây sao tuyệt điểm hư không, ánh trăng cửa hàng đại địa thời điểm, Liễu Diệp bò lên trên nóc nhà, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, tại bên cạnh hắn, còn có một vị cô nương, Bích Liên.

Bọn hắn ngồi cùng một chỗ, cộng đồng hưởng thụ đầy trời ánh trăng sáng chói, trầm mặc nửa ngày, Liễu Diệp quay đầu nhìn về Bích Liên, cười cười nói: "Bích Liên, hai người chúng ta, từ nhỏ cùng nhau lớn lên, trong mắt ta, ngươi chính là của ta thân nhân, ta sinh mệnh người trọng yếu nhất, tựa như thân muội muội của ta, ta về sau nhất định sẽ hảo hảo bảo hộ ngươi, nếu có một ngày ta đi, ngươi có nhớ ta hay không?"

"Ân. . . Trong mắt ta, ngươi cũng là ta sinh mệnh người trọng yếu nhất, nếu có một ngày ngươi đi, ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ trở lại, bởi vì nơi này là nhà của ngươi, chẳng những có ta, còn có cha, chúng ta đều sẽ chờ ngươi trở về."

Bích Liên một trận vui cười, mặc dù nàng bình thường có nhiều cùng Liễu Diệp cãi nhau, nhưng là làm nên, trong lòng liền đối với Liễu Diệp có ý vui mừng, lúc này nàng còn nhỏ, tự nhiên là không hiểu cái gì tình yêu sự tình, cũng không phân rõ loại này vui vẻ cùng đối cha có khác biệt gì.

Ngày thứ hai Liễu Diệp lên cái sớm, giờ phút này Bích Liên còn đang ngủ giấc thẳng, mở cửa phòng, ngoài cửa có sâu lộ nặng, Thiên Phương bụi mông, hít thở thiên nhiên không khí mới mẻ, xoay người một cái, bỗng nhiên nhìn thấy bên cạnh trên gương đồng, có động tĩnh truyền đến, hô hô thanh âm, vô mắt nhìn đi, gương đồng như trong hồ nước nước, nhộn nhạo, lập tức một khuôn mặt người, xuất hiện tại trên gương đồng, có khẽ cười âm thanh truyền ra, hòa ái thân thiết.

"Liễu Diệp, ngươi có thể nghĩ tốt theo ta cùng nhau đi tới Đẳng Vân Phong, tu luyện tiên pháp, ngày sau được thành, trăm yêu trừ ma, giữ gìn nhân gian chính đạo?" Nguyên lai chính là năm đó hứa hẹn Liễu Diệp vị kia lão thần tiên, không biết lấy cái gì phương pháp, xuất hiện tại trong gương đồng, cũng cùng mình đối thoại.

Mới đầu, Liễu Diệp còn chưa kịp phản ứng, trên mặt có nhiều kinh hãi bộ dáng, về sau nhìn thấy là lão thần tiên, trong lòng bình tĩnh lại, trên mặt hiển thị rõ chân thành thân nhiên, không có chút nào ti vết, vui vẻ một phen, đối gương đồng hồi đáp: "Lão thần tiên, ta đã quyết định, ta nguyện ý cùng ngài tiến về tiên sơn, cùng chúng đệ tử cộng đồng tu hành, ngày sau nếu có có thể vì, tất nghe dạy bảo, vì thiên hạ thương sinh, tận một phần sức mọn."

"Như thế rất tốt, hôm nay ta sẽ để cho trong môn đệ tử, xuống núi trước chỗ này, tiếp ứng ngươi về núi, nhập chúng ta phái người, cần ghi nhớ sơ tâm, tuân sư thủ kỷ, không được giết chóc thương sinh, làm hại bách tính, lúc này lấy Đẳng Vân Phong cầm đầu, chung cùng tiến lùi, chống cự ngoại địch."

Liễu Diệp đáp lại qua đi, nhưng gặp gương đồng lại một trận chập trùng, cẩn thận nhìn nhìn, lão thần tiên lại biến mất tại trong gương đồng, hắn lau lau tấm gương, lau một phen, cũng không nhìn thấy bất luận cái gì không chỗ tầm thường, bóp bóp mặt, xác định đây không phải nằm mơ, giờ phút này lòng tràn đầy vui vẻ, đem trong khách sạn một chút việc vặt sớm làm tốt, thẳng đến thái dương mới lên, mới làm xong.

Hôm qua bận rộn một ngày, Bích Liên ban đêm ngủ ngon giấc, rời giường, rửa mặt qua đi, tựa như thường ngày, tiến đến Liễu Diệp gian phòng, gọi hắn rời giường, đi vào trong phòng, vừa đi vừa về tứ phương, lại là không có nhìn thấy thân hình của hắn.

Trong lòng có chút kinh ngạc, dĩ vãng cái này canh giờ Liễu Diệp đều vẫn là đang ngủ, nghĩ không ra hôm nay so với chính mình lên còn phải sớm hơn, hạ khách phòng, nhưng gặp khách sạn mấy chục tấm trên mặt bàn, đều đã chuẩn bị kỹ càng nước trà, tại sứ trắng ấm nước bên trong, tinh tế nhìn nhìn, còn có khói trắng lượn lờ, từ trong ấm trà từ từ đi lên.

Bốn phía tìm, phòng bếp khách phòng, đại sảnh hành lang, cũng không từng phát hiện Liễu Diệp thân hình, thẳng đến Bích Liên ngửa đầu hướng nóc nhà nhìn lại, quả nhiên, giờ phút này Liễu Diệp chính một người ngồi một mình ở nóc nhà, nghĩ đến cái gì sự tình xuất thần, trên mặt có vẻ vui mừng, không lắm che giấu.

Bích Liên đứng lên thang lầu, bò lên trên nóc nhà, lặng lẽ đi đến Liễu Diệp sau lưng, Liễu Diệp lại là không chút nào từng phát giác, Bích Liên giương lên cái đầu nhỏ, tay nhỏ tại Liễu Diệp bả vai vỗ, mang trên mặt khẽ cười cho, tại sơ dương tia nắng ban mai dưới, rất có vài phần mỹ nhân nhi tư sắc.

Liễu Diệp quay đầu, mỉm cười: "Bích Liên, nguyên lai là người nha, người cái gì thời điểm đi lên."

"Uy. . . Liễu Diệp, nghĩ cái gì sự tình đâu, lại muốn như thế xuất thần? Ngay cả ta cái gì thời điểm đi lên, người cũng hoàn toàn không biết, hừ. . ." Bích Liên lệch ra cái đầu, trạng thái không để ý tới Liễu Diệp, đã thấy Liễu Diệp trên mặt y nguyên treo nhân nhật tiểu dung, nói với nàng: "Thật xin lỗi a Bích Liên, bên ta mới chính suy nghĩ một ít chuyện, không có chú ý tới người."

Bích Liên trong lòng kỳ quái, sao Liễu Diệp hôm nay như biến thành người khác giống như, ngày xưa mình như vậy nũng nịu, Liễu Diệp có nhiều châm chọc, hai người cãi nhau đã thành chuyện thường ngày, hôm nay Liễu Diệp vậy mà chưa từng có nói mình không phải, còn đạo lên xin lỗi đến, cũng làm cho Bích Liên có chút không thích ứng.

"Liễu Diệp, người ngày hôm nay là thế nào, tại sao ta cảm giác người giống biến thành người khác giống như, có phải là có chuyện gì hay không giấu diếm ta, nhanh. . . Nói cho ta nghe một chút đi!" Bích Liên đi lên phía trước mấy bước, cùng Liễu Diệp xếp hàng ngồi xuống, trên mặt có vẻ chờ đợi.

Liễu Diệp đem hôm nay thật sớm cùng lão thần tiên đối nói cho Bích Liên nghe, Bích Liên còn nói cho cha nghe, Đông chương quỹ hợp lý lúc kinh hãi, đi đường chênh lệch điểm không có bị trên đất cái chồi trượt chân, trên mặt có nhiều không dám tin, đối Liễu Diệp nói: "Người nói cái gì, năm đó vị kia lão thần tiên nói muốn tiếp người nhập Đăng Văn Phong tu luyện? Cái này. . . Cái này thật sự là quá tốt!"

Bích Liên cùng Liễu Diệp không rõ đạo lý trong đó, vì sao Đông chương quỹ sẽ cao hứng như thế.

Nguyên lai. Tại hiện thế trong tiên giới, tổng cộng có bảy đại tu tiên thắng địa, tên là: "Đăng Văn Phong, Thục Sơn, Dao Sơn, Hoa Sơn, tiêu dao phong, nam đạo môn, bắc tu chân." Cái này chư loại chính phái thế lực đệ tử trải rộng thiên hạ, không ai không biết, trong đó lấy Đăng Văn Phong nhất là phồn vinh hưng thịnh, bất luận bách tính bình dân, quan to hiển quý, đều lấy nhập trong môn tu tiên làm vinh.

Liễu Diệp có thể có được như vậy kết cục, cũng coi là xứng đáng hẳn chết đi cha mẹ, tương lai đảm đương trách nhiệm, trăm yêu trừ ma, khi thành đại khí!

Những năm qua Đăng Văn Phong bên trong người mới xuất hiện ló ló, lịch đại tiên tổ bên trong, cũng có cơ duyên xảo hợp, thiên tư thông minh người, từng tu luyện đại thành, thực lực cao thâm mật trắc, kể đến sau mặc dù không bì kịp, nhưng cũng có thể di sơn đảo hải, đăng văn giá vũ, ngự kiếm phi hành, càng có cường giả biến hóa đa đoan, pháp lực thâm hậu, vì thế nhân chỗ ca tụng.

Ngày hôm đó Liễu Diệp cùng Đông chương quỹ cùng Bích Liên làm rất nhiều cáo biệt, bọn hắn cộng đồng sinh hoạt hơn mười năm, sớm đã xem đối phương như thân nhân, nghĩ đến hôm nay liền đem tách ra, trong lòng tất nhiên là không bỏ, Bích Liên mặc dù thường ngày cùng Liễu Diệp cãi nhau, nhưng cũng là nói năng chua ngoa nhưng tâm lòng như đậu hũ, hai người quan hệ tất nhiên là muốn tốt, hôm nay biết được các loại sự vật, vốn nên vì Liễu Diệp cảm thấy cao hứng mới là, lại là nại không ở chảy ra nước mắt.

"Mau nhìn a, trên trời, trên trời có thần tiên!"

"Ai nha! Cũng không phải đâu, nghe nói a, hôm nay Đăng Văn Phong Tiên Tôn, phái trong môn đệ tử, đến đây ta Lưu Thủy Thôn tiếp ứng một vị thiếu niên, tiến về tiên sơn tu hành, cũng không biết là con cái nhà ai, quả nhiên là tổ tiên tích đức, vậy mà gặp gỡ chuyện tốt bực này!"

Ngoài khách sạn, chợt có tất tác thanh âm truyền đến, Liễu Diệp trong lòng khẽ động, nghĩ là lão thần tiên phái đệ tử trước tới tiếp ứng, thu thập xong bọc hành lý, vội vàng chạy ra khách sạn, Đông chương quỹ cùng Bích Liên theo sát mà lên, nhưng gặp ngoài khách sạn đâu, rất nhiều người ngẩng đầu nhìn lên trời, trong miệng tán thưởng không thôi, đều cảm chỗ từ.

Liễu Diệp cùng Đông chương quỹ, Bích Liên, cũng đều ngẩng đầu nhìn lên trời, nhưng gặp tình không vạn lý, mây trắng mờ mịt, màu lam trong hư không, lại có hai đạo ảo xanh thân hình, khổng lồ trường kiếm, chạy như bay tới. Đây ra bên cạnh mây mù, ào ào phong thái, tựa như tiên thần, một thân chính khí ngang nhiên, tiện sát mắt người.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Yêu quái

Thanh quang lấp lóe, xẹt qua bầu trời. Hai vị Đăng Văn Phong đệ tử trẻ tuổi, ngự kiếm phá không, chậm rãi giáng lâm mặt đất.

"Ta chính là Đăng Văn Phong đệ tử Mộc Trường Thanh, bên cạnh vị này là sư muội của ta Lục Ngọc, lần này là dâng Tiên Tôn chi mệnh, nghênh đón tiểu sư đệ tiến về Đăng Văn Phong tu hành, ngày sau đắc thành chính quả, trừ ma vệ đạo, vì thiên hạ thương sinh, tận một phần sức mọn. Nếu như không

có cái gì vấn đề, xin mời tiểu sư đệ theo chúng ta cùng nhau tiến về Đãng Vân Phong thôi "

Hai vị này tuổi trẻ Đãng Vân Phong đệ tử, nam anh tu phi phạm, khí vũ hiên ngang, nữ mỹ mạo tịnh lệ, bông bênh giống như tiên, hai người một thân chính khí凛然, không hổ là đệ tử Đãng Vân Phong đệ tử tài tử.

Khoảng cách gần quan sát hai vị Đãng Vân Phong đệ tử, ở đây có nhiều tán dương ngôn ngữ, Đãng Vân Phong chính là đương kim tu tiên chính đạo trụ cột, trăm ngàn năm qua, may mắn mà có có những này người chính đạo sĩ, hiện nay nhân gian thế giới, mới từ đầu đến cuối chưa từng bị tà ma ăn mòn.

"Hai vị sư huynh sư tỷ, ta gọi Liễu Diệp, đa tạ hai vị trước tới tiếp ứng, đến Đãng Vân Phong, ta ôn hòa đi theo chư vị sư huynh sư tỷ, học tập cho giỏi tiên pháp, tương lai cũng giống Tiên Tôn như vậy, giúp đỡ chính nghĩa, trừ bạo giúp kẻ yếu, lấy lo trước cái lo của thiên hạ. Dốc hết toàn bộ, giữ gìn tình đồng môn, Tiên Tôn vun trồng chí ý."

"Như thế rất tốt, cuối cùng Tiên Tôn không có nhìn lầm người, tới đi, theo ta cùng một chỗ, tiến về Đãng Vân Phong đi thôi" Mộc Trường Thanh ánh mắt cùng Lục Ngọc đối mặt, hai người bàn tay tại trước mặt trong không khí lắc lư, đến lúc đó thanh quang chợt hiện, một thanh trường kiếm, trôi nổi tại không, ra hiện tại bọn hắn trước mặt.

Cái này hai chuôi trên trường kiếm, đều ẩn ẩn có linh quang lưu động, hiển nhiên không phải vật tầm thường, nhưng gặp hai người thi triển pháp thuật, trường kiếm lại thốt tự sinh dài, trường lớn mấy lần, đủ để dung hạ mấy người, đồng thời cười trên đó.

Mộc Trường Thanh ngự động pháp thuật, nắm tay một điểm, trường kiếm từ giữa không trung hạ xuống, tại Liễu Diệp bên chân dừng lại, đám người nhìn nhìn cảnh tượng trước mắt, không vừa không động cho tắc lưỡi, nhưng gặp Lục Ngọc đã thốt từ nhảy lên nâng tự thân thanh trường kiếm kia phía trên, Liễu Diệp thấy thế, một cước giẫm tại Mộc Trường Thanh đầu kiếm, gặp cũng không dị dạng, nhờ vào đó bước lên, cùng Bích Liên bọn người lần nữa cáo biệt, rốt cục muốn rời khỏi lưu thủy thôn, tiến về Đãng Vân Phong, tu luyện tiên đạo.

"Nắm chặt phía sau lưng của ta!" Mộc Trường Thanh nhắc nhở một câu, Liễu Diệp còn chưa kịp phản ứng, bỗng nhiên quanh thân một cỗ dị năng khí lưu, trường kiếm dần dần lên cao, cuối cùng phá không mà lên, chỉ lên trời bên cạnh mà đi, Lục Ngọc sau đó, theo sát mà lên.

Trên bầu trời to lớn khí lưu, để Liễu Diệp vội vàng không kịp chuẩn bị, trong lòng kinh hãi một hồi lâu, nắm chắc Mộc Trường Thanh phía sau lưng, vụng trộm nhìn nhìn dưới trường kiếm, đã là khó mà tính ra độ cao, hơi ngẩng đầu, bên cạnh mây trắng thổi qua, có ngỗng trời mấy con, huyết dài bay qua.

"Mới đầu, Liễu Diệp trong lòng còn từ kinh hãi, về sau vì cái này đập vào mắt cảnh trí hấp dẫn, ngẩng đầu có mây trắng ngàn vạn, phong thanh giống như lướt, vạn trượng phía dưới, cũng là lưu thủy cao sơn, hoa hồng cỏ xanh, đập vào mi mắt, chỉ cảm thấy một chút nhìn tận ngàn dặm, một lòng cảm thụ thiên hạ!"

Nhắm mắt, mở mắt, Liễu Diệp mỗi một cái động tác tinh tế, đều tại cảm thụ thiên nhiên, hưởng thụ giữa thiên địa tự thành kỳ cảnh mỹ lệ, hùng vĩ vô cùng, trong lòng càng thêm có phương hướng, hần chậm dần cảm xúc, thu hồi kích động trong lòng, đối Mộc Trường Thanh nói: "Sư huynh, ngày sau ta có phải hay không cũng có thể giống người như vậy, bay lượn chân trời, rong ruổi trời cao?"

"Chuyện nào có đáng gì, chỉ cần người cùng theo chúng ta cùng nhau dốc lòng tu luyện tiên pháp, chớ có nói ngự kiếm, chính là cao đẳng đẳng vân chi thuật, có thể tu tập, so với chúng ta ngự kiếm chi thuật, lại là cao cấp nhiều hơn, yên tâm đi, đã Tiên Tôn có thể tự mình tiến cử, muốn chúng ta mang người trở về, chắc hẳn ở trên thân thể người định có chỗ hơn người, nghe nói mấy trăm đến đây, Tiên Tôn chỉ từng dẫn tiến một người tiến về Đãng Vân Phong, đó chính là Đại sư huynh của chúng ta: Tinh Vân!"

"Tinh Vân sư huynh pháp lực cao cường, thiên tư thông minh, chính là chúng ta lần tiếp theo chương môn người ứng cử, không nói đến người cũng có thể có được sư huynh như vậy thiên phú, nhưng nếu là Tiên Tôn coi trọng đệ tử, tự nhiên là không kém đi đâu, chờ đến Đãng Vân Phong, người chỉ cần an tâm tu luyện là được."

"Sư huynh, không xong, chương môn truyền đến tin tức, nói lưu thủy thôn bên ngoài mấy trăm dặm thành Lạc Dương, có yêu nghiệt làm hại, bách tính dân chúng lâm than, cần nhắc đến chúng ta lĩnh mệnh đến đây lưu thủy thôn tiếp ứng tiểu sư đệ, đường xá khá gần, cho nên phản phó chúng ta tiến về điều tra, tạm không thể đánh cỏ động rắn, sợ chúng ta không phải yêu vật địch thủ."

Mộc Trường Thanh đang cùng Liễu Diệp đối thoại, bên cạnh ngự kiếm đồng hành Lục Ngọc, trong tay cầm một trương phổ thông giấy trắng, phía trên từ bút mực viết mấy dòng chữ, nguyên lai mới tại Mộc Trường Thanh cùng Liễu Diệp đối thoại thời điểm, có tiên hạc đưa tin, cáo tri Lục Ngọc yêu ma làm hại một chuyện, lập tức đem việc này nói ra, cùng Mộc Trường Thanh cân nhắc một phen, nhìn muốn ứng đối ra sao thành Lạc Dương làm hại yêu nghiệt.

"Chương môn có hay không nói là bức nào yêu nghiệt làm hại?" Mộc Trường Thanh chỉ muốn biết ra sao yêu quái, lại dám can rờ như thế, dưới ban ngày ban mặt, cũng dám hành hung hại người, nhưng trong tín thư cũng không nâng lên ra sao yêu quái, chỉ đề bọn hắn nhất định phải chú ý cẩn thận, lần này tai họa bách tính yêu quái, cũng không phải là bình thường tiểu yêu, Nhược không cách nào đem diệt trừ, cắt không thể hành động thiếu suy nghĩ, cần đưa tin đến Đãng Vân Phong, điều khiển giúp đỡ, cùng nhau trừ yêu.

Lục Ngọc đem thư cho Mộc Trường Thanh nhìn qua, trong lòng của hắn tốt một phen suy tính, chậm rãi nói ra: "Xem ra yêu quái này cũng không đơn giản, dựa theo chương môn ý tứ, chúng ta cái này liền đi thành Lạc Dương, đánh thăm dò hư thực, Nhược là yêu nghiệt quá mạnh, chúng ta cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp khác."

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc khu động pháp thuật, trường kiếm chuyển đổi phương vị, hướng thành Lạc Dương phương hướng mà đi.

"Sư huynh sư tỷ, yêu quái có phải hay không rất đáng sợ, ta tại lưu thủy thôn chờ đợi cả một đời, đều chưa từng gặp qua yêu quái, không biết bọn họ có

phải hay không thật như mọi người truyền ngôn như vậy đáng sợ, hút nhân tính nguyên, sát nhân hại mệnh." Tiến về Đấng Văn Phong ngày đầu tiên, Liễu Diệp liền gặp được loại chuyện này, ngoại trừ trong lòng có chút sợ hãi, cũng không thiếu được hiếu kỳ, liền nhin không được hỏi thăm.

"Sur đệ, ngươi phải nhớ kỹ, phạm là yêu ma, đều là mặt người dạ thú, lãnh huyết vô tình, bọn hần tổn hại nhân mạng, tai họa thương sinh, thực là tội không thể tha, ngày sau ngươi gặp được yêu ma, nếu có thể vì, cắt không thể nhân từ nương tay, nhất định phải trừ cho sừng, từ xưa chính tà bất lưỡng lập, chính thì là chính, tà chính là tà, chính tà phân chia, ngày đêm khác biệt!"

Đang nói tới yêu ma thời điểm, Mộc Trường Thanh cảm xúc rõ ràng trở nên kích động rất nhiều, nguyên lai, hần vốn cũng là sơn thôn nông gia tiểu hài, lại bởi vì lúc ấy yêu ma là mối họa, giết hại cha mẹ của hần, nếu không phải Đấng Văn Phong tiên bối kịp thời đuổi tới, tru sát yêu ma, cũng đem hần mang về Đấng Văn Phong tu hành, giờ phút này chỉ sợ sớm đã nhìn không thấy nhân thế ở giữa đủ loại, nơi nào còn có cái này một thân tu vi.

Đối Mộc Trường Thanh tới nói, vị kia Đấng Văn Phong tiên bối chính là hần tái tạo phụ mẫu, lại tại một lần Tru Ma trong chiến dịch chết, vì giữ gìn chính đạo, tiên bối hi sinh mình. Mộc Trường Thanh đau lòng nhức óc, những năm gần đây, ghét ác như cừu, một lòng giữ gìn chính nghĩa, càng không muốn uổng phí Đấng Văn Phong đem hần bồi dưỡng đến tận đây, đại ân đại đức, thực là khó mà hồi báo, kiếp sau làm trâu làm ngựa, cũng là cam tâm tình nguyện.

Biết được những này bị thống đi qua, Liễu Diệp trong lòng biết xúc động sư huynh chuyện cũ, đoạn đường này liền từ im lặng, không nói thêm gì nữa, bọn hần ngự kiếm hướng nam, qua tốt một đoạn thời gian, liền từ đến thành Lạc Dương trên bầu trời, dùng thân hình, nhìn xuống dưới, lại là phóng nhãn phương viên, không thấy bóng người, chỉ lưu lại khô bại vàng, theo gió phát phới, có nhiều gấp hạo kiếp bộ dáng.

Bọn hần ngự kiếm mà xuống, đi vào nội thành. Trong thành hoang vu một mảnh, khó tìm sinh cơ! Dĩ vãng thành Lạc Dương mặc dù không nói là bực nào nơi phồn hoa, ngựa xe như nước, lại cũng chưa từng dừng lại, đầu đường cuối ngõ, rao hàng gào thét, lúc nào cũng chưa ngừng, nhìn giờ phút này cảnh tượng, quả thật là yêu nghiệt làm hại không thể nghĩ ngờ.

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc nhìn bốn phía, nhưng gặp bốn phía cửa sổ đóng chặt, tùy ý tìm mấy chỗ người ta, cũng không thấy bóng người, chỉ có còn sót lại hoàn toàn tĩnh mịch, cuối cùng thật vất vả tại một nhà bách tính trong phòng cảm ứng được sinh mệnh khí tức, gõ cửa phòng, lại là không thấy để ý tới.

Ra ngoài bắt đầu đi, Mộc Trường Thanh đành phải thi triển pháp thuật, phá cửa mà vào, đã thấy hai vị lão nhân, nghĩ là nam nữ vợ chồng, sắc mặt ố vàng, run run rẩy rẩy, uốn tại đáy bàn phía dưới.

"Lão nhân gia? Lão nhân gia?" Mộc Trường Thanh liền tiếp hô vài câu, hai vị lão nhân từ đầu đến cuối chưa từng phản ứng, lại là càng phát sợ hãi, thân thể rung động lợi hại hơn.

Liễu Diệp đợi sau lưng Mộc Trường Thanh, Lục Ngọc hướng phía trước đạp vào hai bước, thân hình trầm xuống, cùng lão nhân bảo trì tại cùng một cái góc độ, dùng thanh âm ôn nhuận nói ra: "Lão nhân gia, các ngươi không cần sợ hãi, chúng ta là Đấng Văn Phong đệ tử, lần này là dâng chương môn chi mệnh, trước chỗ này trừ yêu."

Quả nhiên, lời vừa nói ra, hai vị lão nhân mới thoáng có phản ứng.

Trong đó một vị lão nhân chậm rãi ngẩng đầu, thân hình run rẩy tốt hơn chút nào hứa, quan sát bên cạnh mấy đạo thân hình, nhưng cảm giác bọn hần không hề giống là yêu quái, đẩy bên cạnh bàn ghế, nhẹ nhàng nói ra: "Lão bà tử, ngươi nhìn, bọn hần không phải yêu quái!"

Hai vị lão nhân lúc này mới an tâm, ngẩng đầu, hỏi Lục Ngọc nói: "Các ngươi thật sự là Đấng Văn Phong đệ tử?"

Lục Ngọc mỉm cười trả lời: "Lão nhân gia, chúng ta là Đấng Văn Phong đệ tử, ngài có thể nói cho ta biết thành Lạc Dương phát sinh cái gì sự tình sao? Vì sao bốn phía cảnh tượng như vậy, thật không phải thường ngày thấy, cái kia yêu quái, lại là cái gì địa vị, lại dám như thế làm ác."

Chỉ nghe hai vị lão nhân chậm rãi nói đến, lúc nói chuyện, trên mặt có nhiều kinh hãi chi sắc, khó quên yêu nghiệt hung ác.

Nguyên lai, tại mấy ngày trước, thành Lạc Dương hay là phồn hoa một mảnh, lại không biết từ nơi nào xuất hiện một cái yêu quái, yêu quái này rất là lợi hại, liền tiếp hại chết mấy vị đến đây trừ yêu đạo trưởng, về sau ở trong thành, không ngừng có người mất tích, làm sao cũng không thấy bóng dáng, ngay sau đó lại có người ở ngoài thành vùng ngoại thành bắt tha ma, phát hiện những cái kia mất tích người thi thể, những thi thể này tất cả đều sắc mặt trắng bệch, không một tia huyết sắc, nghĩ là bị yêu quái hút tinh nguyên, bộ dáng nhưng cực sợ.

Sau đó tin tức liền tại thành Lạc Dương khuếch tán ra đến, một số người bởi vì e ngại yêu quái, đều đã trốn đến địa phương khác đi, chỉ là chúng ta những này đáng thương nhà nghèo, không có con cái, đến địa phương khác, không chỗ nương tựa, cũng chỉ có thể chờ chết, cho nên đành phải lưu lại, trải qua lo lắng đề phòng sinh hoạt, mọi người ban ngày cũng không dám ra ngoài môn, hiện tại liên nam tử trẻ tuổi, cũng không dám tùy tiện ra ngoài, cũng không có người thấy yêu quái hình dạng, chỉ biết là yêu quái kia nơi ở chính là bãi tha ma, mỗi ngày lúc đêm khuya vắng người, đều xảy ra hiện ra tại đó.

"Tức là như thế, đêm nay chúng ta liền cùng nhau đi tới bãi tha ma, sẽ biết cái này yêu quái, ta ngược lại muốn xem xem, đến cùng là cái dạng gì yêu quái, huyền não toàn bộ thành Lạc Dương lòng người bàng hoàng." Mộc Trường Thanh trong lòng hạ quyết tâm, Lục Ngọc cũng khẽ gật đầu.

Để bảo đảm Liễu Diệp an toàn, bọn hần quyết định để Liễu Diệp đợi ở chỗ này, tạm thời không nên đi ra ngoài, nhưng lại bị cự tuyệt: "Sư huynh sư tỷ, ta biết yêu quái kia rất lợi hại, nhưng là đã ta ngày sau muốn tới Đấng Văn Phong tu hành, xuống núi thời điểm, thế tất sẽ đụng phải yêu quái, không như thế phiền, liền trước hết để cho ta được thêm kiến thức, lại nói. . . Ta rất cơ linh, nói không chừng đến lúc đó ta còn có thể giúp đỡ cái gì bận bịu đâu!"

"Cái này. . ." Lục Ngọc miệng bên trong nỉ non, thực không biết như thế nào cho phải, đã thấy Mộc Trường Thanh trong miệng quát to một tiếng "Tốt" đôi Lục Ngọc nói: "Đã tiểu sư đệ có này đảm phách, chúng ta cần gì phải cự tuyệt, muốn trở thành Đăng Vân Phong đệ tử, tự nhiên tránh không được có được một phen kiến thức, đến lúc đó chúng ta cũng không nhất định sẽ thua cho cái kia yêu nghiệt, coi như đánh không lại, chúng ta bảo hộ sư đệ thoát đi, hẳn là không có vấn đề."

"Thế nhưng là. . ." Lục Ngọc từ trước đến nay tâm tư kín đáo, vừa muốn nói chuyện, Liễu Diệp lại chen miệng nói: "Yên tâm đi, không có chuyện gì!"

"Tốt a, đã ngạiui khẳng khẳng như thế, vậy liền mang ngạiui cùng nhau đi tới, bất quá đến lúc đó ngạiui tất cả đều đến nghe sắp xếp của chúng ta, cắt không thể chủ quan, vạn sự cần chú ý cẩn thận." Lục Ngọc bắt đầu đi, cũng đành phải đáp ứng trước Liễu Diệp.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Tử vong vòng xoáy

Mặt trời lặn hoàng hôn gió - lạnh lẽo lạnh, lá héo úa khô héo sần tà phân.

Mộc Trường Thanh bọn người dựa theo hai vị lão nhân chỉ thị, thừa dịp thiên còn chưa hoàn toàn biến thành đen, liền hướng bãi tha ma phương hướng mà đi.

Dọc theo con đường này, khắp nơi trên đất bừa bộn, đều là khô héo lá héo úa. Càng là hướng phía trước, hàn phong thấu xương, một cổ quỷ tang chi tức, dần dần lộ ra nồng đậm.

Trong đồng hoang, quạ đen tê mình, trận trận âm phong quanh quẩn, quỷ trong rừng có bao quanh hào quang màu xanh lục, ẩn ở trên mặt, quỷ sâm đáng sợ. Trên mặt đất, ngẫu nhiên có giấy tiền vàng mã, bị gió lạnh thổi phất, trên không trung nhảy múa, ngổn ngang lộn xộn núi mộ phần, tại mảnh này đất hoang, cũng không biết trải qua bao nhiêu năm tuế nguyệt mài xoát, pha tạp mộ bia, phía trên khắc lấy chết đi người danh tự, sớm đã mờ hồ không rõ.

Bóng đêm càng sâu, vung vãi ánh trăng, núi trong mộ, có Lam Yên từ từ đi lên, từ lòng đất toát ra.

Giờ phút này mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc, đều là rút ra trường kiếm, vừa đi vừa về tuần sát, một bước một chuyển, đều là cẩn thận từng li từng tí, Liễu Diệp sau lưng bọn họ, cố nén nơi đây phong hàn, thận trọng từng bước, không dám nói lời nào.

"Nơi đây tà khí rất nặng, chúng ta cần gấp bội cẩn thận mới là, ma nghiệt chẳng biết lúc nào trở về, chúng ta liền trước thủ ở chỗ này, một hồi đánh hẳn trở tay không kịp!" Mộc Trường Thanh dừng bước lại, quan sát bốn phía, xác định không người về sau, đối bên cạnh Lục Ngọc nhẹ nhàng nói câu, liền từ ngưng thần, không nói thêm gì nữa, Lục Ngọc gật đầu hiểu ý, hai người đã làm tốt đầy đủ chuẩn bị.

"Sư. . . Sư huynh sư tỷ, các ngạiui có tin hay không trên cái thế giới này có quỷ? Ta từng nghe các lão nhân nói qua rất nhiều kinh khủng chuyện ma, nơi đây âm trầm đáng sợ, sẽ không lại. . . Sẽ không lại. . ." Nói đến phần sau, Liễu Diệp nuốt ngụm nước bọt, hẳn chỉ cảm thấy quỷ so yêu quái càng là đáng sợ, bình thường nghe các lão nhân nói lên, đều là không rét mà run.

Mộc Trường Thanh nhìn không được có chút cười ra tiếng, ngược lại để nơi đây bầu không khí trở nên không còn đáng sợ như vậy, chỉ nghe Lục Ngọc giải thích nói: "Người chết tức đèn tắt, cũng vô ác quỷ nói chuyện, chỉ bất quá người sau khi chết liền hóa thành vong hồn, vong hồn đem tiền về bọn hần quốc gia, phương tây thế giới cực lạc, chính là Phong Đô. Tại Phong Đô có một tòa thành chết, nghe nói chỉ có người đã chết nhóm linh hồn, mới có thể đến đặt nơi đó, ở nơi đó, linh hồn sẽ có được siêu độ, tại sông vong xuyên lưu bên trong rửa sạch cả đời ký ức, cũng luân hồi chuyển sinh, trở thành mới sinh mệnh."

Nghe Lục Ngọc kiểu nói này, Liễu Diệp mới cảm giác an tâm rất nhiều, đúng lúc này, bên cạnh bỗng nhiên một trận to lớn âm phong, tạo nên đầy trời giấy tiền vàng mã, núi mộ phần phía trên, lại có tất tấc thanh âm truyền ra, ngẩng đầu tứ phương, thanh âm từ các nơi núi mộ phần truyền đến, lại là không thấy người sống, không nghe thấy vật sống.

Chẳng biết lúc nào, núi mộ phần bên cạnh vậy mà xuất hiện rất nhiều cổ nhân loại thi thể, những thi thể này đều sắc mặt tái nhợt, toàn thân không một tia huyết sắc, Liễu Diệp giật nảy cả mình, kém chút không có la xuất ra thanh âm tới.

Bởi vì trước một khắc đồng hồ, tại núi mộ phần bên cạnh, vẫn là không có bất cứ dị thường nào, nhưng bây giờ, lại nhiều những thi thể này, tăng thêm trận trận âm phong tà khí, nhiễu loạn tâm thần, thật làm người khác sợ hãi.

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc cẩn thận dò xét cái này mấy bộ thi thể, không có rõ ràng vết thương, đều là tình khí bị hút khô dẫn đến chết đi, quả nhiên là yêu ma gây nên không giả, nhưng vì sao những thi thể này lại đột nhiên xuất hiện, xác nhận yêu quái ở sau lưng thao túng, bốn phía lại là không

thấy bóng dáng, thực sự cổ quái.

"Sur huynh sư tỷ, nếu không chúng ta liền đi về trước đi, nơi này cái gì cũng không có." Liễu Diệp mới nói xong câu này, bỗng nhiên nghe thấy cách đó không xa có thiếu nữ la lên thanh âm, thanh âm thanh thúy, từ xa tới gần, dần dần, đã gần trong gang tấc.

Đám người ngừng đầu, ánh mắt hướng thanh âm gửi đi điểm nhìn lại.

Trong mông lung, một vị thiếu nữ xinh đẹp, lấy tịch trắng thuần quần áo, bước nhanh chạy trốn mà đến, trong miệng không ngừng la lên "Cứu mạng." Giống như là gặp gỡ cái gì nguy hiểm, Liễu Diệp gặp thiếu nữ này dáng dấp mi thanh mục tú, đưa nàng ngăn lại, hỏi nàng nói: "Cô nương, phát sinh cái gì sự tình?"

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc cũng thấy kinh ngạc, Liễu Diệp hỏi lên như vậy, bọn hắn cũng đang muốn nghe cô nương này kể ra.

"Không tốt! Liễu Diệp, cách xa nàng điểm!" Mộc Trường Thanh nhất thời nhớ tới, cái này hoang sơn dã lĩnh, vì sao lại có một vị cô nương xinh đẹp, hô cứu mạng? Nghĩ là yêu tà biến ảo bộ dáng, muốn lừa gạt đám người, cẩn thận điều tra, vị này thiếu nữ trên thân, quả nhiên có một cổ yêu tà chi khí!

"Sur huynh?" Liễu Diệp quay đầu nhìn về phía mộc Trường Thanh, lại cảm giác thân thể bị thứ gì hấp thụ ở, một cổ cường đại sức lôi kéo, đem hắn kéo lên thiên không, cùng bên cạnh cây cối đỉnh song song mà đứng. Cổ lực lượng này lỗi nặng cường đại, Liễu Diệp hoàn toàn không có phản kháng chỗ trống.

"Yêu nghiệt, mau buông ta ra sư đệ, nếu không định đưa ngươi chém thành muôn mảnh!" Mộc Trường Thanh trường kiếm giờ lên, trực chỉ yêu tà.

Chỉ gặp cái kia yêu tà thiếu nữ một cái tay mang theo Liễu Diệp, không có chút nào có hết sức bộ dáng, quan sát dưới thân đôi nam nữ này, giờ lên một cái tay khác, trên mặt có nụ cười quyến rũ, tại Liễu Diệp trên mặt nhẹ nhàng vuốt ve, cười nói: "Nguyên lai là Đăng Vân Phong đệ tử, chỉ là hai tên tiểu đạo, có gì bản lĩnh, lại thả lớn lối như thế, như có bản lĩnh, liền đi theo ta!"

Lời nói rơi xuống, thiếu nữ kia cường ép Liễu Diệp, ở trong vùng hoang dã chạy vội, liền muốn biến mất tại giữa tầm mắt, chỉ có tiếng cười của nàng, còn quanh quẩn tại bốn phía.

"Đáng hận yêu nghiệt!" Mộc Trường Thanh ngự kiếm đuổi theo, Lục Ngọc cũng chưa từng chần chờ. Hai thanh trường kiếm đồng hành, thẳng phá thân bên cạnh quỷ dị tà phân!

Cũng không biết đuổi bao lâu, Liễu Diệp đã bị yêu quái làm ngất đi, bọn hắn cuối cùng nhìn thấy thiếu nữ mang theo Liễu Diệp, đi vào bờ biển, dừng vào thuyền gỗ, hướng trong biển ương đi.

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc đi vào bờ biển, đang muốn ngự kiếm tiếp tục đuổi đuổi, lại cảm giác thân hình dừng lại, từ trên thân kiếm ngã xuống, thật vất vả mới đứng vững thân hình.

"Sur huynh, không tốt! Nơi đây trong biển chi thủy, chính là trong truyền thuyết Nhược Thủy, bằng thực lực của chúng ta, căn bản không có khả năng tại Nhược Thủy trên không ngự kiếm phi hành, Nhược Thủy trên không, to lớn từ trường dị lực, cũng không phải chúng ta có thể chống cự, xem ra cũng chỉ có thể ngồi mặt khác một chiếc thuyền gỗ, truy đem lên đi."

Lục Ngọc thở dài, tốt ở bên cạnh lại còn có chiếc thuyền gỗ, cũng không biết có phải hay không đặc biệt vì bọn hắn chuẩn bị, nhưng Liễu Diệp bị yêu nghiệt cướp đi, bọn hắn trách nhiệm trọng đại, cho dù biết chuyện này là đầm rồng hang hổ, cửu tử nhất sinh, cũng không thối lui co lại, nhất định phải đem tiểu sư đệ từ tà trong ma thủ cứu ra không thể.

Bọn hắn chưa từng do dự, cùng nhau leo lên thuyền gỗ, hướng phía trước cái kia chiếc thuyền nhỏ đuổi theo, bọn hắn mơ hồ có thể thấy thiếu nữ trên mặt nụ cười quỷ dị, loại này biết rõ phía trước là bẫy rập, lại khẳng khái tiến lên quả quyết, tựa hồ làm cho đối phương rất là hưởng thụ.

Bọn hắn không biết yêu nghiệt này là thần thánh phương nào, vì sao muốn đem Liễu Diệp cướp đi, dẫn đạo bọn hắn cưỡi thuyền nhỏ đuổi theo, chuyện này, giống như không còn là yêu ma tập kích thôn dân đơn giản như vậy, bọn hắn luôn cảm thấy, chuyện này là sớm có dự mưu, nhưng lại không thể không truy.

Khi bọn hắn đi vào viễn hải chỗ sâu, trước mặt thuyền gỗ bỗng nhiên đình chỉ hướng về phía trước, trên biển mê vụ, mông lung, mộc Trường Thanh tăng thêm tốc độ chèo thuyền, rốt cục tới gần, đã thấy trên thuyền chỉ có Liễu Diệp một người, mà tên kia yêu quái, cũng không biết tung tích!

Trong lòng rất là cổ quái, biển này bên trong nước chính là trong truyền thuyết Nhược Thủy, người bình thường căn bản khó mà tại Nhược Thủy từ trường trên không phi hành, lại không biết yêu quái kia lúc này người ở chỗ nào, nếu là thật sự có ngự không tại yếu trên nước bản lĩnh, cái kia không khỏi cũng quá mức đáng sợ, chính là Đăng mây trên đỉnh, có thể có đây là người, chỉ sợ cũng chỉ có chủng môn mấy vị tiên già.

Bình thường yêu ma, hoàn toàn không có khả năng có được năng lực như vậy, mộc Trường Thanh lung lay đầu, không đi nghĩ những cái kia, vì kế hoạch hôm nay, hay là cứu người trước quan trọng, sau đó trở lại Đăng Vân Phong, đem hết thảy sự vật thông báo chủng môn.

Bọn hắn đem thuyền vạch đến Liễu Diệp bên cạnh, gặp hắn mạnh khỏe, cũng không bị thương tổn, chỉ là ngất đi, cuối cùng nhẹ nhàng thả ra, đem Liễu Diệp từ trong thuyền tiếp nhận, về thuyền tàu thân, đang muốn trở về đường mà đi.

"Sur huynh, để bảo đảm vạn nhất, hay là trước đem tiểu sư đệ làm tỉnh lại, để tránh xảy ra điều gì tình huống, yêu quái này đem chúng ta dẫn tới nơi này, hẳn là sẽ không là không mục đích gì, yêu ma luôn luôn tâm ngoan thủ lạt, chúng ta nhưng phải gấp bội cẩn thận mới là." Lục Ngọc ở bên cạnh nhắc nhở

một câu, một Trường Thanh cảm giác nàng nói rất có lý.

Ngay sau đó ngưng khí, tại Liễu Diệp ngực một điểm, một luồng khói xanh vờn quanh tại một Trường Thanh đầu ngón tay, điểm này xuống dưới, Liễu Diệp một tiếng ho khan, quả nhiên tỉnh lại.

"Sur huynh sư tỷ, vừa rồi . ." Liễu Diệp vừa muốn nói chuyện, bỗng nhiên nhìn thấy mình vậy mà thân ở trên thuyền gỗ, quay đầu nhìn về phía dưới thuyền, lại là một vùng biển mênh mông, nước biển tràn lan, mênh mông.

"Tiểu sư đệ, không cần kinh hoàng, mọi người hôn mê bất tỉnh, cái kia yêu nghiệt đưa người cưỡng ép, cùng sử dụng thuyền gỗ đem người đưa đến hồ này trong biển ương, mặc dù không biết nàng có mục đích gì, bất quá hiện nay đã không ngại, chúng ta cái này liền chèo thuyền lên bờ, về Đãng Vân Phong đi."

Một Trường Thanh vừa dứt lời, nước biển dưới đáy, có một đạo thiếu nữ thân hình, giấu tại sâu trong nước, gặp Liễu Diệp tỉnh lại, trên mặt rất có vũ mị ý cười, nhẹ nhàng nói: "Rất tốt, đây cũng là ta muốn kết quả, chủ nhân, người ngài muốn tìm, là hắc sao?"

Thiếu nữ một trận cười khê, một Trường Thanh bọn người tất nhiên là chưa từng phát giác.

Bỗng nhiên . .

Lật trời sóng lớn, xoáy quấy vô tận sóng cả, thiên hải lập tức không thấy chừng mực, Thiên Toàn cùng đảo ngược, đầy rẫy đều là lôi điện chớp lóe, không ngừng Thiểm kích rơi vào cái bầy thuyền gỗ, sóng cuồng bên trong, yêu lôi giáng lâm, khí thế như hồng, chọt đến lay trời tiếng sấm, phá vỡ mây đen, thuyền gỗ lập tức bị kích vì làm hai nửa, ba người lần lượt rơi xuống biển trong nước!

Đáy nước chỗ sâu, có mị ảnh bơi qua, thân vừa nhỏ vừa dài, lóe lên một cái rồi biến mất, mặt biển lập tức dâng lên vô tận vòng xoáy, to lớn lực xoáy, trong nháy mắt đem ba người nuốt hết!

Nguy cấp dưới, mỗi người bọn họ nắm chặt tay của đối phương, ba người đang bị Nhược Thủy từng bước xâm chiếm.

Ba cái nhân mạng, dần dần bị từ vòng xoáy rút ngắn, sinh mệnh khí tức, đã tại lúc này hiện ra sự yếu đuối của hắc, mãnh liệt nước biển huyền lực, xé rách đau đớn, khắp bộ toàn thân, lại không cách nào ngăn cản, tương hồ nắm chặt tay!

"Chúng ta quyết không thể buông tay, cũng quyết không nhưng từ bỏ!" Trong nước biển, kiên định quả quyết, nhưng thủy chung không chịu nổi Nhược Thủy huyền lực thôn phệ, sinh mệnh khí tức dần dần tán loạn, khiếu động trái tim, cũng đem đình chỉ hắc vận hành, vô tình xoáy lưu, cuốn đi hữu tình nhân sinh!

Hít thở không thông không gian, mang theo khổng lồ thủy áp, bức thân đe dọa, nặng nề cảm giác bất lực, đem người đưa vào bóng đêm vô tận bên trong, trầm mặc chìm hơi thở!

Nhưng mà. . . Ngay tại cái này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, bên trong biển sâu, bỗng nhiên một cỗ cường đại tuyên cổ tà lực, từ Liễu Diệp trên cổ, chỗ treo viên kia đen trong đá, đột nhiên bộc phát, khí thế bàng bạc, rung chuyển phương viên!

Liễu thân lên ma biến, biển sâu lật sóng to!

Liễu Diệp cái cổ chỗ treo hắc thạch, từ đó tuôn ra một cỗ tuyên cổ ma lực, dung nhập trong thân thể của hắc, ma thạch xông phá vô hình trời buộc, Liễu Diệp hóa biến cổ ma, tay mang theo Lục Ngọc một Trường Thanh, xông hướng chân trời!

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đãng Vân Phong

Sâu dưới biển, truyền đến vui vẻ thanh âm "Nguyên lai Ma Chủ ma hồn, quả nhiên là bám vào gã thiếu niên này trên thân, biển sâu huyền lực kích thích, chính là nhằm vào trong cơ thể hắc ma hồn kích phát, về sau thời gian lâu dài, Ma Tôn định có thể đem đoạt xá, thay vào đó, đến lúc đó, thiên hạ liền lại là ta Ma Giới tất cả, chủ nhân dự kiến quả thật chính xác. Bây giờ nhiệm vụ hoàn thành, cũng là thời điểm trở về phục mệnh."

Người thiếu nữ kia nói một mình một phen, liền từ biến mất tại bên trong biển sâu, rốt cuộc không tìm được thân ảnh.

Liễu Diệp hóa thân Cự Ma cổ giống, đem Lục Ngọc một Trường Thanh hai người mang lên bên bờ, ba người thót từ ngất đi, khi bọn hắc tỉnh lại, Lục

Ngọc cùng một Trường Thanh chỉ nhớ mang máng là Liễu Diệp cứu mình, nhưng lại không biết là như thế nào quá trình, mà Liễu Phong chỉ nhớ rõ mình nhìn thấy một cái cự đại ma tượng, sau đó liền dọa hồn mê bất tỉnh, về phần ba người là như thế nào lên bờ, lại là chưa từng biết được.

"Việc này có nhiều quái dị, mới cái kia cổ trí mạng xoay lưu, suýt chút nữa thì tính mạng của chúng ta, cũng may liễu ám hoa minh, cuối cùng không có táng thân ở đây, cũng coi là phúc lớn mạng lớn, chỉ là cái kia yêu nghiệt, không biết là cái gì địa vị, chuyện này xa không phải chúng ta tưởng tượng như vậy đơn giản, vẫn là chờ đến Đổng Vân Phong, đem hết thầy cáo tri chương môn, để hắn định đoạt." Một Trường Thanh một phen ngôn từ, nói rất là có lý, dù sao phát sinh chuyện thế này, thực sự vượt qua mong muốn, cũng không phải là bọn hắn có thể tưởng tượng.

Trong lúc nói chuyện, một Trường Thanh vô ý nhìn thấy Liễu Diệp cái cổ ở giữa treo viên kia hắc thạch, nhưng cảm giác viên này tảng đá có chút cổ quái, lại không nói ra được, hỏi Liễu Phong nói: "Người trên cổ viên này tảng đá. . ."

Lúc này, Lục Ngọc cũng hướng hắc thạch xem ra, cũng chưa phát hiện cái gì không ổn. Liễu Diệp mỉm cười trả lời: "Ta cũng không biết, viên này tảng đá bán thân kí sự lên, liền đã tại trên cổ ta, có lẽ là cha mẹ ta di vật đi, cho nên ta một mực không có đưa nó hải xuống, làm sao. . . Viên này tảng đá có cái gì không ổn sao?"

"Không có. . . Không có gì, chỉ là cảm giác viên này tảng đá có chút không giống bình thường chỗ, nhưng lại không nói ra được, được rồi, chúng ta hãy là về trước Đổng Vân Phong quan trọng, chuyện nơi đây liền trước có một kết thúc, về phần yêu nghiệt sự tình, hay là xin trong môn một chút thực lực mạnh hơn sư huynh đến giải quyết đi. Mà chúng ta, nói đến quá cũng hồ thẹn, đoạn không phải cái kia yêu nghiệt đối thủ."

Đi qua lần này nguy cơ, ngược lại để Liễu Diệp lớn mở mang kiến thức, đêm nay bọn hắn tại bờ biển tìm chỗ sơn lâm dã độ, một ngày chưa ăn, sớm đã là bụng đói kêu vang, một Trường Thanh hái được chút quả dại, cho đám người mút, đêm nay liền an tĩnh như vậy vượt qua, cũng không phát sinh cái gì chuyện đáng ngạc nhiên.

Sáng sớm ngày thứ hai, một Trường Thanh bọn người trở lại trong thành Lạc Dương, hỏi thăm hai vị kia lão nhân, bọn hắn nói ngày thường yêu quái mỗi ngày đều muốn hại chết rất nhiều bình dân bách tính, nhưng hai ngày này quả nhiên không tiếp tục đến hại người, đối một Trường Thanh bọn người đáp lại mười phần cảm tạ, lại là không biết, cũng không phải là yêu nghiệt vì bọn họ chỗ trừ.

Lục Ngọc một Trường Thanh cũng cảm giác mười phần cổ quái, yêu nghiệt này giống như cũng không phải là vì thôn dân mà đến, bọn hắn chân chính đến mục đích, chẳng lẽ là nhằm vào Đổng Vân Phong, hoặc là Liễu Diệp, nhưng cũng cũng không hại chết đám người, chuyện này như mê khó mà giải khai, hắn một mực không nghĩ minh bạch, cuối cùng đành phải coi như thôi, đã yêu nghiệt không hại người nữa, tự nhiên là không có thể tốt hơn nữa.

Ngày hôm đó chính lý tốt bực hành lý, Lục Ngọc một Trường Thanh ngự kiếm hướng nam, hướng Đổng Vân Phong mà đi, một đường lên núi nước thanh tú, Liễu Diệp nhìn ra thân, sớm đã quên tại Nhược Thủy bên trong phát sinh hết thảy, bọn hắn không ngừng đi đường, cuối cùng là trời không phụ người có lòng, rốt cục liền muốn đến Đổng Vân Phong.

Vô tận chân trời, Thụy Vân lẫn lộn, một tòa chọc trời cự phong, xuyên thẳng cửu tiêu, phong thân linh khí lượn lờ, ngẩng đầu không thấy nó bụng.

Một Trường Thanh Lục Ngọc ngự kiếm mà lên, nhất thời thần phong mở miệng, mờ mịt non mây, khí chấn sơn hà!

Nồng đậm linh lực tiên khí, tràn ngập bốn phía, nó thân vị trí, mỗi một cánh đồng đều bốc lên Linh Yên, trên đỉnh núi cao, có kiến trúc mấy chục toà, to to nhỏ nhỏ, sắp xếp chỉnh tề, khói mù lượn lờ tại những kiến trúc này ở giữa, Đổng Vân Phong bên trên, quả thật không hổ là Tiên gia bảo địa, đông đảo đệ tử, khí thế như hồng, dùng hết tâm lực, dốc lòng tu pháp, lam đồ chi quang, phiêu hốt chân trời, rỗng rang mây các loại, biến hóa đa đoan.

"Sư huynh sư tỷ, đây cũng là Đổng Vân Phong sao? Quá đẹp!" Liễu Diệp tứ phương, bên cạnh cảnh vật không không thể nói tuyệt mỹ, Tiên gia bảo địa, tự nhiên là cùng phạm trần có không giống bình thường chỗ, ngoại trừ tường vân cảnh đẹp, càng có mấy hạc xoay quanh, tại cái này mây khói bên trong Liễu Diệp cảm giác sâu sắc như chỗ bên trong giấc mộng, nghĩ tới ngày sau mình liền muốn ở chỗ này cùng sư huynh sư tỷ cộng đồng tu hành, trong lòng liền không thật vui vẻ.

"Không sai, tiểu sư đệ, ngày sau Đổng Vân Phong chính là nhà của người, chúng ta cái này dẫn người đi bái kiến chương môn, ngày sau tại Đổng Vân Phong nếu là có chuyện gì hoặc là phiền phức, có thể trực tiếp tìm ta, cũng có thể tìm Lục Ngọc sư muội, chúng ta đều lại trợ giúp người." Một Trường Thanh một bên hướng Liễu Diệp giải thích Đổng Vân Phong môn quy, một bên đem các loại sự vật nói cho hắn biết.

Một Trường Thanh mặc dù đối yêu ma hận thấu xương, nhưng là thiện ác rõ ràng, trọng tình trọng nghĩa, vài ngày trước bọn hắn cùng ở tại đường ranh sinh tử bồi hồi, cũng có thể coi là sinh tử chi giao, lẫn nhau quan hệ trong đó, cũng từ rút ngắn.

Nghe xong một Trường Thanh một phen ngôn từ, Liễu Phong giờ mới hiểu được.

Nguyên lai tại Đổng Vân Phong bên trong, tổng cộng có ba vị chân nhân, bọn hắn chính là là đồng môn sư huynh sư tỷ, Đại sư huynh: Không ta chân nhân. Nhị sư huynh cũng ngay tại lúc này chương môn: Một Long. Tam sư muội áo tím chân nhân, nhất là hiền lành, dạy bảo dốc lòng, nếu có cơ hội, một Trường Thanh đề cử Liễu Diệp bái nhập môn hạ của nàng, bởi vì một Trường Thanh cùng Lục Ngọc, cũng chính là áo tím chân nhân môn hạ đệ tử.

Trên đường, bỗng nhiên một đạo bạch quang do trời té vẽ rơi, một vị thân mang áo trắng, đầy phát bạc hết, toàn thân cao thấp đều là trắng lão giả, xuất hiện tại một Trường Thanh chờ trước mặt mọi người.

"Bái kiến Tiên Tôn!" Một Trường Thanh cùng Lục Ngọc đồng thời hành lễ, Liễu Diệp còn chưa kịp phản ứng, miệng bên trong ni non: "Lão thần tiên, nguyên lai là ngài." Một Trường Thanh giật giật Liễu Diệp ống tay áo, vừa mới phản ứng được, đồng dạng học một Trường Thanh tư thế, đối lão thần tiên hành lễ.

Tiên Tôn làm bộ dễ dàng người miễn lễ, mỉm cười, hỏi thăm lần này lộ trình, gặp sự tình. Vừa mới bắt đầu Tiên Tôn còn trên mặt tiểu dung, bộ dáng hòa ái, cẩn thận lắng nghe.

Nhưng làm một Trường Thanh nói đến ở mảnh này hải vực, bên trong nhược thủy phát sinh hết thảy, lại để Tiên Tôn nhìn không được Trâu lên lông mày, trầm mặc một lát, miệng bên trong nói câu: "Bọn hân quả nhiên vẫn là có hành động." Cuối cùng đối một Trường Thanh cùng Lục Ngọc nói: "Việc này cần phải giữ bí mật, không được khiến người khác biết được, đặc biệt là chương môn, các người phải nhớ cho kỹ!"

Một Trường Thanh cùng Lục Ngọc không rõ ràng cho lắm, nhưng Tiên Tôn tại Đãng Vân Phong đức cao vọng trọng, so với chương môn, đều là chỉ có hơn chứ không kém, lão nhân gia ông ta tất nhiên là sẽ không hại mình, làm như vậy tất nhiên có đạo lý của hân, lập tức cùng nhau gật đầu đáp ứng, mới đầu trong lòng tránh không được một trận kỳ quái, đằng sau dứt khoát không đi nghĩ nó, sau đó dẫn đầu Liễu Diệp tiến vào Già La trong điện, chính là chương môn cùng các vị chân nhân, giờ phút này vị trí.

Già La nội điện, rèn đúc phương thức cùng những kiến trúc khác cũng đều cùng, chẳng qua là rộng rãi rất nhiều, cùng bài trí khác biệt, Liễu Diệp đi theo một Trường Thanh cùng Lục Ngọc bộ pháp, chậm rãi bước vào Già La điện bên trong.

"Trường Thanh, Lục Ngọc, các người cuối cùng là trở về, không biết chuyến này, đối với trong thành Lạc Dương yêu ma một chuyện, nhưng có thu hoạch?" Ba người mới bước vào trong điện, áo tím chân nhân liền từ tiến lên hỏi thăm, đối với mình đồ nhi an nguy, áo tím chân nhân lo lắng nhất.

Ba vị chân nhân tuổi tác ước chừng ba mươi trên dưới, một thân chính khí凛 nhiên, đạo cốt tiên phong, so với Đãng Vân Phong đệ tử, nhưng lại là một tầng khác, Đãng Vân Phong bên trong, đệ tử tất cả đều lấy giống nhau áo xanh, chỉ có chương môn cùng không ta chân nhân, là lấy áo trắng, mà áo tím chân nhân, danh phù kỳ thực, chính là lấy một thân áo tím, Đãng Vân Phong trên dưới, cũng liền một mình nàng như vậy trang phục.

Áo tím chân nhân chỗ hỏi thăm, cũng chính là chương môn cùng không ta chân nhân suy nghĩ hỏi, lập tức nghe một Trường Thanh chậm rãi kể lại.

Đoạn trước một Trường Thanh chỉ tiết bẩm báo, nói đến Nhược Thủy bên trong tử vong vòng xoáy lúc, vừa muốn toàn bộ nói ra, chợt nhớ tới Tiên Tôn căn dặn, dừng một chút, tiếp tục nói: "Về sau chúng ta đuổi kịp cái kia chiếc thuyền gỗ, yêu nghiệt không biết tung tích, chúng ta liền cũng chỉ có thể chèo thuyền lên bờ, cuối cùng chạy về Đãng Vân Phong."

"Không sai, chỉ là cái kia yêu nghiệt, chỉ sợ không tầm thường tiểu yêu tiểu quái, sợ là muốn làm đem cái gì âm mưu quỷ kế." Lục Ngọc bổ sung nói ra.

Áo tím chân nhân khẽ gật đầu, đám người an toàn đối với nàng mà nói mới là trọng yếu nhất, đã bình an trở về, vậy liền cứ yên tâm đi.

"Sư huynh, sư muội. Ta hoài nghi lần này thành Lạc Dương sự kiện, hân là có tính nhắm vào, có lẽ. . . Cái kia yêu nữ có thể là Ma Giới bên trong người, bất luận như thế nào, chúng ta về sau định phải tăng gấp bội cẩn thận mới là." Chương môn Một Long, trong lòng sâu lo yêu ma quỷ phá, chỉ hy vọng trong môn đệ tử, chớ có lấy yêu ma đạo mới tốt.

"Chương môn sư đệ lời nói không giả, từ thời kỳ Thượng Cổ, trận kia Tiên Ma đại chiến, Ma Giới bên trong người, liền từ đó giảm âm thanh không để lại dấu vết, bây giờ thế ra, cũng là không gì đáng trách, bằng vào chúng ta thực lực hiện nay, nếu là liên hợp cái khác tu tiên môn phái, chính là Ma Giới đến nhiều, cũng tránh lo âu về sau. Việc này tạm thời buông xuống, ta lại phải tinh vân xuống núi điều tra, dưới mắt hay là trước đem Liễu Diệp an trí, miễn cho cô phụ Tiên Tôn một phen ý đẹp."

"Tiên Tôn giới thiệu tinh vân nhập môn hạ của ta, bây giờ đã trở thành phong chữ Khải vừa mô hình, ta nhìn Liễu Diệp tư chất không tệ, không bằng cũng liền thu về tại môn hạ của ta, từ ta dốc lòng dạy dỗ, tin tưởng ngày sau nhất định có thể vì, thành liền hân là sẽ không quá thấp."

Thường ngày không ta chân nhân đối thu đồ đệ sự tình cũng không để trong lòng, nhưng hôm nay vị này mới tới đệ tử, căn cốt quả thật không tệ, lại là Tiên Tôn đề cử, Tiên Tôn ánh mắt, mọi người đều biết, lập tức tự nhiên là hi vọng đem cái này hạt giống tốt thu về môn hạ của chính mình.

Ngày trước những cái kia tư chất bình thường đệ tử, không ta chân nhân sống chết cũng không chịu nhận, tận giao cho áo tím chân nhân, hân không ta chân nhân vật bậc nào, tự nhiên là sẽ không nói: "Những đệ tử kia quá ngu, ta đừng, cái này đệ tử tư chất không tệ, ta muốn." loại này lời nói ngu xuẩn tới.

Căn cốt tốt đẹp đệ tử, tự nhiên là ai cũng muốn nhận làm đồ đệ, dù sao ngày sau đồ đệ tăng thể diện, làm sư phụ cũng đi theo được nhờ, trái lại người thu cái tư chất rất kém cỏi đệ tử, đám người sẽ không đi trách đệ tử của người vô dụng, sẽ chỉ nói là người làm sư phó dạy bảo vô phương.

Đối với không ta sư huynh tích cực, áo tím chân nhân sớm thành thói quen, nhưng hai người bọn họ tựa như trời sinh oan gia, chỉ nghe áo tím thật có người nói: "Chậm rãi. Chương môn sư huynh, đã không ta sư huynh nơi đó đã ra cái thiên tư thông tuệ tinh vân, không như bây giờ cái này liền do ta áo tím thu về môn hạ, cũng coi là chuyện đương nhiên."

"Chương môn sư đệ, lời ấy sai rồi, vài ngày trước áo tím sư muội môn hạ đã mới thêm mấy vị đệ tử, hôm nay ta chỗ này nhiều hơn như thế một vị, cũng không tính quá phân."

Trong lúc nhất thời, Già La nội điện, dường như diễn biến thành dân gian chợ bán thức ăn, áo tím chân nhân cùng không ta chân nhân tranh cướp lẫn nhau, không ai nhường nhịn, chương môn Một Long mặc dù sớm thành thói quen bọn hân chăm chỉ, nhưng mỗi lần đều là không thể thiếu đầu đầu, cuối cùng bắt đắc dĩ, đành phải đưa mắt nhìn sang Liễu Diệp, hỏi hân nói: "Tiểu gia hỏa quả nhiên không phải vật trong ao, khó trách ngay cả Tiên Tôn đều đối người như vậy coi trọng, lúc này mới phương đến, liền để cho ta trong môn hai vị thật người vì người tranh phong cướp đoạt."

Liễu Diệp mỉm cười, cúi đầu, không có ý tứ nói chuyện, chương môn chân nhân tiếp tục nói: "Tốt, các người đều đừng chăm chỉ, hỏi một chút Liễu Diệp, nguyện ý bái nhập trong các người, vị nào môn hạ, liền để chính hân làm quyết định tốt."

Chương môn lời vừa mới dứt, chỉ nghe Liễu Diệp trong nháy mắt trả lời: "Ta muốn bái đến áo tím chân nhân môn hạ."

Cái này nói chuyện ngữ tốc ngược lại để chương môn chờ chân nhân có chút ngoài ý muốn, Mộc Long lần nữa hỏi Liễu Diệp nói: "Ngươi nghĩ được chưa?"

"Khỏi bầm chương môn, đệ tử đã quyết định!" Liễu Diệp nhìn thoáng qua mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc, lần nữa trả lời.

"Tốt, đã như vậy, ngươi liền theo Trường Thanh tiến về chỗ ở, kể từ hôm nay, ngươi chính là ta Đổng Văn Phong đệ tử, vụ cần ghi nhớ môn quy, không quên sơ tâm. Như làm trái phẫn, định khi nghiêm trị không tha!"

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Tu tiên

Chương môn lên tiếng, Liễu Diệp liền từ theo mộc Trường cùng Lục Ngọc hạ điện đi an bài chỗ ở.

Già La trong điện, không ta chân nhân mặt mũi tràn đầy biệt khuất, thầm nghĩ trong lòng: "Dĩ vãng trong môn mới tới đệ tử, không đều là tranh cướp giành giật muốn nhập môn hạ của ta, sao nhập chúng ta bên trong có gì không ổn sao? Vị này mới tới đệ tử đến tốt cùng là cái gì người như vậy, lại không chút nào suy tính liền muốn nhập áo tím môn hạ, chẳng lẽ mộc Trường tiểu tử thói này nói với hắn cái gì?"

...

"Không ta sư huynh, Chúc ngươi may mắn á!" Áo tím mừng đến môn đồ, tự nhiên vui vẻ. Không ta kinh ngạc, đồ bưng cả khuôn mặt, hẳn cùng áo tím lâu dài chăm chỉ •, không biết kéo dài bao lâu, tích lũy, thắng bại đều cảm, lại không có một lần, giống như ngày hôm nay, thua triệt triệt để để, sạch sẽ.

Liễu Diệp cùng đệ tử khác, được an trí tại Già La điện nam bộ, để cho tiện, mộc Trường để hắn ở tại mình sát vách, gian phòng không lớn không nhỏ, bày biện đơn giản, bàn giường các một, chiếc ghế hai thanh, nhưng cũng để Liễu Diệp rất là hài lòng.

Sắp xếp cẩn thận bọc hành lý, mộc Trường liền tự mang lĩnh Liễu Diệp tiến về lần này tân tân đệ tử chỗ tu luyện, bọn hắn đều là một chút mới đến người mới, cần trước rèn luyện gân cốt, đánh tốt cơ sở, lấy ngày sau tu hành bên trong, càng thêm thông thuận.

"Các vị sư đệ sư muội, vị này là sư phụ mới chiêu đệ tử, tên là Liễu Diệp, nhìn chúng đệ tử ngày sau có thể đủ tốt tốt ở chung, cộng đồng tiến bộ." Mộc Trường làm một phen giới thiệu, ở đây có người mới mấy chục, đa số tân tân. Liễu Diệp mỉm cười đáp lại, đối chúng đệ tử bắt chuyện qua, liền từ dung nhập đội ngũ ở trong.

Sau đó mộc Trường liền đi bận bịu sự vật khác, gặp hắn rời đi, một chút đệ tử liền bắt đầu châu đầu ghé tai: "Liễu Diệp tiểu sư đệ, theo nói ngươi là Tiên Tôn đệ cử tiến đến, không biết là thật là giả?"

"Ai nha, ngươi hỏi thăm linh tinh cái gì, hay là hảo hảo tu luyện thôi, đợi chút nữa trường thanh sư huynh nhìn thấy ngươi lời biếng, nói cho sư phụ, có ngươi hảo hảo mà chịu đựng!"

Trong lúc nhất thời, chúng đệ tử nghị luận ầm ĩ, đã thấy một vị tiểu sư muội chậm rãi đi đến Liễu Diệp bên cạnh, mặt mũi tràn đầy ý cười, đối Liễu Diệp nói: "Tiểu sư đệ ngươi tốt, ta là người như hi sư tỷ, về sau nếu là có ai khi dễ ngươi, cùng ta nói, ta giúp ngươi đánh hắn!"

Liễu Diệp ngây ngốc cười một tiếng, đáp lại vị này đáng đáp thủy linh đáng yêu tiểu sư muội: "Tạ tạ sư tỷ."

Bên cạnh có đệ tử ồn ào nói: "Như hi tiểu sư muội, nguyên bản lần này đệ tử bên trong, thuộc ngươi nhập môn trẻ nhất, hiện tại tới cái tiểu sư đệ, ngươi cũng không thể khi dễ hắn!"

"Róng, ta mới sẽ không đâu!" Như hi một đôi mắt to nháy nháy, liếc qua chúng đệ tử, đem ánh mắt quay lại đến Liễu Diệp cái này bên cạnh, vừa cười vừa nói: "Liễu Diệp tiểu sư đệ, đợi chút nữa đến phòng ta một chuyến, ta tìm ngươi có việc!"

"A?" Liễu Diệp tuy biết nơi đây chính là tu tiên thánh địa, nhưng từ xưa nam nữ thụ thụ bất thân, điểm ấy Liễu Diệp nên cũng biết, lập tức cũng không tiện cự tuyệt sư tỷ hảo ý, : "Cái này. . . Cái này không tốt lắm đâu?"

"Thế nào, tiểu sư đệ, ngươi là ngại ta đáng đáp xấu, sợ hù dọa ngươi rồi?" Như hi giờ lên khuôn mặt nhỏ, tiến đến Liễu Diệp bên cạnh, Liễu Diệp vậy mà

cảm thấy hô hấp có chút dồn dập, con mắt thậm chí không dám nhìn nàng: "Không có chuyện, tiểu sư muội đáng đáp đẹp mắt cực kỳ, mới không phải người quái dị, ta đi chính là."

Liễu Diệp đáp ứng, bên cạnh các sư huynh nhao nhao nhìn không được cười ra tiếng. Tựa như muốn phát sinh cái gì sự tình.

Chưa qua bao lâu, trưởng thành sư huynh liền lại về ở đây, đến đây dạy bảo đám người: "Tất cả mọi người là ta Đổng Vân Phong tiên giới người mới, tương lai cũng sẽ là Tiên gia trung lưu trụ cột, đã đến nơi này, ngày sau nơi này chính là nhà của các người. Hiện tại chúng ta tiếp tục rèn luyện thân thể, qua giai đoạn này, các người mới có thể tiến nhập kế tiếp giai đoạn, mỗi cái giai đoạn trình tự ta chỉ dạy một lần, chỗ lấy các người nhất định phải nghe cho kỹ!"

"Tiếp đó, tiếp tục tu luyện của các người, đồn củi gánh nước, đem phòng bếp vạc nước tất cả đều chọn đầy, thành đồng củi lửa, tất cả đều bỏ xong, nếu không không cho phép ăn cơm!" Mộc Trường nói xong, đám người liền từ bắt đầu hành động, phòng bếp vạc nước cùng hiện trường nhân số vừa vận ăn khớp, mỗi người cần thiết đồn củi số lượng cũng đều giống nhau, chỉ là mỗi chọn một gánh nước, đều muốn chạy mấy dặm đường, đường núi xóc nảy, đôi bọn hần tới nói, cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Những chuyện này đối Liễu Diệp tới nói, lại là thuận buồm xuôi gió, hần bình thường tại rộng khách đến thăm sạ, chẻ củi gánh nước, đốt trà nấu cơm, mỗi dạng đều trải qua, ngược lại là những sư huynh kia, mệt chết đi sống lại, đám người rõ ràng kinh ngạc, nghĩ không ra cái này vừa tới tiểu sư đệ, lại có như thế năng lực, thật không hổ là Tiên Tôn chỗ đệ tử người, quả nhiên có chút vốn liếng.

Ngày hôm đó giúp xong sống, đám người sớm đã là tinh bì lực tận, tiểu sư muội là cô nương gia, chẻ củi vốn là phiền phức, về phần gánh nước, vừa mới bắt đầu vẫn được, về sau rốt cục chống đỡ không nổi, Liễu Diệp trong lòng cảm thấy vị sư tỷ này làm người không sai, liền giúp nàng đem vạc nước chọn đầy.

"Tiểu sư đệ, nghĩ không ra người như thế đơn bạc bả vai, vẫn rất có sức lực mà!" Như hi gặp Liễu Diệp bốc lên nước đến, thuận buồm xuôi gió, lại đối với mình không sai, lập tức cái biến vốn có chủ ý.

Nguyên lai, tiểu sư muội như hi tại đồng đảo đệ tử bên trong, mặc dù dung mạo xinh đẹp đáng yêu, lại là có tiếng nghịch ngợm gây sự, lúc này mới không đến mấy ngày, liền đã có rất nhiều cái sư huynh bị nàng đùa nghịch xoay quanh, lần này vốn cũng là muốn mượn Liễu Diệp mới đến, cực kỳ khi dễ một phen, bất quá bây giờ, đã cải biến chủ ý.

Ngày hôm đó cơm tối, Liễu Diệp cùng như hi chung bàn cùng ăn, bận rộn một ngày, rốt cục có thể nghỉ ngơi thật tốt. Liễu Diệp dựa theo ước định, theo như hi tiến về chỗ ở của nàng, gian phòng cùng đệ tử tầm thường không hai, đêm nay đây sao khắp bố bầu trời, Đổng Vân Phong cảnh đêm, lại có một phen đặc biệt mỹ lệ.

Như hi cùng Liễu Diệp sống vai ngồi cùng một chỗ, nhìn qua đầy trời đầy sao, như hi đem cái đầu nhỏ chuyển hướng Liễu Diệp, hỏi hần nói: "Vì cái gì ban ngày người muốn giúp ta gánh nước?"

Liễu Diệp mỉm cười trả lời: "Bởi vì người chẳng những dung mạo xinh đẹp, người còn thiện lương, ta nhìn thấy người chọn lựa nước vất vả đáng vẻ, liền không nhìn được giúp người."

"Ta rất hiền lành sao?" Như hi nghiêng cái đầu nhỏ, nhìn không được phốc phốc cười ra tiếng, nàng đến Đổng Vân Phong không có mấy ngày, nói nàng dung mạo xinh đẹp cũng không phải ít, nói nàng hiền lành, Liễu Diệp vẫn là thứ nhất, lập tức trong lòng có loại cảm giác ấm áp, bị người khen thiện lương, tự nhiên là vui vẻ.

"Thế nào? Ta vừa tới Đổng Vân Phong, người liền như vậy chiều cô ta, còn nói nếu ai khi dễ ta, liền nói cho người, người thay ta ra mặt, chẳng lẽ còn không thiện lương sao? Trước đó trưởng thành sư huynh đã từng đã nói như vậy, hần tự nhiên là tốt với ta, cho nên người cũng là vì ta tốt."

"Không sai, ta nhưng thiện lương!" Như hi nghiêng cổ, lúc nói những lời này, cười có chút ngốc, sau đó hỏi Liễu Diệp nói: "Đúng rồi, là cha người nương để người đến nơi này tu luyện sao?"

Mây đen bị thương tới bốn rú xuống, mất đi cô yển ngược gió bay.

Liễu Diệp từ nhỏ liền không có cha mẹ, giống như trong đêm tối này mất làm được cô ngỗng, không có nhà, cũng không có thân nhân, nghĩ đến phụ mẫu đều mất, trong lòng thốt từ khổ sở, cúi đầu, lâm vào trong trầm mặc.

"Tiểu sư đệ, thế nào? Chẳng lẽ là cha mẹ người không cần người nữa?" Như hi vốn là vô tâm thương hần, hỏi những này lại cũng đều là bình thường nghị kỵ, không ngờ Liễu Diệp lại càng thêm khó chịu, trên mặt có nhiều sâu khô chỉ sắc, nhìn coi như hi, chậm rãi nói ra: "Ta từ nhỏ đã không có cha, không có nương, trong thôn Đông chương quỹ gặp ta đáng thương, liền đem ta nhặt đi, nuôi dưỡng đến nay, ta chưa từng gặp qua cha cùng mẫu thân, nhưng trong lòng ta, Đông bá bá đã sớm như ta cha ruột."

Nói xong lời cuối cùng, Liễu Diệp như muốn lưu lại nước mắt, như hi tuy là nghịch ngợm gây sự người, nhưng cũng không phải cái gì người xấu, phạm là có thất tình lục dục, nghe Liễu Diệp tao ngộ, đều sẽ vì hần cảm thấy khổ sở, lập tức vỗ vỗ bờ vai của hần, mặt mũi tràn đầy áy náy nói ra: "Thật xin lỗi a, tiểu sư đệ, đều tại ta không nên nói những này, thương người tâm."

"Chuyện không liên quan tới người, ta trời sinh vận mệnh đã như vậy, bất quá thượng thiên không tệ với ta, cuối cùng không có để cho ta chết tại đầu đường, đầu tiên là có Đông bá bá thu lưu ta, hiện tại lại có thể bái nhập Đổng Vân Phong môn hạ, trở thành nơi này đệ tử. Cho nên ta nhất định phải biết quý trọng cơ hội lần này, tu luyện tiên pháp, tương lai bảo hộ trong lòng ta vị trí trọng yếu người!"

Câu nói này, Liễu Diệp nói câu câu âm vang, với hấn mà nói, tình nghĩa trọng yếu nhất, bất luận là thân tình, hay là bất luận cái gì tình nghĩa, hấn đều nghĩ dùng tính mạng của mình đi thủ hộ.

"Đúng rồi, sư tỷ, người lại là từ đâu tới, là người trong nhà để người đến nơi này tu luyện sao?" Thu thập hết trong lòng tâm tình tiêu cực, hỏi thăm đối phương, chỉ nghe như hi chậm rãi nói đến: "Ta đây, kỳ thật cũng không khá hơn chút nào, mặc dù cha mẹ ta còn tại nhân thế, nhưng bọn hấn lại không phải bức ta gả cho ta không thích người, cho nên ta dưới con nóng giận, liền vụng trộm chạy ra ngoài, cũng đến cái này Đãng Vân Phong bên trong, tu luyện tiên pháp, để bọn hấn tìm ta không đến, lo lắng một trận, xem bọn hấn còn dám muốn ta gả cho không thích người!"

"Thì ra là thế, sư tỷ người lớn bao nhiêu?"

"Ta mười lăm, người đây?"

"Quá tốt rồi, ta cũng mười lăm tuổi a!"

Hai người tại cái này đầy sao dưới ánh trăng, trắng đêm tâm tình, khu Hàn ẩm áp, giữa bọn hấn chủ đề không ít, một mực cho tới nửa đêm, cuối cùng buồn ngủ, mới các từ trở lại trong phòng đi ngủ.

Cứ như vậy, ngày qua ngày, đồn cùi gánh nước, trở thành việc nhà của bọn họ cơm rau dưa, như hi cũng thường xuyên cùng Liễu Phong cùng một chỗ nói chuyện phiếm tâm tình, thời gian lâu, giữa song phương, liền có cùng tìm Thường sư huynh đệ không giống bình thường quan hệ.

Một ngày này, từ áo tím chân nhân tự mình dẫn đầu chúng đệ tử, tiến về Đãng Vân Phong linh khí thịnh nhất che trời trong rừng trúc tiến hành một cái khác khâu tu hành. Rốt cục có thể thoát khỏi đồn cùi gánh nước thời gian, đám người tự nhiên vui vẻ, đồng thời lần này từ áo tím chân nhân tự mình giải hoặc, có cái gì không hiểu được địa phương, đều có thể đưa ra nghi vấn.

Tinh mạch Thần sơ, trong rừng trúc linh khí nhất là dư dả, giọt sương từ lá trúc ở giữa, lâu ngưng vì nhỏ, đánh hạ, rơi vào trên cỏ, có mây hạc mấy cái, bỏ neo tại trúc một phía trên, ngẫu nhiên có mấy con mây hạc, cúi đầu ăn lộ, hưởng thụ thiên nhiên cung cấp chất dinh dưỡng.

Đám người tụ lại, sắp xếp thành đội, áo tím chân nhân khẽ gật đầu, quan sát mọi người tại đây, chậm rãi nói ra: "Các người có biết ta mang các người trước chỗ này, là dụng ý gì?"

"Đệ tử không biết."

Phần lớn đệ tử đều biểu thị không biết chút nào, đã thấy như hi gương mặt xinh đẹp giương lên, vui vẻ nói: "Khởi bẩm sư phụ, nơi đây thiên địa linh lực nồng đậm, sư phụ là muốn dạy cho chúng ta ngưng tụ thiên địa linh lực cho mình dùng khẩu quyết, phạm là người tu tiên, đan điền tự thành khí hải, khí hải ngưng tụ linh lực, khi tu pháp giả phát động tiên thuật thời điểm, chính là từ nó đan điền, đem linh lực chuyển vận đến toàn thân mạch lạc, mượn mà thi triển pháp thuật, linh lực càng mạnh, chỗ thi triển pháp thuật liền càng càng là lợi hại!"

Đám người chỉ nghe như hi nói đạo lý rõ ràng, xác thực có mấy phần đạo lý, nhưng nghe áo tím chân nhân hướng đám người giải thích nói: "Như hi lời nói, lại tại nó lý, nhưng cũng không hoàn toàn chính xác, tu pháp giả, cần bình tâm tĩnh khí, tâm vô tạp niệm, pháp lực cao thâm người, bên trên nhưng cảm giác Thần Châu thiên địa, hạ nhưng quan sát vạn vật sinh linh, một ngọn cây cọng cỏ, hoa một cái một thụ, đều đều ở xem hơi bên trong!"

"Chúng ta bây giờ chỗ phải học được liền là cảm ứng bốn phía sinh linh linh khí, cũng lấy đan điền chỉ khí, đem tụ lại, lấy tự thân ngưng kết chỉ lực, đem chỗ tụ lại linh lực, lấy tự thân tu vi, thi triển đi ra."

"Hiện tại mọi người trước cùng ta niệm một lần khẩu quyết."

"Tâm vô tạp niệm, nín thở ngưng thần, tụ linh quy nhất, về thủ đan điền."

Đám người đi theo áo tím chân nhân lặng yên niệm khẩu quyết, nhưng gặp trước mắt ánh sáng màu tím chói mắt. Nguyên lai, tại áo tím thật trong tay người, đã ngưng tụ một vòng năng lượng màu tím, cỗ năng lượng này có chút nồng đậm, bên cạnh bốn phía, thậm chí toàn bộ rừng trúc, đều một mảnh từ khí.

Các đệ tử rất là hâm mộ, dựa theo chân nhân cách làm, nhưng như thế nào đều khó mà ngưng tụ ra năng lượng quang đoàn tới.

"Sư phụ, muốn như thế nào mới có thể làm đến tâm vô tạp niệm, tại ngưng thần thời điểm, ta đều sẽ nghĩ tới ở nhân gian vạn sự đủ loại, chớ nói chi là tụ linh quy nhất, về thủ đan điền." Một tên đệ tử thử rất nhiều lần, nhưng vẫn là không có hiệu quả chút nào, cuối cùng đành phải đem tâm sự nói ra.

Rất nhiều đệ tử đều như cái kia, mặc dù cũng không nói ra miệng, đoàn người nhưng đều là lòng dạ biết rõ.

"Tâm vô tạp niệm, nín thở ngưng thần, muốn làm được là quên mất bản thân, đem tự thân dung nhập thiên nhiên, người tức tự nhiên, tự nhiên tức người, không thống khổ, quên sầu bi, lòng yên tĩnh như nước, tự nhiên minh."

Chương 6: Tiên Tôn ưu ái

Dựa theo áo tím chân nhân cách làm, đám người không ngừng cố gắng, một chút tư chất tương đối cao đệ tử, rốt cục có thể tại trong bàn tay, ngưng tụ nhân nhật một vòng năng lượng vòng sáng, trong lòng tự nhiên là vui vẻ không kém, lập tức các đệ tử càng thêm cố gắng, về sau càng nhiều đệ tử, đều tìm được khiếu môn, nhao nhao tại trên bàn tay, ngưng tụ ra các loại vòng sáng.

Liên ngay cả bình thường tu luyện nhất không cố gắng như hi, tay nhỏ bên trên, đều từ từ ngưng tụ màu lam vòng sáng, năng bình thường cũng không cố gắng như thế nào tu luyện, mặc dù hiểu được trong đó không ít đạo lý, nhưng đều là đàm bình trên giấy, lần này có thể tại áo tím chân nhân chỉ đạo dưới, làm đến trình độ như vậy, đã rất là an ủi.

Có thể khiến người không tưởng tượng được chính là, trước đó gánh nước đốn củi, đi làm rất là thuận lợi Liễu Diệp, hao tổn vô số thời gian, cũng so với thường nhân càng thêm cố gắng, nhưng chính là khó mà trong tay ngưng tụ ra năng lượng quang đoàn tới.

Mỗi khi hắn đem linh lực tụ tập tại đan điền, muốn thi triển mà ra, lại cảm giác thể nội có một cỗ quái dị huyền lực, tựa hồ đang cản trở hắn đối linh lực ngưng tụ cùng phóng thích, trán của hắn dần dần đỏ mồ hôi, cũng không luận cố gắng như thế nào, lại vẫn là khó mà ngưng tụ linh lực.

Một chút đệ tử đều đối Liễu Diệp quăng tới ánh mắt tò mò, tất cả mọi người thành công học xong ngưng tụ linh lực, lại duy chỉ có Liễu Diệp không thể hoàn thành, như hi an ủi Liễu Diệp không muốn từ bỏ, tiếp tục cố gắng, đệ tử khác đối với chuyện này ngược lại là tốt không để trong lòng, còn có đệ tử trong lòng nghi kỵ, Tiên Tôn giới thiệu tới đệ tử, cũng không phải chính là thiên tài, có lẽ lần này tới, chính là chính cống xuẩn tài.

Đương nhiên, trong lòng làm như vậy nghĩ, tự nhiên là sẽ không ở trong miệng nói ra.

Áo tím chân nhân để ở trong mắt, trong lòng cũng cảm thấy cỗ quái, Liễu Diệp ngưng tụ linh lực phương pháp hắn không có phạm sai lầm, nhưng vì sao luôn luôn khó mà đem linh lực tụ lại, cũng thi triển đi ra.

Ngay sau đó để Liễu Diệp đi vào bên cạnh mình, thay hắn bắt, cũng chưa phát hiện dị thường, ấn đạo lý Liễu Diệp tư chất không tệ, lại là cái trên sự nỗ lực tiến hài tử, nhưng vì sao. . . Hắn thật sự là không nghĩ ra, tâm tư bách chuyển thiên hồi, Liễu Diệp đến cùng là cái gì người, tại sao lại tại lúc tu luyện, xuất hiện như thế sai sót, năng cái này mấy trăm đến đây, chưa bao giờ thấy qua giống Liễu Diệp như vậy, tư chất thông minh, trên sự nỗ lực tiến, lại khó có hiệu quả đệ tử.

Có lẽ trên người Liễu Diệp, cất giấu một chút bí mật không muốn người biết, mà vì gì Tiên Tôn sẽ đem hắn thu về Đăng Vân Phong môn hạ, áo tím chân nhân khó mà nghĩ thông suốt đạo lý trong đó.

Tuy là như thế, năng từ đối Liễu Diệp cũng chẳng trách tội chi ý, việc này cũng không phải là Liễu Diệp ý nguyện, lập tức tốt một phen an ủi, hi vọng Liễu Diệp kiên trì không ngừng, luôn có thể có thành tựu.

Ngày hôm đó trở lại trong phòng, Liễu Diệp suy nghĩ không dứt chương biến, vì sao tất cả mọi người nhưng có thể vì đó sự tình, đến trên người mình, lại là bó tay bó chân, thể nội cái kia cỗ lực lượng thần bí, lại là chuyện gì xảy ra, vì sao tự mình tu luyện thời điểm, cỗ năng lượng này luôn có cản trở, để cho mình khó mà bình thường tu luyện.

Mặc dù kinh lịch ngăn trở, nhưng cái này cũng không hề có thể trở thành để hắn từ bỏ lấy có, chỉ có cố gắng, tiếp tục, mới có đột phá chướng ngại thời cơ. Mấy ngày về sau, đi qua không ngừng cố gắng, hắn rốt cục cũng làm được, mặc dù so với những đồng môn khác sư huynh, có chỗ không kịp, nhưng cũng là những ngày này cố gắng thành quả.

Gần thời gian một năm đi qua, cùng giới đệ tử bên trong, có nhiều có thể ngự kiếm phi hành, khu vật Hóa Linh hạng người, xem như không phụ kỳ vọng, mà Liễu Diệp, chớ có nói ngự kiếm phi hành, chính là một cây mộc trúc thả tại mặt đất, đảm nhiệm hắn thúc đẩy, lại là không nhúc nhích, so với đệ tử khác, tất nhiên là lớn không bì kịp.

Một ngày, Liễu Diệp rốt cục có thể không chế kiếm gỗ rất nhỏ di động quỹ tích, trong lòng tràn đầy vui vẻ, lúc này có mấy vị không ta chân nhân môn hạ đệ tử, đi ngang qua Liễu Diệp cái này bên cạnh, gặp hắn nỗ lực không chế kiếm gỗ, vậy mà cũng không có thể làm cho kiếm gỗ lao vùn vụt bầu trời, chớ nói chi là ngự kiếm phi hành.

"Liễu Diệp sư đệ, người tốt a. Ta là không ta chân nhân môn hạ đệ tử, từng nguyệt, bên cạnh hai vị là sư đệ ta, kiều hoa cùng đồ lương, nghe nói sư đệ chính là năm trước Tiên Tôn giới thiệu nhập môn, chắc là có cùng người thường khác biệt bản lĩnh, không bằng thi triển đi ra, gọi các sư huynh mở mang tầm mắt, ý như thế nào?"

"Ba người này chính là không môn hạ đệ tử của ta, thực lực không thấp, thường xuyên cảm mạnh lãng yếu, gần nhất thường đến quấy rối áo tím chân nhân môn hạ đệ tử, như hi. Đối với bọn hắn, như hi cũng không có hảo cảm, lần này cũng là đến đây thăm viếng như hi, không ngờ vừa vận dụng tới Liễu Diệp, từng nguyệt tự biết như hi thường cùng với Liễu Diệp, hiện khi đi ngang qua nơi này, cố ý làm cho đối phương khó xử, tốt cho hắn biết mình cùng như hi khoảng cách."

"Các vị sư huynh, thật sự là thật có lỗi, Liễu Diệp cũng không quá mức sao chỗ hơn người, cũng không có cái gì cùng người thường khác biệt bản lĩnh, nếu như không có cái gì chuyện, ta liền cáo từ trước." Cái này thời gian một năm, Liễu Diệp cũng đã trưởng thành rất nhiều, tự nhiên là biết từng nguyệt đám người phẩm hạnh, cùng bọn hắn cũng không có tiếng nói chung, cái này liền quay người muốn đi.

Từng nguyệt nháy mắt, bên cạnh kiều hoa cùng đồ lương, liền tự sẽ ý, hai người một trước một sau, đem Liễu Diệp cản đem xuống tới.

"Tiểu tử thú, từng Nguyệt sư huynh xin người lưu lại, người đi nơi nào? Ta khuyên người hay là ngoan ngoãn mà nghe lời, chớ có rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, miễn cho đến lúc đó không thể thiếu khổ cho người đầu ăn!" Kiều hoa cùng đồ lương, còn có từng nguyệt, chính là người trong đồng đạo, bình thường lấy từng nguyệt cầm đầu, ức hiếp cái khác sư đệ, Đổng Văn Phong bên trong, ngược lại cũng không ít sư huynh đệ sợ bọn họ, phần lớn là kính nhi viễn chi.

"Thật có lỗi, các vị sư huynh, nếu như Liễu Diệp có cái gì địa phương đắc tội các người, cái này liền hướng các người bồi cái không phải, hi vọng mấy vị sư huynh có thể nể tình tình nghĩa đồng môn bên trên, không nên trách tội mới tốt." Liễu Diệp cũng không muốn đắc tội mấy người, miễn cho rước lấy phiền phức.

"Hỗn đản, chẳng lẽ người còn không biết cái gì địa phương đắc tội ta sao? Tiểu tử thú, người thiếu cho ta giả ngây giả dại, ta cho người biết, như hi dung mạo của nàng xinh đẹp như hoa, nên cùng giống ta dạng này dị bẩm thiên phú đệ tử cùng một chỗ, người xem một chút người, cái gì đồ chơi? Liền người loại tu luyện này thiên phú, sợ là cả một đời khó đề làm, ta khuyên người ngày sau hay là dừng lại gặp như hi tốt, nếu không. . . Dừng trách ta không niệm tình đồng môn!"

"Thật xin lỗi, từng Nguyệt sư huynh, xin thứ cho sư đệ không thể đáp ứng người, như hi là bằng hữu của ta, bất luận như thế nào, ta cũng không thể vứt bỏ bằng hữu của ta, hi vọng người có thể hiểu được."

"Người. . . Đánh rắm, xú khí huân thiên!" Từng nguyệt bị Liễu Diệp bướng bỉnh đem khí quá sức, thể nội đan điền chỉ khí dần dần ngưng tụ, phải trên lòng bàn tay, một đoàn năng lượng màu đỏ vòng sáng, chậm rãi hiển hiện, đối Liễu Diệp, có nhiều cảm hận chi ý, định ra tay, tốt cho hắn một bài học, không ngờ giờ phút này sau lưng lại có động tĩnh, đành phải thu chiêu coi như thôi.

Đám người trở lại, chỉ gặp như hi chậm rãi đáp đến, mặt mũi tràn đầy thông dong tự tại, đi trên đường, không có bộ dáng, giống như là hầu tử, nhưng từng nguyệt liền thích nàng loại này khác hẳn với thường nhân đáng yêu.

"Là như hi!"

Từng nguyệt xoay mặt cười một tiếng, chỗ nào vẫn đề ý cái gì Liễu Diệp lá cây, tâm tư tất cả đều tập trung ở như hi trên thân, gặp như hi chính từng bước một hướng mình đi tới, trong lòng tốt trở nên kích động, đã thấy nàng vậy mà đối với mình phảng phất như vô sự, tại mình bả vai bên cạnh sát qua, trực tiếp đi hướng Liễu Diệp.

"Sư đệ, tu luyện ra sao, có hay không tiến thêm một bước?" Như hi đối Liễu Diệp chỗ hiện ra cười tươi như hoa, để từng nguyệt sinh cực kỳ tức giận, mình chỗ nào không tốt, luận thực lực, tại phía xa Liễu Diệp phía trên, luận hình dạng, cũng hẳn là sẽ không thua mới là, nhưng vì sao như hi lại là từ đầu đến cuối không nhìn mình một chút?

"Ân, vừa ngộ ra được một ít môn đạo." Liễu Diệp cùng như hi vừa nói vừa đi, mất một lúc, đã biến mất tại từng nguyệt đám người tầm mắt ở trong.

"Hỗn đản! Các người nói, ta có cái nào điểm không tốt? Vì cái gì như hi không thích ta? !"

Từng nguyệt mặt mũi tràn đầy lửa giận, mới không thể đánh trên người Liễu Diệp chiêu lực, hướng mặt đất đánh tới, đom đóp một tiếng nổ vang, đánh vào trúc mộc phía trên, nhất thời một cái loáng thoáng chương án, lưu tại cấp trên.

"Liễu Diệp, một ngày nào đó, ta sẽ để cho người nếm thử sự lợi hại của ta, còn có như hi, ta cũng nhất định sẽ làm cho người cam tâm tình nguyện đến bên cạnh ta!" Lúc nói chuyện, từng nguyệt trên mặt hiển hiện một vòng vẻ ngoan lệ.

"Sư đệ, mới từng nguyệt bọn người không có làm khó người a?" Văn Phong một chỗ khác, như hi hỏi thăm, Liễu Diệp trả lời: "Không có." Nàng lúc này mới yên lòng lại.

Liễu Diệp tu luyện nửa bước khó tiến, khác hẳn với thường nhân một chuyện, Tiên Tôn cũng đã sớm biết, những này đều nằm trong dự đoán của hắn, có chút bí mật, Đổng Văn Phong bên trong, chỉ có hắn một người biết được, tại một lần bế quan qua đi, Tiên Tôn lại tự mình tìm tới cửa, nói là muốn thay áo tím chân nhân, đợi thụ Liễu Diệp pháp thuật, có thể có được Tiên Tôn thật thụ, Liễu Diệp rất là vui vẻ, như hi cũng vì hắn cảm thấy cao hứng.

Chuyện này như muốn oanh động toàn bộ Đổng Văn Phong.

Mọi người đều biết, Tiên Tôn thoái ẩn đã lâu, bình thường ít có xuất hiện, nhiều tại không người chỉ khu bế quan tu luyện, nếu không phải là trong núi có cực lớn sự vật, đều không nhìn thấy thân hình của hắn, chớ nói chi là dạy ai tu luyện tiên pháp.

Mà bây giờ, hắn lại vì chỉ là một tên đệ tử, thốt từ hiện thân, cũng truyền thụ pháp thuật. Một chút trong môn đệ tử, đều ghen ghét đỏ mắt, từng nguyệt bọn người càng là tức giận, vì sao chuyện tốt bực này, sẽ rơi xuống Liễu Diệp trên đầu, trong lúc nhất thời, Đổng Văn Phong bên trong nghị luận khó bình, chúng thuyết phân vân, đều cảm suy nghĩ.

Chuyện này thậm chí ngay cả chương môn chân nhân đều đã bị kinh động.

"Kể này đến tận cùng là thần thánh phương nào, lại đến Tiên Tôn như thế ưu ái, chính là chương môn lúc tuổi còn trẻ, cũng chưa từng đạt được Tiên Tôn truyền thụ, mấy ngàn năm qua, Tiên Tôn ít có quản lý trong môn sư vật, nhưng lần này. . ." Chương môn suy nghĩ hồi lâu, vẫn cảm thấy việc này định không tầm thường, bên trong chịu định có ẩn tình không muốn người biết, có lẽ Tiên Tôn có cái gì sự tình giấu diếm mọi người.

Nhưng Tiên Tôn đức cao vọng trọng, nếu là thật sự có cái gì sự tình giấu diếm đám người, cũng không phải là xấu sự tình, mấy ngàn năm qua, Tiên Tôn một mực thủ hộ lấy Đẳng Vân Phong, thời kỳ Thượng Cổ, trận kia Tru Ma đại chiến, chương môn sư tôn vẫn lạc nhân gian, từng xin nhờ sư huynh của hắn, tức hiện tại Tiên Tôn, bảo vệ cẩn thận Đẳng Vân Phong cơ nghiệp, Tiên Tôn những năm này cố gắng, cuối cùng không có uổng phí, bây giờ Đẳng Vân Phong chính là thiên hạ đệ nhất tu tiên đại phái.

Đối Liễu Diệp một năm vun trồng, cũng không lên được cái gì rõ rệt hiệu quả, bây giờ Tiên Tôn nguyên ý đem Liễu Diệp mang đi dạy dỗ một thời gian, áo tím chân nhân cũng là vạn phần vui vẻ.

"Liễu Diệp có thể có được Tiên Tôn dạy bảo, chắc hẳn thực lực nhất định có thể thật to tiến bộ, đôi hẳn trở lại sư môn hạ lúc, cũng là chúng vọng sở quý." Già La trong điện, giờ phút này chỉ có áo tím chân nhân cùng một vị Trưởng, còn có Lục Ngọc ở đây, bọn hắn đều hi vọng Liễu Diệp có thể tu thành chính quả.

Đối với Tiên Tôn, Liễu Diệp trong lòng rất là sùng bái, như không phải là bởi vì hắn, mình cũng không có cơ hội đến Đẳng Vân Phong bên trong tu luyện, lần này càng là tự mình truyền thụ, đại ân đại đức, suốt đời khó quên, ngày sau Tru Ma trên đường, chính là hi sinh tính mệnh, cũng không uổng công đời này rồi.

Liễu Diệp đi vào Tiên Tôn chỗ ở, bắt đầu theo hắn tu hành, ngày đầu tiên, Tiên Tôn cũng không sót ruột truyền thụ tiên pháp, trong lòng biết Liễu Diệp gần nhất đang vì ngự kiếm sự tình phiền não, liền hỏi hắn: "Tại trong lòng ngươi, như thế nào kiếm đạo?" Liễu Diệp lắc đầu, cũng không biết rõ tình hình.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Độc tòng kiếm pháp

"Ngã tức kiếm, kiếm tức đạo, hình nhi thượng giả vị chi kiếm đạo!" Chỉ gặp Tiên Tôn rút ra kiếm gỗ, tin vung tay lên, đảo mắt, dưới ngọn núi, nước sông sinh triều lan, đột tuôn ra vạn diệp lật!

"Muốn ngộ kiếm đạo, cần trước nhà thông thái đạo, nhân kiếm song đạo, thiếu một thứ cũng không được."

Lọt vào trong tầm mắt kiếm khí, khiến cho người nghẹn họng nhìn trân trối, nhìn mà than thở, Liễu Diệp thẳng nhìn tròn mắt hốc mồm, lại là khó hiểu trong đó kiếm lý: "Khởi bẩm Tiên Tôn, tha thứ đệ tử ngu dốt, không rõ Tiên Tôn chỉ."

"Xem thân kiếm, thi kiếm luật, nghe kiếm âm, ngộ kiếm lý. Kiếm hô hấp, kiếm quy luật, dụng tâm nghe, đi cảm thụ nó, ngươi nhưng có cái gì phát hiện?"

Dựa theo Tiên Tôn phương pháp, Liễu Diệp tựa hồ cảm ứng được cái gì, cho dù là kiếm gỗ, cũng có thuộc về nó quy luật cùng hô hấp, ý là mặc dù trong tay ngươi chỗ nắm chỉ kiếm, chính là kiếm gỗ, nhưng bất kỳ binh khí, ngươi đều phải đưa nó xem như sinh mệnh cùng vật sống đối đãi, đi tìm hiểu, đi thấu triệt, cái gọi là ta tức kiếm, chính là chỉ đạt tới nhân kiếm hợp nhất tình trạng, phương có thể phát huy kiếm uy lực chân chính.

Tiên Tôn lời nói, đều trúng vào chỗ yếu, mặc dù minh bạch đạo lý trong đó, nhưng Liễu Diệp thể nội có năng lượng thần bí cách trở, lúc tu luyện, cũng không thể tận tâm gây nên, thật sự là một đại phiền toái.

"Đi theo ta." Tiên Tôn thả ra trong tay kiếm gỗ, tìm chỗ một đình ngồi xuống, tại Liễu Diệp trước mặt, lại lên nhân hạ thoải mái, pha trà ngâm nước, hỏi Liễu Diệp nói: "Từ cái này trong nước trà, ngươi nhưng có nhìn ra cái gì đạo lý?"

Liễu Diệp tại Đẳng Vân Phong chờ đợi một năm, cuối cùng cũng biết một ít chuyện, lập tức trả lời: "Trà này chính là Đẳng Vân Phong đỉnh tiên trà, sáng sớm lấy nó chồi non, tại đêm khuya dưới ánh trăng phơi bảy bảy bốn mươi chín ngày, lại lấy rừng trúc mùa mưa Xuân Lộ, tiến hành hòa hâu độc đáo, chỗ ngâm chế tiên trà. Trà này có được cực mạnh thanh nhiệt giải độc, để thần tình nào tác dụng!"

Tiên Tôn khẽ mỉm cười nói: "Không sai, trà công hiệu ngươi tất cả đều đáp đúng, nhưng đạo lý trong đó, ngươi vẫn còn chưa ngộ minh."

Liễu Diệp suy nghĩ một phen, thực sự không nghĩ ra được. "Đệ tử ngu muội, còn xin Tiên Tôn cáo tri."

"Mọi người đều biết, thủy hỏa tương sinh, nhưng cũng tương khắc, nhưng cái này trong bầu nước trà, lại muốn lấy lửa năng lượng đến đốt nóng, không có lửa, sao là thơm ngào ngạt trà, bởi vì cái gọi là âm dương điều hòa, cương nhu cùng tồn tại, thủy hỏa bản khó tan, nhưng có cái này ấm trà, liền để đây

hết thủy trở nên thuận lợi. Thông qua ẩm trà, nước tại lửa năng lượng hạ hỗ trợ lẫn nhau, liền thành tựu trà."

Tiên Tôn lời nói phảng phất nhắc nhở Liễu Diệp nào đó một số chuyện, trong cơ thể mình chính là bởi vì có cái kia cổ thần bí tà lực, mới đưa đến hần tu luyện, nửa bước khó tiến, giống như cái này thủy hỏa khó chứa đạo lý, nhưng chỉ cần tìm được phương pháp, có lẽ cái kia cổ lực lượng thần bí, chẳng những về sau sẽ không cách trở mình tu luyện, còn sẽ trở thành mình tiến bộ mấu chốt!

Thủy hỏa ở giữa, có ẩm trà, mới thành tựu nước trà, như vậy. . . Ở trong cơ thể mình cái kia cổ tà lực, lại nên lấy cái gì dạng pháp, lại trung hòa đâu?

"Đa tạ Tiên Tôn, đệ tử sáng tỏ!" Liễu Diệp bừng tỉnh đại ngộ, trong lòng đối Tiên Tôn khâm phục càng sâu, vị này lão thần tiên chẳng những biết được trong cơ thể mình tình huống, đồng thời một câu điểm phá đạo lý trong đó, cũng đề trà đạo, đem kể ra mà ra, trong thiên hạ, chỉ sợ ngoại trừ Tiên Tôn, rốt cuộc không này cao nhân!

"Ta cái này một bộ kiếm pháp, tên là độc tủng kiếm pháp, là đặc biệt nhằm vào trong cơ thể người cổ năng lượng kia, chỉ cần người ngày sau đối kiếm pháp này siêng năng tu luyện, tin tưởng cổ lực lượng kia tương lai càng sẽ trở thành người trợ lực." Lời nói rơi xuống, Tiên Tôn tùy ý phát chương, một cái nhánh cây thuận thế vào tay.

Ngon núi bên trên, một đạo bóng trắng thân hình, vừa đi vừa về múa, nó chỉ kiếm pháp, lộn xộn, lại là tại loạn bên trong, lại có một phen đặc biệt quy luật, hư hư thật thật, thực thực hư hư, gấp chiêu phá chiêu, tùy ý ra chiêu, để cho người ta khó lòng phòng bị!

Gây chân khí, quanh quẩn tại vách núi ở giữa, tức hạ nước sông, thụ cái này chân khí dẫn dắt, thẳng bốc lên, gợn sóng tái khởi, phá thiên chi uy, quấy non giang hải, lại có lớn nhỏ loài cá, theo đợt mà lên, lẫn lộn mà lên!

Như kiếm pháp này, thật sự là để Liễu Diệp khó nói lên lời, đời này của hắn có thể nhìn thấy kỳ diệu như vậy kiếm pháp, chính là chết, cũng không tiếc, nghĩ không ra kiếp này lại đạt được Tiên Tôn như vậy ưu ái, truyền thụ độc tủng kiếm pháp, ngày sau thi triển ra, phải chăng cũng có thể như Tiên Tôn như vậy!

Tiên Tôn lắng lại, thu hồi chân khí, đến lúc đó giang hải khôi phục bình thường, đưa ánh mắt về phía Liễu Diệp, chậm rãi nói ra: "Độc tủng kiếm pháp chính là cực thượng tầng kiếm thuật, cho dù là từ ta truyền thụ tâm pháp, cũng cần có ít tháng, mới có thể tập sẽ, ta sẽ đem tâm pháp truyền thụ, người liền ở chỗ này hảo hảo tu luyện thôi, ngoại trừ một ngày ba bữa, đều ở chỗ này tu luyện là được, không cần bận tâm sự vật khác. Chờ người luyện thành bộ kiếm pháp kia, ta tại chỗ này giám thưởng, đến lúc đó truyền thụ cho người mặt khác pháp thuật, có những pháp thuật này, tân giới đệ tử bên trong, ứng tậm vô địch thủ, ngày sau con đường, liền muốn dựa vào chính người đi hiểu!"

Nói xong, Tiên Tôn dương tay áo mà đi, Liễu Diệp hô to: "Cung tiễn Tiên Tôn." Liền từ nhát lên kiếm gỗ, trên mặt vui mừng, bắt đầu tu luyện độc tủng kiếm pháp.

Mặc dù có Tiên Tôn khẩu quyết, cùng các loại chỉ đạo, nhưng cái này độc tủng kiếm pháp, không phải bình thường, tu tiên, cũng cực kỳ khó khăn.

Mới đầu, Liễu Diệp khó ngộ ảo diệu trong đó, về sau thời gian dần trôi qua, tựa hồ cảm ứng được cái gì, kiếm pháp bên trong một cỗ hạo nhiên kiếm ý, chính khí lăng nhiên, làm sắp xuất hiện đến, huy sai tự nhiên. Thể nội cái kia cổ tà khí, nhận kiếm khí dẫn dắt, dần dần chuyển hóa làm chính khí, quả nhiên như Tiên Tôn nói, Độc Tủng kiếm pháp, lại là vì chính mình chế tạo riêng.

Ngoại trừ đối Tiên Tôn khâm phục bên ngoài, những ngày này Liễu Diệp trừ ăn cơm ra thời gian, đều là tại khắc khổ nghiên cứu, dốc lòng tu luyện, cuối cùng không có cô phụ Tiên Tôn tấm lòng thành, luyện đến cuối cùng, đã có thể đem kiếm gỗ bên trong, huy sai xuất kiếm ý, kiếm quang, kiếm chi tinh hoa.

Hai tháng thời gian trôi qua, sớm chiều bận rắng chiều, Liễu Diệp đối kiếm nhận biết, lại đến một cái cảnh giới mới.

Một ngày này mời tiên tôn đến đây quan sát, Liễu Diệp múa kiếm gỗ, nhất thời một luồng khói xanh vờn quanh, thuận kiếm gỗ, huy sai mà ra, đến lúc đó trên mặt sông, có gợn sóng mãnh liệt, mặc dù không thể giống Tiên Tôn như vậy, nhưng cũng có tạp ngư mấy con, lẫn lộn mà lên.

"Ân, rất tốt, ta vốn cho rằng, lấy thiên phú của người, tại ba tháng bên trong liền có thể nắm giữ kiếm pháp này, nghĩ không ra ngắn ngủi hai tháng thời gian, đã đạt tình trạng như thế, xem ra thiên phú của người hoàn toàn chính xác không yếu, tăng thêm thể nội cái kia cổ lực lượng thần bí bị chính xác dẫn dắt, cùng người kiên trì không ngừng cố gắng, xa xưa xuống dưới, nhất định có thể có thành tựu."

"Giờ phút này người như lấy kiếm pháp này, Đãng Vân Phong khóa mới đệ tử bên trong, khó kiếm địch thủ, chỉ là hiện tại pháp lực của người còn thấp, đợi ngày sau lâu năm tích góp lại, cũng có thể giống ta như vậy thi triển bộ kiếm pháp kia."

Tiên Tôn một phen dạy bảo, Liễu Diệp trong lòng không lắm cảm kích, nhưng cũng không cái gì nhưng báo đáp hắn, trong lòng âm thầm quyết định, ngày sau tất cả sự vật, ôn hòa lấy Đãng Vân Phong làm đầu, máu chảy đầu rơi, chết thì mới dừng.

Tiên Tôn gật đầu, ra hiệu Liễu Diệp độc tủng kiếm pháp đã tu luyện hoàn thành, chỉ gặp hần tay phải nhô ra, một vòng bạch quang chớp động, nhất thời một thanh dài nhỏ bảo kiếm hiển hiện trong tay. Thanh bảo kiếm này toàn thân vì lam, phía trên khắc có vô số phù văn, đúng là độc nhả ra quyết, chỉ có tu tập độc tủng kiếm pháp, mới có thể ngộ ra khẩu quyết yếu hại. Thanh kiếm này, cũng là một thanh tốt nhất bảo kiếm, thổi tóc tóc đứt, vô cùng sắc bén.

"Đây là độc tủng kiếm, là một thanh thượng cổ bảo kiếm, hiện tại đưa nó giao cho trong tay người, hi vọng ngày sau có thể đối người có chỗ trợ giúp, nhưng cần phải nhớ lấy, kiếm này không được chỉ hướng đồng môn, cần trăm yêu trừ ma, giữ gìn thương sinh."

"Kiếm, cũng không phải là dùng để dương danh lập vạn lợi khí, kiếm, là một loại bỏ những thứ yêu thích, một loại đoạn triết học, danh nhân cắt lợi, quyền người cắt lực, thân nhân cắt ngay cả, tình nhân cắt si, cắt đứt hết thảy tham niệm cùng dục vọng. Giấu tại bình thường, trầm lộ bất phạm."

"Đa tạ Tiên Tôn, đệ tử ỏn thỏa ghi nhớ Tiên Tôn dạy bảo, không quên sơ tâm!" Liễu Diệp hai chân uốn lượn, quỳ gối trên vách núi, lấy tiếp nhận Tiên Tôn ban tặng, độc tụng cổ kiếm. Cũng đem Tiên Tôn thuật, kiếm đến chí lý, lưu ấn não hải.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đăng vân chi thuật

Tiên Tôn đem độc tụng cổ kiếm thả đến Liễu Diệp trong tay.

Cầm lấy cổ kiếm, rào rào ra khỏi vò, chỉ lên trời vạch một cái, nhất thời mây đạo thanh khí đồng xuất, tại thiên không làm "Vù vù" tiếng vang, khuấy động mây tầng, vạch phá thiên khung!

Tiên Tôn lại dạy cho Liễu Diệp nạp linh chi thuật, phương pháp này đơn giản dễ học, chính là lấy tự thân tu vi, tại thể nội mở năng lượng thông đạo, nhưng thúc đẩy tiên pháp, đem vật phẩm hòa tan vào thân thể bên trong, hô chỉ tắc đến, huy chỉ tắc khứ.

Như thế nạp linh chi thuật, đối Liễu Diệp tới nói, lại là mười phần mới lạ, thử Tiên Tôn cách làm, khu động pháp thuật, quả nhiên như Tiên Tôn nói, trong tay độc tụng cổ kiếm vậy mà tại trong tay hóa thành thanh quang, không có vào thân thể của mình ở trong.

Hắn có thể rõ ràng cảm ứng được, ở trong cơ thể mình, có thuộc về độc tụng cổ kiếm khí tức, suy nghĩ khẽ động, vận chuyển nạp linh chi thuật, thanh mạng lấp lóe, độc tụng cổ kiếm, quả nhiên lại xuất hiện tại trên bàn tay.

"Tốt, loại này tiên pháp chi là điều trùng tiểu kỹ, phạm là có chút tu vi người, đều có thể sửa tập, tiếp xuống ta liền dạy ngươi, đăng vân chi thuật." Đăng vân chi thuật, tại pháp tôn miệng bên trong phun ra, Liễu Diệp nhất thời thả mở to mắt.

Như thế pháp thuật, hắn sớm đã nghe nhiều nên thuộc, nghe nói này thuật chính là Đăng Vân Phong cao đăng pháp thuật, cho dù là một Trương cùng Lục Ngọc, cũng đều chưa từng có này có thể vi, Đăng Vân Phong mấy ngàn đệ tử bên trong, chỉ có Đại sư huynh tinh vân, tu luyện loại này tiên thuật.

Mà mình, chớ có nói đăng vân chi thuật, chính là ngay cả tu tập ngự kiếm chi thuật, cũng là muôn vàn khó khăn, so với đăng vân chi thuật, ngự kiếm chi thuật, nhưng lại muốn thấp không ít cấp bậc.

"Lấy ngươi thể chất đặc biệt, muốn tu luyện ngự kiếm chi thuật, thật có chút khó khăn, nhưng đăng vân chi thuật, đối với ngươi mà nói, lại là đơn giản không ít, bởi vì thể chất quan hệ, những người khác chỗ khó mà tu hành đăng vân chi thuật, có thể từ ngươi tới tu luyện."

Tiên Tôn câu nói này để Liễu Diệp trong lòng vẻ vui mừng, khó mà kèm theo, hắn bản kỳ vọng nhất, chính là giống đệ tử khác như vậy, ngự kiếm phi hành, rong ruổi cửu thiên, nghĩ không ra mình lại có thể tu luyện càng thêm thượng tầng đăng vân chi thuật, xem ra lão thiên quả nhiên đối mình không tệ! Không. . . Phải nói, đây đều là quy công cho Tiên Tôn, nếu là không có hắn như vậy cao nhân chỉ đạo, người bên ngoài là tuyệt đối không có có năng lực như thế.

Tiên Tôn đem tu luyện đăng vân chi thuật pháp môn giao cho Liễu Diệp, phương pháp này tu luyện, cần thiết hao phí pháp lực tương đối mạnh, vì vậy bình thường pháp lực nông cạn người, khó mà tu luyện, nhưng ở Liễu Diệp thể nội, nhưng lại có cái kia cổ thần bí tà lực, trung hoà tự thân tu vi, cho nên mới thích hợp tu luyện loại này cao cấp pháp thuật.

Liễu Diệp dựa theo Tiên Tôn chỉ thị, toàn tâm chìm vào, tâm vô bàng vụ, tại thể nội, tìm tới cái kia cổ tà sát khí, trước lấy tự thân chính khí, đem đạo chính, lại dẫn dắt mà ra, lặng yên niệm khẩu quyết, đột nhiên mở mắt, hai tay kết ấn, tại thiên không vạch một cái!

Nhất thời mây tầng biến sắc, Liễu Diệp thể nội một cỗ tà sát khí, vì đó lợi dụng, ở trên bầu trời, ngưng tụ thành mây, tại Liễu Diệp thúc đẩy phía dưới, một mảnh màu đen đám mây, dần dần do trời không hàng dưới, bỏ neo bên vách núi duyên, Liễu Diệp nuốt ngụm nước bọt, thử đem một chân đạp lên, vậy mà như giẫm trên đất bằng, lập tức tâm rộng, thót từ nhảy lên.

Quả nhiên. . . Mảnh này mây đen đủ để tiếp nhận trọng lượng của mình, hắn khu động pháp thuật, mây đen vậy mà thốt từ động, "Hư" tiếng vang, đã là tung bay trên chín tầng trời.

Bên cạnh mây trắng trời xanh, gần trong gang tấc, dưới thân vạn trượng, nước biển vực sâu, chính là nhìn lên một chút, cũng đủ để khiến lòng người sinh sợ hãi.

"Quá tốt rồi, ta rốt cục có thể bay trên trời!" Trên bầu trời, truyền đến Liễu Diệp tiếng hoan hô, có thể có được như thế có thể vì, cho tới nay, đều là giấc mộng của hắn, hắn đến Đãng Vân Phong một năm, từ đầu đến cuối khó mà có thành tựu, mà bây giờ, tại Tiên Tôn dạy bảo dưới, không ra ba tháng, liền có bức này công lực, hồi tưởng hơn một năm trước, mình hay là một tên mới ra đời, cái gì cũng đều không hiểu đến thiếu niên, mà bây giờ, nhưng cũng có thể rong ruổi trên chín tầng trời.

Chợt nhớ tới Lưu Thủy thôn Bích Liên, nếu là mình bằng vào cái này đoàn mây đen, mang năng phi hành ở trên trời, định có thể làm cho nàng giật nảy cả mình.

Thu hồi trong lòng vui vẻ cảm xúc, Liễu Diệp khu động mây đen, trở lại trên vách núi, lần nữa vì Tiên Tôn cúc bên trên khom người, cảm tạ sự giáo huấn của hắn, nếu là có thể lâu dài tại Tiên Tôn bên cạnh tu hành, tin tưởng lấy số con giáp, liền có thể trên giang hồ có tư cách.

"Liễu Diệp, lão phu cũng chỉ có thể giúp ngươi tới đây, ngày sau con đường, liền muốn dựa vào chính ngươi thăm dò, ngươi trời sinh bản tính thiện lương, hi vọng ngày sau không vì ma đạo sở ngộ, cần ghi nhớ sơ tâm, không quên gốc ta."

"Đệ tử tuân mệnh!"

"Tức là như thế, vậy liền xuống núi thôi, bây giờ ba tháng đã qua, cũng là thời điểm để ngươi trở lại áo tím bên người." Tiên Tôn nói xong, vung tay áo mà đi, quả thật là tuyệt thế cao nhân, đến vô ảnh lúc đi vô tung.

Dựa theo Tiên Tôn phân phó, Liễu Diệp trở lại Đãng Vân Phong bên trong, trong lúc nhất thời trở thành Đãng Vân Phong bên trong tiêu điểm, thậm chí là một chút không môn hạ đệ tử của ta, cũng đều đến đây tham gia náo nhiệt, cuối cùng trở lại áo tím môn hạ, như hi, mặc Trường cùng Lục Ngọc, thậm chí là áo tím chân nhân, đều tại đại điện chờ đợi.

Rốt cục nhìn thấy Liễu Diệp, như hi động tác nhất là nhanh nhẹn, Liễu Diệp mới nhập môn, liền nghênh đón tiếp lấy, cười hỏi: "Tiểu sư đệ, ba tháng không thấy, có muốn hay không ta?"

Như hi vẫn là như vậy nhíu mày nhíu mày, Liễu Diệp mỉm cười, chỉ gặp mặc Trường cùng Lục Ngọc cũng chậm rãi đi đến, hỏi hắn nói: "Thế nào sư đệ, cái này ba tháng tại Tiên Tôn nơi đó, thực lực nhưng có tiến triển?"

Liễu Diệp mỉm cười, hồi đáp: "Tiên Tôn quả thật là tuyệt thế cao nhân, chẳng những thực lực cao thâm, tu dưỡng cũng là hết sức lợi hại, ta nếu có thể tập được một phần mười, chính là chết, cũng không tiếc. Cái này năm thời gian tại Tiên Tôn nơi đó, hoàn toàn chính xác học được rất nhiều, tin tưởng ngày sau, luôn có thể có thành tựu."

Kiểm Liễu Diệp thần thái sáng láng, hai đầu lông mày ẩn ẩn có một cổ hạo nhiên chính khí lưu động, áo tím chân nhân cũng là khẽ gật đầu, xem ra tại Tiên Tôn nơi đó ba tháng, Liễu Diệp quả nhiên học được không ít, lập tức hỏi hắn nói: "Liễu Diệp, tại Tiên Tôn dạy bảo dưới, không biết ngươi có thể có học được ngự kiếm chi thuật?"

"Cái này. . ." Chần chờ một chút, Liễu Diệp ăn ngay nói thật: "Khởi bẩm sư phụ, đệ tử cũng không học được."

Lời vừa nói ra, đám người khó tránh khỏi có chút thất vọng, bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, cũng là chuyện đương nhiên, Liễu Diệp tại Đãng Vân Phong cố gắng một năm, đều không có cái gì hiệu quả, mặc dù Tiên Tôn không giống thường nhân, nhưng cũng không thể tại ba tháng ngắn ngủi thời gian, liền để Liễu Diệp có tư cách.

Áo tím dừng một chút, khẽ thở dài một cái, đối Liễu Diệp nói: "Không sao, việc này gấp không được, tin tưởng ngày sau luôn có thể học được."

Vốn là đánh lấy an ủi tâm tư, đã thấy Liễu Diệp trả lời: "Sư phụ, Tiên Tôn nói, thể chất của ta không có khả năng học được ngự kiếm phi hành."

Một câu nói kia quanh quẩn trong đại điện, như gai nhọn, như kim đâm, tất cả mọi người vì Liễu Diệp cảm thấy đáng tiếc, vì sao hắn như thế cố gắng, lại có được tốt đẹp thiên phú, lại ngay cả ngự kiếm chi thuật đều khó mà tu luyện hoàn thành, chẳng lẽ là lão thiên đang trêu cợt sao?

Nhưng ở Liễu Diệp trên mặt, lại không có bất kỳ cái gì đau khổ vẻ mặt, bởi vì mặc dù hắn học không biết ngự kiếm chi thuật, nhưng liền lấy đẳng vân chi thuật tới nói, chính là rong ruổi tại cửu thiên cao cấp pháp thuật, chỉ cần thực lực khá mạnh người tu tiên, đều là lấy đẳng vân chi thuật, mà một chút thực lực hơi thấp, khó mà tu luyện đẳng vân chi thuật, mới lấy ngự kiếm chi thuật phi hành.

"Tốt, cũng không cái gì chuyện đặc biệt, Trường như hi, các ngươi trước mang tiểu sư đệ trở về phòng đi." Áo tím chân nhân phá vỡ ở đây xấu hổ, hai người lĩnh mệnh, đem Liễu Diệp mang đến chỗ ở.

Lục Ngọc cũng là nữ hài tử gia, tâm tư tự nhiên tương đối kín đáo một chút, cũng là áo tím chân nhân môn sinh đặc ý, lưu nàng xuống tới nói chuyện tâm tình, thư giãn cảm xúc.

"Sư phụ, Liễu Diệp tiểu sư đệ trên thân đến tột cùng cất giấu cái gì bí mật, vì sao hắn tư chất bất phàm, lại ngay cả ngự kiếm chi thuật đều khó mà học được, chẳng lẽ hắn cả đời này đều đem tâm thường vô vì sao?" Đông đảo đệ tử bên trong, ngoại trừ mặc Trường, Liễu Diệp cùng như hi cùng nàng quan hệ nhất là muốn tốt, offline Liễu Diệp gặp gỡ loại chuyện này, làm bằng hữu, Lục Ngọc trong lòng cũng không chịu nổi.

"Dao nhi, sư phụ minh bạch trong lòng ngươi lo lắng, nhưng vì sư không phải là không như thế." Áo tím thật tâm tư người kín đáo, đầu não nhẹ nhàng, chợt nhớ tới tiên tôn vì sao sẽ tiến cử Liễu Diệp tiến về Đãng Vân Phong, trong đó phải chăng có một ít bí mật không muốn người biết, chợt nhớ tới cái gì, hỏi Lục Ngọc nói: "Dao nhi, ngươi nói cho ta biết, hôm đó ngươi cùng Trường tiến về Lưu Thủy thôn tiếp ứng Liễu Diệp, trên đường đến cùng phát sinh

cái gì?"

Lục Ngọc trong lòng sợ hãi thán phục, áo tím chân nhân vậy mà có thể nhìn ra ngày đó mình tại trường môn đại diện lời nói, cũng không phải là tất cả đều là lời nói thật, mà là có chỗ giấu diếm. Nhưng nàng đã đáp ứng Tiên Tôn, tự nhiên là không thể nói không giữ lời, lập tức đối áo tím thật có người nói: "Sư phụ, thật xin lỗi, đồ nhi đáp ứng Tiên Tôn, không thể đem việc này cáo tri bất luận kẻ nào, xin sư phụ trách phạt!"

"Thì ra là thế, sai không ở người, người đi xuống trước đi." Áo tím chân nhân như có điều suy nghĩ, đã liên tưởng đến cái gì, Lục Ngọc gặp sư phụ giống như có tâm sự, liền hỏi nàng nói: "Sư phụ, ngài có phải hay không có tâm sự a?"

"Ta không sao, người đi xuống trước đi." Áo tím chân nhân lặp lại một lần, Lục Ngọc bắt đầu đi, lúc này mới thốt từ lui xuống.

Lục Ngọc sau khi đi, áo tím chân nhân miệng bên trong tự lẩm bầm vài câu, bỗng nhiên sắc mặt đại biến: "Chẳng lẽ!" Một tiếng kinh dị, nhưng lại ngậm miệng không nói, chờ đợi, nhìn về phía đại điện bên ngoài, nhẹ nhàng nói ra: "Nghĩ không ra Tiên Tôn càng như thế từ bi, làm ra quyết định như vậy. Cũng được, hi vọng Liễu Diệp có thể tại Đăng Văn Phong dạy bảo dưới, giúp đỡ chính đạo, nếu không thời kỳ Thượng Cổ lịch sử lại lần nữa tái diễn, nhân gian lại đem đứng trước một trận trước nay chưa có họa kiếp!"

"Hi vọng Tiên Tôn quyết định, không phải là cái quyết định sai lầm."

Liễu Diệp trở lại trong môn, một lần nữa dung nhập chúng đệ tử trong đội ngũ.

Một chút đệ tử hỏi thăm Liễu Diệp phải chăng học được Tiên Tôn tuyệt học, Liễu Diệp mỉm cười trả lời: "Chỉ là học tập một chút da lông, so với chư vị sư huynh, đều là lớn không bì kịp, múa rìu qua mắt thợ."

Mọi người cũng đều không có đem Liễu Diệp để ở trong lòng, dù sao mọi người tại cùng một chỗ ở chung được hơn một năm, những ngày này, Liễu Diệp năng lực, là rõ như ban ngày, coi như từ Tiên Tôn chỉ đạo ba tháng, cũng không có khả năng thoát thai hoán cốt, nhảy một cái hóa rồng.

"Các người nghe nói không? Nghe nói sau ba ngày, trong môn liền muốn cử hành tân tân đệ tử tiên võ đại hội, thắng, liền có cơ hội lấy được trường môn tự mình chỉ đạo, đồng thời, nếu là ở trong đó thu hoạch được quán quân, còn đem thu hoạch được từ trường môn cung cấp hộ tâm linh lung kính đâu!"

"Còn không phải sao, chuyện này đều đã truyền ra, hộ tâm linh lung kính, đây chính là thượng cổ thần kính, nghe nói chỉ phải đặt ở thân thể bất kỳ một cái nào bộ vị, mặc cho cái gì binh khí, đều không thể chọc thủng hộ tâm linh lung kính bảo vệ vị trí!"

"Cuộc tỷ thí này, trận đầu chủ yếu là chúng ta môn hạ cùng không ta chân nhân môn hạ đệ tử so đấu, lấy tu vi của chúng ta, linh lung kính cũng đừng nghĩ, chỉ cần có thể cố gắng đánh bại không ta chân nhân môn hạ trong đó một tên đệ tử dự thí, liền có cơ hội lấy được trường môn đối với võ học tự mình chỉ đạo!"

Chúng đệ tử vừa nghĩ tới sau ba ngày luận võ, đều là lòng tràn đầy vui vẻ.

Bỗng nhiên có một vị đệ tử đi vào Liễu Diệp bên cạnh, hỏi hắn nói: "Liễu Diệp sư đệ, người có muốn hay không đạt được trường môn tự mình chỉ đạo?"

Liễu Diệp vừa cần hỏi đáp, lại nghe một tên đệ tử khác trả lời: "Liễu Diệp sư đệ thế nhưng là đạt được Tiên Tôn chỉ đạo đệ tử, chỗ nào còn cần trường môn chỉ đạo, mọi người nói có đúng hay không?" Câu nói này rất có ý trào phúng, đối mọi người tới nói, Liễu Diệp tại trong bọn họ nhất không xuất chúng, lại đạt được Tiên Tôn ưu ái, bọn hắn bao nhiêu trong lòng có chút tức giận bất bình, hiện tại mở miệng châm chọc một phen, ngược lại cũng không gì đáng trách.

Đệ tử khác cũng đều đáp lại một câu, Liễu Diệp yên lặng không nói, quay người rời đi đám người, tại các sư huynh trước mặt, lần đầu có cảm giác mất mát.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tiên võ đại hội

Ngay tại nội tâm của hắn thất lạc thời điểm, một bóng người xinh đẹp, trắng đi tới, cùng hắn tại cùng một cánh đồng ngồi xuống, khẽ mỉm cười nói: "Tiểu sư đệ, bất luận những người khác như thế nào, sư tỷ ta đều vĩnh viễn ủng hộ người!"

An ủi người, chính là cùng hắn quan hệ tốt nhất như hi, nàng vốn cũng là đi ngang qua nơi đây, kiếm chư vị sư huynh đối Liễu Diệp một phen chế nhạo, trong lòng không đành lòng, liền từ tới, an ủi một phen, quả nhiên để Liễu Diệp trong lòng dễ chịu chút.

"Sur ty. . ." Liễu Diệp bỗng nhiên trong chớp lát, như hi gương mặt xinh đẹp giương lên, vừa cười vừa nói: "Thế nào?" Liễu Diệp trả lời: "Cám ơn người!" Câu này tạ ơn bao hàm thâm tình, như hi ngây ngốc một chút, chợt cười đáp ứng: "Khúc, ta cho là nhiều chuyện lớn, người ta ở giữa, đã sớm. . ." Như hi nguyên muốn nói đã sớm tương hồ ưa thích, đột nhiên cảm giác được có chỗ không ổn, dừng một chút trả lời: "Đã sớm không phân khác biệt, chuyện của người chính là ta sự tình!"

Liễu Diệp có thể nhận biết như hi, quả nhiên là mọi loại may mắn, trải qua những thời giờ này, như hi vậy mà đối Liễu Diệp sinh ra một loại không hiểu tình cảm, nhìn thấy Liễu Diệp bị khi phụ, trong nội tâm nàng sẽ không dễ chịu, nhìn thấy Liễu Diệp chịu khổ, nàng cũng sẽ khổ sở, chỉ là hi vọng Liễu Diệp qua tốt, nàng cũng có thể đủ hài lòng.

"Đúng rồi tiểu sư đệ, sau ba ngày Đãng Vân Phong đem tổ chức tiên võ đại hội, đến lúc đó chúng ta muốn cùng không ta chân nhân môn hạ đệ tử luận võ, cuối cùng người thắng trận còn có thể thu được hộ tâm linh lung kính, nghe nói a, tấm gương kia là thượng cổ thần vật, khá tốt, đeo ở trên người, đao thương bất nhập!" Như hi lúc nói, mặt mũi tràn đầy chờ mong.

Liễu Diệp có thể nhìn ra, nàng rất ưa thích dạng này bảo vật, mình từ trước đến nay đến Đãng Vân Phong trong khoảng thời gian này, được như hi không ít chiếu cố, nhưng không có cái gì lễ vật đưa cho nàng, lập tức ý niệm trong lòng cùng một chỗ, hỏi như hi nói: "Người có phải hay không rất ưa thích cái kia tấm gương?"

Như hi dừng lại, hỏi Liễu Diệp nói: "Làm sao lại đột nhiên hỏi như vậy, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ người muốn đi chuồng môn nơi đó, đem tấm gương trộm trở về?" Nàng kinh hãi, tự nhiên là coi là Liễu Diệp hồ đồ, muốn trộm hộ tâm linh lung kính đưa cho mình, lập tức trong lòng có không hiểu ám áp, nghĩ không ra Liễu Diệp đối với mình tốt như vậy pháp, nhưng người tu đạo, cấm kỵ trộm đạo sự tình, lập tức lắc đầu nói: "Không được, người sao có thể. . ."

Lời còn chưa nói hết, đã thấy Liễu Diệp cười ha ha, chen miệng nói: "Sur ty, người nghĩ đi đâu vậy, ta Liễu Diệp sao là loại kia trộm đạo hạng người, ta chỉ là muốn tại tiên võ trên đại hội, thắng được quán quân, đem hộ tâm linh lung bảo kính thắng trở về tặng cho người."

"Người. . ." Như hi lần nữa kinh hãi, lấy Liễu Diệp thực lực bây giờ, nếu muốn đánh bại không ta trong môn bất luận cái gì một tên đệ tử, đều muôn vàn khó khăn, nếu muốn nói cướp đoạt hộ tâm linh lung kính, cái kia cơ hồ là chuyện không thể nào, chính là liều tính mạng, cũng là vô dụng tiến hành, lập tức không muốn hấn mạo hiểm, vừa cười vừa nói: "Được rồi, ta cũng không phải rất ưa thích cái kia tấm gương."

Liễu Diệp mỉm cười, miệng bên trong "A" một câu, hấn cùng như hi nhận biết lâu như vậy, tự nhiên là mình bạch nàng suy nghĩ trong lòng, miệng bên trong hỏi hột ah xong một câu, nhưng trong lòng đã sớm làm quyết định, lần này tiên võ đại hội, nhất định toàn lực ứng phó, đoạt được hộ tâm linh lung bảo kính.

Hắn đến Đãng Vân Phong lâu như vậy, muốn nói bằng hữu chân chính, liền chỉ có như hi, mặc Trương cùng Lục Ngọc, chỉ có ba người này, mới có thể cộng đồng xuất sinh nhập tử, là ở trong mắt hấn vị trí trọng yếu người, hấn đã từng thề, ngày sau nhất định phải bảo vệ mình trong suy nghĩ vị trí trọng yếu người, bây giờ hấn có thực lực này, nếu là có thể vì như hi làm chút chuyện, tự nhiên là nghĩa bất dung từ.

Ngày hôm đó Liễu Diệp lại là cả ngày cùng như hi tâm tình, thẳng đến đêm khuya, mới chịu bỏ qua.

Ba ngày thời gian trôi qua rất nhanh, hôm nay là ngày thứ tư sáng sớm, tiên võ đại hội, muốn tại một lúc lâu sau cử hành.

Áo tím chân nhân suất lĩnh chúng tân tấn đệ tử, tiến về Đãng Vân Phong Già La ngoài điện, rộng lớn cánh đồng phía trên, đứng đây Đãng Vân Phong đệ tử, hôm nay là không ta chân nhân cùng áo tím chân nhân, môn hạ tân tấn đệ tử tỷ võ thời gian, một chút thâm niên đệ tử, cũng đều tới chỗ này xem náo nhiệt.

Đi qua lần này tỷ thí, những tân tấn đệ tử, liền cũng sẽ thành thâm niên đệ tử, cuộc tỷ thí này, là bọn hấn hơn một năm đến nay, tu luyện thành quả, giờ phút này làm sắp xuất hiện đến, tốt đến sư phụ cùng chư vị sư huynh đệ tán đồng.

Hiện trường tổng cộng có hai nơi lôi đài, phân biệt là áo tím chân nhân cùng không ta chân nhân giám dò xét, chuồng môn chân nhân thì làm người đứng xem, tại tịch về ngoài nhìn.

Khi áo tím chân nhân cùng không ta chân nhân chạm mặt, lại là tránh không khỏi một trận tương hồ đấu võ mồm.

"Đây không phải áo tím chân nhân sao? Nhiều ngày không thấy, khí sắc ngược lại là thắng qua dĩ vãng, liền là không biết, môn này hạ đệ tử, phải chăng cũng giống áo tím chân nhân như vậy, có thể vì xuất chúng, tại lần này tiên võ lớn trong hội, hiển lộ tài năng đâu?"

"Nha, nguyên lai là không ta chân nhân a, đã lâu không gặp, người hay là chán ghét như vậy."

Song phương mặc dù thường xuyên không đối được đấu võ mồm mao bệnh, nhưng là lẫn nhau ở giữa, cũng vô ác ý, bọn hấn cũng đều cũng không tức giận, có lẽ, cái này cũng là bọn hấn đối với cuộc sống tiêu khiển một loại phương thức.

Cao nhân, luôn luôn cùng người thường có rất nhiều chỗ khác nhau nơi tâm thường. . .

Lần này tiên võ đại hội từ chuồng môn chủ trì, hai vị chân nhân giám thị, hai nơi lôi đài, đều tràn ngập cao đấu chí cùng chiến ý, bây giờ cách đại hội bắt đầu còn có một đoạn thời gian, thừa dịp lúc này, song phương đệ tử nhưng tự hành giao lưu, thương lượng đối chiến thời điểm hấn là chú ý đồ vật, cùng chiến đấu tâm đắc.

Nhưng không ngờ Nguyệt Tùng, kiều hoa, đồ lương ba người, thừa dịp cơ hội, bốn phía tuần sát, nhìn thấy Liễu Diệp cũng là lần này đại hội người dự thi, thẳng đi tới, không thể thiếu một trận chế nhạo: "Ôi, đây không phải Liễu Diệp sư đệ sao? Sư đệ, ngươi làm sao cũng đến tham gia trận đấu rồi? Nha. . . Đúng, ngươi thế nhưng là Đổng Vân Phong bên trong duy nhất đạt được Tiên Tôn chân truyền đệ tử, một hồi, nếu là gặp được ba người chúng ta bên trong bất luận một vị nào, nhờ sư đệ nhất định phải thủ hạ lưu tình mới tốt a!"

Nguyệt Tùng một trận mìa mai, cười to rồi đi.

Liễu Diệp cũng không để ý tới, kiều hoa theo sát Nguyệt Tùng mà đi, đồ lương lại là nhìn không được đối Liễu Diệp làm cái nôn nước bọt kiều dáng, cái này mới rời khỏi.

"Khinh người người, nó tâm không thuần, nó không nói rõ, nó tu bất nhĩ, chỉ là đứng tại tu tiên góc độ đi lên nói, ba người này ngày sau cuối cùng khó thành đại khí." Liễu Diệp trong miệng nhẹ tưng, biểu lộ cảm xúc.

Vừa mới chờ xuất phát, lại không biết nơi nào bay tới một trăm, Liễu Diệp hoành không đón lấy, một trăm bên trên khám có tờ giấy, gỡ xuống tờ giấy, mở ra nhìn nhìn, viết lấy mấy hàng chữ: "Nghe qua Liễu Diệp tiểu huynh đệ văn thao vũ lược, một thân chính khí, vì ta chính phái mẩu mực, làm người khâm phục, vì vậy truyền tin nhắn lại, nhìn tiểu huynh đệ có thể đến phong bên trong rừng trúc một lần."

Xem hết tờ giấy, Liễu Diệp hơi trầm tư: "Đến tốt cùng là người phương nào lấy một trăm truyền tin, lại có mục đích gì? Hiện tại đại hội thời gian còn chưa bắt đầu, không bằng trước hết ứng ước, tiến về rừng trúc, tìm tòi hư thực." Cái này liền rời đi nơi đây, tiến về hướng rừng trúc mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tranh tài bắt đầu

Xanh biếc rậm, trên ngọn núi lớn nhỏ trúc mọc vô số kẻ, phiêu linh lá trúc, tại nhân nhạ trong gió nhẹ lật xoáy, trong không khí ẩn giấu một cỗ nồng đậm sát cơ, khuếch tán bốn phía, chính tùy thời mà làm.

Liễu Diệp từng bước một giẫm tại bay xuống lá trúc phía trên, tìm kiếm bốn phương, chưa thấy bóng người, hắn dừng bước lại, tùy ý hướng rừng trúc một cái phương hướng hô to: "Các hạ đã lấy một trăm truyền tin, nhưng vì sao núp trong bóng tối, không dám ra tới gặp người sao?"

Vừa dứt lời.

Ba đạo thân hình, từ trên đỉnh đầu, nương theo rơi trúc mà xuống, trên thân mang theo sát ý, không chút nào che lấp.

"Nguyên lai là các ngươi?"

Nguyên lai ba người này chính là Nguyệt Tùng, kiều hoa, đồ lương ba người.

"Không sai, chính là chúng ta!"

Nguyệt Tùng mỉm cười, trên mặt có nhiều âm tà chi sắc.

"Chư vị sư huynh hẹn ta đến đây, không biết có gì muốn làm?" Liễu Diệp giữ vững vốn có trấn định, sự dũng cảm của hắn, để Nguyệt Tùng rất tức tối.

"Giờ này khắc này, ngươi lẻ loi một mình ở vào cái này trong rừng trúc, mặt đối ba người chúng ta, ta muốn biết, là cái gì để ngươi bảo trì có như thế trấn định, là tự tin sao?" Nguyệt Tùng biến sắc, chất vấn đối phương.

Đã thấy Liễu Diệp trả lời: "Lòng yên tĩnh như nước, tự nhiên minh. Vừa lại không cần vì ngoại vật quấy nhiễu."

"Có đúng không. . . Lòng yên tĩnh như nước? Nhưng trong nước có ta dòng sông lấp biển, trong lòng ngươi nước, còn có thể bình tĩnh xuống tới sao?" Nguyệt Tùng giọng mang ba phần ngoan lệ, lập tức đề nơi đây bầu không khí vì đó ngưng kết.

"Nếu như ba vị sư huynh không cái gì chuyện, sư đệ ta liền cáo từ trước." Liễu Diệp không muốn cùng bọn hắn dây dưa, cái này liền quay người muốn đi, lại không ngờ tới, kiều hoa đồ lương hai người, vậy mà bước nhanh ngăn tại mình đằng trước, rất có khiêu khích gây chuyện ý tứ.

Liễu Diệp quay đầu, nhìn về phía Nguyệt Tùng, thân nhiên nói: "Sư huynh cái này là ý gì?"

"Không cái gì ý tứ, chỉ là muốn cùng sư đệ kết giao bằng hữu mà thôi." Lúc nói chuyện, ba người bọn họ bước chân na di, trong lúc vô hình, đã xem Liễu Diệp vậy ở chính giữa.

"Phẩm không hợp, liền nói bất chính, tâm không chỉ toàn, thì mắt không rõ, đối mặt đồng môn, đầy mang sát khí, người ta ở giữa, đạo khác biệt, mưu cầu khác nhau, xin thứ cho sư đệ mạo phạm, cũng không muốn trở thành chư vị sư huynh bằng hữu." Lời nói rơi xuống, mày liễu mắt dựng lên, thể nội công pháp thăng vận chuyển, nhật lên trúc mộc một chi, đang muốn lấy độc từng kiếm pháp, đánh lui ba người, cũng tốt tại đại hội trước đó, thử một chút kiếm pháp uy lực. Nếu không những người này luôn luôn được một tác lại muốn tiến một thước, không biết hồi cải.

Xanh biếc râm dưới, Nguyệt Tùng ba người tề ra trường kiếm, đúng là bọn hấn bình thường chỗ dùng pháp khí, là đối Liễu Diệp thật động sát tâm.

"Ba người các người, đây là trọng phạm trong môn tối kỵ, sát hại đồng môn sao?!"

Chợt nghe một tiếng quát lớn, xuyên thấu rừng trúc, quanh quẩn tại mọi người bên tai, nhưng gặp một đạo thanh quang lấp lóe, mộc Trường ngự kiếm thẳng vào, tại trong cuộc chiến dừng lại, quay người lại, ào ào anh tư, rung động mọi người tại đây!

"Nguyên lai là Mộc sư huynh, ta nghĩ sư huynh là hiểu lầm, chúng ta chỉ là muốn thừa dịp tranh tài trước đó, tìm Liễu sư đệ luận bàn một phen, trừ cái đó ra, cũng không có ý gì khác nghĩ, hi vọng Mộc sư huynh không nên hiểu lầm mới tốt." Mộc Trường chính là Đăng Văn Phong thâm niên đệ tử, nhập môn sắp có thời gian mười năm, công lực của hắn, mặc dù không kịp Đại sư huynh, nhưng cũng không thể coi thường, Nguyệt Tùng tự biết, tuyệt không phải là đối thủ của hắn, lại nghĩ không ra người này sẽ xuất hiện ở đây, đảo loạn kế hoạch của hắn.

"Luận bàn? Có các người như thế so tài sao?" Mộc Trường lệ mắt liếc nhìn, nhưng gặp Nguyệt Tùng ba trong tay người, đều là nắm tự thân bội kiếm, mà Liễu Diệp trên tay, cũng chỉ có trúc mộc một chi. Cũng bị ba người vây khốn ở giữa, người sáng mắt, tuy tiện liên có thể nhìn ra đạo lý trong đó, hiện tại mộc Trường nói là luận bàn, ngược lại có vẻ hơi dễ dàng.

"Cái này. . ." Bị mộc Trường vạch trần, ba người không lời nào để nói.

Cuối cùng là Liễu Diệp cũng không thụ thương, mộc Trường cũng không muốn tìm bọn hắn gây chuyện, bây giờ tiên võ đại hội ở tức, liền quay người đối Nguyệt Tùng nói: "Đi thôi, việc này dừng ở đây, lần này liền cho các người một cơ hội, ngày sau nếu dám tái phạm, liền đừng trách ta không niệm tình đồng môn!"

Nguyệt Tùng đám người trên mặt vui mừng, nơi nào còn dám lưu thêm, chật vật chạy ra rừng trúc.

Gặp ba người đào tẩu, Liễu Diệp đối mộc Trường mỉm cười: "Đa tạ sư huynh."

"Không cần phải nói tạ, nhanh đi trên đại hội đi, tiên võ lớn ngay lập tức sẽ liền muốn bắt đầu. Mặc dù người bởi vì thể chế quan hệ đặc thù, thực lực khó mà tiến, nhưng là lần tranh tài này bên trong, cũng đừng quá mức gán vác, hết sức liền tốt, sư phụ cùng các vị sư huynh, là sẽ không trách tội người." Mộc Trường hi vọng Liễu Diệp có thể không vì mình thể chế khổ sở buồn bực, cũng là một mảnh hảo tâm.

"Sư huynh, ta đã biết." Liễu Diệp trả lời một câu, liền theo mộc Trường cùng nhau trở lại tiên võ trên đại hội.

Giờ phút này Nguyệt Tùng, kiều hoa, đồ lương ba người, cũng đều trở lại tiên võ trên đại hội, Nguyệt Tùng sắc mặt phát lạnh, ánh mắt hướng mộc Trường cùng Liễu Diệp cái này bên cạnh nhìn tới, trong lòng âm thầm phát thệ: "Liễu Diệp, mộc Trường, một ngày nào đó, ta sẽ để cho các người trả giá đắt!"

To lớn trên quảng trường, liếc nhìn lại, nhân số trăm ngàn, chen vai thích cánh, nhân khí cường thịnh, đây đều là Đăng Văn Phong bên trong đệ tử tài tuấn, lần này tiên võ đại hội, cơ hồ tất cả trong môn đệ tử, đều tích tụ tập ở đây, chỉ vì quan sát sắp bắt đầu đại hội tỷ thí, cũng đúng lúc quan sát giới này tân tân đệ tử bên trong, có bao nhiêu xuất sắc nhân tài.

Đăng Văn Phong hàng năm đều có ba mươi vị đệ tử vào ở, dựa theo lệ cũ, đều là áo tím không ta chân nhân, môn hạ riêng phần mình thu đồ đệ mười lăm, có đôi khi cũng sẽ hơi có sai lệch, nhưng phần lớn là như thế, chưa từng biến qua.

Là lấy phần lớn là áo tím chân nhân cùng không ta chân nhân ở giữa, đệ tử đồ sức, hai phe lôi đài, đồng thời tiến hành, ba mươi người bên trong, tại hai bên lôi đài kiên trì đến sau cùng đệ tử, sẽ tiến hành cuối cùng quyết chiến.

Nếu có đệ tử đối thực lực của mình có được lớn lao lòng tin, nghĩ tại đại hội bên trong mò ra hùng phong, liền sẽ cái thứ nhất lên đài, nếu là đánh bại tất cả người khiêu chiến, tự nhiên là vì mọi người chỗ lau mắt mà nhìn. Loại này vô thượng vinh quang, đối rất nhiều đệ tử tới nói, đều là mười phần kỳ vọng, đây cũng chính là bọn hắn hiện ra thành quả thời khắc.

Nhưng là mấy năm qua, có rất ít đệ tử tự phụ, có thể lấy lực lượng một người, khiêu chiến tất cả ra sân sư huynh đệ.

Bất quá lần này, giống như có chỗ khác biệt.

Nương theo chương môn đem so với thử quy củ nói rõ, cuộc so tài này, cũng theo đó mở màn.

Liễu Diệp cũng không vội vã lên đài, mà là trước quan sát hình thức, hiểu rõ chúng đệ tử tu vi, tốt làm tổng kết, cuối cùng nỗ lực tranh đoạt quán quân, đem hộ tâm linh lung kính, tặng cho như hì, đây cũng là mình duy nhất có thể vì nàng làm sự tình.

Nương theo tiếng người ồn ào, đã có sư huynh đệ đạp đi lên, vọt bên trên trên lôi đài.

Cuộc tỷ thí này, coi như không có thu hoạch được quán quân, chỉ cần ở trong trận đấu đánh bại qua một vị sư huynh đệ, liền có cơ hội lấy được chương môn chân nhân đối tiền thuật tự mình chỉ đạo, cho nên cho dù có rất nhiều sư huynh đệ thực lực không cao, nhưng cũng nghĩ mang tâm thái chờ may mắn, đi lên thử thời vận, coi như thua, cũng có thể tại chương môn chờ chân nhân trước mặt thêm thêm thể diện, hiển lộ rõ ràng dũng khí của mình

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Ra sân

Hai bên lôi đài, đều đã có đệ tử lên đài, chỉ nghe không ta chân nhân lớn tiếng quát hô: "Vòng thứ nhất, ngạo âm, đối chiến thu vui!"

Lời nói rơi xuống, hai vị Đăng Vân Phong đệ tử, đều là ở bên cạnh nhận kiếm gỗ, cùng đối phương làm qua lễ nghi chỉ thế, liền từ luận kiếm, chỉ hướng đối phương.

Thanh khí lưu chuyển, hai vị đệ tử, tay cầm kiếm gỗ, thân hình tung bay, vừa đi vừa về ép chuyển, chỉ chốc lát sau, đã đấu cùng một chỗ, đánh chính là khí thế ngất trời.

Trái lại từ áo tím chân nhân giám thị chỗ lôi đài, cũng đã bắt đầu tỷ thí, thủ tịch bên trên, chương môn chân nhân khẽ gật đầu, lần này đệ tử quả nhiên không có để hấn thất vọng, nếu bàn về thực lực, không chút nào bại bởi lần trước tân tấn đệ tử.

Một trận giao phong, thực lực hơi thấp đệ tử nhiều ở phía trước nghênh chiến, song phương thực lực, mỗi người mỗi vẻ, thắng bại bất luận.

Những năm qua tam giới trong trận đấu, đều là không ta chân nhân môn hạ đệ tử đoạt giải quán quân, áo tím thật người đã từng khắp cả thất bại tư vị, lần này, vẫn là thua nhiều thắng ít, không ta chân nhân môn hạ đệ tử, quả thật không phải tầm thường, thực lực không thấp.

Khi áo tím chân nhân thét lên như hi danh tự thời điểm, Liễu Diệp ánh mắt càng thêm tập trung tinh thần, ném đem đi qua.

Nguyên lai, như hi gặp sư phụ cũng tại giám thị một chỗ lôi đài, liền tuyển sư phụ bên này, lại nghĩ không ra đối thủ của nàng, lại là kiều hoa, cái này khiến Liễu Diệp không khỏi có chút đau đầu, kiều hoa tại năm nay tân tấn đệ tử bên trong, thực lực đột xuất, cũng không dễ đối phó như vậy. Từ lên đài đến bây giờ, kiều hoa đã đánh bại lên đài mấy vị đệ tử.

Ngay tại Liễu Diệp lo lắng thời điểm, như hi đã Đăng lên lôi đài, nương theo áo tím chân nhân hô to bắt đầu, hai đạo thân hình, thót từ bắt đầu chuyển động.

"Tiểu sư muội, Nguyệt Tùng đối người có ý tứ, ta lại đối người không có chút nào hứng thú, lần này tỷ thí, ta sẽ không thủ hạ lưu tình, cho nên. . . Người nhưng phải cẩn thận!" Kiều hoa mỉm cười, trước mặt vị tiểu sư muội này, tu vi cũng không cao thâm, hấn tự phụ có thể bại phía trước mấy vị sư huynh đệ, đối phó như hi, vẫn là dư sức có thừa.

Như hi gương mặt xinh đẹp giương lên, cũng không để ý tới, thừa dịp kiều hoa nói chuyện thời khắc, trong tay kiếm gỗ đã vận chuyển, cầm kiếm mọc gai, lẳng lẹ kiếm chiêu, thẳng bức kiều hoa.

"Tiểu sư muội, tập kích cũng không phải thói quen tốt ờ." Kiều hoa chân phải xê dịch, thân hình bên cạnh dôi, tùy tiện né tránh như hi công kích. Như hi một kiếm không trúng, lần nữa thi triển kiếm pháp, thanh khí vờn quanh ở giữa, trong không khí còn có một cỗ thiếu nữ hương thơm, phiêu đảng bốn phía, để cho người ta nghe ngóng tâm thần thanh thần.

Trải qua quay vòng, như hi thể công luôn luôn bị xảo diệu hóa giải, cuối cùng kiều hoa trên mặt hiển lộ ý cười, tại như hi thể công tới người thời khắc, vòng qua kiếm gỗ thể công, phản bắt cánh tay của nàng, tại nàng bên tai nhẹ nhàng nói ra: "Tiểu sư muội, chơi chán, đi xuống đi!"

Như hi cầm kiếm cánh tay bị bắt lại, vậy mà không có lực phản kháng chút nào, không sử dụng ra được một chút khí lực, đám người chỉ gặp kiều hoa bắt lấy như hi cánh tay, hướng phía trước một vùng, theo mà lại sau này đẩy, cái này đẩy đưa tới, vậy mà liền đem như hi đánh rớt trên lôi đài.

Liễu Diệp cũng không biết mới kiều hoa tại như hi bên tai nói chút cái gì, nhưng gặp như hi bị kiều hoa kéo đẩy mạnh, thương không nhẹ, toàn bộ cánh tay phải vậy mà gần trật khớp, như hi cổ nén đau đớn, tay trái ấn chỗ ở mặt, đem thân hình chèo chống mà lên, Liễu Diệp vội vàng chạy tới nâng nàng, thẳng đến áo tím chân nhân lấy chân khí vì nàng khai thông mạch lạc, mới khiến cho đám người an tâm.

"Nhưng còn có ai không phục, muốn đánh với ta một trận?" Kiều hoa liếc nhìn quần hùng, quả nhiên là không coi ai ra gì, phách lối khí diễm, thật là khiến người nhìn đến sinh khí, nhưng hấn thực lực rất mạnh, đám người lại không dám tùy tiện lên đài, tại vài tiếng la lên phía dưới, đã thấy một đạo đơn bạc

thân hình, tay cầm một trúc, từng bước đạp về lối đài.

"Liễu Diệp!"

"Gia hỏa này. . ."

"Hắn. . ."

Bên cạnh có nhiều kinh dị thanh âm, nghĩ không ra ở thời điểm này, Liễu Diệp vậy mà lên đài khiêu chiến kiều hoa, đám người không biết là cái gì cho hắn dũng khí, liền ngay cả áo tím chân nhân, cũng không cho rằng Liễu Diệp trận chiến này, sẽ đạt được thắng lợi. Ngược lại là như hi, trong lòng âm thầm vì hắn cầu nguyện.

"Ồ? Nguyên lai là người. Rất tốt. Nghĩ không ra người lại có như thế đảm lược, thật là khiến người khâm phục, bất quá. . . Người đừng mạnh •, cuối cùng cũng chỉ có thể chứng kiến người thất bại!" Ánh mắt một lảng, đối với Liễu Diệp, kiều hoa giấu giếm sát tâm, nhất định dùng hết toàn lực, đối phó cái này dễ hấn chán ghét tiểu sư đệ.

"Tỷ thí bắt đầu!" Chân chờ một chút, áo tím thật người hay là thu hồi trong lòng bất đắc dĩ, nương theo kêu một tiếng này lên, cuộc chiến đấu này, cũng đem tùy theo mà lên!

"Sư phụ, tiểu sư đệ có phải hay không đầu cháy hồng, bên cạnh có kiếm gỗ không cần, lại cầm một cây phá trúc từ làm gì sao?"

"Đúng đấy, tiểu tử này trong hồ lô bán cái gì thuốc?"

Một chút đệ tử nhìn không được nhú mảy, liền ngay cả áo tím chân nhân cũng không biết Liễu Diệp vì sao có kiếm gỗ không cần, lại tự mang một cây cây trúc, tuy nói bên cạnh kiếm gỗ cũng không phải là như thật kiếm như vậy lợi hại, nhưng so với cây trúc, lại là thắng qua gấp trăm lần, cái này tiểu đồ đệ chẳng lẽ thật uống lộn thuốc?

"Kiểu sư đệ, cho hắn biết sự lợi hại của người!" Dưới lối đài, đồ lương còn chưa ứng chiến, gặp Liễu Diệp lên đài, nhất thời hứng thú.

Trên lối đài, Liễu Diệp sắc mặt không gọn sóng, tâm bình khí hòa.

"Sư phụ, tiểu tử này là không phải là bị sợ choáng váng? Ta nhìn liền không nên để hắn tham gia lần tranh tài này!" Bên cạnh một tên đệ tử nhìn không được mở miệng châm chọc, áo tím chân nhân ánh mắt tại Liễu Diệp bên cạnh du đãng, trong lòng không biết đang suy nghĩ chút cái gì, lại là không nói một lời.

"Tiểu tử cuồng vọng, tới đi, tay cầm cây gãy trúc, ta nhưng không cảm giác được của người Kiếm Ý!" Kiều hoa tự nhiên cũng nhìn thấy Liễu Diệp cầm trong tay một cây cây trúc, cái này rõ ràng là đối với mình miệt thị, lập tức nổi lên nguyên công, vận sức chờ phát động.

"Ta sợ sử dụng kiếm gỗ, người thất bại quá thảm." Liễu Diệp hơi hột một câu, thanh âm không lớn, chỉ có cùng ở tại lối đài kiều hoa có thể nghe thấy, dưới trận đám người, chỉ gặp Liễu Diệp tại kiều hoa bên tai nói cái gì, sau đó kiều hoa giận tím mặt, một bộ hận không thể đem Liễu Diệp rút gân lột da bộ dáng.

"Cái này xuân tiểu tử, đến cùng tại kiều hoa bên tai nói cái gì, càng đem hắn chọc giận đến tận đây, không phải tự mình chuốc lấy cực khổ sao?"

Ngay tại ánh mắt mọi người tụ tập lối đài, Liễu Diệp cũng đã làm tốt đầy đủ chuẩn bị, kiều hoa kiếm gỗ giương lên, vừa muốn ra chiêu, chợt ôm bụng, trở lại hô to: "Áo tím chân nhân, có thể hay không tạm dừng tranh tài?"

Đám người ngạc nhiên, không biết kiều hoa là ý gì, lại nghe áo tím chân nhân trả lời: "Bây giờ tranh tài đã bắt đầu, không trùng tuyên đồ tạm dừng, xin tiếp tục tranh tài đi!"

"Thế nhưng là. . . Ta. . . Ta đem qua ăn đau bụng, hiện tại phạm ròn cả lòng bệnh đến, cái này đau bụng, không có cách nào đánh, ta muốn đi nhà xí, không được, ta nhận thua, ta nhận thua còn không được sao!" Một tiếng nhận thua, động dung toàn trường, kiều hoa vút xuống kiếm gỗ, thẳng hướng nhà xí phương vị chạy đi.

Hiện trường một mảnh xôn xao, tiếng nghị luận, không nhiều lần bên tai, kiều hoa thực lực mọi người đều biết, lại không nghĩ rằng ở thời điểm này, vậy mà tiêu chảy, muốn đi nhà xí, đồng thời chủ động nhận thua, cái này tại Đăng Vân Phong tiền vô đại hội đã lâu trong lịch sử, có thể nói là khai thiên tích địa lần đầu. . .

Lặng im, im ắng, im lặng.

Kiều hoa cử động lần này sắc mặt khó coi nhất tự nhiên là đồ lương, như không phải là bởi vì Nguyệt Tùng tại một chỗ khác lối đài tỷ thí, không biết chuyện này, nếu không không phải tươi sống ăn kiều hoa không thể.

"Cái này ngu xuân, đều ở thời khắc mấu chốt như xe bị tuột xích!" Trong đám người, truyền đến kiều hoa hô mắng thanh âm, lại là chur vị tân tấn đệ tử, nhao nhao hối hận không thôi, sớm biết như thế, mình liền lên đài khiêu chiến kiều hoa, không cần hao thời hao lực, liền thắng được cuộc tỷ thí này. Cái này cũng chính là kỳ trước tiên vô đại hội bên trong, thoải mái nhất thắng được tranh tài một lần.

"Liền để cho ta tới lĩnh giáo liễu Diệp sư đệ cao chiêu!" Mọi người ở đây vì Liễu Diệp vận khí cảm thấy giật mình thời điểm, một đạo thân hình, như lệ

phong quét ngang, đập động địa mặt ba ngàn thạch, cường thế tiến vào lõi đài!

"Lại là đồ lương sư huynh!"

Bên cạnh truyền đến trận trận tiếng than thở, đồ lương tại mới giới đệ tử bên trong, đột xuất thực lực, mọi người đều biết, chính là kiêu hoa, so sánh với hắn, đều là chỉ có thể ở vào hạ phong!

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Kiếm đạo

"Ồ? Đã đồ lương sư huynh cố ý, vậy liền xin vui lòng chỉ giáo!" Liễu Diệp mỉm cười, một trục vẫn nắm chặt trong tay.

"Liền để ngươi cảm thụ một chút, của ta kiếm đạo!" Đồ lương một tiếng quát khê, bàn tay lật tới lật lui, bên cạnh kiếm gỗ hộp não động không thôi, tiện tay một nhóm, một thanh kiếm gỗ thẳng thụ hắn điều khiển, rơi vào trong tay.

Hiện trường tăng cao la lên, vật làm nền đe dọa giết phân, đồ lương trong tay kiếm gỗ, sớm đã rút vào không lồ linh lực, thân hình nhất chuyển, cường thế cầm kiếm!

Kiếm gỗ mọc gai, linh động lời trận, quán kiếm thanh khí, ngưng kết ngàn vạn sát ý, càn quét mà ra!

Lưu giết khí, quán chuyển đầu kiếm, nắm chắc tay, là không chế tất thắng quyết tâm, khi kiên định bộ pháp phóng ra bước đầu tiên, nhất thời thanh khí lưu thoán, kiếm ý bắn ra bốn phía, khuấy động hỏa hoa, thẳng bức Liễu Diệp trên cổ đầu người!

"Không tốt, đồ lương vậy mà. . ."

Im ắng, im lặng, im lặng.

Như thế sát chiêu, ngoan độc vô cùng, bức thân đe dọa, đám người ở ở trong mắt, dù cho đối Liễu Diệp tâm có bất mãn, nhưng vì đồng môn, nhưng cũng vì hắn cảm thấy lo lắng, liền ngay cả áo tím chân nhân, lông mày cũng tại lúc này không khỏi dựng thẳng lên, tiên võ đại hội trong tí thỉ, cầm kỵ đoạt giết đồng môn tính mệnh, nghĩ không ra đồ lương vừa ra tay, đã là như thế tàn nhẫn!

"Đồ Tùng sơ thức: Nộ hải sóng to!"

Nhưng mà. . . Một tiếng kinh người khẩu quyết, phá vỡ ở đây khuyết tĩnh, chỉ gặp Liễu Diệp tay ngưng linh khí, kích thích trục mộc, nhất thời một cổ vô cùng kiếm ý, từ trục mộc ở giữa lưu chuyển ra, bằng bạc kiếm khí, trong không khí đập ra một cái khác khuyết hành khúc!

Tăng cao màu xanh kiếm ý, trong không khí như biển cả gợn sóng cuộn cuộn, nhất điệp điệp, tầng tầng, giao làm phong vân, thẳng đối đe dọa mà đến kiếm khí!

Đồ lương kiếm khí tuy là hung mãnh, nhưng ở độc tòng kiếm pháp, nộ hải sóng to phía dưới, còn như đá ném vào biển rộng, chỉ lưu một tiếng chìm ô, thoáng qua liền bị cổ này vô cùng năng lượng nuốt hết, sóng to chỉ lực, thế như chẻ tre, tại thôn phệ đối phương kiếm khí về sau, thẳng hướng đồ lương thân hình kích xạ!

Sóng cuồng kiếm khí dưới, đồ lương lòng tràn đầy kinh hãi, không kịp phân trần, ngưng tụ một thân linh lực, rút vào kiếm gỗ bên trong, cực chiều thức ra, muốn chặn lại nộ hải sóng to chỉ kiếm ý!

Tiếc rằng gợn sóng chỉ lực, bốc lên không thôi, để hắn khó mà ngăn cản, ở đây to lớn kiếm khí phía dưới, một cổ nồng đậm kiếm ý, trúng đích lồng ngực của hắn.

Toàn trường động dung, lọt vào trong tầm mắt im ắng. Lại lần nữa khuyết tĩnh, tại thời khắc này thể hiện ra nó chân chính tư thái, đến từ đáy lòng rung động, trước nay chưa có tán đồng, trước mắt vị này một lần bị cho rằng là trong môn phế vật tiểu sư đệ, vậy mà bằng vào siêu cao kiếm thuật, độc tòng kiếm pháp, một kích trọng thương đồ lương!

Mọi người dưới đài, không không kinh ngạc ngạc nhiên, chính là ngay cả giám chiến áo tím chân nhân, cũng vào lúc này đã mất đi vốn có tư thái, nàng có chút thổ tức, đứng người lên hình, đưa ánh mắt về phía trên lõi đài cái kia đạo đơn bạc thân hình, trong lòng giật mình Tiên Tôn đem cao thâm như vậy kiếm pháp truyền thụ cho hắn, càng khiếp sợ hơn chính là, Liễu Diệp là như thế nào học được loại kiếm pháp này!

Độc từng kiếm pháp chính là Tiên Tôn sáng tạo cực cao kiếm thuật, đối tu tập người điều kiện cũng cực độ hà khắc, nghĩ không ra ngần ngại ba tháng thời gian, Tiên Tôn vậy mà để Liễu Diệp học xong bộ kiếm pháp kia!

Trong đám người, như hi mặt mũi tràn đầy ngốc mớ, chỉ có một đôi mắt, vẫn chăm chú khóa chặt điểm hỏa tăng cao lời đài, hần chột nhớ tới, đêm đó cùng Liễu Diệp triệt đàm lúc nói câu nói kia: "Như hi, ngươi có phải hay không rất ưa thích chưởng môn trong tay hộ tâm linh lung kính?"

Chính là một câu nói kia, vốn cho rằng là trò đùa mà nói, lại nghĩ không ra hôm nay, lại mang đến cho mình như thế rung động!

"Phốc phốc" một ngụm máu tươi phun ra, chiêu thứ nhất, đồ lương gặp trọng thương như thế, không tưởng tượng được kết cục, lại càng thêm kích phát lửa giận trong lòng: "Nghĩ không ra a, lại là độc từng kiếm pháp, Tiên Tôn thật sự là bất công, chính là ngay cả bậc này cao cấp kiếm thuật, đều dạy cho người. Nhưng là. . . Cái này thật có thể để người tại trận này quyết chiến bên trong, đạt được thắng lợi sao? !"

Khóe miệng máu tươi, xách tay áo xóa đi, nội tâm cuồng, nồng đậm giết, chỉ có đối phương ngã xuống, mới có thể tươi tắn!

"Không hiểu kiếm người, trên chiến trường, chỉ có thể nghênh đón thất bại kết cục, người đã mất đi thân là một tên cầm kiếm người khí phách, tiếp tục nữa, sẽ chỉ ô nhiễm kiếm linh hồn!"

Một tiếng cuồng, giết nổi lên bốn phía, đồ lương trong tay kiếm gỗ, huyền hóa ba ngàn lực đạo, chuyển biến khí kinh, trong không khí dẹt thành vô hình giết lưới, đe dọa mà đến!

Liễu Diệp gạt mình, mộc trúc xoay tròn, đâm thẳng bầu trời, bước đạp như rồng, dáng người mạnh mẽ, một tay nắm trúc, lấy thế thái sơn áp đỉnh, độc từng kiếm pháp ra lại!

"Độc từng sơ thức: Đạo Diễn nửa tháng!"

Một tiếng dị ngữ, một chữ nhất niệm, khẩu quyết khoảnh tưng, nhất thời tại cái này ban ngày ở giữa, quanh mình lại hiện lò mờ, một vòng ánh trắng, nửa ẩn nửa hiện, cực đoan công pháp, mang theo thế như vạn tấn, vừa vỡ đe dọa giết lưới!

"Vù vù" tiếng vang, ánh lửa bốn đưng, giao hội năng lượng tách ra phủ lên hào quang, chói mắt đoạt hồn. Hai cỗ năng lượng giao tế sát na, nhất thời cao gió nổi lên bốn phía, cát bụi đầy trời!

Hai mắt có khả năng nhìn tới lúc, đồ lương kiếm pháp, đã bị Liễu Diệp phá giải, độc từng kiếm pháp tinh diệu, chúng đệ tử cuối cùng tại lúc này lĩnh giáo.

Một chi trúc mộc, một đạo thân hình, đơn bạc bình thường, lại vẫn sừng sững tại trên lời đài, gió thổi bất động, cát dương không sợ hãi!

Biến diệu tỷ thí, đã không còn là thắng thua, đồ lương khó mà tiếp nhận tại Liễu Diệp trước mặt uống vào thất bại tư vị, ngậm lấy phong trần, nhai lấy nát cát, trong lòng sát ý không giảm, hận ý lại thêm, thân hình giương lên, kiếm gỗ thẳng lên, thanh khí bên trong ẩn ẩn mang theo cuồng loạn chi tức, truyền đến dị pháp ba động, từ từ đi lên, đồ lương đạp kiếm mà lên, ngự kiếm phi không!

Chân trời một trận cuồng tiếu, vọng âm thanh không ngừng: "Liễu Diệp, người độc từng kiếm pháp, hoàn toàn chính xác làm người ta giật mình, nhưng Đẳng Vân Phong chỗ cực cao, chỗ thi triển kiếm thuật, lực cản cũng cường đại dị thường, bây giờ ta ngự kiếm mà lên, kiếm khí của người, có thể phá toái hư không, đến như thế độ cao sao? !"

Mặc dù trong chiến đấu bị trọng thương, đồ lương lại là càng đánh càng cuồng, sát ý càng đậm, lâm thời nghĩ ra chiến pháp, tại Liễu Diệp trước mặt, phải chăng có thể toại nguyện, trận này đã siêu việt tỷ thí ý nghĩa quyết chiến, phải chăng lại đem chiếu ứng cục diện mới? !

"Ta nói qua, cái này cũng không thể thay đổi người thất bại kết cục!" Liễu Diệp một tiếng quát khê, nạp nguyên thổ tức, nhất thời một cỗ hắc ám tà lực, trung hoà thể nội chính khí, từ đan điền ngưng tụ, tại dị pháp thao túng dưới, trên lời đài, kính người hắc vụ, thốt tự thành hình, dần dần ngưng tụ, cuộn cuộn tới có thể, nhiều đám, từng đoàn từng đoàn, thẳng thành mây, hiển hiện trước mặt mọi người!

"Đây là. . ."

"Vây mà. . ."

Trên quảng trường, giờ phút này vô số người ánh mắt, có thể là giật mình, có thể là rung động, có thể là ngưng trọng, đều hướng bên này quảng tới, màu đen đám mây, hấp dẫn lực chú ý của mọi người, tại mây đen xuất hiện sát na, sợ quá chạy mất bên cạnh mây sương trắng, lớn như vậy biển mây trên quảng trường, nhưng gặp một đạo thân hình, trong tay y nguyên mang theo mộc trúc một cây, tại vô số ánh mắt nhìn soi mói, cất bước đạp vào mây đen, thẳng phá phong cát, phóng hướng thiên không!

"Độc từng cuối cùng thức: Một kiếm kinh hồng!" Cuộn cuộn dị ngữ, theo mây đen mà lên, một cỗ nồng đậm chính hơi thở, thốt từ ngưng làm kiếm khí, phá vỡ thiên khung, trực trùng vân tiêu!

Chương 13: Chính tà chi niệm

"Người. . ." Đổ lưng lòng tràn đầy rung động, trong miệng một chữ chưa nói ra, sóng to kiêu ý, đã bức thân, cường đại kiêu khí, trên bầu trời xoay tròn, gây mây tầng, tứ tán sợ quá chạy mất, khi kiêu khí tập thân thời điểm, đổ lưng cảm nhận được khí tức từ vong.

Lại tại Liễu Diệp trong tay trúc mộc sắp đâm vào hân lòng ngực sát na, bỗng nhiên dừng lại, dừng trúc mộc, dừng lại cái này một đòn trí mạng nhất, lúc này ở đổ lưng cái trán, đã có mồ hôi lạnh toát ra.

"Ta nói qua, cho dù là sử dụng ngự kiêu chi thuật, cũng không cải biến được người thất bại kết cục! Ta không muốn thương tổn tính mệnh của người, hi vọng ngày sau, người cũng có thể có chỗ thu liễm." Liễu Diệp thu hồi trúc mộc, đằng vân mà xuống, chỉ lưu đổ lưng một người tại thiên không.

Ngơ ngác, ngây ngốc, mộc mộc, Liễu Diệp mỗi một chữ mắt, đều như gai nhọn bên tai, nhưng cái này cũng không hề có thể khiến cho hân thay đổi chủ ý.

"Quân tử báo thù, mười năm không muộn. Liễu Diệp, hôm nay người đối ta nhân nghĩa, chính là người lớn nhất ngu xuẩn, về sau, uống bại người, cũng đem đánh đổi mạng sống làm làm đại giá!" Trên bầu trời, đổ lưng nắm chắc quả đấm, trong lòng âm thầm làm ra quyết định.

"Nghĩ không ra tiểu tử này tại Tiên Tôn dạy dỗ dưới, lại có bức này tu vi, ngày sau như muốn diệt trừ hân, sợ rằng sẽ có chút khó khăn." Một chỗ khác lời dài, Nguyệt Tùng đánh bại tất cả người khiêu chiến, nhìn qua Liễu Diệp từ dưới bầu trời hàng thân hình, trong lòng cũng từ tính toán.

"Liễu Diệp!"

Bỗng nhiên một tiếng quát khê, một cỗ năng lượng kinh khủng khí thế, giận xông như sấm, như muốn phá vỡ bầu trời, nhưng gặp chướng môn chân nhân Mộc Long, bạo khiêu mà lên, trong nháy mắt đi vào Liễu Diệp bên cạnh.

Mộc Trường bọn người thấy thế, thực là vì Liễu Diệp lo lắng, nhìn chướng môn đáng vẻ, sợ là giận không nhẹ, mới Liễu Diệp thi triển đằng vân chi thuật, năng lực của hân, cô nhiên là chân nhiếp đám người, trừ Đại sư huynh bên ngoài, chúng đệ tử bên trong, không người học được bức này cao cấp pháp thuật, nhưng nó đằng vân, lại là từ hắc vụ ngưng tụ thành, từ xưa hắc ám đại biểu tà ác, chỉ có yêu ma thúc đẩy đằng vân chi thuật, phương sẽ xuất hiện vừa rồi cái chủng loại kia hiện tượng.

"Ta cho người giải thích cơ hội, nói đi, cuối cùng là chuyện gì xảy ra!" Mộc Long đối thế lực tà ác căm thù đến tận xương tủy, nhưng cũng không phải không đem lễ tiết người, lập tức cho Liễu Diệp một lần giải thích cơ hội, nếu là nói không nên lời cái một hai ba bốn, định đem nghiêm trị không tha!

"Tiểu sư đệ hân. . ." Kiêu chướng môn chân nhân giận tím mặt, như hi trong lòng cũng là lo lắng không thôi, đưa ánh mắt về phía áo tím chân nhân, nhưng cũng là nghênh đón một trận than thở, Mộc Long nộ khí, không ai có thể áp chế mà xuống, một khi để hân nhận định, Liễu Diệp chính là yêu tà người, chắc chắn chỗ lấy cục hình!

Liễu Diệp đang muốn giải thích, đã thấy Nguyệt Tùng chân đạp mặt đất, nhảy vọt đến Mộc Long bên cạnh, đi hành lễ, chậm rãi nói ra: "Khởi bẩm chướng môn chân nhân, Liễu Diệp tuy là tà phái đệ tử, nhưng ra bức này đại sự, không được che chở bao dung, nếu không như thế nào giống môn phái khác bàn giao, càng không cách nào hướng về thiên hạ người bàn giao, tà phái luôn luôn giữ nghiêm chính quy, lại nghĩ không ra tiểu sư đệ tu luyện ma đạo, mặc dù đệ tử trong lòng cũng có tiếc hận, nhưng lúc này quyết không nhân nhượng, cần giết một người răn trăm người, cũng coi như cho người trong thiên hạ một cái công đạo!"

Nguyệt Tùng cúi đầu, dưới mặt cát giấu âm hiểm ác độc, thầm nghĩ trong lòng: "Liễu Diệp, không nghĩ tới a, người vậy mà nhập ma đạo, lần này mượn từ chướng môn chi thủ, đưa người trừ bỏ, cũng coi là chuyện đương nhiên!"

Liễu Diệp trong lòng giật mình, nghĩ không ra Nguyệt Tùng ác độc như vậy, tại cái này tu tiên chính thống giáo phái, cũng khó tránh khỏi có những đệ tử này bại hoại, không kịp phân trần, nhưng gặp chướng môn chân nhân khê gặt đầu, để Liễu Diệp lạnh cả tim, muốn đã mất đi lòng tin.

"Khởi bẩm chướng môn, liễu Diệp sư đệ định có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm trong lòng, hân làm người thiện lương, từ chưa bao giờ làm chuyện xấu, sao không nghe hân giải thích một phen, đến lúc đó lại định tội, cũng không muộn, miễn cho đến bên ngoài, người ta nói ta Đằng Vân Phong không phân tốt xấu, ngay cả cơ hội giải thích đều không có, há không hân ta phải trăm ngàn năm qua sao danh dự?" Đứng vào lúc này, Lục Ngọc tiến lên thuyết phục, Mộc Long cảm thấy nàng nói tới cũng không phải không có đạo lý, thế là quay đầu, hỏi Liễu Diệp nói: "Người nhưng có gì biện từ?"

"Thanh giả tự thanh, trái lương tâm sự tình, ta Liễu Diệp giấu tự vấn lòng, từ chưa bao giờ làm một kiện, về phần gia nhập yêu ma hàng ngũ, càng là tin miệng nói bậy, chướng môn chân nhân vì sao như thế nhân, lấy mắt thường nhìn thế gian, lại không bằng dùng tâm đi nhìn. Thế gian vạn vật, tương sinh tương khắc, cũng không có tuyệt đối thiện ác, bất luận là mây đen cũng tốt, tường vôi cũng được, chỉ cần là dùng tại chính đồ, phát huy tác dụng của nó, đều có thể vì thiên hạ thương sinh sở dụng."

"Như chướng môn một lòng cho rằng Liễu Diệp tội không thể tha, như vậy đệ tử cũng chỉ có thể là hết đường chối cãi."

Liễu Diệp những lời này nói ra, hoàn toàn chính xác có mấy phần đạo lý, chương môn chân nhân Mộc Long, cũng không thể không phủ nhận, lâm vào trong trầm tư, lại là chọc giận Nguyệt Tung: "Khởi bẩm chương môn, kẻ này đoạn không thể lưu a, nếu không ta Đổng Vân Phong trăm ngàn năm qua danh dự, liền muốn hủy ở tên ma đầu này trên thân, yêu ma thiên tính tàn nhẫn, chúng ta là tà giết làm, không thể buông tha, còn xin chương môn nghĩ lại a!"

"Ủm?" Mộc Long một tiếng quát khê, lấy ngưng trọng ánh mắt nhìn về phía Nguyệt Tung, Nguyệt Tung giật mình, biết mình nói lời sai, chỉ nghe Mộc Long khiển trách: "Nguyệt Tung, ngươi mới vừa nói tà giết làm, không thể buông tha, là cái gì ý tứ? Nếu là thật sự như ngươi như vậy, lăm sát kẻ vô tội, lại cùng tà ma có khác biệt gì?"

"Chương môn, là đệ tử lỡ lời." Nguyệt Tung cúi đầu, không dám tiếp tục nói chuyện.

Mộc Long quay người, đối Liễu Diệp nói: "Đã như vậy, vậy liền theo ta tiến về Già La điện, để cho ta cảm thụ một chút, ngươi giúp đỡ chính đạo quyết tâm!" Nói xong, Mộc Long trở lại nhìn hằm hằm Nguyệt Tung một chút, lúc này mới phẩy tay áo bỏ đi.

Liễu Diệp không dám vi phạm chương môn ý nguyện, liền từ đi theo.

"Nghĩ không ra Liễu Diệp tuổi còn trẻ, đối thiên ác chi phân, lại có như thế kiến giải, ngày sau nếu là có thể bảo trì sơ tâm, tương lai định có thể trở thành Đổng Vân Phong bên trong khả tạo chi tài." Áo tím chân nhân đối với Liễu Diệp biểu hiện, vẫn có chút hài lòng.

Nàng huệ chất lan tâm, biết một chút chương môn bọn người không biết sự tình, Liễu Diệp tương lai đường rất long đong, phải chăng có thể một mực bảo trì hiện trạng, áo tím chân nhân cũng khó có thể đánh giá, nhưng đã Tiên Tôn làm quyết định này, liền nhất định có niềm tin khá lớn, chỉ ít lấy tình huống hiện tại đến xem, sự tình chính hướng tốt sự tình phát triển.

"Sư phụ, tiểu sư đệ hân. . ." Gặp Liễu Diệp đi theo chương môn mà đi, như hi trong lòng lo lắng, đã thấy áo tím chân nhân mỉm cười trả lời: "Yên tâm đi, hân sẽ không có chuyện gì."

Có câu nói này, một Từ trường mấy người cũng an tâm, chỉ là đáng tiếc trận đấu này, còn chưa tiến hành cuối cùng trận chung kết, hộ tâm linh lung kính, Liễu Diệp là không lấy được.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Không việc gì

Tĩnh mạch Già La nội điện, chương môn Mộc Long, ngửa dựa vào thủ tọa phía trên, hân như có điều suy nghĩ, ánh mắt biến chuyển ở giữa, đã không biết có bao nhiêu cảm xúc giao thế, bỗng nhiên trần trần thanh cận bước chân, đập phá cả điện tĩnh mạch, càn phá vỡ Mộc Long trầm tư.

Chỉ gặp Liễu Diệp phó ước đến đây, một bước đạp mạnh, thần sắc chuyển động ở giữa, không có chút nào lòng áy náy, cương chính chi phong, tràn trề bốn phía.

"Liễu Diệp! Khó nói ra bức này đại sự, ngươi liền không có một chút lo lắng sao? Như Tung Nguyệt nói tới, dựa theo môn quy, ta hân là đưa ngươi trực xuất sư môn, hoặc là. . . Lấy ngươi tu luyện tà công lớn như vậy sự tình, liền đem ngươi gạt bỏ, cho người trong thiên hạ một cái công đạo, cũng chưa chắc không thể."

Mộc Long thanh âm quanh quẩn tại Già La nội điện, trang cho bên trong không hiểm uy nghiêm, nói chuyện bên trong chưa giấu chất vấn, lập tức để nơi đây ngưng tụ một cỗ kỳ quái bầu không khí, thường nhân tại cổ này từ trường tác dụng dưới, sẽ cảm giác thể xác tinh thần từ hư, không nhận được vì đã từng làm ra đuổi lý sự tình, lộ ra dấu vết để lại.

"Ngươi sẽ không." Hồi hột ba chữ, quanh quẩn tại Mộc Long trong óc, cái này ba chữ tuy là đơn giản, đã thấy Liễu Diệp tại mình chỗ phóng thích từ trường dưới tình huống, lại vẫn bình thân ung dung, giống như là mình lộ ra dư thừa.

"Ồ? Là ai cho ngươi nắm chắc?"

"Không có người nào, có thể cho ai nắm chắc, mà là nguồn gốc từ nội tâm tự tin, Liễu Diệp tin tưởng vững chắc chương môn không phải không phân biệt được trắng đen trung gian người. Lý do vì hai, một người, nếu là chương môn một lòng xử tử Liễu Diệp, sớm tại tiên vô đại hội tiến hành lúc, liền không thể tùy tiện bỏ qua cho tại ta, mà chương môn lại là cho ta giải thích cơ hội, cả hai, chương môn khoan dung độ lượng, nhân hậu trách tâm, tất nhiên là không bởi vì cảm quyền mà vọng, thốt từ đồng ý vô tội người, cái lên có tội danh hiệu. Ta Liễu Diệp cả đời này đi, xứng đáng thiên địa, không

thẹn lương tâm."

"Tốt một cái xứng đáng thiên địa, không thẹn lương tâm, lần này gặp mặt, quả thật để ta đối với ngươi. . . Có hiểu mới, nhân cơ hội này, liền để cho ta tới cảm ngộ một phen, ngươi không thẹn lương tâm!"

"Chương môn có này tâm ý, Liễu Diệp tất nhiên là hết sức vinh hạnh." Thốt tự hành đến Mộc Long trước mặt, Mộc Long nhìn Liễu Diệp một chút, duỗi ra tay phải, giữa năm ngón tay, đã ngưng tụ một cỗ linh lực, hai ngón tay ngang nhau, hướng Liễu Diệp mạch môn tìm tòi, nhất thời một cỗ linh lực, thuận mạch môn, hành tẩu kỳ kinh bát mạch, xuyên thấu Liễu Diệp toàn thân, Mộc Long muốn lấy kỳ lạ tu vi, điều tra Liễu Diệp thể nội, phải chăng tồn có hậu thiên ma khí, lại là hoàn toàn không có tiến triển, cũng chưa phát hiện bất cứ dị thường nào.

Lại là không biết, tại hần linh lực hành tẩu nó quanh thân huyết mạch thời điểm, giấu ở Liễu Diệp thể nội ngập trời ma khí, tựa hồ cảm ứng được cỗ này linh lực xâm lấn, thốt từ che giấu, chớ có nói Mộc Long không cách nào điều tra đến cỗ này ma khí tồn tại, chính là Liễu Diệp mình, cũng chưa phát hiện cái gì dị thường, lúc này mới dám để cho hần ở trong cơ thể mình điều tra.

"Ân. . . Tại trong cơ thể ngươi, cũng chưa phát hiện cái gì dị thường, đến vào hôm nay tiên võ đại hội thời điểm, ngươi vận dụng đẳng vân chi thuật, lại là lấy mây đen ngưng tụ, vốn nên là Ma Giới cao tu vi bối phận người, mới có thể có này có thể vi, bất luận cỗ này mây đen đến tột cùng ý vị như thế nào, chỉ hy vọng ngươi đừng quên sơ tâm, đừng vọng phụ Tiên Tôn đề bạt vun trồng chí ý."

"Đệ tử không dám quên Tiên Tôn dạy bảo, sẽ làm tuân theo chính đạo, trăm yêu trừ ma, giúp đỡ chính nghĩa."

"Ân. . . Đi xuống đi."

"Đệ tử cáo lui."

Tại Liễu Diệp sau khi rời đi, Mộc Long tâm tư bách chuyển thiên hồi, trong lòng cũng có một chút nghi kỵ, khi hần nghĩ tới chỗ sâu, lại không tự kìm hãm được lắc đầu, miệng bên trong mặc niệm: "Không có khả năng, tin tưởng vì thiên hạ thương sinh, Tiên Tôn tuyệt sẽ không làm việc như thế đến, thế nhưng là. . ."

Nguyên lai, sớm tại thời kỳ Thượng Cổ, vẫn thần trên đỉnh, trận kia Tiên Ma đại chiến, bảy đại tiên phái chương môn liên tiếp vẫn lạc trong đó, mà Ma Giới chi chủ, Ma Quân Tà Khô, tại mọi người cùng sinh trong con tức giận, cũng tổng táng sinh mệnh, lại là lấy dị năng pháp thuật, để ma hồn bắt diệt, trải qua vô số tuế nguyệt, ném chuyển ở nhân gian một tên vừa muốn ra đời hài đồng trên thân.

Lúc đó bóng đêm chính nồng, đã thấy thiên địa biến sắc, cửu thiên chi thượng, ánh trăng ửng đỏ, ảm ảm có huyết sắc tràn ngập, chiếu ứng ngàn vạn Giang Xuyên nước chảy, uyển như máu chảy thành sông, như thế điểm đại hung, tức ma hồn phụ nhập hài đồng thể nội.

Thời kỳ Thượng Cổ, đám tiên bối liền lưu lại di huấn, như tìm được ma hồn phụ thể tên kia anh hài, vì thiên hạ thương sinh, đành phải đem gạt bỏ, tránh cho ma hồn nhập khách làm chủ, xa xưa đến nay, chiếm cứ tên kia hài đồng nhục thân linh thức, đến lúc đó, nhân gian thế giới, liền lại nên vì yêu ma độc hại, dân chúng lầm than.

Tiên Tôn làm người, Mộc Long lại quá là rõ ràng, đời này của hần, đều thay đổi nhân gian chính đạo, tin tưởng không sẽ bởi vì chính mình nhất thời trạch tâm nhân hậu, mà lưu tên kia hài đồng mạng sống, cũng đem hần thu về môn hạ, muốn lấy trong môn các loại chính nghĩa, dần dần giáo hóa, để trong cơ thể hần ma tính, vĩnh không tái phát. Tính toán thời gian, mười sáu năm trước, chính là thiên địa dị tượng xuất hiện thời khắc, mà bây giờ Liễu Diệp, cũng đúng lúc là mười sáu tuổi, này lại là trùng hợp sao?

"Thôi được, ta tại cái này phỏng đoán lung tung, tổng không phải biện pháp, không bằng chờ Tiên Tôn bé quan đi ra, đến lúc đó lại tự mình hỏi hần." Trong lòng hạ quyết tâm, Mộc Long nhắm mắt dưỡng thần, không còn sầu buồn bức.

Thụ chương môn mời về sau, Liễu Diệp liền tự hành trở lại ngoài điện trên quảng trường. Nhưng lúc này tiên võ đại hội cũng đã kết thúc lâu ngày, trong môn đệ tử phần lớn đều tản đi, duy có một ít rải rác đệ tử, hành tẩu tại trong mây.

Bất quá đây đối với Liễu Diệp tới nói, đã râu ria, để hần vui mừng là, trên quảng trường, một chút áo tím chân nhân môn hạ đệ tử, đều ở chỗ này chờ đợi, nhìn thấy Liễu Diệp bình yên vô sự, liền hướng mình cái này bên cạnh đi tới, đều là lòng tràn đầy vui vẻ, thần thái sáng láng.

"Tiểu sư đệ, ngươi không có việc gì thôi, chương môn không có làm khó dễ ngươi à?" Những người này, như hi lộ ra nhất là đột xuất, Liễu Diệp còn chưa tới, nàng liền nhảy cả tung nghênh đón, mặc dù gặp Liễu Diệp cánh tay cùng chân, đều không thiếu sót tiếc, vẫn tránh không được một trận ân cần thăm hỏi.

"Sư tỷ yên tâm đi, ta không sao." Liễu Diệp mỉm cười trả lời, mộc Trường Thanh Lục Ngọc bọn người, cũng đều nhất nhất ân cần thăm hỏi, cuối cùng Liễu Diệp đi vào áo tím chân nhân bên cạnh, trong lòng gạt mình ngay cả sư phụ bức này nhân vật đều ở chỗ này chờ mình, trong lòng rất cảm giác vui mừng.

Áo tím chân nhân ánh mắt hướng Liễu Diệp bên này quăng tới, từ trên xuống dưới đem hần dò xét một phen, khẽ gật đầu, thốt tự hành đi.

Đám người không rõ ràng cho lắm, nhưng cũng chưa truy đến cùng, càng là hiếu kỳ Liễu Diệp là như thế nào lắng lại chương môn lửa giận, hần sẽ tại Già La trong điện các loại nói chuyện nói ra, đám người nghe xong, đều là tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Mặc dù Liễu Diệp tại tiên võ đại hội lúc ngưng luyện mây đen, có chỗ chẳng lành, nhưng dù sao như hần nói, từ đầu đến cuối, lại là chưa từng hại qua một người, có thể thấy được nó cũng không ma tính, chỉ là bởi vì chút cơ duyên xảo hợp, công thể khác hẳn với thường nhân thôi.

Ngược lại là ngày hôm đó Liễu Diệp ra sức đánh đổ lương, để rất nhiều từng bị hấn khi dễ đệ tử, đều trong lòng cảm giác quá cũng thư sướng, Liễu Diệp trong lòng bọn họ, tựa hồ đã cũng không ghê tởm như vậy.

Đương nhiên. . . Tùng nguyệt, đổ lương, kiều hoa ba người, tự nhiên cũng được biết Liễu Diệp bình yên từ Già La điện đi ra tin tức, lại là tránh không được một trận lửa giận.

"Đáng giận Liễu Diệp, Tiên Tôn bắt công với hấn thì cũng thôi đi, bây giờ lại ngay cả chương môn cũng như thể dung túng khoan dung với hấn, tiểu tử này đến tốt cùng cho các ngươi cái gì chỗ tốt, cần phải các ngươi như thế đối đãi sao? Tốt, rất tốt!"

Trong rừng trúc, truyền đến từng nguyệt một nhóm người lòng tràn đầy phẫn nân, trong lòng bọn họ đã tối từ phát thế, ngày sau có cơ hội, định đem Liễu Diệp đưa vào chỗ chết, vạn kiếp bất phục!

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Cự tuyệt

Trở lại chỗ ở, liễu điệp lại cùng Nhược hi cùng nhau tại ban đêm thưởng thức ánh trăng, bọn hấn sóng vai ngồi tại nóc nhà, trong thoáng chốc, vậy mà để liễu điệp nhớ tới Bích Liên, bây giờ hấn rời đi lưu thủy thôn đã hơn một năm, cũng không biết bên kia hiện tại ra sao.

Liễu điệp chính suy nghĩ chuyện xuất thân, Nhược hi lệch ra cái đầu, cúi đầu xuống nhìn nhìn mặt hấn sắc, ở dưới ánh trăng, chiếu ứng ra mấy phần ưu sầu, mấy phần tường niệm, lập tức mỉm cười, hỏi liễu điệp nói: "Tiểu sư đệ, ngươi có phải hay không đang suy nghĩ cái gì người?"

Lấy lại tinh thần, liễu điệp nhìn hướng Nhược hi, nói ra: "Àn, đang suy nghĩ trong lòng ta vị trí người trọng yếu nhất."

"Trong suy nghĩ vị trí người trọng yếu nhất?" Nhược hi hơi trầm tư, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt hơi đổi một chút, chậm rãi hỏi liễu điệp nói: "Là cái gì người a, lại có thể để ngươi như thế quái niệm, là một vị cô nương sao?"

Liễu điệp bỗng nhiên nghĩ đến Bích Liên, trong lòng sớm đã xem nàng như làm thân muội muội của mình, trong lòng hấn, Bích Liên tự nhiên là người trọng yếu nhất, đưa ánh mắt về phía Nhược hi, hút miệng không khí: "Đúng vậy a, là một vị rất đáng yêu cô nương, không biết nàng hiện tại qua thế nào."

Chẳng biết tại sao, Nhược hi trong lòng lại vô hình run lên, trên mặt tránh không được có chút thất lạc, vụng trộm nhìn liễu điệp một chút, lại không dám lại đi nhìn hấn, nhẹ nhàng nói ra: "Vậy ta, tại trong lòng ngươi, là không phải là cho tới nay đều không trọng yếu." Nhược hi câu nói này ghen ở trong lòng, muốn nói lại thôi, cuối cùng rốt cục nói ra, lại là đỏ bừng cả khuôn mặt, đem khuôn mặt nhỏ bao phủ tại trên đầu gối, không muốn bị liễu điệp nhìn thấy.

"Giấu đi cũng vô dụng, ta đã nhìn thấy." Liễu điệp mỉm cười, lại làm cho Nhược hi trong lòng càng là một cỗ không hiểu rung động, giờ phút này tim đập rộn lên, vậy mà nhất thời ngu ngơ, không biết nên nói cái gì là tốt.

"Tốt, nói đùa với ngươi đâu! Nhược hi tại liễu điệp trong lòng, tự nhiên cũng là người trọng yếu nhất! Chỉ tiếc, lần này tiên võ đại hội, ta không thể đoạt lại ngươi ưa thích hộ tâm linh lung kính, không khỏi quá cũng có thể tiếc, làm hao băng hữu, đây là ta hiện tại duy nhất có thể vì những chuyện ngươi làm, nhưng ta. . ."

Nói xong lời cuối cùng, liễu điệp bỗng nhiên ngậm miệng không nói, Nhược hi nguyên bản nghe được liễu điệp nói mình cũng là trong lòng hấn người trọng yếu nhất, lòng tràn đầy vui vẻ, chưa nửa ngày, nhưng lại nghe liễu điệp nói mình là bạn tốt của hấn, xem như không vui một trận, nhưng tốt xấu tại liễu điệp trong lòng, hay là có vị trí của mình, cuối cùng không để cho nàng quá mức thương tâm.

"Không sao, kỳ thật ta cũng không phải là rất ưa thích cái kia cái gương, chỉ cần có ngươi bồi tiếp ta, như vậy đủ rồi."

"Đồ ngốc, ta cái này không đang bồi ngươi sao?"

Hai người lần lượt mỉm cười, không nói thêm gì nữa, tình tế cảm thụ cùng đối phương cùng một chỗ mỗi một phần thời gian, trong tương lai, đây đều là đáng giá hồi ức cùng quyến luyến.

Ngày thứ hai, từng nguyệt, kiều hoa, đổ lương ba người, lại không mời mà tới, lại đến áo tím chân nhân môn hạ, tìm Nhược hi, ngày hôm đó từng nguyệt mang đến tiên võ đại hội đoạt được pháp bảo: Hộ tâm linh lung kính.

Không biết hẳn từ nơi nào nhận được tin tức, Nhực hi cũng ưa thích cái gương này, vừa vặn mượn cơ hội này, biểu đạt tâm ý của mình, đối mặt tình cảm, hẳn không chút nào keo kiệt, cho dù là thượng cổ hộ tâm linh lung kính bực này bảo bối, hẳn cũng chưa từng quan tâm, hẳn chỉ nghĩ để Nhực hi biết, hẳn chỗ nỗ lực tình cảm, là thật sự rõ ràng.

Lúc này. Nhực hi liễu diệp một nhóm đệ tử, ngay tại một chỗ trên đất trống tu luyện kiếm pháp, bỗng nhiên nhìn thấy từng nguyệt đám người thân hình, đều là không tự kim hãm được đem ánh mắt ném đi qua, lúc này chói mắt nhất tự nhiên là từng nguyệt trong tay hộ tâm linh lung kính.

Hộ tâm linh lung kính chính là từ thượng cổ thần sắt chế tạo, lấy từ Bồ Thiên ngũ thái tinh thạch, thiên chuy bách luyện, lấy nó tinh hoa, mài thành mặt kính, càng từ thượng cổ thần tượng, cẩn thận chế tạo, cuối cùng bảy bảy bốn mươi chín ngày, đem hai vật dung hợp làm một. Trên chiến trường, chỉ cần có mặt này bảo kính, bảo vệ trái tim, mặc cho thần binh lợi khí, đều không thể xuyên thấu bảo kính, xuyên qua nhân thể.

Lần này đem hộ tâm linh lung kính xuất ra, mặt kính càng là phát ra ngũ thái kỳ quang, người tại cổ này ánh sáng phía dưới, vậy mà ần ần có hô hấp nhẹ nhõm, thần thanh khí sảng cảm giác, thật không hổ là thượng cổ thần vật, quả thật không phải bình thường!

"Mau nhìn, là hộ tâm linh lung kính!"

"Không sai, thật là cái kia cái gương, đã sớm nghe nói cái gương này là thượng cổ thần vật, hôm nay nhìn thấy, thật sự là mở rộng tầm mắt!"

"Từng nguyệt hôm qua thắng được tranh tài, thu hoạch được linh lung kính, vốn nên mừng rỡ như điên mới là, sao hôm nay cảm bảo bối, đi vào chúng ta nơi này?"

Ngay tại vô số đệ tử châu đầu ghé tai, tương hỗ tìm hiểu thời điểm, đã thấy từng nguyệt vẻ mặt tươi cười, từng bước một bước về phía chúng đệ tử, ánh mắt lại là rơi trong đám người, Nhực hi trên thân.

"Nhực hi sư muội, đây là ta hôm qua tại tiền vô đại hội bên trong thắng được thượng cổ thần vật, nghe nói người đối thủ này có chút ngưỡng mộ trong lòng, cho nên hôm nay ta liền có ý mang lên vật này, đem đưa tặng cùng tiểu sư muội, chỉ vì chiếm được tiểu sư muội niềm vui, liền là chết, cũng không tiếc nuôi."

Từng nguyệt vốn cho rằng bằng vào hộ tâm linh lung kính, bất kỳ người nào đều chống cự không nổi như thế dụ hoặc, càng trùng hợp Nhực hi còn đối với cái này vật tình hữu độc chung, lần này nhận lấy bảo vật, ngày sau tất nhiên đối với mình lau mắt mà nhìn.

Một chút áo tím chân nhân môn hạ đệ tử, gặp từng nguyệt vậy mà đem lên Cổ Thần vật lấy ra, chỉ vì lấy tiểu sư muội niềm vui, lập tức không không lòng tràn đầy rung động, càng có một ít đệ tử nhìn không được lên tiếng: "Tiểu sư muội, vận khí của người thật tốt, từng nguyệt vậy mà đem này thượng cổ thần vật, tuy tiện liền muốn đưa tặng cùng cho, thật sự là để cho chúng ta không ngừng hâm mộ a!"

"Người nằm mơ đi, sư huynh, người hâm mộ cái gì, người cũng không phải người cô nương gia, nếu như a, người cũng là cô nương gia, có lẽ hôm nay từng nguyệt đưa tặng đối tượng. . . Càng không khả năng ở trên thân thể người! Người nhìn người dài bộ dáng như vậy, có vị nào sư huynh đệ sẽ chung tình người?"

"Hắc. . . Ta nói sư đệ, người cố tình tổn hại ta không phải? Cái này nói đến lời nói, đâm trúng mang độc, bình thường sư phụ là thế nào dạy người tới?"

Ngay tại một chút đồng môn sư huynh đệ nói đùa thời điểm, Nhực hi trong lòng đột nhiên khẽ động, nàng cũng không nghĩ ra từng nguyệt vậy mà đối với mình như thế đề bụng, quay đầu nhìn liễu diệp một chút, mỉm cười, liền từ hoàn hồn, đối từng nguyệt nói: "Sư huynh, cảm ơn người hảo ý, nhưng ta hiện tại đã không thích cái gương này."

Hỏi hột một câu, in dấu thật sâu khắc ở từng nguyệt đáy lòng, đầu óc hẳn suy nghĩ không ngừng quay lại, chắc là mình nghe lầm, cứ thế trong chốc lát, hỏi Nhực hi nói: "Người. . . Người nói cái gì?" Nhực hi đem lời mới rồi lại nói một lần, lại gia tăng âm lượng, lúc này từng nguyệt nghe được cẩn thận, hiện trường phảng phất có thể nghe thấy vật gì đó vỡ vụn thanh âm.

"Người. . . Người. . ." Từng nguyệt không tự kim hãm được lui lại mấy bước, ôm ngực, lại là người nhiều lần, nói không ra lời, đã thấy Nhực hi cùng liễu diệp ánh mắt giao hội, rất có ném tình truyện ý bộ dáng, từng nguyệt càng là tức giận, may mắn bên cạnh đồ lương kịp thời nâng lên thân thể của hẳn, nếu không không chừng sẽ một té ngã trên đất.

Toàn trường yên lặng im ắng, mặt đối với thượng cổ thần vật dụ hoặc, tại các vị sư huynh đệ trong mắt, Nhực hi vốn nên là tinh linh cổ quái, nhất là đối loại này thần vật vui vẻ, nhưng lần này nàng vậy mà mặt không thay đổi cự tuyệt từng nguyệt đưa tặng, cái này khiến đám người có chút hoài nghi tiểu sư muội có phải hay không tới hôm qua phát sốt, đầu không bình thường.

Chương 16: Các hiền thần thông

Tùng nguyệt lấy lại tinh thần, đem ánh mắt nhìn về phía liễu điệp, trợn mắt tròn xoe, không chút nào che lấp. "Tùng Nguyệt sư huynh, nhìn người sắc mặt này không được tốt, nghĩ là bị phong hàn, người không có việc gì à? Muốn hay không đi xem lang trung?" Liễu điệp cũng không vì tùng nguyệt nhìn hằm hằm mà có chỗ sợ hãi, như cũ mặt mũi tràn đầy nhẹ nhõm.

"Liễu Diệp sư đệ, rất tốt! Hôm qua liễu Diệp sư đệ lần đầu thi triển Tiên Tôn sáng tạo siêu cao kiếm thuật, độc tòng kiếm pháp, sư huynh ta cũng là vì người cảm thấy cao hứng, chỉ là cuối cùng chúng ta không có thể đi vào đi cuối cùng quyết đấu, không khỏi quá cũng có thể tiếc, nói không chừng liễu Diệp sư đệ công lực sớm đã tại trên ta, chẳng chúng ta tỷ thí một trận, lấy bổ sung hôm qua tiếc nuối, không biết ý như thế nào?"

"Nếu là người thắng, cái này hộ tâm linh lung kính tự nhiên về người, nhưng nếu là người thua, ngày sau liên vĩnh viễn không được cùng Nhược hi kết giao!"

"Cái này. . ." Liễu điệp ngẩn ngơ, nghĩ không ra tùng nguyệt vậy mà lại nghĩ ra biện pháp, hắn coi như hi bằng hữu tốt nhất, tri kỷ, cùng nàng cộng đồng ở vào áo tím chân nhân môn hạ, cái này mỗi ngày ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp, cũng không thể đối nàng làm như không thấy, nhưng nghĩ đến Nhược hi đối hộ tâm linh lung kính rất là vui vẻ, nếu như từ mình tự mình đưa cho nàng, tự nhiên không có thể tốt hơn nữa. Đang do dự.

Lại nghe tùng nguyệt tiếp tục nói: "Thế nào, tiểu sư đệ, người không dám, làm rùa đen rút đầu sao?"

Rùa đen rút đầu cái từ này, dùng tại đồng môn trên thân, không khỏi quá cũng không thích đáng, liễu điệp ánh mắt nhất chuyển: "Tốt! Ta đáp ứng người, cái gì thời gian, cái gì địa điểm"

"Lúc này nơi đây!" Tùng nguyệt cười lạnh một tiếng, tựa hồ đã tính trước, ôm nắm chắc tất thắng.

"Tốt, đã như vậy, sư đệ cũng chỉ có thể tuân mệnh, chỉ bất quá, cái này quyết đấu quy tắc. . ." Liễu điệp trong lòng biết tùng nguyệt cũng không phải là cái gì người tốt, chỉ sợ hắn đến lúc đó trộm gian dùng mẹo lới, lập tức đem hết thầy nói thỏa đáng, mới an tâm.

"Quyết đấu quy tắc tự nhiên là cùng thường ngày, không được làm quỷ kế, không được ám toán dùng độc, càng không được thương đồng môn tính mệnh. Người ta công bằng quyết đấu, sư huynh tự nhiên là sẽ không để cho người ăn thiệt thòi." Tùng nguyệt nói chừng chạc dàng hoàng, trong lòng sớm đã suy nghĩ trước sau, lần này, hắn nhất định phải để liễu điệp, vĩnh viễn không thời gian xoay sở!

"Tức là như thế, tự nhiên không thể tốt hơn, như vậy. . . Liên xin sư huynh ban thưởng chiêu a!" Liễu điệp bấm tay một điểm, một cổ hắc khí vờn quanh đầu ngón tay, trên mặt đất, một thanh kiếm gỗ, thốt từ bay vọt vào tay, tùng nguyệt cũng khu động pháp thuật, tay cầm giống nhau kiếm gỗ, hai người tương hổ đối nghịch, quyết đấu hết sức căng thẳng!

Nhược hi bản muốn ngăn cản liễu điệp cùng tùng nguyệt quyết đấu, mặc dù liễu điệp thực lực so dĩ vãng xem như xưa đâu bằng nay, nhưng tùng nguyệt thực lực, mọi người đều biết, hắn sợ liễu điệp về sau không còn để ý mình, nhưng cuộc quyết đấu này đã mở màn, muốn thu hồi, chỉ sợ là không thể nào, trong lòng âm thầm chờ đợi, chỉ hy vọng liễu điệp thắng được trận đấu này.

Áo tím chân nhân môn hạ đệ tử, mắt thấy trò hay sắp diễn ra, đều là lấy cười trên nỗi đau của người khác, việc không liên quan đến mình, treo lên thật cao tâm thái đến đối mặt, bọn hắn chỉ biết là, tại trước mắt mình, sắp diễn ra một trận đặc sắc quyết đấu!

Thoáng chốc, phá không pháo nổ hai lần, hai đạo thân hình, không nói lời gì, trong tay kiếm gỗ, thốt từ ngưng tụ cường đại linh lực, mang theo phá phong kinh thạch chi thế, tương hổ đối kích, khuếch tán năng lượng, trong không khí khuấy động sáng chói ánh sáng màu hoa, công kích kiếm gỗ, tại tương đối sát na, song phương ánh mắt bên trong, đã đồng ý thực lực đối phương, có bước đầu hiểu rõ.

Một tiếng quát khê, riêng phần mình cầm kiếm hổ kích, người công ta thủ, ta cản người đâm, lại là giằng co không xong, thắng bại khó phân.

Tùng nguyệt đi kỳ tinh trách bước, tránh đi Liễu Diệp kiếm pháp đâm, chân phải đạp nhẹ mặt đất, dựa thế rút ra tự thân bội kiếm, ngự kiếm phi không, liễu điệp khoe miệng giương lên, thế nội tối pháp vận chuyển, nhất thời một đoàn hắc khí thốt tự thành hình, đặt chân nhảy lên, đang vẫn tại không!

Bọn hắn từ mặt đất đầu đến bầu trời, lại từ không trung đầu về mặt đất, đám người chỉ gặp hai đạo thân hình xuyên tới xuyên lui, đụng nhau kiếm âm thanh chưa ngừng, hai đoàn quang hoa, không ngừng khuấy động, thẳng nhìn đám người thôn thức, kinh thần không thôi.

"Liễu Diệp sư đệ quả thật không hổ là được Tiên Tôn chỗ thụ độc tòng kiếm pháp, vậy mà có thể cùng tùng nguyệt đấu cái này rất nhiều hiệp, còn chưa từng phân ra thắng bại!" Một chút đệ tử nhao nhao lấy làm kỳ, đã thấy chiến cuộc, có biến hóa mới.

Chỉ gặp tùng nguyệt lắng âm thanh hết to, chân phải đạp mạnh, mang kiếm gỗ chi kích, Hối Linh khí chi tụ, thành nguyên tinh chi hỏa, chính là không ta chân nhân chỗ thụ, tam muội Phần Thiên diễm!

Chiến thế đầu chuyển, liệt diễm Phần Thiên, ba đám diễm hỏa, thốt từ cô động thành hình, tăng cao lửa nóng, phá không mà đến, liễu điệp thấy thế, gấp vận độc tòng sơ thức: Nộ hải sóng to!

Nhất thời một cổ vô cùng kiếm ý, từ kiếm gỗ bên trong lưu chuyển ra, bàng bạc kiếm khí, trong không khí đập thành hình. Tăng cao màu xanh kiếm ý, nương theo bao quanh hắc khí, trong không khí như biển cả gợn sóng cuộn cuộn, nhất điệp điệp, tăng tăng, quấy non phong vân, lần này ra lại, thành linh đối đầu tam muội Phần Thiên diễm!

Diễm hỏa cực nóng, như nuốt thiên địa, kiếm ý sóng to, đợt tuôn ra triệt lật!

Vô số kiếm khí, tương hồ ngưng tụ, lầy sóng to chi lực, bao khóa nuốt hết ba ngọn lửa, đã thấy thể lửa tăng trưởng, tiếng ầm ầm vang, hòa cầu ứng thanh bạo liệt, to lớn lực trùng kích, đem vô cùng kiếm ý phá hủy, lưu lại hỏa năng, tác động đến mà tới. Liễu điệp né tránh không kịp, rút kiếm đón đỡ, lại là nan địch liệt diễm uy năng, thân hình bị cỗ năng lượng này bức lui mấy trượng, phượng mới đứng vững thân hình, mắt thấy sắc mặt da thịt, đã có một chút cháy đen, hiển nhiên gặp khó không nhẹ.

"Lại là tam muội Phần Thiên diễm, đây là không ta chân nhân chiêu thức, nghĩ không ra từng nguyệt đã tu luyện tới tình trạng như thế, xem ra hôm nay, liễu điệp chỉ sợ rất khó thắng được trận đấu này!" Hiện trường có đệ tử nhìn không được đưa ra trong lòng cái nhìn.

Nghe nói lời ấy, Nhược hi phượng tâm vì đó đập dòn, nếu thật như đám người nói, như vậy về sau, liễu điệp chẳng phải là. . . Nghĩ đến chỗ này, Nhược hi cũng không dám tiếp tục suy nghĩ, đành phải lại lần nữa cầu nguyện, hi vọng tiểu sư đệ thắng được tranh tài, chớ có bại bởi từng nguyệt.

"Tiểu tử này, hôm qua ở trước mặt ta như thể nào cường hoành, như vậy đến từng Nguyệt sư huynh nơi này, liền cũng chỉ có nhận thua, nhìn trận thế này, từng Nguyệt sư huynh đã sử xuất mạnh nhất tuyệt kỹ, mắt thấy liễu điệp liền muốn không chịu nổi, ta ngược lại muốn xem xem, hắn còn có thể ương ngạnh bao lâu!" Đồ lương gặp liễu điệp gặp khó, trong lòng rất là vui vẻ, hôm qua thảm bại, cuối cùng có thể tại hôm nay một tẩy nhục trước.

"Kiếm pháp của ngươi, hoàn toàn chính xác không phải bình thường, cũng khó trách đồ lương sẽ thua bởi ngươi, nhưng là. . . Đối mặt cường đại như vậy ta, ngươi độc từng kiếm pháp, còn có đất dụng võ sao?" Từng nguyệt đầu tiên sáng tạo kích liễu điệp, tránh không được một trận trào phúng, ý tại đáp nện đối phương nội tâm phòng tuyến, khiến nó sụp đổ, tốt ở sau đó trong quyết đấu, nhất cử chiến thắng.

"Từng Nguyệt sư huynh, ngươi không khỏi cũng quá coi thường ta sao? Liền đề ngươi lĩnh ngộ một cái, của ta kiếm đạo!" Lời vừa nói ra, liễu điệp nạp nguyên thô tức, nhất thời một cỗ to lớn kiếm ý, từ kiếm gỗ bên trong khuấy động khuếch tán, cường hoành kiếm chiêu, vô cùng kiếm thế, chính là. . . Độc từng cuối cùng thức: Một kiếm kinh hồng!

Cuốn cuộn dị pháp, đằng vân mà lên, một cỗ nồng đậm chính hơi thở, ngưng mây gió đất trời, thốt từ ngưng làm kiếm khí, phá vỡ thương khung, trực trùng vân tiêu!

"Đây là. . ." Từng nguyệt sắc mặt phát lạnh, nghĩ không ra liễu điệp mới khổng chế độc từng kiếm pháp không lâu, liền có thể thi triển ra như thế cực hạn kiếm chiêu, nếu là ngày sau chờ hắn dần dần trưởng thành, còn đến mức nào? Lập tức trầm giọng vừa quát, ngưng tụ một thân linh lực.

"Tam muội Phần Thiên diễm!"

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Bảy ngày mất hồn châm

Phong hỏa lưu chuyển, tam muội thôn thiên.

Song phượng riêng phần mình thi triển, mạnh nhất chiêu thức, một người kiếm đỉnh cao, cả hai diễm chi đỉnh, chiêu hành lên xuống, hiển thị rõ đỉnh tiêm tuyệt thức!

Vừa đi vừa về ngưng tụ kiếm khí, như dây tóc xoay quanh, lầy kiếm gỗ làm trung tâm, hình thành kiếm chi long quyển, uy bá xung quanh. Thả ra tam muội, thành Hỏa Hải Liêu Nguyên, như tam dương chung thiên, không ngừng hướng bên cạnh thả ép, hỏa lực chi hung mãnh, bách quý kinh sợ!

"Đến nha! Đề ta mở mang kiến thức một chút, ngươi một kiếm kinh hồng, đến tốt cùng có thể mang cho ta bao nhiêu rung động!" Từng nguyệt ánh mắt lưu chuyển dị sắc, phảng phất tại mưu đồ đoạt mệnh âm mưu, sắp tề ra tuyệt thức, chính là thời điểm phân ra thắng bại!

Hai cỗ năng lượng tương hồ đối lập, thân ở năng lượng khổng lồ xung quanh, chúng đệ tử lại cảm thấy một cỗ không hiểu áp bách, cỗ này cường hoành từ trường, khiến cho bọn hắn không tự kìm hãm được hướng sau lưng thối lui, tại năng lượng cường đại trước mặt, bọn hắn chỉ có tạm lánh, mới có thể không nhận tác động đến, trở thành trận chiến này bị tai họa cá trong chậu.

"Sẽ không đề cho ngươi thất vọng!"

Lời ấy một cái, hai đạo thân hình đột nhiên gặp gỡ, cứu cực kiếm chiêu, đối mặt chung cực liệt diễm, nương theo một tiếng ầm vang tiếng vang, thông triệt trời cao, bát phương rung động, kinh khủng năng lượng giao tế, mà ngay cả không gian đều ngăn ngại thất sắc, gió đi vân kinh!

Cường hoành bạo liệt năng lượng, lấy mây hình nấm trạng hiện ra, bay thẳng trời cao, tác động đến trăm trượng, điên cuồng liệt diễm, kiếm ý kinh phong, lại lên tương sinh thái độ, kiếm phong đưa liệt diễm, hòa đoàn rơi hư không!

"Đây là!"

Không kịp sợ hãi thán phục, chưa từng tưởng tượng rung động!

Đám người nhao nhao thi triển pháp thuật ngăn cản, mà nằm ở trong, đối mặt năng lượng trùng kích, tự nhiên chính là liễu điệp cùng từng nguyệt.

Giờ này khắc này, khói lửa nổi lên bốn phía, cát bụi đầy trời, mọi người đã không cách nào tùy tiện nhìn thấy thân ở hoang loạn bên trong hai đạo thân hình, đối sương mù dần dần biến mất, bọn hắn chỉ gặp hai đạo thân hình mặc dù đều từ thụ thương không nhẹ, thương tích đầy mình, khóe miệng cũng tràn ra máu tươi, lại vẫn lập tại trên đỉnh đầu!

Quen thuộc thân hình, đối nghịch kiếm gỗ đã riêng phần mình đứt đoạn, lần này cực chiêu gặp gỡ, riêng phần mình rung động, liễu điệp xóa đi khóe miệng máu tươi, muốn đi xuống chiếu, đang ngưng tụ kiếm khí, ngực không mà tới.

Từng nguyệt cầm trong tay kiếm gãy, cũng là một tiếng hét to, chưa từng từ bỏ tỷ thí, hai người cầm kiếm tương đối, giận kích thích bản!

Nhưng mà. . . Ngay tại trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, từng nguyệt bỗng nhiên dừng lại thân hình, tay phải hướng trong ngực sờ mó, nhưng gặp một viên ngân châm tới tay, hướng liễu điệp cái này bên cạnh thốt tự phát bắn, bởi vì vội vàng không kịp chuẩn bị, liễu điệp giật mình, xuất chương ngăn cản, làm sao ngân châm ám khí sắc bén, lại trực tiếp đâm vào lòng bàn tay của hắn, cũng đồng ý xuyên qua!

Liễu điệp vút xuống kiếm gỗ, đằng vân mà xuống, hạ xuống mặt đất phía trên.

Trên bầu trời, bỗng nhiên truyền đến từng nguyệt cười to thanh âm, chỉ nghe hắn cười nói: "Liễu điệp, trách chi có thể trách ngươi quá ngu, trúng ta bảy ngày mất hồn châm, vốn nên chỉ có bảy ngày tính mệnh, nhưng ta đem này châm cái tiến một cái, ngươi có thể tiếp tục kéo dài hơi tàn, trong vòng bảy ngày, nếu là không chiếm được giải được, ngươi tiền cốt liền đem bị phế, gân mạch đứt đoạn, từ nay về sau, ngươi chính là một người phế nhân, chớ có nói tiếp tục tu luyện, chính là bát đũa, ngươi cũng cầm đem không dậy nổi!"

Nghe nói từng nguyệt một phen lời nói, liễu điệp giật mình, rút ra ngân châm, nhìn về phía lòng bàn tay, quả nhiên gặp một đoàn hắc khí, thốt từ khuếch tán, từ lòng bàn tay lan tràn ra, trực tiếp xâm lấn đến ngũ tạng lục phủ của hắn, thân thể mỗi cái gân mạch huyết nhục.

Nhất thời một cỗ toàn tâm thực cốt thống khổ, thông thấu toàn thân.

"Tùng. . . Từng nguyệt, ngươi vì cái gì phải làm như vậy?" Liễu điệp cái trán đã bốc lên xuất mồ hôi hột, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, tại tỷ thí bên trong, từng nguyệt vậy mà đột phát ám khí, thế mà còn là sử dụng kíp nó ác độc chi vật: Bảy ngày mất hồn châm!

Nghe đồn này châm chính là trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy thế lực, bách độc sáu Tang môn có độc môn ám khí, trúng cái này độc châm, Nhược tại trong vòng bảy ngày, không cách nào thu hoạch được giải được, liền sẽ hóa thành huyết thủy, độc phát thân vong, phương thức chi ác, có thể nói chết không toàn thây, thực sự ác độc đến cực điểm!

Trúng bảy ngày mất hồn châm, mới đầu người bị hại toàn thân sẽ có một cỗ toàn tâm thực cốt thống khổ, quét sạch toàn thân, khiến cho người đau đến không muốn sống. Bất quá nhắc tới cũng kỳ quái, cái này bảy ngày, càng là đến đằng sau, đau đớn lại càng ngày càng nhẹ, cũng không biết là nhân thể đối đau đớn cảm ứng mất đi, hay là cái gì ảo diệu, thậm chí bảy ngày ngày cuối cùng, người bị hại có thể khôi phục lại hoàn toàn như người bình thường, chỉ là tại ngày thứ chín sáng sớm, bên trong châm người, đem hóa thành huyết thủy, ly kỳ từ vong!

Bách độc sáu Tang môn luôn luôn không hỏi tới chuyện của giang hồ, mặc dù trong giáo môn đồ cổ quái, lại cũng chưa từng tai họa nhân gian, vì vậy chính nghĩa chi sĩ, cũng từ đầu đến cuối chưa từng tìm tới phiền phức của bọn hắn, nhưng đây chỉ là trong đó một điểm.

Bách độc sáu Tang môn cực giỏi về dùng độc, mặc cho ai cũng không muốn cùng các loại độc vật tiếp xúc, chính là một chút bảy đại tiên sơn Đạo phái, cũng đối sáu Tang môn kính nhi viễn chi, trên giang hồ, càng có đôi môn phái này nghe tin đã sợ mất mật người, diễn ra vô số kẻ, như muốn bắt kẻ.

Từng nguyệt có thể có được loại độc này châm, nhất định là không thể thiếu cùng sáu Tang môn đệ tử từng có lui tới, lại nghĩ không ra đem như vậy độc châm, dưới ban ngày ban mặt, giả tá tỷ thí tên, ám toán đồng môn đệ tử, như thế tội nghiệt, đơn giản đại nghịch bất đạo, thiên lý nan dung!

Trúng bảy ngày mất hồn châm, liễu điệp khí tức rất là hư rơi, đám người lo lắng không thôi, Nhược hi như muốn rót xuống nước mắt, đã thấy từng nguyệt bọn người không chút nào để ý, ba người bọn họ kính tự rời đi, trở lại sơn môn. Từng nguyệt sớm đã nghĩ kỹ như thế nào vì chính mình giải vây.

Không ta chân nhân môn hạ, từng nguyệt, đồ lương, kiều hoa ba người, đang tập hợp một chỗ, tâm tình niềm vui thú.

"Tùng Nguyệt sư huynh, ngươi đem cái này châm dùng tại liễu điệp trên thân, nếu để cho sư phó cùng chương môn biết, chi sợ. . ." Đồ lương cùng kiều hoa không thể thiếu lo lắng, đã thấy từng nguyệt cười to trả lời: "Yên tâm đi, cái này châm đi qua cái tiến, sẽ không cần liễu điệp mệnh, chỉ bất quá sau bảy ngày, hắn gân mạch đứt đoạn, so như phế nhân. Đến lúc đó, chính là liên bát đũa bức này nhỏ bé sự vật, cũng cầm đem không dậy nổi!"

"Đến lúc đó sư Phó chương môn nếu là hỏi, ta liền nói ta cũng không biết cái viên kia châm lai lịch, là một lần du lịch, người xa lạ đưa tặng, đối với sáu Tang môn độc châm, ta một mực chắc chắn không biết rõ tình hình cũng được, về phần đột phát ám khí, liền nói ta lúc ấy ra ngoài khẩn trương, không cẩn thận, mới phát ra ám khí, thực là vô tâm chi thất, nhưng đệ tử tự biết nghiệp chương nặng nề, còn xin chương môn ban được chết, một thời kỳ nào đó trở về sau tiểu sư đệ công đạo!"

"Ta chỉ cần nói như vậy, lấy sự phụ cá tính, tất nhiên ra mặt họ ta, lúc ấy ta chỉ cần làm bộ đau lòng nhưc óc, tin tưởng có thể lừa gạt Qua chương môn, ta đã là vô tâm chi thất, đến lúc đó liễu điệp cũng cũng sẽ không chết, cân nhắc phía dưới, mặc dù cuối cùng sẽ dẫn tới trọng phạt, nhưng ta tin tưởng, tuyệt đối sẽ không ra cái gì đại sự, các ngươi yên tâm, hết thấy sự vật, đều ở ta trong dự liệu!"

Tùng nguyệt mặt mũi tràn đầy ác độc, cùng âm mưu tính toán, liên liên đồ lương cùng kiều hoa, đều có chút trong lòng run sợ.

"Thế nhưng là tùng Nguyệt sư huynh, người gì không dứt khoát trực tiếp giết liễu điệp, xong hết mọi chuyện, vĩnh viễn trừ hậu hoạn?" Đồ lương một tiếng phụ họa, đã thấy tùng nguyệt trả lời: "Giết hẳn, lợi cho hẳn quá rồi, ta muốn để đời này của hẳn, đều sống ở trong tuyệt vọng!"

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Âm mưu tính toán

"Lời tuy như thế, nhưng là sư huynh, nếu như chương môn vì Liễu Diệp tự mình tiến đến Lục Tang Môn cầu lấy giải được, lại lại như thế nào cho phải?" Đồ lương cái này âm thanh nghi vấn, nhưng cũng tại Tùng Nguyệt trong dự liệu.

"Các ngươi yên tâm đi, tại Lục Tang Môn, ta biết môn chủ đệ tử đặc ý, ta đã bàn giao hẳn, vô luận như thế nào, cũng không thể để sư phụ hẳn đem giải được giao cho Liễu Diệp, mà môn chủ tính tình cổ quái, không tại bất kỳ tình huống gì hạ thỏa hiệp, chính là chương môn tự mình đi, cũng là không làm nên chuyện gì."

"Môn chủ coi trọng nhất thành tâm, đến lúc đó chương môn khẳng định để Liễu Diệp tự mình tiến về Lục Tang Môn, bất quá đến Lục Tang Môn lại như thế nào, thành tâm xin thuốc lại như thế nào? Chỉ cần ta biết tên kia Lục Tang Môn đệ tử, tại sư phụ hẳn trước mặt nói lên một câu, Liễu Diệp chuyển này, xem như chạy không, thậm chí . . . Còn lãng phí hẳn còn sót lại mấy ngày thời gian!"

"Cái này mưu kế, ta đã bố trí hồi lâu, chỉ là một mực không có cơ hội thi triển, hiện tại rốt cục có thể đại công cáo thành, ta nhìn Liễu Diệp tiểu tử kia, ngày sau còn như thế nào phách lối, trở thành tàn phế hẳn, còn có tư cách cùng ta tranh đoạt Nhược Hi sao? !"

Không ta dấy núi toàn bộ thanh tịnh, đều bởi vì Tùng Nguyệt tư duy suy tính, mà trở nên ô trọc, ô chính là không khí, mà trọc, thì là lòng người!

Không lâu, Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc đầu tiên biết được việc này, về sau Từ Y Chân Nhân cũng biết, tại từng điều tra Liễu Diệp thương thế, liền từ tiến về không ta trong môn lý luận, Vô Ngã Chân Nhân hiểu rõ sự tình ngọn nguồn, cũng là rất là áy náy, dù sao cũng là hẳn môn hạ đệ tử, đã thương Từ Y Chân Nhân đệ tử.

Ngày hôm đó Vô Ngã Chân Nhân tìm tới Tùng Nguyệt, giận tím mặt, Mộc Trường Thanh tính cả Lục Ngọc bọn người, đem sự tình náo bên trên Già La điện, liền ngay cả chương môn Mộc Long, cũng biết chuyện này, cũng tại Già La điện thương nghị việc này, nên như thế nào định đoạt.

Đây đã là Liễu Diệp trúng độc ngày thứ hai, mặc dù đau đớn trên thân thể, so với hôm qua, tốt hơn nhiều, lại là cách độc phát, lại tới gần một bước.

Tùng Nguyệt, Liễu Diệp, Mộc Trường Thanh, Lục Ngọc, Nhược Hi, chương môn Mộc Long, Từ Y Chân Nhân, cùng Vô Ngã Chân Nhân, đều tề tụ đại điện, giờ phút này Liễu Diệp còn hư rơi, từ Nhược Hi nâng, Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc, thì là đối Tùng Nguyệt quăng tới cảm hận ánh mắt, bọn hẳn sớm biết Tùng Nguyệt không phải cái gì người tốt, lại nghĩ không ra, lại làm ra bức này đại nghịch bất đạo sự tình tới.

"Chương môn sư huynh, Tùng Nguyệt giả tá tỷ thí tên, có ý định độc hại đồng môn sư đệ, nó chi tội ác, lớn chi ác cực, cần dựa theo môn quy, đồng ý lấy cực hình, phương bình nhiều người tức giận!" Từ Y Chân Nhân hướng Mộc Long rút ra ý kiến, cũng là chuyện đương nhiên, dù sao Liễu Diệp là đồ đệ của nàng, bây giờ đồ đệ của mình bị như thế khuất nhục, tự nhiên muốn đòi cái công đạo.

Mộc Long hơi trầm tư, đã thấy Tùng Nguyệt bỗng nhiên quỳ xuống, mặt đối chương môn, khắp khuôn mặt là đau khổ chỉ sắc, giống như trúng độc không phải Liễu Diệp, mà là hẳn Tùng Nguyệt, lập tức than thở, bất đắc dĩ nói: "Từ Y Chân Nhân nói không sai, việc này đệ tử tội ác tày trời, tự biết nghiệp chương nặng nề, nhìn chương môn trừ lấy cực hình, đã thị uy nghiêm!"

Tùng Nguyệt biết rõ Liễu Diệp sẽ không bởi vì bảy ngày mất hồn châm mà chết, tội lỗi của mình chính là lại sâu, cũng chưa nói tới tội chết nghiêm trọng như vậy, như vậy ngôn từ, tự nhiên là lấy vật cực tất phản tâm thái. Quả nhiên Mộc Long nghe lời hẳn nói, cũng không vội vã định tội, hỏi hẳn nói: "Người tại sao muốn độc hại đồng môn?"

Tùng Nguyệt lại là một bộ đau khổ bộ dáng: "Khởi bẩm chương môn, cái này bảy ngày mất hồn châm, đệ tử cũng là tại một lần du lịch bên trong đoạt được, vốn nghĩ lấy ra dùng để phòng thân, ngày sau gặp được yêu ma quỷ quái, cũng tốt có cái bảo hộ, lại nghĩ không ra, hôm qua tỷ thí bên trong, tiêu

sư đệ thực lực thật là kinh người, để cho người ta cực kỳ bội phục, dưới tình thế cấp bách, ta lại để mỡ heo làm tâm trí mê muội, không biết sao, đem cái này mai chậm bán ra đi."

"Nhưng là chương môn, đệ tử tuyệt không biết này châm chính là bách độc Lục Tang Môn độc châm, nếu không quả quyết không dám sử dụng, đệ tử tuy là vô tâm chi thất, nhưng tốt xấu tiểu sư đệ cuối cùng là vì ta gây thương tích, còn xin chương môn ban được chết, một thời kỳ nào đó trở về sau tiểu sư đệ công đạo!" Tùng Nguyệt hướng chương môn dập đầu cái đầu, một bộ làm bộ làm tịch bộ dáng, quả nhiên tại chương môn cùng Vô Ngã Chân Nhân trong lòng, đánh không ít điểm số.

"Đánh rầm! Người biết rất rõ ràng đó là Lục Tang Môn độc châm, hôm qua tại trước mắt bao người làm như thế hèn hạ sự tình, hôm nay lại còn dám chống chọi? Nếu không phải Liễu Diệp tiểu sư đệ trúng độc quá mức, hiện tại không thể nói chuyện, đã sớm vạch trần người!"

Ngoài ý liệu thuyết từ, lại là xuất từ Nhục Hi trong miệng, nàng gặp Tùng Nguyệt miệng đầy nói vậy, tự nhiên là giận, hôm qua Tùng Nguyệt cũng còn hô lên độc châm danh tự, hôm nay lại giả giả vờ không biết, đây không phải nói hươu nói vượn sao?

"Nhục Hi sư muội, ta biết người đối tâm ta tồn bất mãn, nhưng là. . . Xin người đừng vũ nhục nhân cách của ta! Người chỉ có một lần chết, nhưng tôi thiếu, xin người giữ lại tôn nghiêm của ta, làm Đổng Vân Phong đệ tử tôn nghiêm, càng làm một tên nam nhân tôn nghiêm!"

"Người. . ."

Đối mặt Tùng Nguyệt, Nhục Hi quả nhiên là không lời nào để nói, trong lòng kích động, khẽ kêu nói: "Dù sao người liền là kẻ gây họa, giữ lại chỉ làm cho Đổng Vân Phong hổ thẹn."

"Nhục Hi sư muội, muốn gán tội cho người khác, hi vọng người đừng tùy ý đội lên trên đầu của ta, người có thể nói ta không phải, nhưng xin người đừng tính cả Đổng Vân Phong cùng nhau vũ nhục, cho dù là ta có mọi loại sai lầm, cũng nguyên đã chết tạ tội, nếu như có một ngày, có thể vì bảo vệ Đổng Vân Phong vinh dự mà chết, ta Tùng Nguyệt tính mệnh, cũng coi như chết có ý nghĩa."

Nhục Hi biết mình nói không lại hấn, miệng bên trong "Hừ" một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Đã thấy Vô Ngã Chân Nhân, hai tay hợp lại cùng nhau, đối Mộc Long nói: "Chương môn sư đệ, Tùng Nguyệt chính là môn hạ đệ tử của ta, cá tính của hấn, ta lại quá là rõ ràng, hôm qua sự tình, nhất định là hấn nhất thời sai lầm, hi vọng chương môn sư đệ, có thể đem việc này sẽ khoan hồng xử lý, lấy hiền lộ rõ ràng ta Đổng Vân Phong nghiêm nghị đại khí."

Quả nhiên không ngoài sở liệu, Tùng Nguyệt bàn tính đánh cho tính chuẩn, liền ngay cả Vô Ngã Chân Nhân, cũng bị hấn tính toán trong đó, có như thế tốt sư phó, trong lòng của hấn đủ để trầm nhạc bắt ngu. Vô Ngã Chân Nhân vốn chỉ muốn như thế nào trừng phạt Tùng Nguyệt, nhưng làm Tùng Nguyệt nói ra một ít chuyện, lại tránh không được để không ta mềm lòng, thậm chí còn vì hấn giải vây.

Tùng Nguyệt biết rõ sư phụ uy hiếp, lần này thiết kế, chính như mong muốn tiến hành.

Mộc Long thoáng chút dăm chiêu, Nhục Hi Lục Ngọc Mộc Trường Thanh bọn người, mặt mũi tràn đầy chờ mong, chỉ hy vọng chương môn đồng ý Tùng Nguyệt trọng tội xử lý, lại chưa từng lường trước, Mộc Long thở dài, đối Tùng Nguyệt nói: "Người thương hại đồng môn, cuối cùng là không cùng môn quy, nề tình người một lòng hướng thiện, có hối cải chi tâm, như vậy đi, đến từ hôm nay, liền phạt người đến Đổng Vân Phong tiên trong lao, diện bích hối lỗi."

"Cái này còn lại sáu ngày, ta sẽ để cho mấy tên đệ tử, cùng Liễu Diệp cùng nhau đi tới bách độc Lục Tang Môn, cầu lấy giải dược, nếu là thành công thu hoạch được giải dược, Liễu Diệp khôi phục, liền phạt người ba tháng diện bích, nếu là Liễu Diệp không được giải dược, bởi vậy ra cái gì đại sự, liền đưa người cầm tù tại tiên lao ba năm, dùng cái này sám hối, lỗi lầm của người!"

"Ta chương môn ân không giết, đệ tử ổn thỏa vì Đổng Vân Phong chính đạo, trăm yêu trừ ma, giữ gìn thương sinh, máu chảy đầu rơi, chết thì mới dừng!" Tùng Nguyệt một phen ngôn từ, nhưng trong lòng âm thầm làm vui, hấn sớm đã nghĩ đến như vậy kết cục, lần này Liễu Diệp tiến về bách độc Lục Tang Môn, tất nhiên không thu hoạch được gì, đến lúc đó làm vào tê liệt, so như phế nhân. Minh liền chỉ cần bị cầm tù ba năm, đến lúc đó Vô Ngã Chân Nhân lại đi hướng chương môn cầu tình, tin tưởng mình có thời gian một năm, đầy đủ tẩy thoát tội nghiệt.

"Liễu Diệp, vì người, ta sắp hi sinh một năm thanh xuân, nhưng người là ta trong cuộc đời này chán ghét nhất người, ai bảo người cướp đoạt ta thích nữ nhân, hiện tại, chính là người trả giá thật lớn thời khắc đến!" Tùng Nguyệt trong lòng một phen tính toán, trên mặt hiện ra vẻ hung ác, lại là cúi đầu, đem mặt giấu tại tay áo phía dưới, vì mọi người chỗ không thấy được.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Xuống núi

"Chương môn, việc này không được qua loa như vậy, Tùng Nguyệt rõ ràng là có ý định độc hại đồng môn, chuyện này còn cần chặt chẽ xử lý, nếu không hậu bối đệ tử bên trong, khó đảm bảo không ra cùng loại sự kiện, nếu bọn họ đều nói một câu sai lầm, liền có thể che giấu đi qua, cái kia không khỏi quá cũng trò đùa diêm!"

Mộc Trường Thanh cũng nhìn không được, muốn ra nói để chương môn trọng phạt Tùng Nguyệt, lại nghe chương môn trả lời: "Trường Thanh, ta biết lâu trước là người tiên về lưu thủy thôn tiếp ứng Liễu Diệp, năm đó càng là cộng đồng kinh lịch sinh tử, tương hỗ quan hệ trong đó, đã không tâm thường, tâm tư của người ta minh bạch, nhưng người tu tiên, cảm kỳ đoạt nhân sinh đường, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, làm gì đem đồng môn sư đệ, ép lên tuyệt lộ."

"Đặng Vân Phong đệ tử bên trong, ngoại trừ Tinh Vân, liền thuộc người cùng Lục Ngọc nhất là ta coi trọng, hi vọng các người có thể vì Đặng Vân Phong, dặt tay chung sáng tạo tương lai, mà không phải ở bên trong phân đấu, việc này như vậy hoàn tất, không cần bàn lại, đã các người cùng Liễu Diệp tình cảm sâu nặng, lần này liền do người cùng Lục Ngọc, theo hấn cùng nhau đi tới bách độc Lục Tang Môn, cầu lấy giải được thôi "

"Thế nhưng là. . ."

Mộc Trường Thanh còn muốn lại nói, lại nghe Mộc Long tiếp tục nói: "Liễu Diệp thời gian bây giờ đã không nhiều lắm, cùng ở đây đấu khẩu, chẳng kịp thời thu thập bọ hành lý, tiến về bách độc Lục Tang Môn, cầu lấy giải được, nếu không làm trễ nãi tốt nhất trị liệu thời kì, chính là thiên thần, cũng vô lực hồi thiên."

"Lần này tiến về, các người vụ cần ghi nhớ, Lục Tang Môn môn chủ tính tình cổ quái, các người không được trêu chọc với hấn, nếu là cầu không được giải được, cũng đành phải coi như thôi. Chỉ hy vọng Liễu Diệp trúng đích lớn phúc, có thể thành công được cứu vớt."

Chương môn lời nói hoàn toàn chính xác có lý, Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc liếc nhau, tương hỗ gật đầu, đã thấy Nhược Hi sắc mặt trắng bệch, cũng hướng chương môn chòr lệnh: "Chương môn, xin cho ta cùng tiểu sư đệ cùng nhau đi tới Lục Tang Môn đi, cầu van xin ngài!"

Nghe Nhược Hi cũng muốn đi trước Lục Tang Môn, Tùng Nguyệt trong lòng giật mình, Lục Tang Môn là cái gì địa phương, hấn so với ai khác đều rõ ràng, nếu để cho Nhược Hi tiến về, nếu như ra cái gì đường rẽ, nhưng như thế nào cho phải, đang lo lắng, đã thấy chương môn trả lời: "Không được! Pháp lực của người còn thấp, ta tuyệt không thể để người mạo hiểm như vậy!"

Mộc Long thái độ cứng ngắc, là khó mà cãi lại. Cuối cùng để Tùng Nguyệt nhẹ nhàng thở ra.

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc không muốn làm trễ nãi thời gian, đơn giản thu thập bọ hành lý, liền cùng Liễu Diệp cùng một chỗ, lên núi môn hạ mà đi.

Một năm trước kia, Liễu Diệp là dựa vào lấy Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc, mới thành công đi vào Đặng Vân Phong, một năm về sau, thực lực mình có chút thành tựu, lại nghĩ không ra bây giờ lần thứ nhất xuống núi, hay là phải dựa vào lấy bọn hấn.

Bảy ngày mất hồn châm độc tố đã xâm nhập toàn thân hấn, hấn hiện tại tạm thời còn không thể ngưng tụ linh lực, phát động pháp thuật, thậm chí liên thị giác, khứu giác, cùng lời nói năng lực, cũng không từng có. Cũng may còn có thể nghe thấy thanh âm, đây là duy nhất may mắn.

Đặng Vân Phong bên trong, Tùng Nguyệt độc hại Liễu Diệp sự kiện, xem như tạm thời có một kết thúc, lại là để Tử Y Chân Nhân, đối Vô Ngã Chân Nhân không còn để ý không hỏi, Tùng Nguyệt bị giam nhập tiên trong lao , bất kỳ người nào không được quan sát.

Đối với việc này, Tử Y Chân Nhân bắt đắc dĩ, đành phải trở lại sơn môn.

Về phần Tiên Tôn, thì hoàn toàn không biết việc này, từ khi dạy cho Liễu Diệp độc tòng kiếm pháp, cùng một chút pháp thuật, liền tự bế quan không ra, cũng không biết cái gì thời điểm có thể lại xuất hiện Đặng Vân Phong bên trên. Tiên Tôn đã từng bế quan mấy chục năm chưa từng lộ diện, thời gian ngắn không gặp được hấn, cũng thuộc về bình thường.

Ngược lại là Nhược Hi, tại Liễu Diệp rời đi Tử Y Chân Nhân môn hạ về sau, mỗi thời mỗi khắc nàng đều tại nom nớp lo sợ, càng đừng đề cập tu luyện, hoàn toàn không có có tâm tư. Đành phải trong lòng yên lặng cầu nguyện, hi vọng Liễu Diệp chuyển này thuận lợi, thành công cầu lấy giải được.

Nặng nề tâm tư, mê ly ánh mắt, giờ khắc này, nàng không chỉ có cảm nhận được khổ sở, càng từng biết đau lòng tư vị.

Thụ chương môn chỉ mệnh, Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc mang theo Liễu Diệp xuống núi xin thuốc, bọn hấn lưng đeo không chỉ là chương môn nhắc nhở, càng là lâm vi sinh tử chi giao, có khả năng vì Liễu Diệp lâm duy nhất sự tình.

"Sư đệ, yên tâm đi, nơi đây bách độc Lục Tang Môn một nhóm, sư huynh tuyệt đối sẽ để người bình yên vô sự!" Mộc Trường Thanh quyết tâm, không dung rung chuyển, Lục Ngọc cũng một lòng như thế, Liễu Diệp giờ phút này mặc dù không thể nói chuyện, nhưng hai người đối với mình tốt, tất cả đều nhớ ở trong lòng.

Trên bầu trời, chỉ gặp hai đạo ánh sáng màu sặc sỡ, tốc độ nhanh chóng, khó mà nhìn thanh, bọn hấn xuyên qua tầng tầng biển mây, vì không chậm trễ thời gian, Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc, quyết tâm không ngủ không nghỉ, chỉ vì sớm đi chạy tới Lục Tang Môn, vì Liễu Diệp cầu được giải được.

Hai ngày hai đêm thời gian, không ngừng ngự kiếm phi hành, qua tám vạn dặm đường, đi qua cái này hai ngày, Liễu Diệp thị giác khứu giác, cùng ngôn

ngữ năng lực cũng đều dần dần khôi phục, nhưng bọn hắn rất rõ ràng, Liễu Diệp càng là khỏe mạnh, đã nói lên bệnh tình càng là chuyển biến xấu, thời gian của bọn hắn cũng không nhiều, càng sớm đuổi tới Lục Tang Môn, càng có bảo hộ.

Bây giờ đã đến Liễu Diệp trúng độc ngày thứ tư, Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc bởi vì thời gian dài ngự kiếm phi hành, đã xem gần hư thoát, bọn hắn mặc dù pháp lực thâm hậu, nhưng dù sao dạng này giãy vò không phải biện pháp, nếu là lần này tiến về Lục Tang Môn, cứu sống mình, mà hại đến hai người bọn họ bởi vì mình mà chết, Liễu Diệp nở lòng nào?

"Các người thả ta xuống, bây giờ cách Lục Tang Môn hẳn là cũng không xa, không bằng chúng ta tới trước thể gian, hỏi thăm bách tính, Lục Tang Môn vị trí cụ thể, miễn cho đến lúc đó bay qua đâu, cũng không biết." Giờ phút này Liễu Diệp nói tới nói lui, đã có thể thông suốt, chỉ là còn khó có thể vận chuyển pháp thuật.

"Tiểu sư đệ nói có lý, tức là như thế, chúng ta liền tìm một chỗ đặt chân, trước hỏi thăm bách tính Lục Tang Môn cụ thể phương vị, lại kế hoạch tiến về." Mộc Trường Thanh miệng bên trong nói câu, Lục Ngọc khẽ gật đầu, hai người đồng thời vận chuyển pháp thuật, hóa thành lưu quang, đáp xuống một chỗ không người góc đường.

Bọn hắn đã tới một thời gian chưa từng bước chân phạm trần, lần này trở về, nhân gian hay là như dĩ vãng như vậy, phố lớn ngõ nhỏ thượng nhân lưu không ngừng, ngựa xe như nước.

Bên cạnh đường đi, bày quầy bán hàng bán đồ ăn, cũng có quán rượu cửa hàng, một chút kí tên Túy Xuân Lâu, phiêu hương các đường hoàng nơi chốn, càng là có ca cơ múa kỹ nữ, đèn rượu đỏ nồng, mùi thơm bốn phía, phiêu đảng tại trên đường cái.

Chỉ bất quá Mộc Trường Thanh chính là người tu tiên, một thân chính khí lãng nhiên, tự nhiên là sẽ không tiến về loại kia phong trần chỗ, lại nói. . . Có Lục Ngọc, trong lòng của hắn sớm đã thỏa mãn, chỗ nào còn biết nghĩ những vật này. Còn Liễu Diệp, bây giờ tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, tự nhiên càng không khả năng suy nghĩ những cái kia tục sự.

Mộc Trường Thanh tùy ý tìm chỗ quán rượu, vừa muốn hỏi thăm lão bản một ít sự vật, lão bản lớn cái bánh nướng mặt, gặp Mộc Trường Thanh một đoàn người mặc áo xanh, khí vũ hiên ngang, nghĩ là con em nhà giàu, lập tức cười hắc hắc, nói ra: "Ba vị khách quan, các người đến ta cái này, xem như đến đối địa phương! Ta chỗ này có tươi mới thịt bò, năm xưa lão tửu, hương thuần ngon miệng, tuyệt đối nhất lưu, ba vị mời vào trong!"

Mộc Trường Thanh mỉm cười đáp lại: "Lão bản, chúng ta không phải đến uống rượu, chỉ là muốn tìm người nghe ngóng một số chuyện. Ngài ở chỗ này mở tiệm, tự nhiên kiến thức rộng rãi, tại giang hồ sự tình, nhất định có một phen kiến giải, không biết lão bản có thể nhận biết tiến về bách độc Lục Tang Môn đường đi?"

Lão bản nghe xong bách độc Lục Tang Môn mấy chữ này, sắc mặt thốt nhiên đại biến, thanh âm nói chuyện đều có chút lạnh mình: "Người. . . Các người là cái gì người, vậy mà muốn đi loại địa phương kia! Bách độc Lục Tang Môn hẳn là liền ở phụ cận đây cách đó không xa, nhưng cụ thể làm sao đi, ta cũng không biết. Bất quá các người có thể đi đối diện Túy Xuân Lâu nghe ngóng một phen, thanh lâu tuy là phong trần chi địa, tin tức lại hết sức linh thông, đến đó, chuẩn không sai."

"Bất quá ta nhưng phải nhắc nhở các người, Lục Tang Môn cũng không phải cái gì nơi đến tốt đẹp, ta khuyên các người a, hay là nghĩ lại mà làm sau, nghe nói môn chủ tính tình cổ quái vô cùng, đã từng có không ít người tiến về trong môn bái phỏng, nhưng tất cả đều chết ở bên trong!"

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Thanh lâu

"Đa tạ lão bản nhắc nhở." Mộc Trường Thanh cảm ơn lão bản, cùng Lục Ngọc Liễu Diệp cùng nhau quay người, ánh mắt nhìn về phía đối diện, thỉnh linh nhìn thấy "Túy Xuân Lâu" ba chữ to, bảng hiệu kim sắc viền rìa, bốn phía tiên điểm vài đỏ, phô thiên cái địa, đàn mộc lương trụ, cao đoan đại khí, đã thấy mấy tên mỹ mạo nữ tử, quần áo bại lộ, dưới ban ngày ban mặt, lại đối người qua đường ném mị xum xoe, đối với người tu tiên tới nói, thực sự quá cũng đối phong bại tục.

"Thanh. . . Thanh lâu." Mộc Trường Thanh thanh âm nói chuyện có chút nghẹn ngào, Lục Ngọc tự nhiên phát giác ra được, ngang lấy khuôn mặt, đối với hắn nói: "Được rồi, đã là vì tiểu sư đệ, liền đồng ý người tiến một lần thanh lâu, bất quá ta nhưng cảnh cáo người, lần này là tiến đi tìm hiểu tin tức, người nếu dám ăn chơi đàng điếm, xem ta như thế nào thu thập người!"

"Yên tâm thôi, thiên hạ mỹ nữ lại nhiều, cũng không kịp người một phần vạn, ta Mộc Trường Thanh tuyệt sẽ không nhìn nhiều!"

Liễu Diệp mỉm cười: "Đi thôi, chúng ta cùng nhau đi vào, tìm hiểu một phen."

Vừa dứt lời, ba người kết bạn mà đi, đi vào Túy Xuân Lâu dưới, các cô nương quả thật ân cần, trên thân không biết chà xát hoa gì phấn, một cổ mùi thơm từ trên thân các nàng phát ra, lại thêm các nàng dáng dấp xác thực có mấy phần tư sắc, lại quần áo gợi cảm, trêu đến không ít người qua đường quay đầu thăm viếng.

Thần sắc lưu chuyển ở giữa, những người đi đường này phần lớn không rời đi, làm sao cũng không phải là tất cả mọi người đều có năng lực tiến về thanh lâu tiêu phí, nhưng dù là như thế, Túy Xuân Lâu sinh ý, xác thực náo nhiệt. Người sáng mắt, xem xét dòng người xuất nhập, liền hiển nhiên.

"Ồi nha. . . Hai vị tiểu đệ đệ, các ngươi là muốn đến Túy Xuân Lâu sao? Nhanh nhanh nhanh. . . Tới tới tới. . . Chúng ta nơi này a, phục vụ nhưng chu đáo!" Mấy vị cô nương, tuổi tác nhiều tại chừng hai mươi, gặp Mộc Trường Thanh bọn người tới, vì thu được lấy sinh ý, tự nhiên tránh không được một phen nịnh nọt.

Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh chấp tay, liền từ bước vào cánh cửa, Lục Ngọc mỉm cười, cũng muốn tùy bọn hắn cùng nhau đi vào, nhưng làm nàng mới chỉ nửa bước giẫm lên thảm, lại bị mấy vị cô nương trẻ tuổi đánh ra: "Ngươi biết đây là cái gì địa phương sao? Há lại tùy ý nữ tử tiến vào? Chích có nam nhân, mới có thể ra nhập chúng ta Túy Xuân Lâu!"

Lục Ngọc trong lòng một kích, nâng lên tay phải, muốn giáo huấn một cái mấy cái này không biết tốt xấu cô nương, chợt nhớ tới các nàng là phạm nhân, liền từ dừng tay. Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh gấp sau lưng tựa hồ lên cái lộn, liền từ quay đầu, Mộc Trường Thanh mỉm cười, dài hô một tiếng: "Lục Ngọc."

Lục Ngọc miệng bên trong hừ câu, lại không để ý tới Mộc Trường Thanh.

"Ai nha Lục Ngọc, ta tốt Dao Dao, ngươi liền chờ ở bên ngoài một lát đi, chúng ta một hồi liền ra đến rồi!" Mộc Trường Thanh liền tiếp hô rất nhiều câu, rất có giả ngây thơ nũng nịu hiềm khích, Liễu Diệp cười không nói, nghĩ không ra chiêu này thật đúng là có tác dụng!

"Tốt a, vậy các ngươi nhanh lên, ta tại bậc này các ngươi." Lục Ngọc lời ấy, ngược lại để Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh nhẹ nhàng thở ra, lại là bên cạnh mấy vị cô nương, nhìn không được kinh ngạc: "Ta nói, hiện tại cô nương trẻ tuổi đều thế nào? Cái này. . . Trơ mắt nhìn xem mình vui vẻ người, tiến về thanh lâu tầm hoan tác nhạc, không ngăn cản còn chưa tính, còn để bọn hắn nhanh lên, còn giống như rất duy trì bọn hắn?"

"Cũng không phải, ta nhìn cô nương này dáng dấp rất thủy linh, làm sao đầu liền xảy ra vấn đề, thật sự là đáng tiếc."

Mấy tên gái lầu xanh, người một lời, ta một câu, Lục Ngọc bỗng nhiên hô to: "Chậm đã!" Một tiếng này chậm rãi, Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh vừa tiến vào thanh lâu, cái này lại trở lại đi ra, hỏi Lục Ngọc nói: "Thế nào? Có cái gì không ổn sao?"

Lục Ngọc mỉm cười, nhìn coi ngăn tại bên cạnh mình mấy vị cô nương, vừa cười vừa nói: "Không phải nói Túy Xuân Lâu không cho phép nữ tử tiến vào sao? Sao các ngươi có thể tùy ý xuất nhập, ta lại không được?"

Lời vừa nói ra, Túy Xuân Lâu quản sự: Thu nương. Nhất thời xôn ra, nàng luôn luôn khôn khéo, gặp Lục Ngọc dáng dấp như hoa như ngọc, mới lời nàng nói, đều nghe vào trong tai, lòng tràn đầy vui vẻ chạy đến Lục Ngọc bên cạnh, ân cần nói: "Vị cô nương này, ngươi nhìn một cái người, dáng dấp như vậy mỹ mạo, chỉ cần a, ngươi chịu hưởng các nàng, tự nhiên cũng có thể tùy tiện xuất nhập Túy Xuân Lâu, liền là không biết, cô nương có thể nguyện ý?"

Lục Ngọc lâu năm đợi tại Đẳng Vân Phong bên trong, mặc dù thường có xuống núi, nhưng tại chuyện nhân gian vật, cũng không hoàn toàn biết được, tuy biết thanh lâu chính là phong trần chỗ, vẫn còn chưa nghe hiểu Thu nương ý tứ, lập tức mỉm cười: "Tùy tiện xuất nhập Túy Xuân Lâu? Đương nhiên nguyện ý!"

"Không thể! Tuyệt đối không thể!" Nghe xong Lục Ngọc muốn cùng những cô nương này, cái kia nhưng như thế nào cho phải? Không nói đến Lục Ngọc chính là người tu tiên, ứng thủ thần tự khiết, chỉ là hẳn vui vẻ Lục Ngọc, quyết không thể cho phép Lục Ngọc chôn vùi ở loại địa phương này.

Lục Ngọc tất cả đều là không biết, vì sao Mộc Trường Thanh muốn nói không thể, còn như vậy kích động phách. Lập tức hỏi Mộc Trường Thanh nói: "Vì cái gì?"

Mộc Trường Thanh dừng lại, lắp bắp nói: "Bởi vì. . . Bởi vì bọn họ là. . ." Cuối cùng, thủy chung là không có cách nào nói ra miệng.

"Là cái gì? Không nói ta nhưng. . ." Lục Ngọc lời nói chưa rồi, Mộc Trường Thanh bất đắc dĩ, đem miệng phụ đến Lục Ngọc bên tai, nhẹ nhàng nói ra: "Bởi vì những cô nương này đều là ngày ngày làm tân nương, hàng đêm thay tân lang, nếu như ngươi nghĩ giống như các nàng, ngươi liền đi vào thôi."

Ngoại trừ Lục Ngọc, những người khác cũng không nghe thấy Mộc Trường Thanh nói thậm chí cái gì, Lục Ngọc nghe xong, giật nảy cả mình, hơi suy nghĩ, búng tính đại ngộ, may mắn Mộc Trường Thanh kịp thời ngăn cản, nếu không trong sạch của nàng, liền muốn chôn vùi tại Túy Xuân Lâu. . .

"Cô nương, ngươi suy tính ra sao?" Thu nương lòng tràn đầy chờ đợi, Lục Ngọc chẳng những dáng dấp xinh đẹp như hoa, siêu phẩm thoát tục, còn tuổi còn trẻ. Bất luận dáng người, hay là hình dạng, đều là cực giai, nếu là có thể kéo vào Túy Xuân Lâu, nói không chính xác cũng có thể khi cái đầu bài cái gì, lừa chuyện tiền bạc, Thu nương tự nhiên vui thấy kỳ thành.

"Không được. . . Không cần, tạ ơn vị đại thẩm này. . ." Lục Ngọc nói còn chưa dứt lời, đã thấy Thu nương sắc mặt đại biến, Lục Ngọc một cái cơ linh, nói ra: "Tạ ơn vị tỷ tỷ này hảo ý." Quả nhiên, nói xong câu này, Thu nương mặt mũi tràn đầy vui vẻ.

"Tốt a, đã cô nương không chịu, Thu nương ta cũng không tốt cường cầu." Nói xong, liền tự hành nhập Túy Xuân Lâu bên trong.

Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh, tìm chỗ tương đối ưu nhã mướn phòng, lại là hô một vị tuổi lớn hơn cô nương, để một chút Túy Xuân Lâu cô gái trẻ tuổi, rất là chân kính, vì cái gì hiện tại tiểu đệ đệ đều ưa thích tuổi lớn hơn tỷ tỷ?

Lại là không biết, bọn hắn tới đây cũng không phải là tầm hoan tác nhạc, lớn tuổi chút cô nương, tại Túy Xuân Lâu đợi thời gian dài, biết đến sự tình cũng nhiều chút, bọn hắn tốt tìm hiểu có quan hệ bách độc Lục Tang Môn tin tức.

Túy Xuân Lâu khác chỗ nhả các, một vị tuyệt thế giai nhân, lấy một tích áo đỏ, chân lười bên cạnh giường. Nhìn nàng hình dạng khuynh thành, da như mỡ đông. Hoắc nhẹ, hoắc nhạt, hoắc trắng, hoắc lỏng mảy, thướt tha, giống như hoa sen mới nở, không dính nhân gian bụi bặm.

Tại nàng bên cạnh, trên mặt thắm. Một tên thân mang màu đen quần áo thiếu nữ, nằm rạp trên mặt đất, ánh mắt nhìn về phía trên giường nữ tử, rất có nhu thuận thân phục cảm xúc bộc lộ.

Cẩn thận nhìn nhìn, tên này nằm rạp trên mặt đất trên nệm thiếu nữ, lại là một năm trước thiết kế cái bẫy, đem Liễu Diệp Mộc Trường Thanh bọn người dẫn vào Nhục Thủy bên trong nữ tử kia!

"Chủ nhân, tin tức quả nhiên không giả, Liễu Diệp thân trúng kịch độc, cùng ngày đó đón hắn tiến về Đãng Vân Phong hai tên đệ tử, lần nữa xuống núi, muốn hướng bách độc Lục Tang Môn xin thuốc, đây thật là một cái lớn lao cơ hội, chỉ cần chủ nhân thừa cơ ra tay, Ma Quân ngày sau, nhất định có thể đạt được ước muốn, chiếm cứ thân thể của hắn. Đến lúc đó, thiên hạ này, liền không chính đạo nơi an thân."

"Ta nói qua, để người đừng gọi ta là chủ nhân. Ở nhân gian, người chỉ cần gọi ta tiểu thư là được. Còn có. . . Chuyện này liền giao cho ta đến xử lý, hoa sen, ta hi vọng người không nên quên người ta ở giữa chủ tớ phân chia, nên làm như thế nào, không cần người đến khoa tay múa chân, ta từ trong lòng hiểu rõ. Còn Ma Quân sự tình, ta tự nhiên so với các người như thế nào một người đều lên tâm."

"Là. Đầu là hoa sen giẫm đạp vọt. Bất quá hoa sen vĩnh viễn chưa từng quên tiểu thư ân cứu mạng, mấy trăm năm trước, hoa sen vẫn chỉ là một đầu sinh hoạt tại Nhục Thủy bên trong nho nhỏ xà tinh, ngày đó gặp đại nạn, nếu không phải là tiểu thư cứu, cũng truyền thụ cho ta một chiêu nửa thức, chỉ sợ thiên hạ sớm đã không có hoa sen, nơi nào còn có bây giờ ta. Hoa sen mệnh là tiểu thư cho, cả đời này tự nhiên đều nguyện ý nghe từ ý tứ của tiểu thư, chính là mất mạng, cũng không ai dám có chút phản nản."

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Bách độc lệnh bài

"Rất tốt. Người đã có này quyết tâm, ta từ sẽ không bạc đãi người, đi thôi, đem Liễu Diệp bọn người dẫn tới, ta sẽ để cho hắn đạt được ước muốn."

"Vâng, tiểu thư." Liên Hoa trở về câu, liền từ lui xuống. Nhả các bên trong nữ tử thần bí, thần tình lạnh nhạt, chậm rãi trên bàn trà, tế phẩm bên trong ngọt, tựa hồ tại nhân gian thế tục, hoàn toàn chưa yên tâm bên trong.

Túy Xuân Lâu bên trong, mùi rượu thuần túy, xen lẫn thiếu nữ trên thân phấn hoa mùi thơm, vờn quanh hơi thở ở giữa, để không thiếu nam tử vì đó say mê. Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh hỏi thăm tốt mấy vị cô nương, phần lớn là đối Bách Độc Lục Tang Môn kính nhi viễn chi, không dám làm nhiều giải thích, cũng có một chút cô nương không lựa lời nói, nói ra một chút tin tức, nhưng đều là vụn vặt lẻ tẻ, khó mà liên hệ đến cùng một chỗ.

"Sư đệ, phải làm sao mới ổn đây, Bách Độc Lục Tang Môn ở nhân gian cũng coi là có chút tiếng tăm, nhưng nơi đây cô nương tựa hồ cũng không nguyện ý đem tin tức tiết lộ cho chúng ta, thực sự không có biện pháp, cũng chỉ có thể mặt khác tìm đầu mối."

Mộc Trường Thanh khề thờ dài một cái, Liễu Diệp gật đầu, đang muốn bứt ra rời đi. Đã thấy bên cạnh truyền đến một vị nữ tử tiếng gọi âm ỉ âm: "Cứu mạng a, có người muốn giết ta!"

Hai người dừng lại, lập tức kịp phản ứng, bọn hắn chính là Đãng Vân Phong đệ tử, đánh vào môn lên, liền thụ chính đạo hun đúc, đương nhiên sẽ không bỏ mặc có người tại bọn hắn trước mắt làm xằng làm bậy, mặc dù nơi đây là phong nguyệt nơi chốn, nhưng tốt xấu mạng người quan trọng, há lại cho nửa phần qua loa?

"Là nàng!"

Hồ hồ cứu mạng chính là xà yêu Bích Liên. Một năm trước nàng từng đối Liễu Diệp Mộc Trường Thanh hai người thiết hạ bẫy rập, lúc trước cũng coi là có vài lần gặp mặt, mặc dù đến bây giờ cách thời gian một năm, lại như cũ chưa từng quên đối phương tướng mạo.

"Hai vị thiếu hiệp, chúng ta lại gặp mặt!" Liên Hoa thân hình bải xuống, trên mặt lộ ra nụ cười quyến rũ, nhìn như quỷ súc vô hại, nhưng lại giống như có ý khác. Nữ nhân này, bọn hần thật khó mà nhìn thấu. Nhưng đã gặp, tự nhiên là muốn lên trước thăm dò một phen.

"Yêu nghiệt, lúc trước nhất thời chủ quan mới lên ngai đạo, lần này nhất định phải để cho ngai biết sự lợi hại của chúng ta!" Mộc Trường Thanh dài quát một tiếng, Liên Hoa quay người thoát đi, Mộc Trường Thanh nơi nào sẽ dễ dàng như vậy buông tha nàng? Thẳng đuối tới, Liễu Diệp vừa muốn hô giặc cùng đường chó đuối, đã thấy Mộc Trường Thanh đã nhanh muốn biến mất trong đám người. Rơi vào đường cùng, cũng đành phải đuối theo.

Bởi vì Túy Xuân Lâu bên trong quá mức tạp âm, nhân số lại đông đảo, đều là uống chút rượu nam nam nữ nữ, ngược lại là không ai chú ý tới Liễu Diệp một đoàn người động tác.

Liên Hoa thân thủ tướng thật đến, mặc dù trong đám người, lại có thể tới lui tự nhiên, tùy tiện tránh đi bên cạnh quần chúng. Ngược lại là Mộc Trường Thanh cùng Liễu Diệp, trong đám người tả hữu xuyên thẳng qua, khó mà nắm chắc phần tấc, ấn lý Bích Liên sớm nên bỏ trốn mất dạng, lại không biết nàng vì sao hãm lại tốc độ, cô ý để Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh đuối kịp.

Nếu là Lục Ngọc ở đây, kinh lịch năm đó sự kiện, thêm chút suy nghĩ, liền biết chuyện này có trá, tuyệt không thể tùy ý đối phương nắm cái mũi, gây nên bản thân tại trong cạm bẫy.

Mộc Trường Thanh cùng Liễu Diệp truy trong chốc lát, gặp Bích Liên ngoài nhìn cười một tiếng, sau đó xâm nhập một gian bên trong nhà các, trong các đến lúc đó truyền đến tiếng nữ thanh thúy kinh hãi thanh âm, lập tức đã mất đi động tĩnh.

Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh nhìn nhau một cái, cùng nhau tiến lên, xông vào nhà các bên trong.

Nhưng gặp một vị nữ tử áo trắng, tay cầm bàn trà, chây lười bên cạnh giường, bộ dáng giống như hoa sen mới nở, khí chất siêu phàm thoát tục, phóng nhân nhân thế ở giữa, thực khó tìm tìm như thế cô gái xinh đẹp. Chỉ gặp nàng chậm rãi đưa ánh mắt về phía Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh, mím cười, giống như có thể tự sinh quyến rũ chi thuật, Mộc Trường Thanh cùng Liễu Diệp đều là nhìn không được sững sờ, nhưng bọn hần tốt xấu đều là Đãng Vân Phong đệ tử, lập tức kịp phản ứng, hướng đối phương hơi chấp tay.

Mộc Trường Thanh nói: "Vị cô nương này, là tại hạ vô lý, lung tung xông đến gian phòng của người, mong rằng đừng nên trách."

Vị này mỹ lệ nữ tử cầm trong tay đồ uống trà thả đến một bên, nhìn coi Mộc Trường Thanh cùng Liễu Diệp, thân hình bải xuống, hai tay hơi chống đỡ, trắng nõn chân dài hơi rung nhẹ, tại hai người trước mặt trạm định. Nàng xem ra hoàn mỹ không một tí vết, cặp chân dài này cũng mười phần tinh xảo, nếu là bình thường phạm phu tục tử, sợ là sớm đã mê thất bản thân, không phân rõ nhân sự hắc bạch.

"Hai vị thiếu hiệp, các người lớp này lỗ mãng xâm nhập tiểu nữ từ gian phòng, thực là để tiểu nữ từ kinh hãi không thôi, lại không luận hai vị thiếu hiệp có gì muốn làm, nhưng đã tới, chính là giữa chúng ta duyên phận, có thể hay không đem bọn người nan đề nói đến nghe xong, có lẽ tiểu nữ từ cũng có thể giúp đỡ một chút chuyện nhỏ."

Mộc Trường Thanh cùng Liễu Diệp cũng không lộ ra mình chính là Đãng Vân Phong đệ tử thân phận, chỉ nói bọn hần có vị bằng hữu trúng rất sâu độc, chỉ có đến Bách Độc Lục Tang Môn mới có thể tìm được giải dược, cho nên hướng vị này mỹ lệ nữ tử hỏi thăm đường đi, bản cũng chưa từng ôm lấy kỳ vọng quá lớn, nhưng không ngờ trước mặt vị nữ tử này chẳng những sinh mỹ lệ, biết đến quả thực không ít.

"Nguyên lai hai vị là muốn đến Bách Độc Lục Tang Môn đi, tiểu nữ từ từng có may mắn nghe được mấy vị gia tộc tiền bối đề cập, vừa vặn nhận ra đường, vốn cho rằng không cái gì người sẽ đi loại địa phương kia, nhận ra đường cũng là vô dụng, nghĩ không ra tại cái này lại có thể giúp đỡ hai vị thiếu hiệp!"

Nghe nói lời ấy, Mộc Trường Thanh cùng Liễu Diệp trên mặt vui mừng, lập tức hỏi nàng nói: "Tức là như thế, tự nhiên không thể tốt hơn, cô nương có thể cáo tri chỗ, chúng ta liền tự hành tiến về, ngày sau Nhục có cơ hội, định báo đáp cô nương dẫn đường chỉ ân tình."

"Hai vị thiếu hiệp khách khí, chúng ta giang hồ nhi nữ, còn nói gì đáp tạ. Có thể đến giúp hai vị thiếu hiệp, tiểu nữ từ cảm giác sâu sắc vinh hạnh, ta cái này liền đem Bách Độc Lục Tang Môn chỗ cáo tri hai vị."

Bách Độc Lục Tang Môn mặc dù cách nơi này chỗ không xa, nhưng lại thiếu có người có thể tiến về, nguyên lai trong đó là có nguyên nhân. Tại thôn trấn phía đông có phiến đầm lầy cánh đồng, trong đó độc chương bầy rập, rắc rối phức tạp, khó có thường nhân bước chân. Mỗi khi đêm khuya giờ Tý, ánh trăng mạnh nhất thời điểm, tại trong ao đầm sẽ xuất hiện một cái lỗ hồng, được xưng là độc chiếu vòng xoáy, nghe đồn trừ Lục Tang Môn mời bên ngoài, có vô số xâm nhập độc chiếu vòng xoáy bên trong cường thù, đều là có đi không về. Cũng bởi vậy, thành tựu Bách Độc Lục Tang Môn uy danh.

Thậm chí về sau, ngoại trừ Bách Độc Lục Tang Môn truyền nhân, không ai dám lại tới gần cái kia phiến đầm lầy, bởi vì lâu dài không người bước chân, tự nhiên cũng liền không có nhiều người nhận biết nơi đó.

Bách Độc Lục Tang Môn đệ tử, đều tu luyện môn chủ truyền thụ cho một loại thần bí trận pháp, loại trận pháp này có thể bảo hộ bọn hần không nhận độc chiếu bầy rập thôn phệ, cũng có một chút Lục Tang Môn quý khách, trong tay bọn họ nắm giữ bách độc lệnh bài, chỉ cần tại độc chiếu vòng xoáy mở ra thời điểm, tương lệnh bài lấy ra, phản xạ ánh trăng đến vòng xoáy bên trong, liền sẽ xuất hiện từ pháp lực kết giới chỗ ngưng thông đạo, cũng có thể bình yên tiến vào độc chiếu.

"Hai vị thiếu hiệp gặp được tiểu nữ từ quả nhiên là ông trời chủ định, vừa vặn ta chỗ này liền có một khối bách độc lệnh bài, chính là gia phụ chi vật, tạm thời cất giữ trong nhà trên người nữ tử, chỉ bất quá thả tại ta chỗ này cũng phải không lên cái gì công dụng, cái này liền lấy ra lệnh bài, đưa cho hai vị thiếu hiệp, hi vọng thiếu hiệp có thể thành công đến Lục Tang Môn, lấy được dược vật, một giải kịch độc."

Nói xong, vị này mỹ lệ nữ tử chậm rãi lấy ra một khối lớn chừng bàn tay ngân bài, giao cho Liễu Diệp trong tay, ngân bài nhìn qua hết sức bình thường, giống như là một khối chưa mài sắt vụn, cổ xưa, lại mang tang thương. Nhưng ở ngân bài ở giữa thỉnh thoảng nhìn thấy một cái "Độc" chữ, lại là hiển hách sinh uy!

"Cô nương, cái này. . ." Liễu Diệp cùng vị này mỹ lệ nữ tử chỉ là bèo nước gặp nhau, nàng nói với chính mình những vật này, đã là đại ân, cũng không biết nên như thế nào báo đáp, hiện tại lại quân lệnh bài đưa tặng, thực sự không có ý tứ nhận lấy, lại thấy đối phương tựa hồ mình bạch trong lòng mình suy nghĩ, ngắt lời nói: "Thiếu hiệp không cần phải khách khí, Nhược ngày sau hữu duyên, chúng ta tự sẽ gặp nhau."

Không biết sao, vị này mỹ lệ nữ tử vừa nói dứt lời, ngoài phòng bỗng nhiên cuồng phong gào thét, dù là Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh chính là người tu tiên, cũng không chịu được như vậy cuồng bạo gió lốc gào thét, vậy mà cảm giác thân hình bị quán chế, sắp bị thổi sắp nổi đến, ngay sau đó cát vàng từ từ, trời đều trở nên đen kịt, cái gì cũng thấy không rõ.

Chỉ mất một lúc, những này dọa người tràng cảnh lại lại vô có biến mất, khi bọn hắn kịp phản ứng, vị kia mỹ lệ nữ tử sớm đã chẳng biết đi đâu, trong phòng còn có lưu trận trận phấn hoa hương nồng, ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, hết thấy đều là thuộc bình thường, lại chưa phát hiện bất kỳ không ổn.

Liễu Diệp sững sờ nói: "Sur huynh, người nhưng có nhìn ra nữ tử này đến từ đâu cùng là cái gì địa vị, mới chúng ta chỗ cảm nhận được hình tượng. . . Hẳn là ảo giác à?" Mộc Trường Thanh cũng là có chút chân tay luống cuống, Hồi đáp: "Nghĩ không ra nữ tử này tuổi còn trẻ, lại có tu vi như thế, có thể tại chúng ta mọi loại cảnh giác tình huống dưới, tùy tiện chế tạo huyền thuật. Tại này nhân thể ở giữa quả thật là ngoạn hồ tàng long, lại là không biết nữ tử kia đến từ đâu cùng có mục đích gì, nàng đến từ đâu cùng là nên tin, hay là không nên tin đâu?"

Liễu Diệp nói: "Sur huynh, lại không quản nữ tử kia có mục đích gì, lấy tu vi của nàng. Nhược muốn giết chúng ta, sợ là dễ như trở bàn tay, nhưng nàng cũng không làm như thế, đã là như thế, ta cảm thấy nàng hẳn là không tất muốn tạo ra âm mưu. Không bằng chúng ta đi trước tìm sư tỷ thương nghị, làm tiếp định đoạt, nàng từ trước đến nay tâm tư kín đáo, định có thể nghĩ ra biện pháp tới."

Hai người gật đầu, liền từ hướng Túy Xuân Lâu bên ngoài mà đi, Lục Ngọc vẫn tại bên ngoài chờ, trên mặt lộ vẻ vẻ không vui, nơi đây chính là là nhân gian phong nguyệt nơi chốn, mà Mộc Trường Thanh cùng Liễu Diệp tìm hiểu tin tức cái này hồi lâu, còn chưa thấy đi ra, cũng khó tránh khỏi để trong nội tâm nàng bất bình.

Nhưng ở nhìn thấy hai đạo thân hình từ trong lâu đi ra, trên mặt bỗng nhiên lộ ra vui mừng, chính là Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh hướng nàng đi tới.

"Các người không có việc gì à? Ở bên trong nhưng có thu hoạch?" Lục Ngọc một phen hỏi thăm, Mộc Trường Thanh đem ở bên trong sự tình đều nói cho nàng nghe, không làm mấy may giấu diếm.

Lục Ngọc nghe giật nảy cả mình, động dung nói: "Cái gì? Vị nữ tử kia lại có thể tại các người không có chút nào phòng bị tình huống dưới, chế tạo cao cấp như vậy huyền thuật?"

"Không sai, chúng ta cũng rất là kỳ quái, ở loại địa phương này lại sẽ có khả năng như thế tu pháp giả. Nói trở lại, Nhân giới chính là rỗng rần lẫn lộn chi địa, cái gì chuyện kỳ kỳ cổ quái, cũng có thể phát sinh, bất luận như thế nào, chúng ta về sau đến đường, định phải tăng gấp bội cẩn thận mới là, nếu không gặp gỡ như mới vị cô nương kia, pháp lực cường hoành hạng người, sợ là không hề có lực hoàn thủ. Cũng may vị cô nương kia cuối cùng vô ý thương hại tính mạng của chúng ta, nếu không giờ phút này, chúng ta liền không thể đi ra gặp người."

Mộc Trường Thanh lại nói: "Đây cũng là vị nữ tử kia đưa tặng bách độc lệnh bài, người nhìn một cái nhìn." Nói lấy ra tấm lệnh bài kia, cho Lục Ngọc nhìn nhìn. Lục Ngọc từ quan sát kỹ một lần, cũng chưa phát hiện bất cứ dị thường nào chỗ.

Tuy là như thế, nhưng trong nội tâm nàng hay là tránh không được lo lắng, chuyện này phảng phất là bị người một tay bày ra, từ khi ra Đăng Vân Phong lên, cái kia cổ lực lượng thần bí, liền thúc đẩy mình hướng trên con đường này tiến lên, về phần đối phương có mục đích gì, Lục Ngọc hoàn toàn không biết gì cả. Con đường sau đó trình, thế tất cũng sẽ càng thêm gian nguy, nhưng vì tiểu sư đệ, cũng không thể ở thời điểm này nói từ bỏ.

Lục Ngọc nói: "Yên tâm thôi, vị nữ tử kia hoàn toàn chính xác không thể coi thường, nhưng nàng đã không có giết ý nghĩ của các người, tự nhiên cũng sẽ không hãm hại chúng ta, nàng không chịu lộ diện thấy một lần, chúng ta cũng không thể cưỡng cầu, đi đi, dựa theo vị nữ tử kia nhắc nhở, tổng có thể đến tới Bách Độc Lục Tang Môn, vì tiểu sư đệ cầu lấy giải dược, thời gian của chúng ta không nhiều lắm."

Nhẹ gật đầu, mấy người tại đường bày thô sơ giản lược ăn đồ hộp, liền dựa theo vị nữ tử thần bí kia chỉ thị, hướng thôn trấn phía đông một đường tiến lên, nửa đường vẫn còn thông thuận, cũng không phát sinh cái gì ngoài ý muốn, theo lấy bọn hắn chậm rãi đi ra thôn trấn, phía trước dần dần có cỏ dại bụi cây, bọn hắn đã rời đi thôn trấn, nơi này đã là dã ngoại vùng hoang vu, càng là hướng phía trước, cỏ cây càng thêm tươi tốt, nhưng ở một trong cỏ, một cổ độc chương chỉ khí, nương theo gió nhẹ, vờn quanh chớp mũi, để mỗi người bọn họ cảnh giác.

"Vị nữ tử kia lời nói không giả, lấy nơi này độc chương chỉ khí nồng độ, sợ là đã tiếp cận Lục Tang Môn cửa vào, đoạn này đường chúng ta càng phải tăng gấp bội cẩn thận mới là, hi vọng lần này có thể không phụ trọng thác, thành công vì tiểu sư đệ cầu lấy giải dược." Mộc Trường Thanh nắm tay một điểm, trường kiếm ra khỏi vỏ, dựng đứng phía sau lưng, lấy ứng đối đột nhiên tới chi biến. Liễu Diệp cùng Lục Ngọc thấy thế, cũng tự kèm chế kiếm.

Mất thấy độc chiếu càng ngày càng gần, chương khí cũng là càng thêm hung mãnh, để cho người ta có loại không thể thở nổi kiềm chế, dù là mấy người tu luyện Đăng Vân Phong tiên pháp, đối diện với mấy cái này khí độc, cũng cảm giác sâu sắc nửa bước gian nan, lấy tu vi của bọn hắn, cũng không thể ở trong môi trường này ở lâu.

Bọn hắn tăng tốc bước chân hướng về phía trước, hi vọng có thể sớm đi tìm được độc chiếu chỉ nhãn, đợi cho giờ Tý trăng tròn, lấy ra bách độc lệnh bài, mở ra Lục Tang Môn cửa vào, tìm tòi trong đó huyền bí.

Độc chiều nơi xa, một tòa nguy nga cự phong, thẳng nhập tầng mây. Hai đạo nữ tử thân ảnh, lấy cây rừng mây mù che lấp vì liễn, ánh mắt hướng Liễu Diệp đám người cái kia bên cạnh ném đi, khoe miệng hiển hiện một vòng ý cười, trong đó một vị nữ tử nói: "Tiểu thư, sự tình phát triển đều tại dự liệu của chúng ta bên trong, đó là cái cơ hội cực tốt, tiểu thư nhất định có thể đạt được ước muốn."

"Liên Hoa, ta không phải dạy qua ngươi rất nhiều lần rồi sao? Trên thế giới này không có chân chính tuyệt đối, chỉ có đương sự tình sau khi hoàn thành, mới có thể xếp trừ tất cả khả năng. Còn hiện tại. . ." Lời nói chưa nói tận, đỉnh núi thanh âm không còn, duy nghe "Hưu" tiếng vang lên, lập tức bốn phía hương hoa thấm mũi. Hai bóng người đẹp đẽ, một trước một sau, đạp trên vách núi cự thạch, làm tuyết đỉnh khinh công, trượt đạp xuống.

Đầm lầy chỗ sâu, cây rừng che trời, quanh mình chưa hề được thấy ánh mặt trời, độc chướng khí cực kỳ dày đặc, lâu tụ thành mai. Lọt vào trong tầm mắt sương mù tím, ánh mắt khó hiểu, duy thi triển pháp thuật, phương có thể thấp sáng bên cạnh tắc đất.

"Nơi đây độc chướng khí lại khủng bố như thế, sợ là đã tới độc chiều vị trí trung ương, chúng ta phải nắm chắc thời gian tìm kiếm độc chiều chi nhãn, sau đó rời khỏi nơi đây, đợi cho giờ Tý trăng tròn, trở về nơi này, lấy ra bách độc lệnh bài, liền có thể vào Lục Tang Môn." Mộc Trường Thanh một tiếng dài khục, ở trong môi trường này, toàn thân bọn họ pháp lực đều giống như bị áp chế, trên nhục thể cảm nhận được chưa hề trải nghiệm nặng nề, để bọn hắn như phụ cự thạch, một bước đạp mạnh, đều đang nhanh chóng tiêu hao thể lực.

"Tìm được!"

Lục Ngọc một tiếng la lên, để Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh một lần nữa phấn chấn, treo lên mười hai phần tinh thần.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Độc chiều chi nhãn

Ánh mắt nhìn lại, thỉnh linh nhìn thấy độc chiều vị trí trung ương, màu tím độc chướng khí càng thêm rõ rệt, bốn bề đầm nước nói nói bốc lên bong bóng. Bốc hơi lẫn lộn bên trong, trong không khí vỡ ra, nồng đậm mục nát hơi thở tràn ngập độc đàm, bức này khí độc nồng độ, đủ để trong nháy mắt hạ độc chết một trăm người trưởng thành! Chung quanh vũng bùn lấy làm trung tâm thành vòng xoáy hình, lộ vẻ trải qua thời gian dài, trăng tròn lúc khi, độc chiều bí pháp phát động, để lại vết tích.

"Không sai, nơi này hẳn là vị cô nương kia chỉ độc chiều chi nhãn. Như là đã tìm tới Lục Tang Môn giao lộ, chúng ta liền trước tiên lui đến độc đàm phụ cận, nghỉ ngơi một hồi, chờ đến giờ Tý trăng tròn, cùng nhau tiến vào, đến lúc đó tương hỗ hợp tác, nhất định thành công cầu lấy thuốc hay, một giải tiêu sư đệ trên thân chỗ trúng kịch độc, cũng coi là không phụ sư phụ trọng thác!" Mộc Trường Thanh trên mặt có chút hiển lộ ý cười, những ngày này cố gắng tìm cuối cùng không có uổng phí.

"Những ngày này đến, thật sự là vất vả sư huynh sư tỷ, sư đệ nhà chỉ có bốn bức tường, cũng không cái gì nhưng để báo đáp các ngươi, không qua lại sau nếu là có cái gì phản phò, Liễu Diệp sẽ làm xông pha khói lửa, lại chỗ không chối từ!"

"Hiện tại chúng ta hay là trước tiên lui ra độc đàm thôi" Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc tương hỗ liếc mắt nhìn, cũng không đem chuyện nào để ở trong lòng, bọn hắn đã sớm đem Liễu Diệp xem như đệ đệ ruột thịt của mình đối đãi, như thế nào lại hình hấn đem để báo đáp.

Giờ phút này Liễu Diệp mặc dù thân trúng cự độc, nhưng ở bên cạnh còn có hai vị quan tâm như vậy mình người, trong lòng cuối cùng vui mừng, cho dù là chết, cũng không uổng công đời này rồi.

Ba người bọn họ xác định độc chiều chi nhãn vị trí về sau, liền cùng nhau rời khỏi độc đàm, lấy thực lực của bọn hắn, cũng không thể ở trong môi trường này đợi quá lâu.

Tại độc đàm bên ngoài tùy tiện tìm chỗ cánh đồng, tại đại thụ dưới đáy hóng mát nghỉ ngơi, lại không biết đỉnh núi, hai cặp không Minh Tâm nghĩ nát, đã đem bọn hắn khóa chặt. Cũng không biết cái này hai cặp mắt chủ nhân, đối bọn hắn tìm giải được mà nói, sẽ nhắc lên cỡ nào biến số gọn sóng.

Thời gian dần dần trôi qua, tại giờ Tý đến trước khi đến, ba người tương hỗ nói giỡn, đều là lời nói Đổng Văn Phong bên trong một chút chuyện tầm thường vật, ngược lại giống như quên Liễu Diệp giờ phút này thân trúng kịch độc, hoàn toàn không có thống khổ bộ dáng. Nghĩ không ra tại cái này đã ngoại hoang vu, còn có thể an tĩnh như thế hưởng thụ an bình niềm vui thú, lại là không biết loại này niềm vui thú, tại về sau có hay không còn có thể bảo tồn, có lẽ bây giờ canh giờ vừa đến, Liễu Diệp liền nên từ nhân thế này biến mất.

Tóm lại thế sự vạn biến, không ai có thể biết trước tương lai, chỉ có bất lấy lập tức, tình tế nhắm nháp trong đó mỹ hảo, đem phần này mỹ hảo xem như lưu niệm, có lẽ ngày sau sắp chết thời điểm, nhớ tới phần này mỹ hảo, khoe miệng cũng có thể tồn tại mấy tia mỉm cười.

Nương theo chủ đề xâm nhập, Liễu Diệp đột nhiên hỏi: "Mộc sư huynh, nghe nói mấy trăm năm trước, rất nhiều Đạo giáo tiên già, cùng Ma Giới yêu tà thế lực đối kháng, năm đó cái kia cuộc chiến tranh kinh thiên động địa, bây giờ những năm này đi qua, ngươi có biết năm đó cụ thể tình hình như thế nào? Ta còn nghe nói, khi đó Đổng Văn Phong chuồng môn, đúng là bây giờ tiên Tôn sư huynh!"

Mộc Trường Thanh sững sờ, hỏi Liễu Diệp nói: "Tiểu sư đệ, những chuyện này ngươi từ nơi nào nghe được?"

Liễu Diệp trả lời: "Đều là những cái kia cùng một chỗ tu luyện sư huynh sư tỷ nói."

Mộc Trường Thanh lại nói: "Tiểu sư đệ, ngươi nhưng đừng nghe bọn họ nói bậy, chuyện năm đó chỉ có Tiên Tôn rõ ràng, chỉ là Tiên Tôn đối với chuyện này một mực không hề đề cập tới, sợ là chạm đến năm đó chuyện cũ, cũng không ai dám ở trước mặt hắn đề cập, về phần tình huống cụ thể, ngay cả ta cũng không biết, chớ nói chỉ là những cái kia về sau sư đệ sư muội, sợ là bọn hắn lại tới đây nghe chút phong thanh, chuyện này liền bị một mực lưu truyền xuống, nhưng cũng không thể hoàn toàn coi là thật."

"Thì ra là thế. Mộc sư huynh, tất cả mọi người nói Ma Giới bên trong người, từng cái âm hiểm xảo trá, sát nhân hại mệnh, trong chính đạo, người người có thể tru diệt. Chỉ là ta đã lớn như vậy, cho tới bây giờ chưa thấy qua Ma Giới bên trong người, cũng không biết những người này là có hay không giống truyền ngôn như vậy đáng sợ!" Liễu Diệp thở nhẹ một cái, câu này lời vừa mới dứt, nhưng gặp Mộc Trường Thanh sắc mặt lập tức trở nên cứng ngắt.

"Sư đệ, ngươi phải nhớ kỹ. Phàm là Ma Giới bên trong, tất cả đều là tội ác tày trời ma quỷ, nếu là gặp được, nhất định phải giết cho thống khoái. Sư phó dốc lòng dạy bảo chúng ta nhiều năm như vậy, tổng không có sai."

"Tựa như sư huynh, ta nhớ kỹ." Liễu Diệp gật đầu nói phải, đem câu nói này nhớ cho kỹ.

Đỉnh núi, một cổ lạnh lùng hàn phong nhẹ phẩy, lướt qua ngọn cây, tại mặt đất cuốn lên khắp mắt cát bụi, trong tiếng gió, trộn lẫn nữ tử thanh âm nói chuyện, chỉ nghe nàng nói: "Hừ! Những này người trong chính đạo, quả nhiên không có một cái tốt, già coi như xong, liền nhỏ đều như thế nói lớn không ngượng, xem ra không cho bọn hắn điểm đau khổ nếm thử, làm sao biết trời cao đất rộng!"

Đạo thanh âm này mới vừa nói xong, lại nghe một đạo khác thanh âm cô gái truyền ra: "Liên Hoa, ngươi chơi thì chơi, nhưng đừng chậm trễ đại sự của ta, nếu không hậu quả cũng không phải ngươi ta có thể gánh chịu!"

"Tiểu thư, ngươi yên tâm a. Liễu Diệp đối với chúng ta hữu dụng, trong khoảng thời gian này ta tất nhiên là sẽ không lấy tính mệnh của hắn, nhưng ở bên cạnh hắn hai tên Đổng Văn Phong đệ tử. . ." Liên Hoa thả nhỏ giọng âm, trên mặt lại nhiều hơn mấy phần tức sát chí ý, chung quanh cô cây tựa hồ cảm nhận được cổ này sát ý, thẳng cuộn mình.

"Chỉ cần không phá hư kế hoạch của chúng ta, những chuyện khác, mặc ngươi như thế nào cách làm, ta cũng sẽ không hỏi đến. Chắc hẳn ngươi đến nhân gian lâu, những ngày này cũng làm cho ngươi phiền muộn."

"Chỉ cần tại tiểu thư bên cạnh, chính là ta cả đời này lớn nhất niềm vui thú, qua nhiều năm như vậy chỗ nào từng phiền muộn qua? Nếu là có một ngày Liên Hoa không thể hầu ở tiểu thư bên cạnh, đó mới gọi chân chính phiền muộn đâu!" Liên Hoa nói xong, nàng bên cạnh nữ tử mỉm cười, trong lòng tự nhiên vui vẻ.

Hai người lời nói nhẹ nhõm, tâm tình thoải mái. Nhưng ở thoải mái phía sau, lại ngưng tụ một cỗ nồng đậm ý sát phạt. Một năm trước cùng Liễu Diệp bọn người đối mặt, khi đó Liên Hoa bắt đắc dĩ sử dụng quỷ kế dẫn dụ bọn hắn đến Nhược Thủy bên trong, không thể thi triển ra thân thủ, lần này lại lần nữa trùng phùng, liền muốn để bọn hắn biết mình lợi hại, cũng coi là cho Đổng Văn Phong những lão gia hỏa kia đưa phần phong phú quả ra mắt.

Giờ Tý ánh trăng xinh đẹp nhất, nhưng ở mỹ lệ bên trong, nhưng lại để lộ ra quanh quẩn, phần này quanh quẩn, trộn lẫn lấy cực hàn, có thể đoạt giết người tính mệnh!

Liễu Diệp ba người gặp thời cơ đến, thẳng hành động, ngược lại không thể phát giác được bên cạnh nguy cơ, bọn hắn bắt chuẩn cơ hội tới đến độc chiêu chi nhãn, tại thời cơ thích hợp, lấy ra bách độc lệnh bài.

Chỉ gặp trăng sáng giữa trời, một cỗ hàn mang tới trước, sau đó ngân bài thôi phát huyền lực.

Nhất thời độc chiêu bên trong liền có đáp lại, thiên ti vạn lữ ngân mang, từ độc đàm xông ra, hội tụ xoay quanh, thẳng từ đàm ngọn nguồn lan tràn mà lên, lại như rễ cây leo lên, quanh mình ngân mang tại ngân bài năng lượng tác dụng dưới, dần dần ngưng tụ một đầu xâm nhập độc đàm thông đạo, tràng diện chi động phách, khiến cho người nghẹn họng nhìn trân trối.

Liếc nhìn lại, thâm bất khả trắc, hơi cảm thấy ngân mang hàn khí bộc lộ, khiến cho lòng người sinh lạnh mình. Tốt ở trong đường hầm, cuối cùng không phải một mảnh đen kịt, thuận cái thông đạo này tiến lên, tổng có thể đến tới Lục Tang Môn.

Bọn hắn giật mình trận, nhìn nhau một cái, liền tỉnh táo lại.

Ba người bấm tay điểm nhẹ, bên hông trường kiếm té ra, một làm ngự kiếm chi thuật, tất cả đều tiến vào trong thông đạo.

Tại bọn hắn tiến vào thông đạo về sau, độc chiêu chi nhãn cũng dần dần khép lại, khôi phục trước đó hình dạng.

Giờ phút này, độc đàm bên ngoài. Chợt nghe tiếng xé gió vang vọng, bay tới hai đạo xinh đẹp thân ảnh, chính là Liên Hoa cùng chủ nhân của nàng. Các nàng riêng phần mình đứng ở độc đàm bên trong một viên độc thảo phía trên, chung quanh lâu đài tụ tập độc oán chí khí, tại bọn hắn đến, lại có chủ động

lui tránh chỉ ý, nơi đây ngưng tụ trên trăm năm độc chướng khí, còn chưa hề xuất hiện qua quỹ dị như vậy hình tượng, hai vị này nữ tử thần bí, thực lực khi thật cao thâm mạt trắc, vậy mà tu luyện đến như vậy cảnh giới.

"Liên Hoa, xem ra ngươi tới chậm một bước, bọn hán đã trước khi đến Bách Độc Lục Tang Môn trên đường."

"Không sao. Ngược lại là tiểu thư tu luyện bí tịch, mới là để cho người kinh sợ, liên liên cái này dương danh đã lâu, khiến cho vô số người nghe tin đã sợ mất mật trăm năm độc đàm, tại tiểu thư trước mặt, cũng là không đủ nhắc lên!"

"Liên Hoa, miệng của ngươi luôn luôn ngọt như vậy, ta muốn đem thần công kia truyền thụ cho ngươi. . . Ngươi đoán sẽ có hay không có một ngày như vậy?" Nàng nói được nửa câu thời điểm, Liên Hoa trên mặt giật mình, càng nhiều hơn chính là khó mà che giấu vui mừng, tiểu thư tu luyện thần công uy lực, năng lực quá là rõ ràng, nhưng nghe tiểu thư nửa câu sau, tựa hồ lời nói bên trong ẩn chứa ý tứ gì khác, nhất thời trong lòng nghĩ mãi mà không rõ, tiểu thư nắm trong tay thần công đích thật là vô số người nguyện ý lấy huyết tính sát phạt làm làm đại giá đổi lấy bảo vật, bất kỳ người nào đối loại bảo vật này đều khó tránh khỏi có thêm nhỏ dãi chi tâm, bất quá Liên Hoa rất rõ ràng thân phận của mình, hồi đáp: "Tiểu thư thần công tự nhiên là lợi hại, cũng xác thực để cho người đỏ mắt, nhưng bất luận lấy sau đó phát sinh như thế nào sự tình, Liên Hoa cũng sẽ không có muốn những chàm bực này thần vật tâm tư."

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Thất Thái Ngô Công

"Liên Hoa, ngươi theo ta lâu như vậy, ta Tiểu Hàn ngọc suy nghĩ trong lòng sự tình, ngươi nhưng có biết một hai?"

"Tiểu thư suy nghĩ trong lòng, Liên Hoa không dám tự tiện phỏng đoán, phàm là muốn có bất cứ chuyện gì bàn giao, Liên Hoa tự nhiên dốc hết toàn lực gây nên, lại không hỏi nguyên do chuyện. Cho dù là mất đi tính mệnh đại sự, Liên Hoa cũng sẽ không nhăn chau mày một cái."

"Tiểu Hàn ngọc khỏe miệng hơi dương, nhìn Liên Hoa một chút, ánh mắt quay lại độc đàm, thân hình chếch đi, chân trái sau đạp, cổ áo trắng Tùy Phong Bãi lăm, trắng thuần tơ lụa bồng bênh Nhược tiên, càng lộ vẻ nó khí chất đỉnh tuyệt, siêu phàm thoát tục."

Chỉ nghe nàng một tiếng quát nhẹ, chân phải tại mặt đất đạp mạnh.

Một cổ hùng hồn huyền lực lấy nàng chân phải vì mở đầu, chia đều thành vô số đầu màu trắng khí kinh, quán chú độc đàm bên trong, những kinh khí này tại độc đàm tứ ngược va chạm, xóc lên vô tận gọn sóng! Trong khoảnh khắc, huyền lực liền đã đủ bổ toàn bộ độc đàm, phương viên bên trong, đều bị cổ năng lượng này nơi bao bọc.

Những này đạo chân khí tứ ngược hồi lâu, không những không thể yếu bớt, ngược lại càng thêm mạnh mẽ, cuối cùng hình thành mấy cái thủy long, phá đàm mà lên.

Theo Tiểu Hàn ngọc ý niệm tái khởi, những này thủy long mở ra ngàn vạn nước bùn, thủy chi kết giới ngăn cách hai bên chướng ngại, lại lộ ra một đầu rộng lớn đại đạo, nối thẳng Lục Tang Môn chỗ!

Tiểu Hàn ngọc trở lại đối Liên Hoa phân phó câu: "Ta ra đến đã lâu như vậy, những lão gia hỏa kia nhất định lại muốn nói ta không phải, ngươi về trước đi đem bọn hán đuổi. Còn nơi này, liền giao cho ta."

Nói xong, Tiểu Hàn dưới chân ngọc nhảy lên, thả người đàm bên trong đại đạo, ánh mắt một lẫm, chậm rãi bước đi.

Liên Hoa bản không yên lòng tiểu thư một người tiến về Lục Tang Môn, muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn không thể vi phạm Tiểu Hàn ngọc ý tứ.

Hơi suy nghĩ, quan sát tiểu thư thả người mà hạ độc đàm, bóng người đã không thấy, chỉ còn lại hai bên thủy long ngưng tụ mà thành kết giới cũng gần tán loạn, lấy tiểu thư thực lực, hẳn là sẽ không gặp gỡ nguy hiểm gì, lúc này mới yên lòng lại.

Trong miệng ni non: "Tiểu thư lâu như vậy đều không có trở về qua, ta nên như thế nào hướng những lão gia hỏa kia bàn giao đâu?" Sau đó thi triển đẳng vân chi thuật, thẳng đi, chỉ chốc lát sau, liền biến mất trên bầu trời.

Độc đàm bên trong, lúc này đã khôi phục thường ngày bình tĩnh. Bóng đêm dần dần đi, bầu trời cuối cùng lộ ra một chút ánh sáng, không bao lâu nữa, tia nắng ban mai đã tới, chung quanh lại không có chút nào giọt sương Thần ý. Cái này một đàm khí độc, sớm đã thôn phệ nhân gian cái gọi là ban ngày.

Liễu Diệp bọn người đi qua mấy ngày nay cố gắng, rốt cục đi vào Lục Tang Môn hoàn cảnh, lúc này vị trí quang cảnh cùng độc đàm bên ngoài hoàn toàn

khác biệt, chung quanh đều là hoa thơm cỏ lạ chim hót véo von, cỏ cây ngang nhiên, ngẫu nhiên có mấy con tiểu trùng, ông ông tác hưởng, ở trước mắt bay qua.

"Nghĩ không ra tại độc này nằm dưới đây, lại còn có quang cảnh như thế, ngược lại thật là khiến người ta mở rộng tầm mắt, cái này Lục Tang Môn quả nhiên danh bất hư truyền. Bất quá nơi đây mệnh danh bách độc, chúng ta cắt không thể sơ ý chủ quan, chung quanh hoa cỏ nhìn như phổ thông, có lẽ tất cả đều tràn ngập kịch độc, chúng ta chỉ cần dọc theo đầu này đại lộ hướng về phía trước, đừng đụng vào bất kỳ vật gì, tin tưởng luôn có thể nhìn thấy môn chủ, nhìn hán ban thuốc, một giải sư đệ trên thân mất hồn châm chỉ độc."

Giờ phút này Mộc Trường Thanh đầu não cũng coi như thanh tỉnh, Lục Ngọc cùng Liễu Diệp đối sắp xếp của hán cũng không dị nghị, chỉ Lục Ngọc trở về câu: "Chúng ta nắm chặt thời gian đi đường đi, hôm nay đã là ngày thứ bảy, nếu như ngày mai bình minh tảng sáng trước đó, vẫn chưa cầu lấy giải được, tiểu sư đệ trên người độc, sợ muốn phát tác!"

Mấy người tương hỗ đối mặt, trong lòng sáng tỏ, cứ việc chung quanh kỳ hoa dị cảnh, bọn hán cũng không thời gian thưởng thức, đoạn đường này hướng phía đại lộ hướng về phía trước, ven đường đi qua vài toà phòng phòng, trước mắt trăm hoa chi điểm, đẹp không sao tả xiết, cũng tán mê người phương phân.

Nguyên lai phía trước là một nhành cánh đồng hoa, khối này cánh đồng hoa diện tích không lớn, lại làm cho nhân ý loạn thần mê, tựa như say rượu mới tỉnh, một cổ mộng lung chi ý, tràn ngập toàn thân.

Cánh đồng hoa về sau, là một tòa nguy nga sơn động. Dữ tợn ngoại hình, múa trào trương rặng, trong sơn động ầm ầm phát ra thăm thẳm ánh lửa, giống như bảy quý ngưng tụ, sắp thôn phệ lui tới toàn bộ sinh linh!

"Giang hồ truyền ngôn, Lục Tang Môn tên, là bởi vì môn chủ ở sơn động, từng xâm nhập qua sáu vị tiên giới nổi danh nhân vật, nhưng tại bọn hán sau khi đi vào, liền lại không có nửa điểm tin tức truyền ra, thẳng đến mấy chục năm sau, mới có người lộ ra, nguyên lai những này tiên giới nhân vật, đều bị môn chủ Trắc Bằng hạ độc chết trong động, cũng đem túi da của bọn họ cất giữ, dùng để luyện chế kiêu mới độc được."

"Sau đó cũng có một chút tiên giới nhân vật xâm nhập Lục Tang Môn, tìm môn chủ Trắc Bằng bay, đến đây tác muốn thuyết pháp, lại đều không ngoại lệ chết trong động, nhưng túi da của bọn họ cũng không bị áp dụng, mà là bị ném vứt bỏ tại hoang dã bên ngoài, vì sỏi hoang chỗ ẩn."

Giờ phút này Liễu Diệp bọn người trúng phần hoa chi độc, đã có chút thần chí không rõ, phần hoa bên trong không biết có cái gì độc được, bọn theo hô hấp của bọn hán, tiến nhập thể nội.

"Trước. . . Phía trước liền là Bách Độc Lục Tang Môn môn chủ, Trắc Bằng bay ẩn cư chỗ, chúng ta cuối cùng đã tới." Mộc Trường Thanh chỉ cảm thấy toàn thân bất lực, thậm chí trước mắt thỉnh thoảng sẽ xuất hiện ảo giác, nếu không phải ý hán chỉ kiên định, chỉ sợ sớm đã hãm sâu trong đó.

Lục Ngọc tình huống cũng có chút không ổn, hai người đều trúng hoa này phần chi độc.

Lệnh người không tương tượng được, Liễu Diệp tại xuất hiện một trận khó chịu về sau, thân thể vậy mà dần dần khôi phục bình thường, hán có thể cảm giác được thể nội một cổ kỳ dị khí lưu bốc lên, tựa như sợ cái gì đồ vật, ở trong cơ thể hán tán loạn một hồi sau liền không có động tĩnh!

Luồng khí kia chính là hoa này ruộng phát tán mùi thơm ngưng tụ thành khí độc, những này khí độc vốn dĩ là phi thường lợi hại, nhưng Liễu Diệp thể nội bảy ngày mất hồn châm, lúc này độc tính đã tới tương đương nồng độ, lại bá đạo phi thường, cho dù là phần hoa kịch độc, lưu tại Liễu Diệp thể nội lâu, cũng chỉ có vì đó thôn phệ.

Liễu Diệp vốn cho rằng lần này đến Bách Độc Lục Tang Môn, có thể thành công cầu lấy giải được, nghĩ không ra liền trong môn bất luận một vị nào đệ tử đều không có nhìn thấy, lại muốn chết tại khối này cánh đồng hoa bên trong. Chính hán chết không sao, lại vẫn liên lụy Lục Ngọc sư tỷ cùng Mộc sư huynh.

Hồi tưởng lại, thực là hối tiếc không kịp, nếu là lúc trước mình khăng khăng lưu tại Đăng Vân Phong, cho dù chết, nhân sinh có thể như vậy phong phú, cũng đã đầy đủ.

Thời gian không cho phép nhiều hơn suy nghĩ, lúc này Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc đã hôn mê bất tỉnh, Liễu Diệp đối với mấy cái này độc hoa cũng không hiểu rõ, cũng không biết những này hoa có thể hay không muốn sư huynh sư tỷ tính mệnh, nhưng hán rõ ràng, chỉ cần mình lại trì hoãn một phút đồng hồ, Lục Ngọc sư tỷ cùng Mộc sư huynh sinh mệnh, liền nhiều một phần uy hiếp.

Hán ánh mắt một lạng, hai mắt trừng mắt về phía cánh đồng hoa sau tòa kia nguy nga sơn động, sắc mặt đã đỏ lên, không kịp nghĩ lại, tức hạ đạp mạnh, liền không do dự vọt lên đi.

Trong sơn động bộ đá lởm chởm cái hố, bốn phía đều là kỳ nam quái thạch, thường cách một đoạn lộ trình, đều có u hóa chiếu sáng, khắc ở trên mặt người âm trầm, trong động còn có rất nhỏ không biết tên thanh âm truyền ra, giống như lệ quý khẽ nức, lại như u linh chú oán, thổ lộ hết cả đời đau khổ.

Đừng nói là người bên ngoài, chính là người tu tiên, thân ở dưới hoàn cảnh như thế này, cũng tránh không được kinh sợ, chỉ là Liễu Diệp giờ phút này trong lòng chỉ lo niệm Mộc sư huynh cùng Lục Ngọc tính mệnh, cũng không chú ý tới những này, nếu là hán lần này có thể thành công sống qua kiếp này, quay đầu nghĩ lại chuyện cũ, có lẽ thân ở trong đó rừng mình cảm giác, sẽ để cho hán mồ hôi lạnh ứa ra.

Liễu Diệp dọc theo sơn động một đường phi nước đại, không biết sao, chung quanh bỗng nhiên truyền đến mấy đạo cuồng ngạo tiếng cười, tiếng cười kia bên trong trộn lẫn to lớn chán khí, quanh quẩn trong động, lâu tán không đi.

"Người đến tốt cùng là ai, tránh ở sau lưng không dám gặp người sao?" Liễu Diệp vừa đi vừa về tứ phương, lại chưa nhìn thấy nửa cái bóng người.

Liễu Diệp hô lớn một câu, cũng không có người đáp lại hắn, trong lòng biết này son động có gì đó quái lạ, nhưng hắn giờ phút này đã sớm đem sinh tử không để ý, như thế nào lại e ngại, chỉ coi bên tai tất cả thanh âm đều là không khí, con mắt nhìn thấy đều là hư giả.

Bỗng nhiên. . .

Sau lưng truyền đến "Két tiếng vang." Là xương cốt bị thứ gì nhai nát thanh âm.

Liễu Diệp trở lại, con mắt trừng lão đại, chỉ gặp một đầu Rết khổng lồ, toàn thân đen kịt mặc giáp, dài cao khoảng một trượng, giống như eo thô mảnh, bên cạnh vô số mảnh chân, đỉnh đầu một vòng màu son, răng như lưỡi dao loan đao, phần đuôi lại có bảy đầu độc kim, mỗi đầu độc kim nhan sắc không đồng nhất, phân bố các nơi, như không tước xòe đuôi, điểm màu chói mắt, kịch độc vô cùng!

"Thất Thái Ngô Công!"

Bực này độc vật Liễu Diệp sớm có nghe thấy, chỉ là cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy, hôm nay nghĩ không ra ở đây gặp được!

Thất Thái Ngô Công chính là thượng cổ độc trùng, sinh tồn ở hoàn cảnh cực đoan ác liệt bắc bộ man hoang chi địa. Thích ăn thịt người, một thân hắc giáp lân phiến, giống như sắt thép cứng rắn, chiều dài ngàn chân, dậm chân phía dưới, đều là nòng lục chất độc, nghe đồn độc này nước kịch độc vô cùng, người chỉ cần dính lên hơi dính, cho dù trên thân không có bất kỳ cái gì vết thương, làn da cũng phải từ miệng vết thương cấp tốc hư thối, cho đến hóa thành huyết thủy phương tu!

Bực này dị thú, Liễu Diệp cũng chỉ tại trong truyền thuyết đến nghe, nghĩ không ra hôm nay lại có thể gặp được, trong lòng biết cái này con rết lợi hại, nhưng hắn vì cứu trợ sư huynh sư tỷ, cũng không thể biết khó mà lui, cần rằng vận chuyển một thân chân khí, ngưng tụ tại trên bàn tay.

Chỉ nghe hắn một tiếng hô to

"Độc trùng cuối cùng thức: Một kiếm kinh hồng!" Bên cạnh thanh khí lưu chuyển, độc trùng cổ kiếm té ra, bên cạnh mọi loại kiếm ý dần dần thành hình, lơ lửng bốn phía, theo hắn hét to phía dưới, kiếm ý ngưng phong, mang theo nồng đậm tức sát, nhất thời thanh khí cuồng thịnh, phá vỡ kịch độc không khí, thẳng đi Thất Thái Ngô Công vị trí!

Kiểm mang bắn ra bốn phía, thanh quang đại tác.

Đã thấy Thất Thái Ngô Công cự thể giống như rỗng, rung thân mà lên, phía trước hai chân hư không vạch một cái, lục độc thành chướng, lập thành kết giới.

Vô số kiếm khí cuồng thế tập kích, lại giống như đá chìm đáy biển, bị trong nháy mắt nuốt hết tại lục độc bích chướng ở trong.

Chưa từng phản ứng, trước mặt bỗng nhiên vọt tới mấy đám lục sắc chất độc, không kịp né tránh, Liễu Diệp cánh tay trái, chân phải, cùng chỗ ngực, đều bị độc này nước phủ lên, chỉ nghe một cổ a-xít đậm đặc gay mũi, da thịt bị thiêu đốt nóng rực, trong nháy mắt tràn ngập quanh thân!

Nặng nề cảm giác bất lực, lan tràn toàn thân.

Độc tố khoảng cách xâm lấn ngũ tạng lục phủ của hắn, quanh thân huyết mạch.

Mùi vị của tử vong, là như thế dày đặc, giờ khắc này, nặng nề cảm giác bất lực, để hắn không khỏi ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Trác Phi Bằng

Hắn đã dần dần đã mất đi hô hấp, hai mắt nhắm chặt, không lưu một tia khe hở.

"Sư huynh sư tỷ, ta. . . Không thể cùng các ngươi cùng một chỗ về Đăng Vân Phong. . ." Tri giác đã mất đi, chỉ còn lại tín niệm một tia, quanh quẩn trong đầu.

Chẳng biết lúc nào, một cỗ lạnh buốt thông thấu toàn thân, cực hàn lạnh, để Liễu Diệp mở bừng mắt ra, lọt vào trong tầm mắt đều là hàn băng gấn đầy,

hắn nằm tại hàn băng phía trên, thấu xương mát, khiến cho hắn ngồi dậy hình, hai tay lẫn nhau ôm, bốn phía nhìn nhìn một phen, trong này tích không lớn, là một cái phong bế hàn băng, dù cho không có ánh đèn, bốn phía cũng nhìn đến cẩn thận.

Hắn tỉnh táo lại, hồi ức phương trước, khi đó mình đã thân trúng kịch độc, bây giờ lại trúng Thất Thái Ngũ Công thực não sợi nấm chân khuẩn, vốn nên ý thức bị tước đoạt, một thân huyết nhục hóa thành chất độc, đánh rơi trên mặt đất đầu.

"Trác Phi Bằng, ta biết là ngươi, ngươi đi ra cho ta! Ngươi dù sao cũng là trên giang hồ là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy, giấu ở phía sau làm quỷ kế, tính là gì anh hùng hảo hán?" Liễu Diệp lên tiếng hô to, lại không người đáp lại hắn.

"Trác Phi Bằng, ngươi con rùa đen rút đầu, núp trong bóng tối không dám gặp người sao? Ngươi đi ra cho ta!"

Câu nói này nói xong, không biết hàn băng nơi nào, truyền đến đáng sợ tiếng cười, từng đạo tiếng cười giống như lời, như hồng chung gõ vang, âm vang hữu lực.

Liễu Diệp bản không muốn đắc tội Trác Phi Bằng, nhưng hắn hiện tại thân ở tuyệt cảnh, đã mất những biện pháp khác, cũng không thể cứ như vậy không công chờ chết, chẳng đánh bạc mệnh, cùng đối phương độ sức một phen, chính hắn chết không sao, chỉ cần xác định sư huynh sư tỷ bình yên vô sự, chính là bị Trác Phi Bằng thiên đao vạn quả, cũng chết cũng không tiếc.

Tiếng cười mặc dù lớn, nhưng Liễu Diệp lại không tìm được thanh âm đầu nguồn, hắn nhìn chung quanh, không thể nhìn thấy nửa cái bóng người, tại xoay người một cái ở giữa, bỗng nhiên một đoàn hắc vụ, tại bên cạnh hắn dần dần ngưng tụ hình người, chỉ gặp một vị tóc trắng phơ, bộ mặt lại giống như tiểu hài nhi gương mặt bóng đen, xuất hiện trước mặt.

Đạo này thân hình tựa như ngọc Mị Ảnh, khuôn mặt dữ tợn, chỉ cặp người nhìn lên một cái, liền cảm giác toàn thân khó chịu.

"Ngươi. . . Ngươi chính là Trác Phi Bằng?" Liễu Diệp hô hấp dồn dập, thanh âm không tự kìm hãm được đề thấp, tại vị này độc giới chí tôn trước mặt, ra vẻ trấn định, lại đảm nhiệm che giấu không được sợ hãi của nội tâm.

"Không sai, ta chính là Bách Độc Lục Tang Môn môn chủ: Trác Phi Bằng!" Hắn mỗi chữ mỗi câu hô.

Liễu Diệp đề ép trên thân thể rét lạnh, xào vụn chân khí, một bên nói chuyện với Trác Phi Bằng, một bên đem chân khí ngưng tụ bên phải chưởng, chuẩn bị cùng hắn liều chết đánh cược một lần.

"Bách Độc Lục Tang Môn môn chủ, danh hào này thả tại bên ngoài, cực kỳ vang dội, nhưng không ngờ tại mật động bên trong, phái chỉ súc sinh, ám toán một tên đệ tử trẻ tuổi, bức này quang minh lỗi lạc sự tình, sợ chỉ có ngài có thể làm ra tới đi?"

Lúc nói chuyện, Liễu Diệp tay phải chân khí ngưng lại, mới muốn động tay.

Trác Phi Bằng lập thân như sơn nhạc, từ đầu đến cuối không động mảy may, khi Liễu Diệp có hành động thời điểm, chỉ gặp hắn bỗng nhiên mở miệng: "Nếu như ta là ngươi, tại loại hoàn cảnh này phía dưới, nhất định sẽ làm lựa chọn sáng suốt, ngươi cứ nói đi?"

Liễu Diệp dừng lại, trong lòng động dung, nguyên lai Trác Phi Bằng dù chưa từng động đây, nhưng nhất cử nhất động của mình, đã sớm bị hắn thu vào đáy mắt. Lập tức hủy bỏ suy nghĩ, hỏi Trác Phi Bằng nói: "Hai người chúng ta, chưa từng gặp mặt, càng là không oán không cừ, vì sao nhất định phải làm cho ta vào chỗ chết?"

"Nhận ủy thác của người, hết lòng vì việc người khác." Một câu đơn giản lời nói, kích thích Liễu Diệp trong lòng gợn sóng, hắn thực sự nghĩ không ra, tại Thần Châu phía trên, có ai sẽ như vậy muốn mình chết, hắn cái này một thân dù chưa từng làm qua cái gì đại thiện sự tình. Nhưng dù sao tính không thiện với lương tâm.

"Là ai? Cho dù chết, cũng phải để ta chết minh bạch a?"

Trác Phi Bằng nói: "Chết liền là chết, không có đáp án!"

Liễu Diệp trong lòng một kích, lại là không có biện pháp, suy nghĩ của hắn quay đi quay lại trăm ngàn lần, từ đầu đến cuối nghĩ không ra đắc tội qua người nào, vậy mà cùng hắn kết xuống bức này thâm cừ đại hận, bỗng nhiên nghĩ đến đồ lương từng nguyệt bọn người, nhưng lại bỏ đi ý nghĩ này, bọn hắn mặc dù đáng giận, tổng không đến mức thật muốn tính mạng của mình.

"Tốt, ngươi không nói cũng không sao, đại trượng phu đỉnh thiên lập địa, chính là chết, cũng làm không sợ." Liễu Diệp đã làm tốt hắn phải chết chuẩn bị.

"Ta rất thương thức dũng khí của ngươi, nhưng rất đáng tiếc, ta cũng sẽ không bởi vậy tha cho ngươi một cái mạng, nói đi, có di ngôn gì." Trác Phi Bằng tuy là Độc môn chi chủ, nghĩ không ra cuối cùng có ít người tính. Liễu Diệp trong lòng vui mừng, vội nói: "Chính ta chết không sao, ta chỉ cầu ngươi thả qua sư huynh của ta sư tỷ, bọn hắn lần này đến đây, cũng vô ác ý, chỉ là muốn thay ta cầu lấy giải dược thôi, ta hi vọng Trác môn chủ có thể đãi cao quý tay, buông tha bọn hắn!"

"Ồ? Nghĩ không ra ngươi oa nhi này, chẳng những dũng khí phi phạm, đối đãi bạn chí thân của mình, cũng là vô cùng thành khẩn, nhưng ngươi xác định muốn làm như thế sao? Có lẽ ngươi lại van cầu ta, ta liền có thể thả ngươi một con đường sống."

"Không cần nói nữa, chỉ cần ngươi thả qua sư huynh của ta sư tỷ, cho dù là đem ta thiên đao vạn quả, ta Liễu Diệp cũng tuyệt không oán giận!" Không có chút nào lo lắng, Liễu Diệp một lòng chịu chết, ngược lại để Trác Phi Bằng đối với cái này hưng khởi.

"Những năm qua đi vào ta Lục Tang Môn khách nhân, đều là xưng huynh gọi đệ, nhưng đến sống chết trước mắt, lại không một người giống người như vậy, vì người khác suy nghĩ. Tiểu oa nhi, ta rất thương thức người, cho nên thỉnh cầu của người, ta đáp ứng!"

"Chuyện này là thật? !" Liễu Diệp đại hỉ, mặc dù mình tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, nhưng cuối cùng không có liên lụy Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc.

"Ta Trác Phi Bằng đã nói, tự nhiên giữ lời. Bất luận phát sinh bất luận cái gì biến cố, sư huynh của người sư tỷ, ta sẽ an bài bọn hắn an toàn trở lại độc đàm bên ngoài."

"Cha, mẹ, hài nhi bất hiếu, cái này liền muốn đến thấy các người. Sư phụ. Các vị sư huynh, sư tỷ, về sau Liễu Diệp không thể cùng các người cùng một chỗ luyện kiếm, còn có Nhược hi, Đồng thúc thúc. . ." Nói xong lời cuối cùng, Liễu Diệp kém chút không có chảy ra nước mắt, giờ phút này trong lòng hắn, đều là lòng chua xót đắng chát.

Trác Phi Bằng đem đây hết thấy sự vật nhìn ở trong mắt, cũng không làm ra bất kỳ đáp lại nào, trong lòng suy nghĩ: "Tiểu oa nhi này hoàn toàn chính xác không giống thường nhân, chỉ là đáng tiếc, ta đã đáp ứng ái đồ, chỉ cần hắn đi vào Lục Tang Môn, liền lấy tính mạng của hắn. Bây giờ đối oa nhi này tuy có tiếc hận chi ý, nhưng cũng bất lực."

"Tiểu oa nhi, làm người tu đạo sĩ, người đáng giá ta tán thành. Cho nên. . . Ta sẽ cho người lưu lại toàn thân, tại người sau khi chết, ta sẽ đem thi thể của người đưa về Đãng Vân Phong, để những cái kia Đãng Vân Phong mấy cái lão đầu, hảo hảo thay người làm hậu sự."

Nói xong, Trác Phi Bằng muốn lấy dị pháp, giải khai Liễu Diệp trên thân kịch độc, lại một chương đem hắn đánh chết, để cho hắn yên tĩnh chết đi, không bị khổ đau nhức tra tấn.

Hắn tay phải mới vận khởi bí pháp, không kịp thi triển, bốn phía bỗng nhiên truyền đến kịch liệt ba động, cổ ba động này không thể tầm thường so sánh, cho dù là tại hẻm băng bên trong, cũng có thể cảm ứng rõ ràng đến.

Trác Phi Bằng trong lòng giật mình: "Mấy trăm năm sao, còn không có ai, có được bức này năng lực, chân khí tác động đến tới nơi này, ta cũng phải sẽ biết cái này kẻ ngoại lai, gọi hắn hiểu được, cái gì gọi là dẫn độc thân trên!"

Một tiếng ầm vang tiếng vang, lay trời chi lực, phá vỡ ngàn năm tầng băng, đến từ tuyên cổ dị lực khí tức, tác động đến hẻm băng, lan tràn ra, nhất thời vụn băng bay tứ tung, uyển như núi đá sụp đổ, băng nhăm trong nháy mắt vỡ vụn!

"Lão bằng hữu, lâu như vậy không thấy, nhưng có muốn ta?"

Trác Phi Bằng sắc mặt ngưng tụ. Đối mặt người đến, cũng không lộ ra thân mật biểu lộ."Hử. . . Ta tưởng là ai, nguyên lai là lão bằng hữu người, lâu như vậy không thấy, người chính là lấy loại phương thức này hướng ta chào hỏi sao? !" Câu nói này nói ra, mang bảy phần phần nộ khí, đối mặt cái gọi là lão bằng hữu hành vi, Trác Phi Bằng nạp thiên địa chi sát, tụ bát phương độc uy, kiêu hùng bá thái, uy chấn thân tự!

Lời vừa nói ra, không khí chung quanh ngưng kết, chiến ý nhất thời tăng vọt!

PS: Cảm tạ các huynh đệ khen thưởng, quyền sách này là chưa nóng văn, mọi người đừng nóng vội, đến tiếp sau sẽ càng đặc sắc

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Độc phát

"Trác môn chủ, ta tới đây không có ý tứ gì khác, ngài vừa lại không cần tức giận đâu?" Câu nói này nói ra, chỉ gặp một đạo áo trắng thân hình, chân lười bước đạp, chậm rãi mà tới. Liễu Diệp lúc này mới nhìn thanh tú mạo của nàng.

Vị nữ tử này sinh quả thật mỹ lệ, một chú ý phía dưới khi khuynh thành, lại chú ý phía dưới tất khuynh quốc, lại biết khuynh thành cùng khuynh quốc, giai nhân khó được, nó thoát tục tiên tư, không gì sánh được, chưa nhiễm nhân gian bụi bặm!

"Cô nương, là người? !"

Liễu Diệp trong lòng vô cùng kinh ngạc, nguyên lai vị nữ tử này chính là theo Mộc Trường Thanh bọn người phía sau tiến vào Lục Tang Môn Tiêu Hàn ngọc, trước đó Liễu Diệp bách độc lệnh bài, liền cũng là nàng ban tặng, không kịp nói cảm tạ, nghĩ không ra ở chỗ này lại đụng phải. Lại không biết trong

nội tâm nàng âm mưu tính toán, nhưng ở trong mắt Liễu Diệp, vẫn bảo lưu lấy băng thanh ngọc khiết, hoàn mỹ không một tí vết lương hảo ẩn tượng.

Trác Phi Bằng gạt mình, hỏi Tiêu Hàn ngọc đạo: "Oa nhi này, ngươi biết?"

Tiêu Hàn ngọc hé miệng nhất tiểu bách mị sinh, nhưng Trác Phi Bằng nhưng không để mình bị đẩy vòng vòng. Tiêu Hàn ngọc đạo: "Trác môn chủ, kỳ thật hàn ngọc lần này đến đây thật không có ý gì khác, ngài chỉ cần đem tiểu tử này giao cho ta là đủ."

"Hừ. . . Tại trong miệng ngươi, lời nói ra thật đúng là hơi hột, ngươi hủy ta ngàn năm hãm bẫy, miệng bên trong lại mở miệng một tiếng không có ý tứ gì khác, nói ra, đối lấy ngươi ngươi tin không?" Lúc nói chuyện, Trác Phi Bằng tay áo vung lên, Liễu Diệp đại não thực não sọi nắm chân khuôn độc tố lập tức phát tác, để hắn ngất đi.

"Trác môn chủ, coi như là ta không đúng, ta chỗ này hướng ngài nói xin lỗi, hi vọng môn chủ nể tình ta, đem hắn giao cho ta xử trí như thế nào?"

"Ta muốn không nói gì?" Tiêu Hàn ngọc hình dạng sinh xác thực mỹ lệ, trên giang hồ, có ai gặp nàng không được quý gối thần phục, nhưng duy chỉ có hắn Trác Phi Bằng, đối nữ sắc không có chút nào hứng thú, hắn cả đời lấy độc làm gốc, trừ cái đó ra, không có bất kỳ vật gì có thể dă động hắn.

"Ngươi sẽ không." Tiêu Hàn ngọc mỉm cười nói.

Trác Phi Bằng nói: "Ồ? Lòng tin của ngươi từ đâu mà đến?"

Tiêu Hàn ngọc lại nói: "Bởi vì ngươi là một tên có được cao đẳng trí tuệ độc người."

Trác Phi Bằng nghĩ lại, thầm nghĩ trong lòng: "Ừm? Gia hỏa này xác thực không dễ chọc, lại thêm nàng thể lực sau lưng, liền xem như ta, không phải vạn bất đắc dĩ, hay là đừng chọc nàng tốt."

"Xem ở chúng ta dĩ vãng về mặt tình cảm, chuyện này ta có thể không so đo, ngươi đi đi." Trác Phi Bằng suy nghĩ một phen, chủ động làm ra lui bước, lại nghĩ không ra Tiêu Hàn ngọc mỉm cười trả lời: "Trác môn chủ, ta nghĩ ngài có nghe lầm hay không, ta nói là để ngài đem tiểu tử này giao cho ta, chẳng lẽ ngài không nghe thấy sao? Nếu như ngài không nghe thấy, ta có thể lặp lại một lần!"

"Hừ. . . Lẽ nào lại như vậy, ta hữu tâm nhượng bộ, nghĩ không ra ngươi càng như thế hùng hổ dọa người, vậy liền trách không được ta không nể mặt mũi!"

"Trác môn chủ, làm việc trước đó, ngài nhưng cần nghĩ kĩ hậu quả." Tiêu Hàn ngọc lời nói, rất có uy hiếp vận vị, Trác Phi Bằng nhếch miệng cười một tiếng trả lời: "Ngươi thể lực sau lưng, xác thực không tầm thường, nhưng chỉ cần ta đưa ngươi vĩnh viễn lưu tại nơi này, ta nghĩ bọn hắn sẽ không biết a?!"

"Ồ? Trác môn chủ ý nghĩ xác thực có một phong cách riêng, nhưng lấy năng lực của ngươi, có thể lưu lại ta Tiêu Hàn ngọc sao?!"

Một lời không hợp, song phương vạch mặt, độc người một thân kiệt ngạo ngoan lệ, huyết nhãn mang giết giấu độc, bên cạnh băng nham long động vỡ vụn, chỉ gặp một đầu cự trùng tham gia chiến cuộc, chính là lúc trước độc hại Liễu Diệp Thất Thái Ngộ Công, đối mặt Trác Phi Bằng vốn dĩ là mười phần khó giải quyết, lại thêm Thất Thái Ngộ Công, chính là Đăng Vân Phong chương môn, sợ là cũng rất khó ngăn cản!

"Trác môn chủ, xem ra ngươi là thật nghĩ làm cho ta vào chỗ chết a!" Tiêu Hàn ngọc hai con ngươi khép hờ, ngọc thủ nhô ra, đẩy về phía trước đưa, chỉ gặp bàn tay nàng gậy ở giữa, trong tay áo "Huru" bay ra vài trắng tơ lụa, cái này tơ lụa bản cực kỳ phổ thông, nhưng ở Tiêu Hàn ngọc thúc đẩy phía dưới, giống như lưỡi dao sơ giương hàn mạng, xoay tròn xoay tròn, chân khí lấy nhu kinh đánh vào tơ lụa bên trong, nhắc lên sóng năng lượng đao, phân biệt hướng Trác Phi Bằng cùng Thất Thái Ngộ Công tập kích mà đi.

"Đến hay lắm!"

Trác Phi Bằng một tiếng quát lớn, độc người thi triển thân pháp, song chương lẫn nhau vận, ngưng kết một đoàn lục mai, hướng đỉnh đầu gậy, nhất thời hóa mai thành vũ, đến lúc đó nồng đậm ăn mòn khí tức lan tràn, đỉnh đầu mưa độc nhỏ đánh tơ lụa phía trên, cái này nồng đậm mưa độc chính là Trác Phi Bằng lấy vạn độc công pháp chỗ ngưng kết, Nhược đánh vào da người da phía trên, lập tức liền muốn ăn mòn nhục thể thành thể xác, nếu là nhỏ đánh sơn cốc trong rừng, trong vòng mười năm, không có một ngọn cỏ!

"Phốc phốc" tiếng vang quanh quẩn, Tiêu Hàn ngọc mặc dù lấy chân khí đánh vào tơ lụa bên trong, lại không chịu nổi cái này cường hoành ăn mòn chi tức, chỉ gặp mưa độc thuận tơ lụa, leo lên, trong nháy mắt liền muốn tác động đến đối phương, chỉ gặp nàng quyết định thật nhanh, lấy chân khí chặt đứt tơ lụa, dời thân đến Liễu Diệp bên cạnh, lấy chân khí trong cơ thể dẫn động quanh mình tầng băng lạnh hơi thở, tại trước mặt ngưng tụ thành một đạo tường băng, trong lòng biết đánh lâu bất lợi, liền từ giả thoát một chiêu, mang theo Liễu Diệp, xông ra hãm bẫy.

"Hừ. . ."

Trác Phi Bằng ngăn trở Tiêu Hàn Ngọc Hư lắc chiêu thức, những cái kia mưa độc đem tầng băng ăn mòn thùng trăm ngàn lỗ, Trác Phi Bằng chương vận chân khí, hướng tường băng một kích, nhất thời tường băng lấy mưa độc ăn mòn lỗ nhỏ làm trung tâm, hướng bát phương lan tràn phân liệt, vụn băng bạo liệt sụp đổ, kết giới liền bị phá ra.

Trác Phi Bằng phóng tầm mắt nhìn tới, lại lấy không nhìn thấy Liễu Diệp cùng Tiêu Hàn ngọc thân ảnh.

Giờ phút này, bỗng nhiên có một bóng người thoáng qua, xuất hiện tại Trác Phi Bằng trước mặt, chỉ nghe hắn nói: "Sur phó, ta đã đáp ứng một vị bằng

hữu, muốn lấy Liễu Diệp tính mệnh, giờ phút này hắc thân trúng kịch độc, nữ nhân kia mang theo hắc có nhiều bất tiện, chúng ta cái này liền truy đem lên đi, diệt trừ hắc!"

"Đồ nhi. . . Vì sư làm việc, chẳng lẽ ngươi còn lo lắng sao? Tiểu tử kia chẳng những trúng bảy ngày mất hồn châm chi độc, lại còn trúng Thất Thái Ngô Công thực não sọi nắm chân khuẩn, chính là thần tiên cũng cứu hắc không được. Chỉ bất quá ta nhiều cho hắc một ngày sống sót cơ hội, ngày mai lúc này, hắc tử sẽ trở thành một cỗ thi thể."

Nói xong, Trác Phi Bằng hướng hắc băng bên ngoài chậm rãi mà đi, sau lưng bóng đen theo sát bên kia, chỉ nghe Trác Phi Bằng nhẹ nhàng thì thầm: "Liễu Diệp sao? Dừng khí của ngươi làm cho người kính nể, nhưng rất đáng tiếc, ta không thể cho ngươi lưu toàn thây."

"Sư phó, đây đều là tiểu tử thú kia tự tìm, ngài cũng không cần vì hắc tự trách, nếu không phải Tiêu Hàn ngọc từ đó cản trở, hắc cũng không trở thành toàn thân gân mạch đứt đoạn, huyết nhục vì khí độc ăn mòn, hóa thành một đồng bạch cốt. Chỉ là. . . Những cái kia bị chúng ta bắt lấy Đãng Vân Phong đệ tử, đối xử trí như thế nào?"

"Đem bọn hắc thả." Trác Phi Bằng thở hắt ra, lại nói: "Đồ nhi, ta biết trong lòng ngươi đang suy nghĩ cái gì, bất quá vì sư nói qua, muốn ngươi đem bọn hắc thả, ngươi Nhược vì phạm ta ý tứ, không cần ta nhắc nhở ngươi hậu quả a?"

"Vâng, đệ tử không dám!" Hắc vốn định thừa dịp Trác Phi Bằng thư giãn thời điểm, vụng trộm đem Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc ban được chết, lại chưa từng lường trước sư phụ quả thật lợi hại, liên tư tưởng của mình cũng thấu triệt. Lập tức đành phải dựa theo Trác Phi Bằng phản phó làm việc.

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc trúng bị những cái kia độc hoa độc hôn mê bất tỉnh, khi bọn hắc tử trong mộng lung thức tỉnh, nhưng cảm giác toàn thân đau nhức bất lực, mở hai mắt ra, tương hồ nhìn nhìn, cũng may song phương cũng không từng chịu thương, kịp phản ứng, đều là vì đó động dung.

Bọn hắc hiện tại chính bản thân chỗ độc đàm chỗ bên ngoài một dặm, hai người nằm tại thạch nhám phía trên, cuối cùng khôi phục ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Đế mệnh Thánh Châu

"Trường Thanh, liễu. . . Liễu sư đệ đâu, hắc. . ." Lục Ngọc giờ phút này thân thể còn hư rơi, dùng một chút, nhưng cảm giác đầu vầng mắt hoa, điều chỉnh một phen, tiếp tục nói: "Hắc lúc ấy cùng chúng ta cùng nhau tiến vào Bách Độc Lục Tang Môn, vì sao giờ phút này cũng chỉ có hai chúng ta, bây giờ bảy ngày đã đến, chẳng lẽ hắc. . ."

Mộc Trường Thanh trong lòng cũng vì đó đau xót, cố nén thân thể hư rơi, hai tay chống đỡ lấy thân thể, tới gần Lục Ngọc bên cạnh, đưa nàng nhẹ nhàng ôm vào trong ngực, thở dài nói: "Lục Ngọc, tại nhân thế ở giữa, cũng không phải là tất cả mọi chuyện đều có thể tận như lòng người, tiểu sư đệ hi sinh trong lòng ta cũng phi thường khổ sở, nhưng chúng ta không thể như vậy không gượng dậy nổi, cuối cùng là muốn điều chỉnh trạng thái, về Đãng Vân Phong bên trong, đem hết thảy sự vật thông báo chương môn."

"Sư đệ hắc làm người chính trực thiện lương, lại nghĩ không ra cuối cùng rơi vào kết quả như vậy, không được. . . Ta muốn về Lục Tang Môn, đem tiểu sư đệ thi thể thu hồi, cũng coi là đối chương môn cùng sư phụ có cái bàn giao." Lục Ngọc đẩy ra Mộc Trường Thanh, chậm rãi đứng dậy, liền muốn hướng độc đàm mà đi, lại là hai chân mỏi nhừ, thân thể thể lực chống đỡ hết nổi, lập tức sập xuống dưới, may mắn Mộc Trường Thanh kịp thời đưa nàng đỡ lấy, nếu không liền muốn ngã nhào trên đất.

"Lục sư muội, ngươi tinh táo một chút, Bách Độc Lục Tang Môn môn chủ Trác Phi Bằng, cũng không phải là cái gì thiện ý nhân sĩ, hắc lần này có thể thả chúng ta đi ra, đã là không giống bình thường, nhưng chúng ta không có khả năng một mực vận tốt như vậy, cho nên vẫn là trước điều chỉnh tốt trạng thái, lại về Đãng Vân Phong viện binh thời tin tưởng đến lúc đó Trác Phi Bằng sẽ cho chúng ta một lời giải thích."

Nghe Mộc Trường Thanh một lời nói, Lục Ngọc mới thoáng thư giãn tâm tình, lúc trước hai người bọn họ cùng nhau đi tới cao sơn thôn lưu thủy trấn, nghênh đón Liễu Diệp, nghĩ không ra hiện tại, lại muốn thiên nhân lưỡng cách, nhưng thế sự vô thường, đó cũng không phải bọn hắc có thể quyết định.

Ngày đó Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc cực kỳ điều tức, chân khí khôi phục không ít, lúc này mới đi đường, hướng Đãng Vân Phong phương hướng mà đi.

Dã lĩnh vùng hoang vu bên trong, một vị tuyệt thế mỹ nữ, dẫn một tên ngắn xiù sắp chết thiếu niên, bốn phía nhìn quanh, cuối cùng tại cách đó không xa nhìn thấy một chỗ miếu hoang, bụng mừng rỡ, tay phải bắt lấy thiếu niên cổ áo, túc hạ hơi đạp, phi thân mà đi. Nàng thân hình nhẹ nhàng, bước lữ nhẹ nhõm, không mấy may có hết sức.

Nguyên lai Tiêu Hàn ngọc từ Lục Tang Môn chạy ra, liền dẫn Liễu Diệp tìm tìm một chỗ có thể tạm thời chỗ an thân, lập tức tại trong miếu hoang an trí, hoàn cảnh mặc dù đơn sơ chút, nhưng cũng chịu đựng đi qua.

Nàng đem Liễu Diệp tùy ý nhét vào miếu bên trong tượng đá trước mặt, tay phải nhô ra, chỉ gấp nàng hai ngón tay ngưng tụ một vòng thanh khí, hướng Liễu Diệp mạch môn tìm tòi.

Hai cổ kịch độc chi khí, đã thâm nhập ngũ tạng lục phủ, toàn thân gân mạch huyết nhục. Nghĩ không ra hẳn lại trúng độc sâu như thế, Tiêu Hàn ngọc vốn chỉ muốn lợi dụng bảy ngày mất hồn châm độc tính, cùng Trác Phi Bằng thủ đoạn, để Liễu Diệp thân lâm tuyệt cảnh, sau dần độc nhập ma, liền có thể độc môn bí pháp, thừa cơ tỉnh lại Ma Chủ hồn phách, đoạt xá Liễu Diệp thân thể.

Nhưng bây giờ Liễu Diệp sâu bên trong hai loại kịch độc, là nàng ngoài ý liệu sự tình. Bách Độc Lục Tang Môn bảy ngày mất hồn châm, vốn dĩ là kịch độc vô cùng, nghĩ không ra Trác Phi Bằng còn biết làm ra cái thực nào sợi năm chân khuẩn, loại này về vôi cho thêm chuyện ra sự tình, cũng không giống như Trác Phi Bằng tác phong.

"Trác. . . Phi. . . Bằng!" Tiêu Hàn ngọc từng chữ nói ra, nhất thời dấy lên lửa giận trong lòng, lâu như vậy chuẩn bị, lại bị Trác Phi Bằng làm hỏng, mà lúc này Liễu Diệp thân trúng kịch độc, hẳn phải chết không nghi ngờ, Nhược hẳn chết, một mực ký túc Liễu Diệp thể nội ma hồn, sợ cũng là muốn tùy theo hồn phi yên diệt.

Lại chưa từng biết được, Trác Phi Bằng làm người tự phụ, đối với mình bảy ngày mất hồn châm, tự nhiên là có tự tin, ngược lại là học trò cưng của hắn, sợ ra cái gì ngoài ý muốn, vì cam đoan vạn vô nhất thất, lúc này mới đem Thất Thái Ngô Công thả ra, tiến đến độc hại Liễu Diệp.

Tiêu Hàn ngọc suy nghĩ bách chuyển thiên hồi, hai bó giữa lông mày, ẩn có nộ khí lưu chuyển, nàng trùng điệp hít vào một hơi, phun ra đồng thời, song chưởng lấy chân khí ngưng tụ bạch liên, hướng ngoài miếu phóng thích, chỉ gặp bạch mang thoáng hiện, nhất thời mặt đất bị bạch liên chi lực, sinh sinh xé rách một đạo miệng lớn, sâu xuống lòng đất. Miệng lớn hai bên, cỏ khô lá héo úa, đã sớm bị cỗ này chân khí hóa thành hư vô, chỉ nghe đất khô cằn ó vang, giống như sấy khô đã lâu.

"Chẳng lẽ. . ." Tiêu Hàn ngọc nào hải bỗng nhiên có một cỗ suy nghĩ, nhưng tùy theo xóa đi, nàng nhìn Liễu Diệp một chút, tự lo nói ra: "Kẻ này chính là trong tiên giới người, trong mắt ta, tính mệnh sao mà ti tiện, ta Nhược ở trên người hắn sử dụng, thực là phí của trời, nhưng nếu không đối hắn sử dụng, Ma Chủ ma hồn, chỉ sợ cũng thật muốn hồn phi yên diệt."

Trong ngôn ngữ, chỉ gặp Tiêu Hàn ngọc môi đỏ khẽ nhếch, sáng rạng Nhược tuyết, mảnh lưỡi nhô ra, đem một viên toàn thân hiện ra bạch quang hạt châu, cũng cùng nhau đưa ra.

Cái khóa hạt châu này phun ra, bị nàng đặt ở tay phải bên trên, nhìn nhìn một phen, trong lòng không tự kim hãm được giãy dụa, hạt châu bạch quang tràn lan dưới, Tiêu Hàn ngọc quay người nhìn về phía ngoài miếu, nhưng gặp đầy đất cảnh khô lá héo úa, sinh mệnh chi lực bị trong nháy mắt nhóm lửa, lập tức thể hiện ra sinh cơ dạt dào.

Nguyên lai, viên này hạt châu màu trắng chính là thời kỳ Thượng Cổ, một vị tên là Liễu Thập Tam Kiếm cự thần tấu cả.

Khi đó thiên địa hay là hỗn độn một mảnh, nhật nguyệt đồng huy Đấng không, không phân rõ ban ngày đêm tối, khắp nơi đều là mê vụ độc chướng, tàn bạo huyết tinh, sau Liễu Thập Tam Kiếm lấy thần kiếm tru tiên, một kiếm chia cắt thiên địa, hai kiếm bài trừ mê vụ vạn chướng, ba kiếm thời điểm, đã lực khó từ tâm, một thân huyết nhục trừ khử, sau bởi vì dùng ăn để mệnh Thánh Châu, phương khiến cho kiếm vẽ núi non sông ngòi, tại hắn lấy sinh mệnh đại giới dưới, mới có bây giờ tu tiên thịnh thế.

"Đế mệnh Thánh Châu" công hiệu, có thể làm người sắp chết, trở về chính thái, có thể nói y chi cái lớn, khi dùng bài trừ sinh tử giới hạn, nghịch chuyển sinh mệnh hình thái.

Loại hạt châu này ở trong thiên địa chỉ có hai viên, có một viên vì Liễu Thập Tam Kiếm sở dụng, mà còn có một viên, nhân duyên tế hội phía dưới, vì Ma Chủ đoạt được, sau Ma Chủ vẫn lạc, liền bị Tiêu Hàn ngọc cất giấu.

"Cái khóa hạt châu này vốn nên vì người tấu cả, hiện tại ta đem đế mệnh Thánh Châu cho tiểu tử này phục, ngày sau người chỉ cần cướp đoạt thân thể của hắn, liền cũng không khiến ta thất vọng." Tiêu Hàn ngọc thần sắc nghiêm một chút, kiêu kiêu tiên tư, giống như cửu thiên Thánh nữ, trang nghiêm khó nhưng xâm phạm.

Nàng hai ngón tay điểm nhẹ, Liễu Diệp thốt từ hé miệng, muốn đem đế mệnh Thánh Châu đưa vào Liễu Diệp trong miệng, không ngờ đế mệnh Thánh Châu phi phạm ở giữa chi vật, Liễu Diệp thực lực thấp, Thánh Châu tựa hồ đối với hắn có bài xích chi ý, tự sinh bạch mang mãnh liệt, chống cự Tiêu Hàn ngọc điều khiển.

"Cái này. . ."

Tiêu Hàn ngọc cũng chưa từng lường trước, đế mệnh Thánh Châu năng lực phản kháng lại mãnh liệt như thế, nàng càng là tăng lớn chân khí điều khiển, đế mệnh Thánh Châu sức phản kháng lại cũng càng mạnh, mắt thấy Liễu Diệp sinh mệnh khí tức sắp tiêu tán, hô hấp dần dần đình chỉ, không cần bao lâu, liền thật hết có thuốc chữa.

"Làm càn!"

Tiêu Hàn ngọc cái trán bỗng nhiên hiển hiện xích hồng Hóa Án, một thân vận chuyển chân khí đến cực hạn, gây nên phương viên phong vân mãnh liệt, bốn phía hồng khí cực tụ, ngập trời chi lực, nhưng phá vỡ núi liệt thạch. Nàng hai mắt biến huyết hồng, đầu đội thiên không bắt đầu sét đánh thiểm điện.

Yêu Lôi chỉ lực, từ bốn phương tám hướng ngưng tụ đến, một tay bao trùm, có thể nói một tay vén đọt, khi làm tận thế hạo kiếp!

Cổ này tuyên cổ hồng khí, ngưng kết hàng thế yêu lôi, dần dần nuốt hết quanh mình bạch mang, để mệnh Thánh Châu vì cổ này xích hồng bao vây, Tiêu Hàn ngọc hai con ngươi bỗng nhiên phóng đại, bàn tay đẩy, để mệnh Thánh Châu thuận thế rơi vào Liễu Diệp trong miệng.

Tiêu Hàn bàn tay ngọc vừa thu lại, lập tức dị tượng biến mất, nhưng nàng giờ phút này một thân chân khí hao hết, không chịu nổi để mệnh Thánh Châu làm hao mòn, thốt từ hô hấp gia tốc, xụi lơ xuống dưới.

Như thế một vị tuyệt thế nữ tử, lẳng lẳng nằm tại cỏ trong miếu. Nàng cần thời gian đến hoạt động nuôi, cũng may nàng thực lực không giống thường nhân, cũng chưa từng thụ cái gì thương nặng, năng lực khôi phục vừa kinh khủng đến cực điểm, chỉ cần một ngày canh giờ, liền có thể đều khôi phục.

Để mệnh Thánh Châu nhập thể, Liễu Diệp toàn thân huyết mạch, đều đang sôi trào, thể nội độc trọc chi tức, trong nháy mắt bị che giấu, Thánh Châu dung nhập ngũ tạng lục phủ của hắn, dần dần chữa trị hắn đã bị khí độc ăn mòn thân thể, thậm chí . . Thân thể của hắn còn tại một loại nào đó cường độ bên trên, đạt được rõ rệt tính tăng lên, sau đó huyết mạch của hắn, cũng đem không giống thường nhân. Tại để mệnh Thánh Châu nhập thể về sau, hắn đem bách độc bắt xâm!

Trong lồng ngực, Liễu Diệp từ từ mở ra con mắt, hắn làm cái rất dài mộng, hắn mộng thấy mình chết rồi, tại địa ngục vô tận bồi hồi, phiêu bạt, loại kia trống rỗng cùng cô độc, để hắn khó có thể chịu đựng, cuối cùng hắn còn gặp được cha của mình cha mẹ thân, hắn vừa muốn cùng cha mẫu thân nói chuyện, mình lại tỉnh lại.

Phóng nhãn nhìn một cái, Liễu Diệp con ngươi lập tức phóng đại, hắn nhớ được bản thân thân trúng kịch độc, đã là tràn ngập nguy hiểm, vốn nên chết trong tay Trắc Phi Bổng, về sau gặp thấy trước mắt vị nữ tử này, mình có thể còn sống, chắc hẳn đều là công lao của nàng.

Ngay sau đó trong lòng lòng cảm kích khó mà ngôn ngữ, gặp vị nữ tử này hô hấp dồn dập, một thân tay trái gà không chặt bộ dáng, Liễu Diệp chậm rãi đứng dậy, hướng nàng đến gần hai bước.

Tiêu Hàn ngọc tâm bên trong giật mình, nàng mặc dù thực lực siêu quần, ngày xưa vô số cái gọi là người trong chính đạo, muốn cùng nàng thân cận, lấy nàng tiện nghi, đều không cần để ở trong lòng, nhưng nàng lúc này chân khí hao hết, muốn lập tức khôi phục, tự nhiên không thể, bây giờ nàng không có chút nào chống cự năng lực, nếu là trước mắt tiểu tử này giờ trở xấu, lại lại như thế nào cho phải?

"Ngươi . . Ngươi muốn đối ta làm gì sao? Tiểu tử thú, mệnh của ngươi thế nhưng là ta cứu được, nếu là dám thừa này làm loạn, ta thề, tuyệt đối sẽ để ngươi từng thụ trong nhân thế lớn nhất thống khổ!" Tiêu Hàn ngọc cả đời này chưa bao giờ có lúc này hoa dung thất sắc.

"Trong nhân thế lớn nhất thống khổ?" Liễu Diệp không nhìn được cười khổ, nói: "Trong nhân thế lớn nhất thống khổ không ai qua được từ nhỏ liền đã mất đi cha mẹ, cha của ta cha cùng mẫu thân đều không còn tại thế lên, còn có cái gì là so cái này còn muốn thống khổ?"

Tiêu Hàn ngọc nhú mày, cũng không vì Liễu Diệp sự tích chỗ đã động, nàng cả đời này thấy qua tai họa, nhiều vô số kể, lại thêm nàng không giống thường nhân, ý chí lực kiên định, trên đời này, không có cái gì có thể đã động nàng, chỉ ít hiện tại không có!

"Cô nương ngươi yên tâm, đã là ngươi cứu được tính mạng của ta, ta Liễu Diệp tự nhiên báo đáp cô nương, cái này liền một đường hộ tống ngươi về nhà, nếu là nửa đường gặp gỡ cái gì nguy hiểm, khi toàn lực hộ tống, để bày tỏ đạt ta đối cô nương lòng biết ơn. Đương nhiên. . . Liễu Diệp biết những chuyện này đối cô nương cứu tính mạng của ta mà nói, thực là không có ý nghĩa, ngày sau cô nương nếu có cái gì khó khăn, cứ việc tìm ta, ta chính là tiên giới Đấng vãn áo tím chân nhân đệ tử, ngươi chỉ cần tại áo tím chân nhân địa bàn báo lên danh hào của ta, tự nhiên sẽ có người mang ngươi đến đây tìm ta."

Liễu Diệp lại nói: "Cô nương, chúng ta nắm chặt thời gian đi đường đi, sư huynh của ta sư tỷ cũng không biết bọn hắn ra sao, ta nghĩ sớm đi trở lại Đãng Vân Phong, điều tra tình huống của bọn hắn."

Nghe nói Liễu Diệp phen này ngôn từ, Tiêu Hàn ngọc mới thoáng yên tâm, nghĩ không ra trong chính đạo, cũng không phải đều là trộm gian dùng mảnh lối, ngang ngược vô lý hạng người, lập tức hơi vì điều chỉnh trạng thái, đối Liễu Diệp nói: "Ngay cả như vậy, vậy liền không có thể tốt hơn nữa. Tới. . . Điù ta."

Liễu Diệp theo lời đi vào Tiêu Hàn ngọc bên cạnh, lại không biết sao, nhịp tim chợt gia tốc, hắn chưa bao giờ thấy qua như thế cô gái xinh đẹp, phàm là nam tử gặp nàng, đều sẽ vì thể động tâm, rón rén đi đến nàng bên cạnh, trong miệng nói ra: "Cô nương, ta. . ." Lại là nói đến một nửa, lại ngậm miệng không nói?

"Làm sao? Sợ ta ăn ngươi không phải? Đi mau gần chút, không phải làm sao điù ta? Chẳng lẽ ngươi muốn đưa ngươi cứu mạng ân tại không để ý sao?" Tiêu Hàn ngọc nhú mày, gặp Liễu Diệp hay là dừng bước bất động, lại nói: "Hừ. . . Mới vừa rồi còn nói cái gì báo đáp, hiện tại liền điù ta cũng không chịu, các ngươi những này cái gọi là chính đạo đệ tử, quả nhiên không có một cái tốt!"

Chương 27: Người trong Đạo môn

Liễu Diệp trong lòng giật mình, chính hắn bị chữ không sao, nếu là liên lụy toàn bộ tiên giới danh dự đều vì này gặp nạn, mình há không trở thành tiên giới tội nhân, lập tức ngăn chặn trong lòng cảm xúc, cười nói: "Ta đỡ ngươi chính là."

Liễu Diệp đem Tiêu Hàn ngọc nâng mà lên, cũng không dám bắt tay của nàng, chỉ bóp lấy góc áo của nàng, liền muốn hướng ngoài miếu mà đi.

Tiêu Hàn ngọc tâm nghĩ: "Tại không biết thân phận nàng tình huống dưới, thường ngày ai đều là nghĩ hết biện pháp tiếp cận mình, nghĩ không ra tiểu tử này kỳ lạ như vậy pháp, ngược lại để nàng nhất thời chơi tâm nổi lên. Thăm nghĩ, xem ở ngươi như thế toàn tâm toàn ý vì ta hộ giá hộ hàng phân thượng, ta có thể cân nhắc để ngươi chết nhẹ nhóm chút."

"Uy. . . Tiểu tử thú, ngươi bắt lấy góc áo của ta làm cái gì? Nam tử hán đại trượng phu, sợ ta một giới nữ lưu làm bẩn trong sạch của ngươi không phải?" Tiêu Hàn ngọc mỉm cười, quả nhiên là ngày thường bách mị, Liễu Diệp trong lòng lại là khẽ động, tốt chân chờ một chút, mới trả lời nàng nói: "Cô nương, hai người chúng ta, bèo nước gặp nhau, ngươi cứu được tính mạng của ta, ta khi đem hết toàn lực báo đáp ngươi, định sẽ không giấu đồ bìm leo, ngươi yên tâm, ta Liễu Diệp tuyệt không phải loại người như vậy."

Chỉ gặp Tiêu Hàn ngọc "Phốc phốc" cười một tiếng, Liễu Diệp cảm giác mình giống như nói sai, lập tức im miệng không nói, trong lòng tốt là xấu hổ.

Tiêu Hàn ngọc đạo: "Tiểu tử thú, ngươi nghĩ cái gì rồi? Ta cũng không muốn cùng ngươi kéo bên trên bất kỳ quan hệ gì, bởi vì chúng ta không phải cùng người của một thế giới, cứu mệnh của ngươi, chỉ là nhất thời hưng khởi, ngươi cũng đừng ôm lấy ý nghĩ xấu, ta có thể cứu ngươi mệnh, cũng có thể tùy thời đem mạng của ngươi thu hồi!"

"Cô nương nói đúng lắm, tại hạ tự nhiên không dám đối cô nương có ý nghĩ xấu, chỉ cần đem cô nương an toàn đưa về, ta liền muốn về Đãng Vân Phong đi." Lúc hành tẩu, Liễu Diệp lại nói: "Đúng rồi, còn không biết cô nương gọi cái gì danh tự."

"Tiêu Hàn ngọc."

Hỏi hột ba chữ, tại Liễu Diệp bên tai quanh quẩn, trong lòng của hắn suy nghĩ, một cái nữ hài tử nhà sao lấy loại này danh tự, nhưng này là của người khác sự tình, mình cũng không dễ chịu hỏi, lập tức khẽ mỉm cười nói: "Ừm, thật là một cái tên không tệ."

"Đúng rồi, cô nương, còn không biết nhà ngươi chỗ phương nào, tại hạ cũng tốt đưa ngươi trở về."

"Hướng phía trước phương đi thẳng, thời cơ đã đến, tự nhiên công bố."

Liễu Diệp sững sờ, thật cũng không hoài nghi, mạng của mình đều là người ta cứu, cho dù nàng muốn mình hạ đầm rồng hang hổ, cũng như thế nào nói một chữ không?

Lại là không biết, Tiêu Hàn ngọc trong lòng đang từ tính toán, nàng nghĩ thầm: "Hừ. . . Tiểu tử thú, ta để mệnh Thánh Châu dùng ở trên người của ngươi, nơi nào sẽ để ngươi dễ dàng như vậy đào tẩu, lần này nhất định phải đem trong cơ thể ngươi ma khí dẫn đạo, ngày sau liền lại không có Liễu Diệp người này. Ngươi sống sót thời gian đã không nhiều lắm, cổ mà trần quý điểm cuối của sinh mệnh, Hoàng Tuyền con đường, không ai có thể cùng ngươi đồng hành!"

Đang đi đường, bỗng nhiên phong thanh tiêu điều, một cổ lãnh ý quét sạch, trong rừng cây, sát khí đột khởi, Liễu Diệp giật mình, bốn phía nhìn quanh, nhưng thấy bầu trời mây đạo thân hình, ngự lấy mây xanh, dặm chân xuống!

"Ma đạo yêu tà, đến nhân gian làm khách, có thể hay không đem mệnh trước giao cho ta đảm bảo?" Lời nói rơi xuống, mấy vị tiên giới đệ tử, thốt từ hiện hiện trước mặt.

Tiêu Hàn ngọc ánh mắt một lảng, cũng không nói chuyện, Liễu Diệp quay người, nhìn coi người đến, nhưng gặp bọn họ một thân Đạo phái phục sức, phía sau Bát Quái, thân sinh Tứ Tượng, xác nhận nam bắc đạo môn trong tu chân người.

"Mấy vị đạo hữu, ta nghĩ các ngươi có phải hay không tính sai, nơi này nào có cái gì ma đạo yêu tà, tại hạ là Đãng Vân Phong áo tím chân nhân tọa hạ đệ tử Liễu Diệp, mấy vị niên kỷ nhìn đều so Liễu Diệp lớn chút, liền gọi các ngươi một tiếng sư huynh thôi."

"Ồ? Nguyên lai là Đãng Vân Phong đệ tử, ngược lại là chúng ta mạo phạm?" Mấy tên đạo môn đệ tử đem Liễu Diệp cẩn thận dò xét một phen, xác thực không thể phát hiện cái gì không ổn, mà lại ở trên người hắn, còn có thể nhìn thấy một cỗ chính khí lưu chuyển, tuyệt không phải cái gì yêu ma quỷ quái.

Nhưng khi bọn hắn ánh mắt rơi xuống Tiêu Hàn ngọc trên thân, mặc dù tra không dò ra yêu tà chi khí, nhưng lâu trước bọn hắn cảm ứng được nơi đây yêu khí trùng thiên, mà nơi đây chỉ có hai người, không phải là Liễu Diệp, đó chính là cái này mỹ lệ nữ tử!

"Yêu nghiệt! Cứ việc ngươi như thế nào ẩn tàng yêu tà chi tức, chúng ta như thế nào lại nhìn ngươi không ra?" Không đợi Liễu Diệp kịp phản ứng, mấy vị người trong Đạo môn, liền muốn ra tay đánh nhau. Tiêu Hàn ngọc khoe miệng hơi dương, hiển hiện một vòng băng lãnh độ cong, thăm nghĩ trong lòng: "Lúc này ta chân khí dù chưa đều khôi phục, nhưng đối phó các ngươi những này nát khoai lang xù điều trứng, từ còn có dư lực, đã các ngươi chạy tới

chịu chết, ta liền phát phát thiện tâm!"

"Dừng tay! Ban ngày ban mặt, các ngươi lại đối một vị nữ tử không qua được? Uống cho các ngươi hay là trong tiên giới người, sao như vậy hồ đồ?" Liễu Diệp tâm trung khí phẫn, từ nhập môn lên, sự phụ liền dạy hấn bên vực kẻ yếu, cả đời vì nhân gian chính nghĩa, lại nghĩ không ra Đường Đường Tiên giới bên trong, còn có như thế hèn hạ người, làm ra bức này không biết xấu hổ sự tình tới.

"Hồn trưởng! Ngươi tiểu tử thú này, thật là không thức thời, không tại Đãng Vân Phong tu luyện, lại chạy đến bên ngoài cùng yêu nghiệt này làm bạn, ta tiên giới trăm ngàn năm qua vinh dự, cái nào tha cho ngươi như vậy làm bạn?"

"Bớt nói nhiều lời, chỉ cần có ta Liễu Diệp tại, các ngươi liền mơ tưởng động vị cô nương này một tia lông tơ, trừ phi bước qua thi thể của ta!" Liễu Diệp câu nói này nói ra, ngược lại để Tiêu Hàn ngọc tâm bên trong rất là rung động, nghĩ không ra hấn một cái nhỏ Tiêu Tiên Giới đệ tử, lại trọng tình trọng nghĩa như thế.

"Đã ngươi muốn chết, vậy liền không oán chúng ta được." Mấy vị này đạo môn đệ tử, Liễu Diệp cùng bọn hấn cũng là lần đầu tiên gặp mặt, vốn cho rằng trong tiên giới người, đều thông hiểu tình lý, lại sao toát ra nhiều như vậy ngang ngược vô lý gia hỏa.

"Độc từng cuối cùng thức: Một kiếm kinh thần!" Đối mặt mấy vị này đạo môn đệ tử, Liễu Diệp không dám khinh thường, độc từng cổ kiếm tức ra, liền làm tuyết thức, cuộn cuộn dị ngữ, thốt từ kiếm khí ngưng kết, phá vỡ trong rừng kiếm chế, chân khí lưu chuyển, vờn quanh cổ trên thân kiếm.

"Mấy vị sư huynh, chỉ muốn các ngươi chịu buông tha chúng ta, Liễu Diệp tuyệt không dám mạo hiểm phạm mấy vị, Nhược vẫn chấp mê bất ngộ, cũng đừng trách ta không khách khí!" Liễu Diệp lấy chính khí dẫn đường trong rừng địa khí, độc từng kiếm pháp thi triển đi ra, uy lực vô tận, giờ phút này hấn có thể cảm giác được, thực lực của mình giống như lại tiến rất nhiều, có lẽ đại nạn không chết, thật sẽ có phúc vận a.

Hấn làm sao biết, Tiêu Hàn ngọc cho hấn phục dụng để mệnh Thánh Châu, loại bảo bối này, chẳng những có thể để hấn khỏi hấn, còn có vô tận chỗ tốt, bây giờ Thánh Châu chỗ tốt liền tự sản sinh tác dụng, công lực của hấn, cũng tăng trưởng không ít.

Mấy vị đạo môn đệ tử, bản là vì Tru Ma trừ yêu mà đến, nghĩ không ra nửa đường lại bị một tên tiên giới đệ tử chặn đường, trong miệng còn mở miệng một tiếng chính nghĩa, giống như là mình làm bằng làm bậy, trong lòng càng là tức giận, chỗ nào chịu buông tha trước mắt hai người.

"Độc từng cổ kiếm! Tiểu tử này quả nhiên là Đãng Vân Phong đệ tử!" Bọn hấn liếc mắt một cái liền nhận ra độc từng cổ kiếm, thanh kiếm này chính là thượng cổ Thần khí, một mực đang Đãng Vân Phong Tiên Tôn trong tay, nghĩ không ra bây giờ lại rơi xuống một tên tiểu đệ tử trong tay, trong lòng càng cảm thấy cổ quái, cả kinh nói: "Tốt, ngươi tiểu tử thú này, cấu kết yêu nghiệt, ăn cắp tiên giới chỉ bảo độc từng kiếm, chúng ta cái này liền thay Đãng Vân Phong thanh lý môn hộ!"

"Tốt một đám yêu đạo, đơn giản nói bậy nói bạ!" Liễu Diệp xem Đãng Vân Phong tiên giả như cha mẹ, Tiên Tôn càng là đối với mình có tái tạo ân tình, bây giờ đi ra ngoài bên ngoài, lại muốn bị bức này oan khuất, thực sự quá cũng có thể ác, hấn lông mày dựng thẳng lên, một kiếm bỏ ra, nhất thời thanh quang đại tác, mấy đạo kiếm khí "Hư" tiêu xạ, hù dọa cả đám người trong Đạo môn trong lòng cả kinh, sau đó thần nhiên đối mặt.

Mất thấy Liễu Diệp kiếm khí bức người, bọn hấn thốt từ kèm chế ra trường kiếm, thi triển công pháp, ngăn cản dưới, nghe mũi kiếm âm vang rung động, ánh lửa chói mắt, gấp vì ứng đối dưới, lại vì kiếm khí này bức lui ba phần!

"Hừ. . . Tuổi còn trẻ, công lực cũng không thấp, Nhược là tiếp tục lưu lại Đãng Vân Phong, có lẽ có thể thành đại khí, lại đáng tiếc đi theo yêu nghiệt đồng bọn, lần này chúng ta định không thể để ngươi sống nữa, nếu không hậu hoạn vô tận!"

Đạo môn mấy người mở miệng một tiếng yêu nghiệt, tương hổ đối mặt ở giữa, trong lòng đã có ấn ý, chỉ gặp bọn họ nhao nhao đem trường kiếm ném không, lấy một chỉ ngự kiếm, liền từ lạng yên độc chủ ngữ, chư kiếm sắp xếp có thứ tự, trên không trung vừa đi vừa về xoay quanh, vung vẩy dưới, kiếm khí càng thêm nồng đậm, dần dần thành trận pháp.

"Bát Quái Vô Cực Kiếm trận mở!"

Một tiếng trận mở, bát phương tụ linh, chung quanh núi đá long động, không khí đình trệ, nhưng gặp kiếm khí cân đối tương hổ, lấy Bát Quái thức ngưng đầu đội thiên không, Bát Quái kiếm trận thành linh lọt vào trong tầm mắt, trong đó kiếm khí tràn trề, giết mình tâm hồn người!

"Vù vù. . ." Bát Quái Vô Cực Kiếm trận tổng cộng có tám cái trận nhãn, kiếm khí lưu chuyển ở giữa, mỗi một cái trận nhãn đều sẽ phóng thích cao nồng độ kiếm khí, những này kiếm khí làm kiếm người chỗ điều khiển, Bát Quái Ngũ Hành chỉ lực, đem chân khí của bọn hấn phối hợp ăn ý kháng khí, uyển cùng hợp lại làm một.

"Cái này. . ." Liễu Diệp cũng vì kiếm này trận cảm thấy động dung, cho dù hấn thực lực bây giờ có chỗ tăng tiến, nhưng đối mặt mấy vị đạo môn đệ tử vậy công, cuối cùng định không chiếm được chỗ tốt, huy kiếm ngăn cản hạ bay tới kiếm khí thế công, đối bên cạnh Tiêu Hàn ngọc đạo: "Tiêu cô nương, xin lỗi, ta bản đáp ứng họ ngươi chu toàn, hiện tại xem ra là không được, ngươi đi mau thôi, để ta ở lại cản bọn hấn!"

"Ồ? Ngươi có nắm chắc đánh thắng bọn hấn sao?" Tiêu Hàn ngọc lông mày dựng lên, hơi kinh ngạc nói.

Liễu Diệp trong lòng biết thực lực đối phương, không dám khinh thường, hồi đáp: "Nói thật, ta thật không có nắm chắc, kiếm trận của bọn hấn thực sự quá mạnh, cho dù ta chiếm độc từng cổ kiếm ưu thế, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của bọn họ. Cho nên ngươi đi nhanh đi, nếu không chúng ta đều phải chết ở chỗ này!"

Liễu Diệp tâm tư hỗn loạn, Tiêu Hàn ngọc lại không có chút nào động tác, tựa hồ giờ phút này hấn sâu nguy cơ là người bên ngoài, cùng mình không có

chút nào liên quan, nàng cũng không trả lời Liễu Diệp, quả thực làm cho người bất gấp.

Lại nghe kiếm trận chỗ một đạo tiếng cười lạnh đến: "Hôm nay, các ngươi hai cái ai cũng đừng hòng đi, đều ở lại đây đi!"

Một tiếng lưu lại, Liễu Diệp con ngươi đột nhiên phóng đại, nhưng gặp Bát Quái kiếm trận uy lực càng tăng lên, kiếm mang bức người, sát chiêu nhiều lần ra, Liễu Diệp không hề có lực hoàn thủ, chỉ một lòng phòng ngự, đã thấy kiếm trận lại phóng xuất ra một cổ đạo môn huyền lực, đem không gian xung quanh đều bao khóa trong đó, Liễu Diệp động dung không thôi, hướng bên rút kiếm chém xuống, muốn phá vỡ huyền lực bích chương, độc tòng cổ kiếm kiếm khí lại giống bị bát quái trận pháp gỡ trừ, khó kinh mây may gọn sóng.

"Là đạo môn kết giới!" Liễu Diệp vốn nghĩ trước hết để cho ân nhân cứu mạng đi đầu thoát đi, hiện đang sợ cũng là không còn kịp rồi, nhưng nàng cứu được tính mạng của mình, cho dù là chết ở chỗ này, cũng phải vì nàng tranh thủ một tia sinh cơ!

Liễu Diệp chợt chiến ý dâng cao, huy kiếm cuồng chặt, quanh mình chân khí tứ ngược, từng đạo kiếm khí xuyên qua mộc trúc, kích xạ quanh quẩn, nhưng kỳ quái là, những này cuồng loạn kiếm khí, vậy mà đều không có thể gây tổn thương cho đến Tiêu Hàn ngọc. Dù cho thân ở kiếm trận bên trong, nàng thần thái vẫn như cũ, tiền tư chưa giảm!

"Phốc phốc!"

Dù cho Liễu Diệp có vạn phu mặc đương chi dũng, cuối cùng bù không được bát quái trận pháp thay nhau thế công, hấn thể lực dần dần bị cắt roi, cánh tay trái một cái sơ sẩy, bị đạo môn kiếm khí gây thương tích, thân hình tùy theo dừng lại, lồng ngực của hấn, phần eo, phần lưng, đều làm kiếm khí gây thương tích.

Hấn xóa đi khóe miệng lưu lại tơ máu, liếc mắt nhìn Tiêu Hàn ngọc, có thể cùng vị này tuyệt thế nữ tử chết tại một khối, Hoàng Tuyền con đường cũng không cô đơn.

"Thật xin lỗi. . ." Liễu Diệp trong lòng biết đại nạn sắp tới, lúc này hấn đã không có năng lực bảo hộ Tiêu Hàn ngọc, bỗng nhiên, Bát Quái kiếm khí lại đến, toàn thân hấn nhiều chỗ làm kiếm khí gây thương tích, tức hạ mềm nhũn, quỳ một gối xuống đất vàng phía trên.

Chân khí trong cơ thể sắp hết, nỗ lực chèo chống, cường ép đứng lên.

"Hừ. . . Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi còn có bao nhiêu khí lực!" Mấy vị người trong Đạo môn thay đổi kiếm khí thi triển phương vị, vài đạo kiếm khí cắt tới, nương theo bùn đất đôi mới hương vị, ở trong rừng nhắc lên tàn nhẫn huyết tinh.

Liễu Diệp hai chân gần đầy vết thương, huyết thủy đã thấm thấu hai chân của hấn quần áo, đem bên cạnh mới thổ nhiễm lên một mảnh sắc thái.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Kỳ tư dị tượng

"Quỳ xuống!"

Mấy vị người trong Đạo môn thủ đoạn quả thực tàn nhẫn, một tiếng quỳ xuống, kiếm khí ám kinh ứng thanh phát tác, tại Liễu Diệp bấp chân chỗ bộc phát, hấn hai chân vết thương mọc lan tràn, kiếm khí bá đạo tứ ngược!

"Bịch" một tiếng, hai chân không lấy sức nổi, ứng thanh mà quỳ, đã thấy nó nam tử dương cương khí khái càng sâu, đầu gối chưa đụng vào mặt đất, tức hạ phát lực, không ngờ đứng người lên hình!

"Ngao cuồng gia hỏa, đã như vậy, ta liền thành toàn ngươi!" Người trong Đạo môn gặp người trước mắt thực là ương ngạnh, cũng không muốn cùng hấn làm nhiều tiêu hao, đang chuẩn bị lấy kiếm trận cực chiêu, kết thúc tính mạng của hấn, lại nghe bên cạnh đậm chân tiếng vang, nặng nề vô cùng, mỗi bước đạp xuống, núi đá sợ hãi, phương viên bên trong, chim bay thảo chạy, bỏ mạng bốn tẩu!

"Đây là. . ." Bọn hấn chưa hề cảm thụ qua như thế to lớn khí tràng áp bách, ngực như có nước động chưa ra, phiền muộn đến cực điểm, không kịp thăm dò tình huống, thúc đẩy kiếm trận cực hạn, nhất thời Tứ Tượng rung động, Bát Quái kiếm uy, càn quét người đến!

Bát Quái kiếm trận bị bọn hấn thi triển đến cực hạn, mỗi cái phương vị đều diễn sinh lưỡi dao hàn mang, những này kiếm khí đồng xuất, uy lực không thể khinh thường.

Cường ép thi triển phía dưới, kết quả lại là. . .

Tiêu Hàn ngọc đứng như Thái Sơn tên nhạc, đôi mắt đạo môn kiếm trận, tức hạ đập mạnh, thân hình không động, vung phát ống tay áo, một đạo trắng găm "Hư" bay ra, tại quanh thân bốn phía xoay tròn, lại ngăn trở tất cả kiếm chiêu thể công, đạo môn mấy người kinh hãi phía dưới, chỉ gấp mặt trước bóng trắng lác lác, không kịp nhìn nhìn, một đạo tuyệt mỹ thân hình, đã được không mà tới, tại bọn hán Bát Quái kiếm trận trung ương một chưởng vỗ hạ!

"Ba!"

Bát Quái kiếm trận như nước biển hiện đảo, lấy trong kiếm trận tâm vì mờ đầu, tác động đến bát phương tứ phía, lại gặp Tiêu Hàn ngọc nắm tay gãy nhẹ, Thái Cực tâm bị ngăn trở, kiếm trận trong nháy mắt sụp đổ!

"Người. . . Người đến tốt cùng là cái gì người!" Kiếm trận bị phá, bọn hán đều bị thương không nhẹ, Tiêu Hàn ngọc năng lực, để mấy vị đạo môn đệ tử khiếp sợ không thôi, chỉ gấp nâng quay người đưa lưng về phía mấy tên đệ tử, môi đỏ khẽ nhếch, lại không nói chuyện.

Tay phải giơ lên, năm ngón tay nhanh ngưng chân khí, hướng sau lưng huy chưởng, nhưng nghe "Vù vù" tiếng vang lên về sau, Tiêu Hàn ngọc quay đầu, chậm nói: "Ta không phải liền là trong miệng các người yêu nghiệt sao? !" Lời nói rơi xuống, năm vị đạo môn đệ tử mắt tròn trũng, đã mất đi sinh mệnh khí tức, mà tại bọn hán mỗi người cái cổ chính giữa, có thể thấy được lưu lại một đạo vết cắt. Vết cắt hơi sáng tạo, chưa từng đổ máu, lại sâu nhập cái cổ, tùy tiện cướp đi tính mạng của bọn hán.

Liền Liễu Diệp đều bị một màn này cho sợ ngây người!

Liễu Diệp nói: "Tiêu. . . Tiêu cô nương, người đem bọn hán đều giết đi?" Tiêu Hàn ngọc đạo: "Không sai." Liễu Diệp lại nói: "Những người này xác thực có chỗ không đúng, nhưng người cũng không nên thương tính mạng của bọn hán thôi "

"Hừ. . . Ngủ xuẩn! Tại mảnh này Thần Châu, đàm cái gọi là nhân ý, sẽ chỉ đem mình ép lên tử lộ, mới ta nếu không giết bọn hán, bọn hán nhưng sẽ bỏ qua hai người chúng ta?"

Trong lòng vì Tiêu Hàn ngọc thực lực động dung một phen, nghĩ không ra nàng bản thân bị trọng thương, lại còn có thực lực thể này, cũng không biết là cái nào tòa tiên sơn đệ tử, nghĩ lại, lại nói: "Tiêu cô nương, người nói không sai, nếu như người không giết bọn hán, có lẽ lúc này nằm dưới đất chính là chúng ta. Nhưng ta trong tiên giới người, trăm ngàn năm qua, là lấy nhân ý là bản, từng cái trong lòng còn có thiện niệm, mới nếu như tha bọn họ một lần, có lẽ ngày sau cái tà quy chính, cũng chưa biết chừng."

"Trong lòng còn có thiện niệm?" Tiêu Hàn ngọc thốt từ cười lạnh, trong miệng ni non: "Trong tiên giới, phần lớn là hèn hạ vô sỉ hạng người, chỉ bắt quá đám bọn hán mượn Tru Ma trừ yêu danh nghĩa, lạm sát kẻ vô tội, đồ thần sinh linh, những cái kia trong núi tu luyện yêu tinh, làm sao nó oan uổng, bọn hán chưa hề hại qua người, chẳng lẽ bọn hán cũng nên chết sao? Vì sao trong tiên giới người, muốn đem bọn hán đuổi tận giết tuyệt? Nếu như đây chính là cái gọi là nhân từ thiện niệm, một ngày nào đó, ta sẽ để cho trong tiên giới người tự mình lĩnh hội!"

"Tiêu cô nương, người mới vừa nói. . ." Tiêu Hàn ngọc trong miệng ni non, Liễu Diệp nghe cũng không rõ ràng, Tiêu Hàn ngọc hoàn hồn, quan sát Liễu Diệp nói: "Tiêu tử, người tuổi còn trẻ, tu vi còn thấp, rất nhiều trong nhân thế đồ vật, cũng không phải là lấy mắt thường có khả năng phân biệt, những này người là sẽ không hiểu."

"Không sai, ta là không hiểu, ta chỉ biết là giết người đền mạng, người vừa mới ở trước mặt ta giết mấy vị tiên giới đồng nghiệp, chuyện này nếu là bị sự phụ ta biết, chỉ sợ ta đều không về được Đãng Vân Phong!" Giờ phút này, Liễu Diệp đã xem gần hư thoát, chân khí của hán dần dần trôi qua, thể lực cũng tiêu hao hầu như không còn, thụ nặng như thể thương, sợ là muốn tu dưỡng mấy tháng, mới có thể khôi phục.

"Tiêu tử thôi, đừng quên, mệnh của người thế nhưng là ta cứu, bằng tình trạng của người bây giờ, ta chỉ cần động động ngón tay, liền có thể lấy tính mạng của người!" Tiêu Hàn ngọc hướng Liễu Diệp bên cạnh đi tới, một bước đập mạnh phía dưới, đem lá khô dẫm đến "Ken két" rung động, giống như từ vong giai điệu, duy phong thanh nhạc đệm.

"Người giết ta thôi" này liễu đầu dựng lên, lập tức hai mắt nhắm lại.

"Ồ?" Tiêu Hàn ngọc tay phải nhô ra, một cổ chân khí trong tay hán lưu chuyển, ngọc chưởng vỗ xuống, kinh phong bức người, tạo nên Liễu Diệp tóc đen đầy đầu, Liễu Diệp trong lòng cả kinh, cái này chưởng vốn nên lấy tính mạng của hán, chưởng nhanh chợt từ cấp biến chậm, một cổ năng lượng từ hán đỉnh đầu trút xuống, hán chỉ cảm thấy chân khí trong cơ thể sôi trào, sau đó một dòng nước ấm nhập thể, đỉnh đầu tia sợi khói xanh tức ra.

Cái này chưởng dịch chuyển khỏi, Tiêu Hàn ngọc xoay người, đứng chấp tay.

Liễu Diệp con người đột nhiên phóng đại, hán hai chân, phần eo, phần lưng, toàn thân đau xót, đều giảm bớt không ít.

Nguyên lai Tiêu Hàn ngọc cũng không dự định lấy tính mạng của hán, đồng thời còn vì hán vận công chữa thương.

"Tiêu tử, xem ở người một lòng hộ mệnh của ta, lần này ta liền tha cho người khỏi chết, lần sau gặp lại, người ta liền là địch nhân!" Tiêu Hàn ngọc vung phát ống tay áo, liền từ đằng vân đi.

Liễu Diệp từ trong rừng chậm rãi ngồi dậy, vỗ tới trên thân cát đất, quan sát Tiêu Hàn ngọc rời đi bầu trời, ánh mắt như có điều suy nghĩ, hán ở lại một hồi, liền tự quay thân, hướng Đãng Vân Phong phương hướng mà đi.

Hán tuy có Tiêu Hàn ngọc vì hán vận công chữa thương, nhưng thương thế cuối cùng quá mức nghiêm trọng, nhất thời bán hội là khôi phục không được,

đánh phải chậm rãi đồ hành, đợi mấy ngày về sau, thân thể khôi phục, liền có thể đăng vân giá vũ!

Liễu Diệp chậm rãi bước ra rừng cây, nghĩ lại nghĩ Tiêu Hàn ngọc trong lúc mơ hồ nói những lời kia, bỗng nhiên sắc mặt đại biến, cả kinh nói: "Chẳng lẽ nàng là Ma Giới bên trong người? !" Ý nghĩ này mới nghĩ ra, liền lại lập tức bỏ đi.

Sư phụ thường nói, Ma Giới bên trong người, hèn hạ vô sỉ, lãnh huyết vô tình, Tiêu cô nương nếu là Ma Giới bên trong người, đoạn không thể tại Lục Tang Môn cứu tính mạng mình, phen này khổ tu, từ thanh lâu ở đây, nếu không phải nàng, mình sớm mất mạng.

"Thôi được, hay là về trước Đăng Vân Phong đi!" Liễu Diệp lung lay đầu, liền không đi nghĩ những cái kia, chỉ an tâm đi đường.

Đăng Vân Phong bên trên, tiên khí vẫn như cũ, linh lực phi phạm.

Tiên trong lao.

"Đồ lương, ta bị giam giữ những ngày này có hay không Liễu Diệp tin tức?"

"Tùng Nguyệt sư huynh, Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc đã ở hôm qua trở về, nghe bọn hắn cùng chương môn nghị luận, Liễu Diệp sợ là mất mạng trở về."

"Cái gì? Bảy ngày mất hồn châm không phải sẽ chỉ làm người tê liệt sao?"

"Sư huynh có chỗ không biết, nghe nói thường nhân Nhược trùng này châm chỉ độc, trong vòng bảy ngày không chiếm được giải pháp, liền sẽ toàn thân hư thối, hóa thành huyết thủy bỏ mình."

Hai đạo thân hình, đứng thẳng tiên trong lao bên ngoài, bên ngoài chính là đồ lương, trong lao chính là tùng nguyệt.

Tùng nguyệt nghe xong bảy ngày mất hồn châm cũng không phải là để cho người ta tê liệt độc được, sắc mặt đột ngột biến đổi, hai tay mãnh kích tại trên cửa lao, cả giận nói: "Tốt! Thiệt thời chúng ta hay là bạn tốt nhiều năm, hắn dám đùa nghịch ta! Lúc này xong, sát hại đồng môn tội nghiệt, ta muốn thế nào rửa sạch, e là cho dù là sư phụ, cũng cứu không được ta!"

Đồ lương con mắt nhắm lại, bị tùng nguyệt giật nảy mình, lấy lại tinh thần, tiếp tục nói: "Sư huynh, bất quá người cũng không cần lo lắng quá mức, lúc ấy chương môn lúc nghe Liễu Diệp xảy ra chuyện về sau, sắc mặt giống như cũng không lớn bao nhiêu biến hóa, ngược lại là áo tím chân nhân cùng Nhược hi bọn hắn, mặt mũi tràn đầy đau khổ chi sắc."

"Chuyện này là thật?" Tùng nguyệt chậm rãi thở hắt ra, đồ lương tiếp tục nói: "Thiên chân vạn xác." Tùng nguyệt lại nói: "Vậy liền kì quái, đối trong môn đệ tử, chương môn luôn luôn công chính, chưa hề thiên vị qua ai, cho dù là xem ở không ta chân nhân trên mặt mũi, hắn cũng không nên sẽ dễ dàng như vậy buông tha ta. Bất quá lấy sắc mặt của hắn đến xem, tựa hồ trong này còn ẩn giấu đi cái gì. Đến cùng là cái gì đâu. . ."

"Sư huynh nói đúng lắm, ta cũng cảm thấy kỳ quái, đồng môn tương tàn vốn là chúng ta bên trong tối kỵ, liền nói lần trước, Liễu Diệp trúng độc châm của người, chương môn với người xử phạt không khỏi quá cũng quá nhẹ, lần này Liễu Diệp xảy ra chuyện, hắn giống như cũng không để ở trong lòng, chẳng lẽ là tiểu tử này cái gì địa phương đắc tội chương môn?"

Hai người khổ tu, cũng không nghĩ ra cái như thế về sau.

"Đồ lương, người xác định chương môn không có ngay tại chỗ đồng ý ta định tội?"

"Tùng Nguyệt sư huynh, ta lúc ấy nghe được rõ ràng, chương môn chỉ tiếc hận một câu, sau đó đầu cũng không chuyển rời đi, người muốn không tin được ta việc này có thể hỏi thăm kiều hoa."

"Tốt! Tiểu tử thú này, liên chương môn đều dám đắc tội, quả thực là tự tìm đường chết!" Tùng nguyệt bỗng nhiên trừng mắt, một bộ ác độc bộ dáng.

Áo tím đại diện bên trong, giờ phút này tụ tập mười mấy tên đệ tử trẻ tuổi, bọn hắn đều vì Liễu Diệp sự tình cảm thấy khó chịu.

"Mộc sư huynh, Lục sư tỷ, các người thật xác định Liễu sư đệ hắn. . ." Từ nhập Đăng Vân Phong đến, Nhược hi duy đem Liễu Diệp xem như bằng hữu, tri kỷ, nghĩ không ra lần này hắn xuống núi, lại ra chuyện thế này.

Lục Ngọc khẽ thở dài một cái,, lấy không nói gì để diễn tả nội tâm đau xót. Mộc Trường Thanh thần sắc uể oải, đối Nhược hi nói: "Sư muội, tiểu sư đệ ra loại sự tình này, đảm nhiệm ai trong lòng cũng không dễ chịu, lúc ấy loại tình huống kia, chỉ sợ còn sống mấy ti lệ rất thấp. Lấy Trắc Bạng bay tính cách, đoạn sẽ không bỏ qua hắn, nếu không ngày đó được phóng thích, ngắt xiú tại độc đầm bên ngoài liền không phải chỉ là để hai người."

Toàn bộ áo tím đại diện, đều ở tin dữ bên trong, mặc dù Liễu Diệp đối bộ phận đồng môn sư huynh đệ tới nói, cũng chưa quen thuộc, nhưng tốt xấu song phương chột có giao lưu, cũng đều là áo tím chân nhân môn hạ đệ tử, chúng đệ tử có máu có thịt, mọi người cùng thuộc về một mạch, tự nhiên vì hắn tiếc hận.

"Đúng rồi, không biết các người nhưng có chú ý, hôm nay chương môn biết được Liễu Diệp sư đệ tin tức, sắc mặt giống như có chút khác thường!" Mộc Trường Thanh Nhược hi chờ trong lòng người đau khổ, lúc ấy cũng không quá mức chú ý, bên cạnh một vị đệ tử nhắc nhở, ngược lại để bọn hắn về nghĩ tới.

"Nói đến, việc này xác thực cổ quái, cũng không biết sao chuyện."

"Chẳng lẽ. . . Chương môn hân!"

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Ma tộc bốn nghiệt:

"Không được, chuyện này nhất định có gì đó quái lạ, chúng ta cái này liền đi tìm chương môn đòi một lời giải thích!"

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc trong hồ liếc mắt nhìn, bọn hân nhập môn so đệ tử khác sớm, chương môn tính cách, bao nhiêu cũng biết một chút, bản muốn ngăn cản đám người hành vi, nhưng Liễu Diệp tiểu sư đệ sự tình xác thực có rất nhiều nghi chỗ không rõ, cho nên liền chưa từng khai thác hành động.

Bọn hân đang muốn nháo tiến Già La điện, nửa đường lại gặp áo tím chân nhân.

"Tất cả đứng lại cho ta, các ngươi đây là muốn đi đâu?"

Áo tím chân nhân đem chúng đệ tử chặn lại, nguyên lai nàng cũng phát giác chương môn dị dạng, cũng đã sớm ngờ tới các đệ tử hội tụ chúng tiến về Già La điện, cho nên tại cái này đem bọn hân chặn lại, ánh mắt liếc nhìn đám người, nghiêm nghị nói ra: "Liễu Diệp sự tình, ta cũng cảm giác sâu sắc đau xót, đi qua chuyện này, ta biết các ngươi đối chương môn đều ôm lấy hoài nghi, nhưng chương môn đã làm như thế, nhất định là có đạo lý của hân, cái nào tha cho các ngươi như vậy hồ nháo?"

"Sư phụ, thế nhưng là tiểu sư đệ hân. . ."

"Không có thế nhưng là, chương môn chân nhân thủ hộ Đăng Vân Phong nhiều năm như vậy, chưa hề không có đi ra sự tình gì, nếu không có hân, Đăng Vân Phong có thể như bây giờ như vậy yên tĩnh tường hòa? Thiên hạ đệ nhất tu tiên môn phái, há lại có tiếng không có miếng? Chúng ta phải tin tưởng chương môn, chỉ ít hân vì Đăng Vân Phong làm, là chúng ta khó mà rung chuyển." Áo tím chân nhân lại đưa mắt nhìn sang Lục Ngọc cùng Mộc Trường Thanh.

Nhìn thấy sư phụ ánh mắt, bọn hân không tự kìm hãm được về sau rụt co rụt lại.

"Trường Thanh, Lục Ngọc, các ngươi hai cái nhập Đăng Vân Phong đã lâu như vậy, làm sao cũng không ngăn điểm sư đệ sư muội, đảm nhiệm bọn hân làm xăng làm bậy, nơi này là Đăng Vân Phong, cũng không phải Ma Giới yêu tà hỗn tạp chi địa, các ngươi nếu ngay cả đối chương môn chân nhân một điểm cơ bản tín nhiệm đều không có, lại sao bái đến ta Đăng Vân Phong tu luyện? Trong mắt lại nơi nào có ta người sư phụ này rồi? Như mặc cho các ngươi làm xăng làm bậy, khi sư diệt tổ, cái này chịu tội trong các ngươi, ai có thể gánh chịu?"

Chúng đệ tử không nói, áo tím chân nhân miệng bên trong "Hừ. . ." một tiếng, tức giận đến vùng tay áo mà đi.

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc cúi đầu nhận sai: "Vâng, sư phụ, đệ tử biết sai, lần sau định sẽ không lại phạm vào." Nhưng khi bọn hân nhận lầm lúc, áo tím thật người đã đi xa, cũng không biết nàng nghe không nghe thấy.

Các đệ tử không còn dám lơ đãng, hồi tưởng một chút, đều cảm thấy mình quá cũng quá phận, chương môn vì Đăng Vân Phong vất vả nhiều năm như vậy, mà thân là trong môn đệ tử, chẳng những không vì Đăng Vân Phong suy nghĩ, ngược lại tìm lên chương môn phiền phức tới.

Dù cho có một ngày chương môn chân nhân làm sai, nhưng hân cũng là vì Đăng Vân Phong, cũng là vì trong môn hơn ngàn đệ tử tương lai chỗ làm việc, cho dù đem roi bêu danh, hân cũng nghĩa vô phản cố, đây cũng là chương môn Mộc Long!

Áo tím chân nhân đi bộ ở giữa, cũng tại suy nghĩ, vì gì chương môn chân nhân sẽ nhắm vào Liễu Diệp? Kỳ thật ngày đó áo tím chân nhân là cái thứ nhất tìm Mộc Long nói chuyện, Mộc Long cũng không nói rõ nguyên do, chỉ nói thời cơ chưa đến, cũng hỏi lại áo tím thật có người nói: "Áo tím, ta cùng các ngươi mấy vị Đăng Vân Phong trưởng lão, thủ hộ tiên giới nhiều năm, tính cách của ta các ngươi không phải không rõ ràng, chuyện lần này nguyên do ta không thể nói cho ngươi, nếu như tin tưởng lời của ta, cũng không nên hỏi."

Đối Mộc Long nhân phẩm, áo tím chân nhân tự nhiên là tin tưởng, cho nên lúc đó gạt đầu về sau, liền từ rồi đi trước. Bất quá về sau, nàng tâm thần có chút không tập trung, luôn cảm thấy muốn có chuyện phát sinh.

Thăm thẳm đại điện, chỉ còn lại có một cổ hắc vụ tà phân, vắng vẻ vương tọa, giống như chiều cáo lấy qua lại từng tồn huy hoàng, phong đập vào im ắng

trên vách, về ra như là thờ dài hô vang.

Văng người, phong nhẹ.

Bỗng nhiên. . .

Phong biến vân dừng, tà khí ngập trời! Ba đạo bá tử hùng ngừ, sợ quá chạy mất tà vân trọc hơi thờ.

"Họa nhân tiến hành, phạt chúng sinh chi mệnh, lấy cửu cửu tiếng đàn, sửa mệnh cách thiên đạo! Thương đàn chín họa, cung nghênh tôn nữ!"

"Châm hành Thái Ất, bước đạp thanh mây, bện tơ tình, bổ châm thành vũ! Ngọc thủ thần châm thúy la lam, cung nghênh tôn nữ!"

"Về rồng không về rồng điểm mắt, một điểm đi lỗi đình, về rồng điểm mắt không về rồng, thần thoại lưu mãi phong! Chấn bút ngự khâm tuyệt, cung nghênh tôn nữ!"

"Những ngày này không thấy, ba vị trưởng lão nhưng vẫn mạnh khỏe?" Bỗng nhiên thanh thúy thanh âm vang lên, trắng gấm phi thiên, xông vào tà vân bên trong, đẩy ra mây đạo, một đạo tuyết mỹ thân hình, bước đạp trắng gấm, thân hình trên không trung hơi đổi, liền từ phi thân vương tọa phía trên. Nó chỉ tiên tư, trang nghiêm thần thánh, vì phạm nhân chỗ không được ngưỡng vọng.

"Nghe nói tôn nữ những ngày này ở nhân gian chơi có chút tận hứng, liền ngay cả chúng ta Ma tộc bốn nghiệt, đều muốn về đến nhân gian, thi triển một chút tay chân."

"Không sai, lần trước chúng ta ở nhân gian, đã là ngàn năm trước đó, đã nhiều năm như vậy, Nhân giới phải chăng biến hóa to lớn, ta ngược lại muốn đi xem."

"Ba vị an tâm chờ đợi, hiện tại còn không phải là các ngươi nhập thể thời điểm, vì ngăn ngừa nhân gian náo động, gây nên người của Tiên giới chú ý, các ngươi cũng chỉ có thể tiếp tục chờ chờ đợi. Ta nghĩ các ngươi chờ đợi lâu như vậy, cũng không quan tâm chờ lâu chút thời gian a?"

"Tôn nữ, ngươi tiến về Nhân giới đã nhiều ngày, không biết Ma Chủ ma hồn nhưng có tìm được, cái gì thời điểm mới có thể để cho Ma Chủ chấn hưng Ma Giới, dẫn đầu chúng ta giết vào nhân gian, ngàn năm trước đó tràng cảnh sắp tái diễn, mà kết cục. . . Tiên giới đem không còn tồn tại, duy có chúng ta Ma Giới, mới là chúa tể thiên hạ này duy nhất."

"Việc này các ngươi cứ yên tâm đi, đã ta Tiêu Hàn ngọc đáp ứng bốn vị trưởng lão, tự nhiên không thể nuốt lời, ta đã tìm được ma hồn quay người người, tìm tới cơ hội, tự nhiên trợ Ma Chủ khôi phục, chỉ bất quá. . ."

Tiêu Hàn ngọc ánh mắt run lên, lại nói: "Bản thân thay mặt chương Ma Giới đến nay, đám người nghe lời rầm rập, chưa bao giờ có trái với, sao các ngươi Ma Giới bốn nghiệt, hôm nay lại chỉ ba người, còn có một cái, chỉ sợ là đối ta tác phong làm việc, có bất mãn, các ngươi đều là xa xưa đến nay đi theo Ma Chủ trưởng lão, cũng là ta Ma Giới mệnh mạch chỗ, như không thể đoàn kết nhất trí, liền đừng có trách ta không niệm ngày xưa chiến công tích lũy đã đến, đối với các ngươi thi triển thủ đoạn!"

Tiêu Hàn ngọc lại nói: "Ta không muốn Ma Chủ khôi phục thời điểm, ngày xưa bốn nghiệt, hẳn chỉ có thể nhìn thấy ba cái!"

"Tôn nữ chờ muốn tức giận, ngươi rời đi Ma Giới thời gian thực sự quá dài, lại liên một tia tin tức đều không có truyền về, cũng khó tránh khỏi chúng ta trong bốn người có người sẽ suy nghĩ lung tung, ngày trước ngươi chỉ phái Liên Hoa cái tiểu nha đầu kia hướng chúng ta mật báo. Hiện tại đã ngươi trở về, chúng ta tự nhiên nghe lệnh của ngươi, bởi vì chúng ta. . . Cũng chỉ có thể nghe lệnh của ngươi."

Ma tộc bốn nghiệt trải qua thời gian dài, vì Ma Giới bỏ ra vô số tâm huyết, đối bọn hắn Ma Chủ Tà Khôi, cũng là trung thành tuyệt đối, có thể mệnh làm gương, xen vào Tiêu Hàn ngọc thực lực, cùng năng cùng Tà Khôi quan hệ trong đó, tại Tà Khôi vẫn lạc về sau, liền ủng hộ năng vì đại diện Ma Chủ, cũng coi là nước chảy thành sông.

Hướng hồ, Tiêu Hàn trên ngọc thủ còn có Ma Chủ thần công bí tịch: « thần phạt »!

Thời kỳ Thượng Cổ, Tiên Ma lưỡng giới đại chiến, cảnh tượng lúc đó kinh thiên động địa. Tà Khôi chính là ở trong trận đại chiến đó thần vẫn.

Tà Khôi sau khi ngã xuống, Tiêu Hàn ngọc liền khổ tâm nghiên tu quyền bí tịch này, những năm gần đây, thực lực đột nhiên tăng mạnh.

Từ Tà Khôi vẫn lạc, Ma Giới bên trong người những năm gần đây liền giảm âm thanh không để lại dấu vết, thẳng đến ngàn năm về sau, Tà Khôi ma hồn giáng sinh nhân thể, Tiêu Hàn ngọc vì đề Tà Khôi tái xuất, mới từ Ma Giới ra.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Thương cổ chi chiến

Cái kia cuộc chiến tranh, đã là cực kỳ lâu sự tình trước kia, lâu liên thật nhiều người đều nhớ không rõ. Cũng có thật nhiều tại cái kia cuộc chiến tranh bên trong còn sống sót người, đều đã chết.

Nhưng Ma Giới bốn nghịet cùng Tiêu Hàn ngọc, nhưng thủy chung không có thể quên nhớ trận chiến kia, dù cho Tiêu Hàn ngọc lúc ấy cũng không ở tại chỗ.

Hồi ức dần dần tại ma nghịet trong đầu mờ ra.

Khi đó tràng cảnh là như vậy. . .

Phía cuối chân trời, một mảnh xa xôi trong bóng tối, phong vân nghịch quyền, thương khung biến sắc. Ngẩng đầu nhìn thiên, trăng tròn treo trên cao, bóng đêm chính nồng, lại như bị nhiễm lên màu đỏ tươi.

Ánh trăng chiếu chiếu dưới, Giang Xuyên lưu thủy, giống như triển lộ ra từng trương dữ tợn yêu ma sắc mặt, họa loạn nhân gian!

Một tòa chọc trời cự phong, xuyên thẳng trời cao, phong thân Linh Yên vờn quanh, cỏ cây dạt dào, ngẩng đầu không thấy nó bùng

Thần phong đình chớp, phong quyền tàn vân, lời minh công tắc, chợt có Tà Ảnh từ trên trời giáng xuống, vạch phá thương khung, một đường nghiền ép mà đến!

"Ma Chủ Tà Khôi thể ra, thiên địa náo động, lại chính là Nhân giới họa kiếp, chư tiên trưởng cần đồng tâm hiệp lực, đồng khí liên chi, không tiếc tất cả, tru sát tà ma, là vì thiên hạ thương sinh, bình minh bách tính, Thần Châu đất đai, Địa Ngục Huyền Minh."

Lúc này. . .

Bảy tiên kết trận, thần phong mở miệng, mờ mịt nồn mây, khí chấn sơn hà!

Nhất thời một vòng hỗn độn Hồng Hoang chi lực, đột nhiên vận chuyển, mang theo cửu thiên thần uy, ngưng hạo thể hào quang, trực trùng vân tiêu, vung vãi nhân thế!

Bị màu đỏ tươi ánh trăng phủ lên núi đá đại địa, cỏ cây sông ngòi, nhất thời trở về bản sắc. Là tiên pháp vĩnh tục, đại đạo cho phép, há lại cho yêu ma tứ ngược, họa loạn nhân gian?

"Đạo cao một thước, ma cao một trượng!"

Mờ mịt thần phong, bảy vị áo trắng tiên đạo đang khu pháp, chợt nghe một đạo tuyên cổ hùng hùng dị ngữ, đăng lọt vào trong tai, nhiễu tâm thần người. Bảy tiên ngẩng đầu, nhưng gặp cướp một bóng người, đang vì Tà Khôi!

Tà Khôi nhập thế, cây cỏ khô héo, đi thạch cát bay. Tầng tầng hắc ám tà khí mãnh liệt ba động, như muốn thôn phệ thiên địa âm dương, can khôn trời cao.

Nhân giới liền này hóa thành Luyện Ngục, tà khí bốn phía nhảy lên cao, thiên hạ đã mất an bình, bình minh khó được ngày nổi danh. Nhân loại thân ở trong bóng tối, duy thấp thỏm lo âu làm bạn. Chân trời từng đạo Ma Giới Tà Ảnh, vào ở trần thế!

Nhân giới đem đứng trước họa kiếp, đi hướng hủy diệt!

"Tà Khôi, Tiên Ma hai giới trăm ngàn năm qua chưa hề tranh đấu, vì sao lần này, lại muốn suất lĩnh quần ma, nhiễu loạn tiên giới, tai họa nhân gian?" Bảy tiên trưởng lâu giúp đỡ chính nghĩa, đã thiên hạ thương sinh làm nhiệm vụ của mình, bây giờ Ma Quân đích thân tới, lại đưa dân chúng vô tội ở chỗ nào?

Mây đen nhảy lên không trung, lộ ra một đạo cao lớn thân hình, dữ tợn mặt, huyết hồng đồng tử, còn giống như Hồng Hoang Cự Ma, giật mình chấn lòng người!

"Hôm nay không giống ngày xưa, Ma Giới nhân tài xuất hiện lớp lớp, thực lực hùng hậu, nhân gian thế giới, vô hạn mỹ hảo, lại giao cho các loại vô tri nhân loại trong tay, thực đang lãng phí, chẳng từ ta Tà Khôi suất lĩnh quần ma, lật đổ tiên giới, nhất thống thiên hạ!" Ma Quân phát tay phong vân, tà khí dâng trào, cười âm như sấm, âm thanh rung bầu trời!

"Tà ma ngoại đạo, người si nói mộng!" Bảy tiên vẻ giận dữ, bày trận Tru Ma, tụ thiên địa linh lực vì quang hoa, ngồi phương vị Thất Tinh Bắc Đẩu, Tru Ma Trận mở, cũng là tất cả thiên địa kinh, thủy quang chói mắt, rực rỡ cả tòa thần phong.

"Thất tinh Tru Ma Trận?" Ma Quân thân hình cao mấy trượng, mắt đỏ huyết nhãn, mang sát giảo hận. Thất tinh Tru Ma Trận chính là từ Thái Cổ truyền thuyết, là từ bảy vị tiên pháp vô thượng người, lấy sinh mệnh làm dẫn, tụ vạn vật linh lực, ngưng thiên địa hào quang, diệu Thất Tinh trận mắt, tru giết tà ma.

Truyền thuyết Thái Cổ Hồng hoang thời kỳ, thiên địa hỗn độn, tam giới chung tan, nhật nguyệt đồng huy, cũng là yêu ma hoành hành, vì loạn thiên hạ. Không biết qua bao lâu, Liễu Thập Tam Kiếm khai thiên tích địa, liền có vô số tiên thần, bọn hắn giúp đỡ chính nghĩa, trừ ma trừ yêu, liền từng vận dụng "Thất tinh Tru Ma Trận." Cũng nguyên nhân chính là đây, tà ma đại bại, ẩn vào trong bóng tối. Từ đó hỗn độn chia làm Tiên Ma song giới, trải qua vô số tuế nguyệt đi qua, việc này sớm đã làm người thế chỗ quên lãng, nhưng từng dự đoán, bảy vị tiên già, càng đem trận này bảo tồn, vào hôm nay thì triển mả ra.

Ma Quân thuở nhỏ thiên phú dị bẩm, pháp lực vô biên, càng có đại trí, phương lấy lãnh đạo Ma Giới mấy ngàn năm chưa từng dao động, bây giờ đứng trước "Thất tinh Tru Ma Trận pháp," biết rõ nó uy, từ không chống đỡ, muốn bứt ra mà cách.

Nhưng bảy vị tiên già đã biết tà ma dã tính, khó mà ức chế, lại sao có thể thả hãn về núi, ngày sau họa loạn nhân gian?

Thất Tinh trận bên trong, tiên giả hóa thân kim châu, thủy quang cường thịnh, tức là đi Thất Tinh Bắc Đẩu phương vị, chân trời nhất thời biến sắc, hư vô trống rỗng giữ lại bảy đầu khóa vàng, phá thấu mây tầng, xuyên qua Ma Quân thân thể khổng lồ, chỉ gặp hắc khí cao nhảy lên, tùy theo lại là thể lương kêu rên, lâu mà không cần.

"Tru Ma thất tinh quyết!"

Ma Quân gặp khóa vàng xâm thể, thân hình khó khổng, động dung kinh hãi ở giữa, đã thấy trong hư không bay tới bảy viên kim châu, hóa thành kim kiếm, phong mang sáng chói, đâm thẳng mà tới.

"A!"

Ma Giới chỉ chủ, ngàn năm chấp chương, tại thần phong vẫn lạc, bảy tiên lấy sinh mệnh kết trận, cùng giết tại đây.

Ma Quân vẫn lạc, ma hồn chưa diệt, một đường xuyên thấu hạ mây trời cao, chỉ nghe bầu trời truyền đến duệ tai âm thanh minh: "Nay ta ma hồn chưa diệt, tu dưỡng ngàn năm, ngàn năm về sau, Tà Khôi vẫn muốn nhất thống thiên hạ, ngăn đầu vi tôn!"

Sau đó Ma Giới lui binh, nhân gian lại hưởng an bình, nơi này Tru Ma đại chiến, liền thành truyền thuyết, lưu danh bách thế.

Tình cảnh lúc ấy tại Ma tộc bốn ngịch não hải triển khai hồi ức, bọn hắn lấy pháp lực ngưng thần, để những hình ảnh này hiển hiện ra, từ Tà Khôi thể ra đến vẫn lạc, bọn hắn đều nhìn cẩn thận.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Uống rượu

"Yên tâm thôi, tiên giới đối với chúng ta đã làm sự tình, ta Tiêu Hàn ngọc định để bọn hắn gấp bội hoàn trả!"

"Chúng ta tin tưởng tôn nữ thực lực, cũng không nghi ngờ tôn nữ tri tuệ, chờ mong tôn nữ đem Ma Chủ cứu rồi, đến lúc đó, chi là tiên giới, chắc chắn biến thành Địa Ngục."

Bọn hắn một phen ngôn từ, đều đem trong tiên giới người hận thấu xương, cuối cùng có một ngày, Thần Châu để cho yêu ma thống lĩnh.

Liễu Diệp từ cùng người trong Đạo môn một trận chiến, thân chịu trọng thương, cũng may cuối cùng Tiêu Hàn ngọc vì hắn vận công áp chế thương thế, mấy ngày nay đi qua, hắn không biết mình đi bao nhiêu đường, đoạn đường này màn trời chiếu đất, lại không thể nhìn thấy một gia đình.

Về sau hắn thử vận công, muốn lấy đẳng vân chi thuật mau trở về Đẳng Vân Phong, không ngờ thể nội thương thế còn nặng, làm hắn đứng tại trên tầng mây, vừa muốn thi triển pháp thuật khổng chế phương vị, lúc này thể nội còn sót lại chân khí, lại không đủ để vì khổng, mảnh này đám mây trên bầu trời nhảy lên hạ nhảy, kém chút không có đem hắn ngã chết.

Liễu Diệp cắn chặt răng, mang theo hình sắp rụng vào mặt đất thoi điểm, mạnh vận chân khí, mới đưa mây ngăn chặn.

Mặc dù không thể thành công đẳng vân, cuối cùng đi tới không ít lộ trình, ánh mắt thuận phía trước nhìn lại, có thể nhìn thấy tiểu trấn người ở, Liễu Diệp trong lòng vui mừng, chậm rãi vượt qua Mộc Lâm, mới đến cái này tiểu trấn bên trên.

Đó là cái xa lạ thôn trấn, nhân khẩu không nhiều, ngẫu nhiên có người đi đường đi tại trên thị trấn, những người đi đường này phần lớn là binh dân bách

tính, từng cái khuôn mặt tiều tụy, giống như từng chịu đựng cực lớn tai nạn. Chung quanh xây mấy chục chỗ nhà tranh, ven đường chông chất rom rạ, tạp nhạp vung trên mặt đất, nhà tranh bên cạnh có chiếc mộc xe, nhìn chất gỗ còn mới mẽ, hẳn là vừa tạo không lâu, đáng tiếc mộc xe trong đó một viên bánh xe, không biết bị cái gì áp lực cực lớn trùng kích qua, đã bị hư hao mấy khối.

Liễu Diệp bốn phía nhìn coi, ngăn lại một tên người qua đường, hỏi hắn nói: "Vị đại ca kia, xin hỏi thôn trấn phát sinh cái gì sự tình, vì gì hoang vu như vậy, ta coi các người cả đám đều mặt ủ mày chau, khuôn mặt tiều tụy, chẳng lẽ có đại sự xảy ra?"

Vị này người qua đường vốn không nguyện phản ứng hắn, trong thoáng chốc, tùy ý nhìn Liễu Diệp một chút, gặp hắn một thân trang phục, chính là người tu tiên, trước mắt theo bùng sáng, thờ dài nói: "Vị tiểu huynh đệ này nhìn xem không giống như là người bình thường nha!"

Liễu Diệp khẽ mỉm cười nói: "Học được chút da lông, cũng không cái gì." Người qua đường lại nói: "Xem xét tiểu huynh đệ liền là lo vòng ngoài tới, người là có chỗ không biết a, hồi trước chúng ta trấn tới ba cái yêu quái, bọn hắn vì tu luyện yêu pháp, càng đem người sống chộp tới ăn! Mới đầu còn tốt, chỉ là có người mất tích, về sau, bọn hắn dứt khoát dưới ban ngày ban mặt hành hung, chúng ta những thôn dân này, chính là liều tính mạng, cũng đâu không lại yêu quái a, trên thị trấn một chút thôn dân đều đã đào tẩu, còn lại, đều là không nỡ quê hương của mình, chính là chết, cũng không muốn chết tha hương nơi xứ lạ."

Thôn dân càng nói càng kích động, Liễu Diệp đem hắn tốt dừng lại trấn an, cũng hỏi hắn ở ở nơi nào, hắn hiện tại thân thể còn chưa khôi phục, hôm nay sợ là chỉ có thể ở nơi này qua đêm, nếu có thể tìm được một chỗ đặt chân cánh đồng, thật là không dễ.

Còn nữa, hẳn chính là trong tiên giới người, gặp được chuyện thế này, tự nhiên muốn vì thôn dân trừ hại, mặc dù hẳn lúc này công thể không được đầy đủ, nhưng ở chỗ này tu dưỡng mấy ngày, nhất định có thể khôi phục không ít, nghe thôn này dân giảng thuật, ba cái kia yêu quái thực lực hẳn là cũng không cao cường, chỉ là bình thường trong núi tiêu yêu, đến đây cái này vắng vẻ tiêu trấn lâm Ác Lai.

Nếu là lớn hơn một chút thôn trấn, bọn hắn đoạn không dám tùy tiện tiến về, để tránh bị một chút người tu tiên phát giác, không công táng nộ mạng.

"Cái gì? Tiểu huynh đệ muốn ở tại nhà ta? Chẳng lẽ người không sợ yêu quái ăn người sao? Người không phải chúng ta thôn trấn người, ta khuyên người hay là sớm đi đào mệnh đi, nếu không gặp gỡ yêu quái, liền chạy không thoát!" Thôn dân ngược lại là một mảnh hảo tâm, hẳn gặp Liễu Diệp cũng coi là chính nghĩa nhân sĩ, nghĩ hắn tu đạo còn thấp, cũng không muốn nhìn hắn ở chỗ này tổng táng tiền đồ.

"Đa tạ đại ca nhắc nhở, bất quá chúng ta Đãng Vân Phong đệ tử, từ nhập môn lên, liền thụ sư phụ chương môn dạy bảo, nếu là gặp gỡ điểm ấy phiền phức, cũng không dám đối mặt, lại phản đến bách tính tại thủy hỏa mà không để ý, lại như thế nào gánh được tu tiên hai chữ, há không có nhục sư môn!"

"Cái gì? Người là Đãng Vân Phong đệ tử? !" Thần Châu trong đại lục có bảy đại tu tiên môn phái, trong đó lấy Đãng Vân Phong cường thịnh nhất, trong đó trường bối, không gì làm không được, thực lực cao thâm mật trắc, vì thế nhân chỗ kính ngưỡng. Nghe xong Liễu Diệp là Đãng Vân Phong đệ tử, thôn dân con mắt hiển lộ tài năng.

"Ta gọi Vương Thiết Trụ, người gọi ta Thiết Trụ là được!" Hắn vẻ mặt tươi cười, lại nói: "Nghĩ không ra ta Vương Thiết Trụ sinh thời, lại vẫn có thể gặp được Đãng Vân Phong đệ tử, coi là thật tam sinh hữu hạnh, lần này có tiểu huynh đệ hỗ trợ, những cái kia yêu quái liền phải gặp tai ương!"

Liễu Diệp khoát tay áo, không dám ở thôn dân trước mặt khinh thường, hắn ăn ngay nói thật, đem mình thụ thương sự tình nói cho Vương Thiết Trụ nghe, cũng nói cho hắn biết mình cũng không có đánh thắng ba cái kia yêu quái nắm chắc.

Mới đầu, Vương Thiết Trụ ngăn người, sau đó cười một tiếng mà qua.

"Không sao, chúng ta thôn trấn dù sao cũng là tràn ngập nguy hiểm, không có chút nào hi vọng, bây giờ tiểu huynh đệ tới, có lẽ còn có một chút hi vọng sống, chỉ là đến lúc đó Hậu tiểu huynh đệ cùng ba cái kia yêu quái giao thủ với nhau, nếu như đánh không lại bọn hắn, cũng đừng oán chúng ta những thôn dân này, chúng ta có thể có được trợ giúp của người, đã là hết sức vui mừng, nếu là đưa người lên lụy, trong lòng thực sự băn khoăn." Vương Thiết Trụ vừa đi vừa nói, hướng chỗ ở tiến lên.

Chung quanh cũng có từng tia ánh mắt hướng Liễu Diệp ném đi qua, gặp hắn khí sắc phi phạm, phía sau còn phụ một thanh Thanh kiếm, liền biết hắn là người tu tiên. Thôn trấn không lớn, Vương Thiết Trụ nhà cũng không xa, đi một đoạn từ đã đến.

Bất quá lúc này, Vương Thiết Trụ nhà nhưng náo nhiệt.

"Uy, Thiết Trụ, tới đây một chút!"

Nhà hắn lập tức vây quanh hơn mười vị thôn dân, trẻ có già có.

Trong đó một vị, niên kỷ cùng Thiết Trụ không sai biệt lắm, nhỏ giọng la lên hắn, Thiết Trụ nghe xoay người, nhìn thấy đối phương, nói với Liễu Diệp câu: "Tiểu huynh đệ, mời vào bên trong, tại người đây coi như nhà mình tốt, chỉ là hẳn xá đơn sơ, không biết tiểu huynh đệ nhưng đợi dưới."

Liễu Diệp những năm này tại Đãng Vân Phong tu luyện, nhiều khi đều là không thể kịp thời chạy về áo tím đại điện, liền tùy ý tìm bụi cỏ ngủ, bây giờ có thể có nhà tranh dung thân, nơi nào sẽ có nửa phần ghét bỏ. Hướng hồ, bọn hắn tu tiên bên trong người, nếu ngay cả như thế chút ít đau khổ đều ăn không vô, tương lai sao thành đại sự?

"Thiết Trụ huynh quá khiêm tốn, ta cảm thấy nơi này rất tốt." Liễu Diệp khẽ mỉm cười đáp lại, Vương Thiết Trụ dàn xếp hắn, liền đi ra ngoài cửa, tại bốn bề nhìn coi, trên mặt tất cả đều là vẻ mừng rỡ.

Các thôn dân gặp Vương Thiết Trụ đi ra, nhất thời vây lại, lúc trước gọi hán vị kia thôn dân, chạy tới vỗ vỗ Vương Thiết Trụ bả vai, hỏi hán nói: "Ta nói Thiết Trụ, người này đến tốt cùng là ai a, người từ chỗ nào trèo đến như vậy cái thân thích? Nghề này đầu chỉ sợ là người tu tiên thôi như thế nói đến, chúng ta thôn trấn chẳng phải là được cứu rồi? !"

"Thiết Trụ, để hán đi ra bộc lộ tài năng nhìn một cái thôi? Nghe nói người tu tiên, lên trời xuống đất, không gì làm không được, chúng ta sống lâu như vậy, đáng tiếc cho tới bây giờ chưa thấy qua, chỉ trách chúng ta thôn trấn quá nhỏ, chúng ta lại không đi ra thôn trấn, người để hán cho ta được thêm kiến thức thôi "

Mấy vị thôn dân phụ họa, trong miệng đều có thuyết từ, tựa hồ quên ngày trước yêu quái đối bọn hán thôn trấn tập kích khủng bố.

"Xuyt. . ." Vương Thiết Trụ nhìn coi trong túp lều đầu, cái trán đều nhanh toát ra mồ hôi đến, tốt trong phòng cũng không động tĩnh, Vương Thiết Trụ tới gần những thôn dân kia, nhỏ giọng nói ra: "Các người chớ có nói hươu nói vượn, ta nhưng không có cái gì tu tiên thân thích, vị tiểu huynh đệ này chính là tiên giới Đãng Vân Phong đệ tử, lần này trùng hợp đi ngang qua chúng ta thôn trấn, lại cùng ta trò chuyện đến, hôm nay liền tại nhà ta ngủ lại."

"Đãng Vân Phong đệ tử? !" Máy chữ này vừa ra, các thôn dân liền giống như sôi trào, bọn hán mặc dù chưa từng thấy qua tu tiên môn phái nhân vật, nhưng trong đó sự vật, sâu xa chầy dài, dù sao cũng hơi nghe thấy. Còn nữa, những này nghe thấy cái truyền mười, mười truyền trăm, nói nói, liền đem Đãng Vân Phong bên trong ra người tới khen không gì làm không được.

Cũng chỉ có một ít lớn một chút địa phương, mới thật có thể rõ ràng nghe ngóng các đại tiên phái chuẩn xác tình huống.

Vương Thiết Trụ đem Liễu Diệp tình huống cùng các thôn dân nói rõ, các thôn dân vốn cho rằng lần này được cứu rồi, nhưng nghe đến Liễu Diệp thân chịu trọng thương, nhao nhao thở dài, từng cái ừ ừ, Vương Thiết Trụ bắt đắc dĩ, nhưng cũng không thể lừa gạt các hương thân, cuối cùng đành phải hướng mọi người nói: "Được rồi, tất cả giải tán đi, sớm đi mà trở về, đem cửa cửa sổ đóng kỹ, để phòng yêu quái đánh lên."

Các thôn dân lúc này mới dần dần tán đi, Vương Thiết Trụ gặp bọn họ tán, liền từ quay đầu, liếc mắt nhìn nhà mình nhà tranh, mỉm cười, vừa muốn đi vào phòng, đã thấy sau lưng bỗng nhiên nhảy ra một đạo thân hình, dọa hán tốt nhảy một cái.

"Uy, Thiết Trụ!"

Thiết Trụ trở lại, nguyên lai là vị kia cùng niên kỷ của hán tương tự thôn dân.

"Đại mộc, người sao xuất quỷ nhập thần, kém chút không có đem ta hù chết!" Thiết Trụ thật dài thở hắt ra, được xưng là đại mộc thôn dân đối Thiết Trụ cười cười, cũng hướng mình mới hành vi biểu thị tạ lỗi, cuối cùng cầu Thiết Trụ để hán gặp một lần trong phòng vị kia. Hán sống mấy chục năm, chưa thấy qua cái gì sự kiện lớn, bây giờ trên thị trấn lòng người bàng hoàng, nếu là có thể tại trước khi chết, gặp một lần Đãng Vân Phong đệ tử, liền là chết, cũng không tiếc.

"Tốt a, xin theo ta tiến vào." Thiết Trụ cùng đại mộc cùng một chỗ tiến vào nhà tranh.

"Tiểu huynh đệ, vị này là ta phát tiểu đại mộc, đời này của hán chưa thấy qua cái gì việc đời, nói muốn gặp người một lần." Thiết Trụ dẫn tiến một phen, Liễu Diệp tiểu dung đáp lại, chấp tay, nói: "Tại hạ Liễu Diệp, gặp qua đại mộc huynh."

Ba người bọn họ từ nhập nhà tranh, liền nói chuyện khí thế ngất trời, đối với thôn dân, Liễu Diệp nơi này cũng không cửa hạm, trong mắt hán, giữa người và người, cũng không ti tiện phân chia.

Nguyên lai đại mộc cùng Thiết Trụ đều chỉ còn lại có lẻ loi một mình, bọn hán cha mẹ chính là mấy ngày trước bị yêu quái ăn, hiện tại để cập, trong lòng chưa xót toàn bộ tuôn ra, lấy nước mắt rửa mặt.

Liễu Diệp cũng đem mình một ít chuyện nói ra, hán từ nhỏ đã mất đi cha mẹ, so với Thiết Trụ cùng đại mộc, thân thế càng là long đong, bọn hán nghe Liễu Diệp thân thế, cũng đều vì thế mà kinh ngạc, nghĩ không ra thế gian lại có bi thảm như vậy sự tình.

Bọn hán có thể nói đồng bệnh tương liên, cho tới chỗ sâu, chỉ cảm thấy cùng đối phương gặp nhau hận muộn.

Đem những cái kia chuyện tình không vui tất cả đều không hề để tâm, Thiết Trụ lấy ra hán trân tàng hồi lâu, cũng là nữ nhi duy nhất đồ.

Cái này vô rượu là cha của hán trong núi nhặt củi hái thuốc lúc may mắn phát hiện, đáng tiếc một mực không bỏ uống được, tồn trong nhà đã có mấy cái năm tháng.

Bọn hán cười lớn thay nhau uống rượu, nam tử khí khái hào sảng, tại lúc này hiện ra không thể nghi ngờ.

"Rượu ngon!"

Đội bóng đêm giáng lâm, ba người tại ngoài phòng đỡ lấy đồ thêm dầu vào lửa, tại diêm hỏa hạ uống rượu, có một phen đặc biệt vận vị.

Uống vào uống vào, bọn hán đều thêm rất nhiều men say. Liễu Diệp tuy là người tu tiên, nhưng đây là hán lần thứ nhất uống rượu, nguyên lai uống rượu là như thế sáng khoái.

"Thiết Trụ, người trông người xem, uống say như vậy, đêm hôm khuya khoắt, liền không sợ yêu quái nhảy ra, ăn người!"

"Ta nói đại mộc, chúng ta uống rượu quá nhiều, chẳng những tăng thêm lòng dũng cảm, trong lòng còn có lửa, cái gì yêu ma quỷ quái ở trước mặt ta, ta còn không sợ!"

Liễu Diệp một bên cười, một bên chỉ chỉ Thiết Trụ cùng đại mộc, tiếp nhận Thiết Trụ trên tay vò rượu, chính muốn tiếp tục uống rượu, lại nghĩ không ra rượu đã bị bọn hắn uống cạn, rung mấy dao động, nhỏ chút rượu, đầu nhoáng một cái, tay phải nhấc lên vò rượu muốn hướng bên cạnh nham thạch bên trên quăng đi.

Bỗng nhiên . . .

Một cổ hàn phong quét vào mặt, phòng trước ngô đồng, không biết thụ cái gì áp bách, thân cảnh không ngừng lay động, đánh rớt một chỗ, nhưng gặp nơi xa hắc khí, thốt từ ngưng tụ, dần dần hướng bên này tràn ngập mà đến!

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Lang yêu kinh hồn

Liễu Diệp cả kinh, đem rượu bình nhẹ nhẹ để dưới đất, quay đầu lại nhắc nhở mọi người: "Bên trái có yêu tà chỉ khí tới gần, nghĩ là mấy cái yêu quái tới, người nhóm vào nhà trước, ta tới cản phía sau!"

Đại mộc cùng Thiết Trụ mơ mơ màng màng liếc nhìn Liễu Diệp chỉ phương hướng.

Một con dã lang, thân hình to lớn, cái trán có câu mặt sẹo, không biết là cái gì thời điểm lưu lại, này con dã lang diện mạo hung tàn, đang âm thầm đi dưới bóng đêm, hai mắt phát ra lục mang, đôi mắt này tràn ngập tham lam khát máu, rồi lại giống như mang theo ba phần bi thương.

Nó chợt hé miệng, vài tiếng rít gào dữ tợn, lộ ra sắc bén răng nanh, tại hắc răng nanh trên còn lưu lại huyết tinh thịt nước đọng, trong không khí lờ mờ có thể nghe thấy được cổ này canh thừa, đó là thịt người bị nhai nát để lại hương vị!

Thiết Trụ cùng đại mộc sợ hãi, liều mạng cũng tựa như hướng trong phòng chạy trốn, đại mộc không cẩn thận dẫm lên bình rượu, ngã một phát, hai mắt trợn trừng, quay đầu lại nhìn coi, kia con dã lang không ngờ tiến lên vài bước, mắt thấy liền muốn đi qua!

Đại mộc hoảng hoảng trương trương đứng lên, cùng Thiết Trụ một chỗ, trốn đến trong phòng, bọn họ tâm trạng thấp thỏm, nhưng là đồng thời nhớ thương Liễu Diệp an nguy, rốt cuộc hẳn là vì cái trán này, mới quyết định lưu lại, đi qua những thời giờ này ở chung, càng thêm kéo gần lại quan hệ với hắn.

Bọn họ đem mộc cửa mở ra một ít, hai người theo khe cửa, thận trọng đem ánh mắt đầu ra ngoài.

"Nguyên lai là đầu lang yêu!" Liễu Diệp khẽ cau mày, chỉ nghe một tiếng âm vang, độc tủng (lông) cổ kiếm thất tự xuất khiếu, kiếm khí hàn mang, ảm đạm soi hoang trên ánh mắt, soi hoang hai mắt chợt lục mang càng lớn, đại mộc cùng Thiết Trụ, dù cho trốn ở trong phòng, cũng thấy không rét mà run.

Lục mang cường thịnh nháy mắt, chỉ có lãnh huyết đi theo, soi hoang tham lam bày ra không thể nghi ngờ, nó khát máu răng nanh, sớm đã khát khao khó nhịn, chỉ có thôn phệ trước mắt rút kiếm thiếu niên huyết nhục, phương có thể khiến cho tạm hoãn lắng lại, ở chỗ này, chỉ có chiến đấu cùng đối mặt chiến đấu, thất bại, liền trao ra sinh mệnh làm đại giá!

Sói đối chụp mồi, điên cuồng vô hạn, nó thân hình kiện tráng, dưới bàn chân nhảy lên, lại vài trượng cao độ, chớp mắt rơi xuống đất, chính là mang theo răng nhọn, chắc chắn người trước mắt xé nát!

Sói hoang nhào thân mà đến, Liễu Diệp dương kiếm chém xuống, không ngờ nó thân hình kiện tráng, tốc độ nhanh nhẹn, đơn giản tránh đi cổ kiếm thế công, sói hoang trái chạy phải đạp, vây quanh Liễu Diệp liên tục xoay quanh, dục vọng tìm sơ hở, khu lấy một kích trí mạng.

Liễu Diệp tới lui nhìn quanh, toàn tâm cảm ứng sói hoang phương vị, tốc độ nó thật sự quá nhanh, từ lâu rồi, Liễu Diệp đều muốn mệt mỏi, hai mắt đã khó có thể đuổi kịp sói hoang tiết tấu, trái lại sói hoang, lại không biết mệt mỏi, tốc độ chưa từng yếu bớt.

Tại sói hoang trước mặt, Liễu Diệp chỉ là hắc con mồi, chỉ bất quá con mồi này cùng người phạm bất đồng, hắn đem tiêu phí càng nhiều tinh lực, tới đối phó bất thường đối thủ. Nó tại tới lui chạy nhảy lên, thỉnh thoảng phát động đánh nghi binh, Liễu Diệp không dám khinh thường, dẫn theo cổ kiếm trái bả phải chém, đến phía sau đã khó có thể quan sát sói hoang hướng đi, chỉ biết bên cạnh có câu Mị Ảnh xuất quỷ nhập thần, hắn bắt đầu lung tung chém vào, lại là không có thể gây tổn thương cho đến sói hoang.

Tại một lần đánh nghi binh, sói hoang thừa dịp Liễu Diệp không ngại, phát động chân thật công kích, một kích này vốn nên trí mạng, hạo ở sau lưng Thiết Trụ đại mộc hai người nhắc nhở.

"Liễu Diệp huynh đệ, cẩn thận sau lưng!"

Liễu Diệp chợt xoay người, không hề có nghi trễ, chém xuống một kiếm, sói hoang dưới bàn chân hơi đập, thân hình chệch đi, tránh né Liễu Diệp công kích, cũng thừa cơ nhảy lên, như vậy đập xuống, lợi trào đã đến Liễu Diệp bờ vai, chớp mắt lấy xuống, lại nhờ vào Liễu Diệp bờ vai, đập thân thoát đi.

Làm Liễu Diệp huy kiếm phản bổ thời điểm, sói hoang đã ở hần kiếm mang đến trong chớp mắt né ra, nhưng cảm giác một cổ đau đón do bờ vai truyền đến, đỏ tươi máu tươi, nhất thời thấm đầm quần áo, sói hoang rồi mới một trào, lại đâm vào huyết nhục của hần!

Tới đây thôn trần lúc trước, Liễu Diệp liền thân chịu trọng thương, còn chưa khôi phục, đây cũng bị sói hoang tập kích, chính là Thần Tiên, cũng ngăn cản không nổi, hần cái trán rơi xuống một giọt mồ hôi, đánh vào một mảnh ngô đồng lá khô phía trên, quanh quẩn xuất thanh thủy thanh vang, này giọt mồ hôi va chạm thịt nát xương tan, lại cũng làm ướt lá khô.

Đại mộc cùng Thiết Trụ nhìn đến tỉ mỉ, mắt thấy Liễu Diệp không địch lại, trong nội tâm trên nhảy dưới tránh (*né đòn) khó có thể an bình, mỗi người bọn họ tìm bó đuốc, dự vọng xông ra giúp trợ Liễu Diệp, ngăn cản sói đói thể công.

Nhưng mà. . . Liên tại động tác này rồi mới hoàn tất, bọn họ rồi lại lập tức bỏ đi ý nghĩ này.

Trong bóng tối, chẳng biết lúc nào, lại lại thêm hai cặp tròng mắt màu xanh lục, tùy theo nghênh đón tức là mặt khác hai cái sói hoang, này ba con đã lang tập hợp một chỗ, khát máu bản tính càng thêm nồng đậm, bọn họ thấy Liễu Diệp bờ vai đang chảy máu, hai mắt tham lam, khiến chúng nó nhìn không được phun ra đầu lưỡi, còn lưu lại vết máu ở khóe miệng, tuyên cáo bọn họ phương trước đối với dân chúng chỗ làm không thể tha thứ sự thật.

Nơi này, là bọn hần khu vực săn bắn, chỉ có đem tất cả con mồi thôn phệ, bọn họ tài năng bỏ qua, bởi vì bọn họ có được sói trời sinh dã tính, cũng bởi vì bọn họ đối thị người thường thức cùng hưởng thụ!

Này ba đầu sói không hổ là một đoàn hòa, phối hợp lẫn nhau đang lúc chỗ triển lộ ăn ý, quả thực khiến người khâm phục, Liễu Diệp khi bọn hần nhìn - chăm chú dưới ánh mắt, chỉ phải giả bộ trấn định, lấy tâm ứng chiến.

Liễu Diệp bỗng nhiên trái chân mềm nhũn, chênh lệch chút không có thể đứng ở gót chân, trong đó một con dã lang, thấy thời cơ tiến đến, tức giương nanh múa vuốt, tại Liễu Diệp sau lưng, phi thân tới, này bỏ nhào về phía trước độ mạnh yếu phi phạm, bên cạnh còn có hai đầu sói chính diện đón chào, chúng một trái một phải, khiến cho người phản thân thiếu phương pháp.

Đại mộc cùng Thiết Trụ nhìn thấy loại cảnh tượng này, không nhịn được hút miệng khí lạnh, trong miệng hô to: "Liễu Diệp huynh đệ!"

Sói hoang đánh tới nháy mắt, nhất thời ánh sáng màu xanh hiện ra, Liễu Diệp mãnh liệt trở mình té nhào xuống đất, sói hoang vô hốt đồng thời, cổ kiếm liền tại nó bên hông lưu lại dấu vết, thuận thế một cước đá ra, nhưng nghe thấy một tiếng kêu rên trước xuất, tiếp theo rơi xuống đất chôn cất mệnh!

Khác hai con dã lang cũng theo đuôi tới, trong đó một con dã lang nhắm trúng Liễu Diệp bị thương cánh tay trái, cắn một cái, sắc bén hàm răng dễ dàng mở ra huyết nhục của hần, dự vọng lấy cắn xé chi lực, kéo đứt cánh tay của hần, lại thấy Liễu Diệp cổ nén đau đớn, cánh tay trái một phen, càng lấy dưới nách ép chặt đầu sói, mặc cho chính mình máu tươi tại trong miệng sói chảy xuôi, hần lúc này một lòng suy nghĩ chính mình đánh mất cha mẹ bao gồm thống khổ sự vật, để cho bản thân cảm thấy chết lặng.

Sau đó tay phải một kiếm trở mình đâm, tính cả cánh tay của mình, cùng dã đầu sói, cùng nhau xuyên qua!

Tức khắc máu tươi ngô đồng, đem bốn phía nhuộm thành tươi đẹp đỏ, cổ kiếm rút ra thời điểm, cuối cùng một con dã lang, cũng đã đem răng nanh, đâm về Liễu Diệp cái cổ.

Giờ khắc này, hần không có ứng biến năng lực, chỉ có trong đầu suy nghĩ thoỉ qua: "Đại mộc Thiết Trụ, ta có thể vì thôn trần làm chỉ có bao nhiêu thôi, còn dư lại đầu này, chỉ có dựa vào chính các ngươi. Sư phụ, Nhược hi sư tỷ, chương môn chân nhân, tiên tôn, còn có Lục Ngọc sư tỷ, Mộc sư huynh, ngươi nhóm. . ."

Trong nháy mắt này, Liễu Diệp trong đầu tư duy sôi trào không thôi, lại suy nghĩ một loạt sự vật.

Ngay tại hần cho là mình hần phải chết không nghi ngờ, sắp cùng tử thân cùng nỗ lực thời điểm, lại phát sinh thường nhân khó có thể tưởng tượng ngoài ý muốn!

Sói hoang đôi càng trên răng nhọn phương muốn xen vào Liễu Diệp cái cổ động mạch cổ, lại là vô ý va chạm vào hần trên cổ cái viên kia đen kịt tằm thường, mà lại làm cho người lơ đãng Hắc Thạch. Răng nhọn đụng vào trong chớp mắt, truyền đến xương lạc tiếng vỡ nát, khối này Hắc Thạch lại dị thường cứng rắn, dù cho Yêu Lang đủ để thiết cát sắt thép hàm răng, cũng không thể tránh được, mà lại tại răng nhọn đụng vào Hắc Thạch nháy mắt, như lâm thế đang lúc chuyển đáng sợ nhất vật!

Yêu Lang càng dưới răng rồi mới đụng vào Liễu Diệp làn da, chưa kịp đâm vào, mắt răng đau khổ lan tràn ra, tại trong miệng hần lại có một cổ bị đốt troi hương vị, đốt troi bộ vị có một đoàn hắc khí, cổ khối đen này không lồ dị thường, có thể nói là yêu khí ngút trời!

Liễu Diệp phản ứng ngược lại nhanh chóng, thừa dịp Yêu Lang sáng chế, cầm kiếm hướng lên, này liền chung kết con thứ ba Yêu Lang tánh mạng.

Đầu này Yêu Lang cũng có chút sức nặng, Liễu Diệp lúc này sức cùng lực kiệt, đầu này Yêu Lang chết ở trên người hắn, đều nhanh muốn áp hắn không thở nổi.

Liễu Diệp từng ngum từng ngum hô hấp lấy không khí chung quanh, mỗi một Lực tướng Yêu Lang từ trên người đẩy ra, mỗi một liên kiếm đều bắt không dậy nổi.

Tại đây đầu Yêu Lang bị giết nháy mắt, Liễu Diệp tại sói trong ánh mắt thấy được một đoạn chuyện xưa, đó là thuộc về người cùng sói chuyện xưa, một cái Yêu Lang cứu một nam tử hài, cũng đưa hắn nuôi lớn, mà cuối cùng nam tử hài kia lại dẫn dắt người trong Đạo môn, lợi dụng Yêu Lang đối với tín nhiệm của mình, khiến nó rơi vào trí mạng cạm bẫy, cũng sử dụng chủy thủ, tự mình đâm vào sói trái tim.

Đầu kia chết đi sói, chính là này ba đầu sói thủ lĩnh, khi đó trong đó một con sói ý đồ cứu rỗi thủ lĩnh của bọn hắn, nhưng không thể thành công, trán còn bị chém một đao, đã từng bọn họ cũng rời xa huyền ảo, đã từng bọn họ cũng chỉ là yên lặng trong núi tu luyện, nhưng không sai sự tình, bọn họ liền đối với nhân loại bất đầu, tiến hành vô tận trả thù.

Đâm chết đầu này sói đồng thời, Liễu Diệp trong nội tâm lại nổi lên một tia thương xót.

Kỳ thật ngoại trừ tại Yêu Lang trong mắt thấy được một đoạn chuyện xưa ra, hắn còn nhìn thấy sói hoảng hốt cùng bất an, như nhìn thấy cái gì đáng sợ sự vật, đến tột cùng là cái gì đồ vật để cho hắn e sợ như thế, ngay tại nó hàm răng đụng vào Hắc Thạch nháy mắt, tánh mạng của nó liền nhất định rơi vào bóng đêm vô tận bên trong!

"Rồi mới đoàn kia tà khí. . ." Liễu Diệp đau đầu muốn nứt, trong đầu ngàn tư vạn tư, để cho hắn chênh lệch chút hôn mê đi.

Sờ lên trên cổ viên kia giắt Hắc Thạch, này khóa nhìn qua phổ thông tầm thường, tìm không được một tia cổ quái, mà lại là hắn cha mẹ lưu cho hắn duy nhất di vật tăng đá.

Yêu Lang bị toàn bộ chém giết, đại mộc cùng Thiết Trụ kinh hãi không thôi, không nghĩ được ngắn phút chốc, Liễu Diệp lại cùng Yêu Lang phát sinh chiến đấu kịch liệt như thế, cũng tại tình thế xấu bên trong sống sót, thực phải không dễ dàng.

Thấy hắn đem ba đầu sói từ bỏ, trong nội tâm kích động, khó có thể xóa bỏ, bọn họ niên kỷ cũng trưởng thành, có thể vào lúc này, lại không nhìn được nước mắt chảy xuống. Cha mẹ của bọn hắn, chính là chết tại đây ba đầu Yêu Lang trong tay, hiện giờ cuối cùng là trầm oan đắc tuyết, mà đem Yêu Lang xử tử hình phán quan, thì là lúc này toàn thân che kín máu tươi, quang dùng ý chí lực, liền chống cự như tê liệt đau đớn, cũng chuyển bại thành thắng trào lên Vân Phong đệ tử Liễu Diệp!

Giờ khắc này do bọn họ chứng kiến, từ nay về sau liền là chết, cả đời này cũng làm không uống, không chỗ nào cầu mong gì khác!

"Liễu huynh, ngươi không có việc gì a!" Thiết Trụ cùng đại mộc hai mắt phiếm hồng, trong nội tâm cảm động khó có thể miêu tả nói rõ, bọn họ liên tiếp hô vài thanh âm, Liễu Diệp chỉ cảm thấy hai con ngươi cũng bị máu tươi bao trùm, nghĩ lời muốn nói, lại mở không nổi miệng.

Thiết Trụ biết thương thế hắn là thực không nhẹ, đưa hắn cổng lên, tại đại mộc hiệp trợ, hướng trong phòng đi.

Hai người bọn họ mặc dù không phải là gia đình giàu có đệ tử, cũng không hiểu được cái gì đại thiện đại ác, bọn họ chỉ biết Liễu Diệp cứu hắn nhóm, lại còn cứu được toàn bộ thôn trấn tương lai, cho nên bọn họ quyết không thể để cho như vậy một vị đại ân đại nghĩa người, bôi danh tại nhân thế!

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Mạng sống như treo trên sợi tóc

Bọn họ ở ngoài cửa đất hoang hái được đại lượng cây bồ công anh, cho Liễu Diệp đắp lên, có thể rất tốt đưa đến cầm máu tác dụng.

Liễu Diệp cuối cùng bị thương quá nặng, chỉ là cầm máu, cũng không thể hoàn toàn giải quyết vấn đề, cánh tay trái của hắn, có hai chỗ vết thương, sâu đủ thấy xương, lưu lên huyết, mới đầu cây bồ công anh đều khó mà áp chế, đằng sau bọn họ dứt khoát đem một cái sọt cây bồ công anh tất cả đều ăn nhanh cánh tay hắn, mới miễn cưỡng khống chế tình huống.

Thiết Trụ nói: "Đại mộc, ngươi đi bên cạnh nhìn một cái, nhìn có hay không có sạch sẽ vài trắng, đợi tí nữa làm cho chút thảo dược, cho Liễu huynh đệ đắp lên, chịu đựng chút thuốc Đông y, cho hắn ăn ăn."

Đại mộc nhìn Liễu Diệp liếc một cái, liền nhanh chóng chạy đi gian phòng, hướng ra ngoài đầu đi.

"Yên tâm đi Liễu huynh đệ, Thiết Trụ nhất định sẽ không để cho ngươi có việc được!" Hắn mở ra cửa cửa sổ, nhìn coi bên ngoài, nhưng thấy bóng đêm như trước, chỉ có vài tia ánh trăng, xuyên thấu qua cửa cửa sổ chiếu vào, khắc ở Liễu Diệp trên mặt, càng có thể hiện ra hẳn lúc này sắc mặt tái nhợt.

Đại mộc đi có trong chốc lát mới trở về, lại là tay không mà về.

Thiết Trụ hỏi hẳn vì sao chưa đem được thảo vài trắng các loại vật phẩm từ thôn dân kia lấy muốn đi qua.

Nguyên lai lúc này đêm đã khuya, các thôn dân đối với yêu quái sợ hãi chưa tiêu trừ, nửa đêm canh ba có người ở bên ngoài gõ cửa, chỉ cần là đầu không sót xấu, đảm nhiệm ai cũng sẽ không mở cửa ra.

"Phải làm sao mới ổn đây. . ." Hai người đi qua đi lại, nghĩ tới nghĩ lui, lại càng là tâm phiền ý loạn.

"Đi, chúng ta đỡ đèn ánh trăng, này liền lên núi hái thuốc đi, nhất định phải tại Liễu huynh đệ thương thế chuyển biến xấu trước gấp trở về, lấy tốc độ nhanh nhất đưa hẳn y tốt." Đây là Thiết Trụ nghĩ tới biện pháp duy nhất, đại mộc cũng không dị nghị, hai người gật gật đầu, liền dẫn theo gió trúc, lên núi đi.

Bọn họ ra thôn trấn, đi đến rừng cây, đoạn đường này núi đá đá lởm chởm, cỏ cây mọc lan tràn, không thể thiếu một ít độc trùng chim thú, nếu không phải cẩn thận gặp gỡ những vật này, có thể thì phiền toái!

May mà hai người cuối cùng không phải là dân chúng tầm thường, bọn họ thường lấy trong núi hái thuốc đồn cùi mà sống, mặc dù so ra kém tu tiên đệ tử, lại cũng thân thể cường tráng, bò lên trong núi, tất nhiên là chút nào nghiêm túc.

"Thật tốt quá, bên kia đỉnh núi có khóa thật là lớn linh chi, sợ là ít ỏi trăm trước tuổi, chúng ta này liền leo đi lên đưa nó hái xuống, cho Liễu huynh đệ kêu ngao bổ chi được!" Thiết Trụ nhìn chung quanh, lại để cho hẳn nhìn thấy một khóa to lớn linh chi, loại này không lồ linh chi, được tính rất mạnh, lại càng là hiếm có, duy người hữu duyên nên, cho dù là một ít người tu tiên, đều tìm không được loại bảo bối này.

"Đại mộc, ta leo đi lên, ngươi tại chỗ này đợi ta, đợi tí nữa ta đem linh chi cắt đứt, ngươi liền ở phía dưới dùng cái sọt lắp ở, cũng đừng làm cho nó mất dưới vách núi đi." Đại mộc gật gật đầu, ý bảo Thiết Trụ hành sự cẩn thận, núi này nhai dốc đứng vô cùng, mà lại dưới vách vừa nhìn không đáy, phải ở giữa sườn núi hái thuốc, cũng không phải chuyện dễ dàng.

"Yên tâm đi, ta sẽ cẩn thận!" Thiết Trụ mỉm cười, cầm cái xẻng nhỏ thử một chút nham thạch độ cứng, xác định không có vấn đề, liền bắt đầu thử leo lên, nơi này tảng nham thạch quả nhiên cứng rắn, hẳn dưới bàn chân đạp, không có bất kỳ buông lỏng, hai tay cũng có thể an tâm giữ tại tiện tay cánh đồng.

Hắn giống như là một cái thạch sùng, bám vào vách núi trên thạch bích.

Không biết chuyện gì xảy ra, thiên bỗng nhiên tối xuống, sau đó bắt đầu dưới lên mưa nhỏ, đại mộc lấy làm kinh hãi, quan sát bốn phía, đứng là một mảnh đen kịt, hướng vách núi nhìn lại, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một bóng người, đang bốn phía tìm tòi tìm tiện tay khối đá, để leo lên.

"Thiết Trụ, ta xem coi như hết, mặc dù không có linh chi, chúng ta cũng có thể đem Liễu huynh đệ y tốt." Đại mộc sợ Thiết Trụ xảy ra ngoài ý muốn, đối với vách núi hô to, đồng thời trong miệng còn lầm bầm một câu: "Khí trời chết tiết này, sớm không thay đổi, muộn không thay đổi, hết lần này tới lần khác thời điểm này biến, ông trời không có mắt sao?"

Những lời này nói ra, cũng không biết là trùng hợp hay là thật, thiên không một đạo thiểm điện đánh xuống, sét tiếng đéec tai nhức óc, đem đại mộc lại càng hoảng sợ.

Bực này dốc đứng vách núi, vốn là khó có thể giao thiệp với, tại đây hôn ám trong hoàn cảnh, càng tăng thêm leo độ khó, rồi mới bỗng nhiên đánh cho đại sét, không hề có phòng bị, Thiết Trụ cũng bị lại càng hoảng sợ, hẳn chân phải trượt, một cước đạp hụt, thân hình nhất thời hướng dưới son cốc trượt!

"Thiết Trụ!" Đại mộc con mắt tròn lảo đảo, rồi mới tia chớp, bốn phía đều nhìn tỉ mỉ, thấy Thiết Trụ gặp chuyện không may, bấp thập toàn thân lập tức căng thẳng.

"Yên tâm đi, ta không sao!" May mà Thiết Trụ thân thể cường tráng, lại quanh năm tại núi rừng hoạt động, rồi mới hẳn hướng phía dưới vách hạ thấp thời gian, hai tay nắm chắc một khối nham thạch, lúc này mới không có dẫn đến rơi xuống son nhai đi, xem như hữu kinh vô hiểm.

Bất quá bởi vì rồi mới sai lầm, đầu gối của hẳn quần cũng bị nham thạch mài hồng, chịu điểm bị thương ngoài da, may mà cũng không đáng lo.

"Thiết Trụ, ngươi hay là xuống đây đi, đêm nay ông trời không có mắt, ngày mai thiên tình, chúng ta lại đến hái thuốc." Đại mộc nhiều lần khuyên can, Thiết Trụ lại nói: "Không sao, Liễu huynh đệ cũng không thời gian đông dài, hẳn vì cứu chúng ta, thiếu chút nữa mất mạng, ta vì hẳn bốc lên điểm này hiểm, không coi là cái gì. Lại nói, hiện tại ánh mắt mơ hồ, rồi mới sét đánh tia chớp, vừa vặn để ta xác định linh chi phương vị, đây không phải ông trời mở mắt sao? Ta này liền đem linh chi hái xuống, mới không có phụ lão thiên gia nỗi khổ tâm."

Đại mộc bất đắc dĩ, chỉ phải trong nội tâm âm thầm cầu nguyện.

Thiết Trụ càng càng cẩn thận leo lên, mưa nhỏ đã ướt đầm thân thể của hẳn, mưa cùng mồ hôi trộn lẫn một chỗ, đã phân ra không được hai bên, men theo chính mình ký ức lộ tuyến, Thiết Trụ một phen vất vả, tay phải tìm tòi thời điểm, cuối cùng mò tới viên kia linh chi.

"Thật tốt quá, ta hái được!" Thiết Trụ dùng sức đem linh chi lôi kéo xuống, nhìn coi bên trái, lúc này trời khí quá xấu, hẳn căn bản không nhìn thấy đại

một vị trí chỗ, chẳng quản đại mộc một nói rằng, Thiết Trụ cũng không dám tùy ý ném loạn linh dược, nếu không phải cẩn thận ném vào vách núi, không chỉ những cái này nỗ lực tất cả đều uống phí, liền ngay cả Liễu huynh đệ, cũng sẽ bởi vậy bỏ qua tốt nhất trị liệu thời kì.

Ra ngoài ý định.

Mây đen lại dần dần tản đi, đại mộc vui mừng trong bụng, đột nhiên ngừng đầu, nhưng thấy Thiết Trụ thận trọng bám vào thạch nham phía trên, Thiết Trụ mục quang cũng hướng hắn đưa tới, hai người thẳng gât đầu, Thiết Trụ phải tay nắm lấy linh chi gốc dùng sức hất lên.

Thấy thời cơ đã đến, đại mộc thân hình nhảy lên, giỏ trúc như cái giỏ mức nước thoát qua, thành công đem linh chi thu vào cái sọt.

"Thật tốt quá, chúng ta thành công!" Đại mộc đại hi, Thiết Trụ cũng rất là hưng phấn, có này khóa linh chi, nhất định có thể sớm đi để cho Liễu Diệp tốt.

Thiết Trụ theo phương trước nham thạch leo lên lộ tuyến, một đường xuống, này ban đêm mặc dù hạ xuống mưa nhỏ, nhưng hắn như cũ an toàn đến mặt đất.

"Đi mau, về nhà cho Liễu huynh đệ nấu thuốc trị liệu!" Thiết Trụ không chối từ một mồi, rồi mới nhai miệng thoát hiểm, này liền lại theo đại mộc bỏ mạng chạy trốn.

Trở lại thôn trấn, Thiết Trụ đẩy cửa phòng ra, đã là thờ hồng hộc, hắn thật sự không còn khí lực, đương trường sập trên mặt đất, đại mộc chạy trốn nhanh chóng, vậy mà truy đuổi hắn không hơn, làm đại mộc đi đến nhà tranh, lại thấy trong phòng không có Liễu Diệp, chỉ có đôi sắc mặt Thiết Trụ.

"Liễu huynh đệ!" Thiết Trụ sắc mặt xanh mét, mọi nơi tìm, cũng không nhìn thấy nửa cái bóng người, hắn thật dài hít và một hơi, ngực phiền muộn đến cực điểm, nắm lên ghế trúc vút xuống đất, ghế trúc chịu không được gãy vỡ, nhất thời chia năm xẻ bảy.

"Sao có thể như vậy? Liễu huynh đệ hắn ở đâu, chẳng lẽ là lang yêu? !" Thiết Trụ dứt khoát trực tiếp ngồi dưới đất, một đám nện ở đầu giường, giường gỗ bị hắn đánh oanh âm thanh rung động, đại mộc cảm thấy cũng thấy kỳ quái, nhưng Liễu Diệp đã không thấy tăm hơi, lại sốt ruột, cũng là vô dụng.

"Thiết Trụ, ngươi trước đừng kích động, sự tình không phải là ngươi tưởng tượng như vậy, lang yêu đã chết, có lẽ là Liễu huynh đệ chính mình tỉnh, không muốn phiền toái chúng ta, cho nên thừa dịp bóng đêm rời đi. Rốt cuộc hắn là tu tiên môn phái Đăng Vân Phong đệ tử, tổng sẽ không dễ dàng chết như vậy."

"Hắn là Đăng Vân Phong đệ tử không sai, lấy hắn năng lực, xác thực không cần làm phiền chúng ta, nhưng hắn lúc này đang thân chịu trọng thương, đừng nói là gặp được sai lang hồ báo, chính là dưới hành tẩu, cũng tuyệt không có khả năng, đến tột cùng là ai mang đi hắn? Không phải là lang yêu, là quý sao?" Thiết Trụ tâm tình càng thêm táo bạo, nghĩ tới Liễu Diệp vì thôn trấn cùng tự mình làm hết thấy, nghĩ tới Liễu Diệp khả năng người lâm vào hiểm cảnh, mạng sống như treo trên sợi tóc, hắn liền thật là khó chịu.

"Không được, Liễu huynh đệ hiện tại sinh tử không rõ, ta muốn đi tìm hắn!" Thiết Trụ đứng dậy, dục vọng hướng ngoài cửa phóng đi, đứng dậy, hai con ngươi góc nhọn vô ý thấy được một tờ giấy, hắn dừng chân lại, quay người đi về hướng bàn gỗ, đem tờ giấy kia cầm lên vừa nhìn.

Chỉ thấy thượng cấp viết: "Ta chính là Đăng Vân Phong đại đệ tử tinh vân, lần này là phụng mệnh đến đem sư đệ nghênh tiếp quay về phong, cảm tạ hai vị đối với ta trong môn đệ tử chiếu cố, chỉ là hôm nay tới vội vàng, ngày khác Nhược khử hồi nơi này, chắc chắn mang theo lễ cảm tạ."

Thấy phong thư bên trên viết chi chữ, Thiết Trụ mới hơi hơi an tâm.

"Nguyên lai là Đăng Vân Phong Đại sư huynh tới, cái này Liễu huynh đệ phần lớn là bình an vô sự, bọn họ chính là trong tiên giới người, so với chúng ta những cái này phạm phu tục tử, tự nhiên chỉ có hơn chứ không kém, cho nên chúng ta rất không cần phải lo lắng." Đại mộc trong lòng cũng nhẹ nhàng thở ra.

Thiết Trụ liếc mắt nhìn bên cạnh trăm năm linh chi, liền tự phát ngốc nhập thần, cũng không nói chuyện, đại mộc cũng đoán không ra hắn đang suy nghĩ cái gì.

Đúng lúc này, nhà tranh bên ngoài, một đạo hắc ảnh thoáng qua, nàng thân hình uyển chuyển, dưới bàn chân nhảy lên, liền đạp ngô đồng đi xa. Thẳng đến trong núi rừng, nàng lấy lấy mặt nạ xuống, trở lại nhìn về phía nhà tranh này bên cạnh, mỉm cười nói: "Liễu Diệp thực lực thừa thốt tầm thường, không nghĩ được có thể tại thân chịu trọng thương dưới tình huống, đem ba đầu lang yêu tiêu diệt, tiểu tử này ngày sau Nhược lớn lên, e rằng thật sự là không dễ đối phó a!"

"Bất quá. . ." Nàng trên cao nhìn xuống đem đại mộc cùng Thiết Trụ nhét vào tầm mắt của mình trong phạm vi, trong miệng dùng, lại nói: "Bất quá hai cái này thôn dân, tương lai dùng để đối phó Liễu Diệp, có lẽ sẽ là một ý đồ không tồi."

Đạo bóng đen này đúng là Tiêu Hàn ngọc thân tín Liên Hoa, từ lần trước trở lại Ma Giới, bị Ma tộc bốn nghiệt lạnh nhạt một phen, liền một mực truy tung Liễu Diệp hành động, nàng thực lực cao thâm, không biết cái gì thời điểm bắt đầu gặp Liễu Diệp, cũng không biết theo dõi hắn bao lâu.

Chỉ là lần này theo dõi, Liên Hoa vậy mà lại gặp tình vân, cũng cùng hắn giao thủ.

Do tất cả loại tình huống đến xem, sau chuyện này đầu, có lẽ lại che dấu kinh thiên bí mật.

Quay về suy nghĩ một chút cùng tình vân lúc giao thủ tình cảnh, Liên Hoa bỗng nhiên cười cười, nói: "Trong tiên giới người tính kế, cuối cùng là so với chúng ta Ma Giới kinh khủng hơn Hắc Ám, những cái kia cửa trên mặt Quang Minh, đến tột cùng là dùng ít nhiều tà ác sau lưng sáng tạo, bọn họ y quan

đường hoàng bề ngoài, đến cùng che dấu như thế nào xấu xí tâm linh? Sự tình thật sự là trở nên càng ngày càng thú vị đó!" Nói xong, liền tự tiêu thất tại giữa tầm mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Quay về phong

Mệnh môn cuộn cuộn hư không, một tòa tiên sơn lỏng lẻo sừng sững, tọa lạc hư vô chi cảnh, có mây khói mờ mịt, trăm hạc đua tiếng, trong núi xanh biếc râm lọt vào trong tầm mắt, dưới núi nước chảy ngàn trượng, cũng thanh tịnh thấy đáy, dòng nước xiết sôi trào mãnh liệt, kích thích vạn trượng gọn sóng, sóng to gió lớn, từng đạo lốc xoáy vạch nước lên, sờ chút mây mây tạp ngư.

Vạn trượng gọn sóng, một đạo lục bảo thân hình, không chế trường kiếm, phá vỡ hai bên sóng nước, khai ra một đạo rộng lớn đường thủy, hai bên bọt nước cuộn cuộn, rất huyền lệ trắng lệ!

Này đạo thân hình lưng đeo một người, bay qua sông lớn, thẳng vào tiên sơn mây khói chỗ sâu trong!

Đặng Vân Phong, Thần Châu bảy đại tu tiên môn phái nhất, nhất phồn vinh thịnh vượng môn phái, hôm nay trở về hai vị đệ tử, kinh động đến nửa cái Đặng Vân Phong.

"Khởi bẩm sư tôn, đệ tử đem Liễu Diệp sư đệ mang về!"

Già La trong điện.

Chương môn Mộc Long, đang sẽ gặp tinh vân, cũng hạ lệnh nói chuyện thời kỳ, không có phân phó của hắn, bất kỳ người nào vào không được điện.

"Tinh vân, mau đứng lên!" Tinh vân nửa ngồi hành lễ, chương môn đưa hắn nâng dậy, thấy phía sau lưng đeo một người, chính là Liễu Diệp, Đặng Vân Phong trẻ tuổi nhất tiểu sư đệ dĩ nhiên thân chịu trọng thương, nhưng có thể nhìn ra tinh vân đã thay hắn vận công chữa thương, tánh mạng xác nhận không ngại, đã tới rồi tiên thảo các, bách thảo tiên tử tự có thể làm hắn khôi phục.

"Tinh vân, tự ngươi điều tra Ma Giới hướng đi trở về, ta liền mệnh ngươi xuống núi theo dõi Liễu Diệp, đoạn đường này vất vả ngươi rồi." Tinh vân là Đặng Vân Phong mấy trăm năm qua tối đệ tử xuất sắc, bất luận là tu vi thiên phú, hay là nhân phẩm tính cách, đều là loại nhất đẳng, chương môn đối với kỳ vọng của hắn rất cao, cho tới nay, đều đem hắn coi như Đặng Vân Phong mạch máu đối đãi.

"Khởi bẩm sư tôn, đệ tử dựa theo sư tôn phân phó khứ hồi truy tung Liễu Diệp sư đệ, lúc ấy đệ tử thấy hắn cùng một vị cô gái xa lạ cùng một chỗ, vị kia cô gái xa lạ tự hồ bị tổn thương, trong bọn họ đồ gặp được vài người Đạo Môn đệ tử, lấy bọn họ phiền toái, chênh lệch chút đem Liễu sư đệ giết chết."

Tinh vân nói đến một nửa, bỗng nhiên dừng lại, lần này hành trình, tựa hồ gặp được cái gì đại sự, chỉ nghe hắn tiếp tục nói: "Lúc ấy ta đang nên xuất thủ, không nghĩ được vị kia cô gái xa lạ, thực lực làm thực cao thâm mặc trắc, cho dù là tại hư rơi trạng thái, có thể tại qua trong giây lát, đem vài người Đạo Môn đệ tử đều gạt bỏ, bức này tu vi, chính là đệ tử, sợ cũng duy sợ không kịp."

"Cái gì. . . Cô gái xa lạ? Nàng vì sao phải cứu Liễu Diệp? Dựa theo Trác Bàng bay tính cách, đoạn không thể bỏ qua Liễu Diệp, độc được của hắn, trên đời này không có mấy người có thể giải được, cho dù là bách thảo tiên tử, chỉ sợ cũng bất lực, kia cô gái xa lạ đến tột cùng là ai, lại có khủng bố như thế tu vi, chẳng lẽ Liễu Diệp độc trong người, cũng là nàng rõ ràng?"

Mộc Long cau mày, trong điện đi qua đi lại, thủy chung không nghĩ ra sự tình ngọn nguồn, hắn tâm niệm vừa động, cả kinh nói: "Chẳng lẽ là Ma Giới bên trong người?!"

Mộc Long liếc mắt nhìn chánh xử tại ngắt xiêu trạng thái Liễu Diệp, bỗng nhiên vẻ giận dữ, nói: "Hừ, tiểu tử này lưu lại, ngày sau e rằng chỉ sợ là kẻ gây họa, lúc này mới xuống núi không có vài ngày, liền cùng Ma Giới bên trong người, sát hại Đạo Môn đồng nghiệp, bức này đại nghịch bất đạo sự tình, há lại ta trong tiên giới người chỗ có thể chứa đựng?"

Từ lần trước tiên võ đại hội, Liễu Diệp ở trong trận đấu thắng được kiều hoa, khi đó liền phát giác được trong cơ thể hắn có tà ma chi tức, Mộc Long luôn luôn ghét ác như cừu, cùng tà ma ngoại đạo không đội trời chung, liền một mực âm thầm điều tra, rốt cục bị hắn phát giác.

Liễu Diệp là tiên tôn linh tới, Mộc Long tự biết tiên tôn định biết việc này, ngày ấy liền tìm hắn thương thảo, quả nhiên, này thoát nhìn tuổi quá trẻ tiểu đệ tử, ở trên người hắn, lại lưng đeo Tà Khô ma hồn, bức này đại hung đại ác chi vật, sau này một khi phát tác, Tà Khô phục hồi, nhân gian liền sẽ đổi mặt hủy diệt!

Nhưng ở tiên tôn một phen van nài khuyên can, Mộc Long cũng không tiện cự tuyệt, cuối cùng đáp ứng để cho Liễu Diệp tiếp tục lưu lại Đãng Vân Phong, nhưng nếu là Liễu Diệp làm ra cái gì vi phạm nghĩa hẹp đạo đức sự tình, chắc chắn hẳn trực xuất sư môn, trọn đời không được tái nhập Đãng Vân Phong, cũng không cho hẳn nói là Đãng Vân Phong đệ tử.

"Sư tôn ý định xử lý chuyện này như thế nào, rốt cuộc người không phải là Liễu sư đệ giết đến, Nhược chuyện như vậy đưa hẳn trực xuất sư môn, sợ rơi xuống đầu đề câu chuyện, làm cho người ta cười nhạo ta Đãng Vân Phong làm bấy bảy đại tu tiên môn phải đứng đầu, lại không phân tốt xấu đem đệ tử trực xuất." Tinh vân mở miệng nhắc nhở, Mộc Long tự nhiên cũng biết việc này không phải chuyện đùa, nếu là không có xử lý tốt, e rằng còn nghĩ ảnh hưởng Đãng Vân Phong danh dự.

"Trước mặt kệ nàng kia có phải hay không Ma Giới bên trong người, chuyện này không có khả năng để cho người thứ ba biết, về phần Liễu Diệp, người trước đem hẳn đưa về từ y đại điện, ngày sau nhất định phải nhìn chăm chăm tiểu tử này, để tránh hẳn học cái xấu, còn có, nếu như Liễu Diệp không có việc gì, đi ra tiên lao đem từng nguyệt phóng thích thôi, liền nói ta thấy Liễu Diệp bình an trở về, mừng rỡ trong lòng, quyết định đặc xá từng nguyệt, lấy hiển lộ rõ ràng Đãng vân tiên sơn, rộng lượng chi khí."

Mộc Long xoay người, lại nói: "Xem ra cũng chỉ có thể để cho từng nguyệt sửa trị sửa trị tiểu tử này!"

Tinh vân gật đầu, vừa mới chuẩn bị đem Liễu Diệp mang đến từ y đại điện, chỉ nghe nghe thấy Già La ngoài điện thảng thuyến đến tiếng cãi vã âm

"Đại Cá Từ, người tránh ra cho ta, ta muốn thấy chương môn!"

"Không được, không có chương môn phân phó, bất kỳ người nào đều không được đi vào Già La điện!"

"Người thôi Đại Cá Từ, để ta tiến vào!"

Tinh vân có chút hăng hái trốn ở Già La điện vẫn trụ một góc, nguyên lai là Nhược hi tiểu nha đầu kia đang ở ngoài điện hồ đồ, bảo là muốn bái kiến chương môn, kỳ thật còn không phải là vì Liễu Diệp tiểu sư đệ. Nàng cùng Liễu Diệp chơi cao hứng, hai người quan hệ không giống bình thường, nghe xong Liễu Diệp bị Đại sư huynh cứu về rồi, trong nội tâm không biết cỡ nào kích động, liền chương môn mệnh lệnh cũng dám cãi lời, còn nháo đến Già La điện tới.

Đại Cá Từ từ nhỏ bị Đãng Vân Phong thu dưỡng, là cô nhi, cũng không có danh tự, lúc ấy hẳn người một nhà cũng bị Ma Giới bên trong người đồ sát, là chương môn cứu được tánh mạng của hắn, cũng đưa hắn mang về Đãng Vân Phong, Đại Cá Từ khi còn bé nhân cao mã đại, lớn lên so những hài tử khác nổi bật, chương môn liền cho hắn lấy cái tên như vậy, ai ngờ Đại Cá Từ trưởng thành lại trở thành da bọc xương, trên người không có hai lạng thịt.

"Đại Cá Từ, người đến cùng để ta không cho?" Nhược hi tiếp tục gọi rầm rĩ.

"Chương môn phân phó bất luận kẻ nào không được đi vào trong điện." Đại Cá Từ nếu như kiên trì.

"Hừ! Cái gì Đại Cá Từ, căn bản chính là cái đại mộc đầu, đại ngốc!" Nhược hi khuôn mặt nhỏ nhắn khí màu đỏ bừng, trong miệng chửi loạn một trận, quay người đang muốn ly khai, chợt xoay người lại, thừa dịp đại mộc đầu không chú ý, cứng rắn đi đến bên trong đầu xông.

Đại mộc đầu thân hình sừng sờ, lập tức phản ứng kịp, một phát bắt được Nhược hi bàn tay nhỏ bé, đang muốn đưa hắn hướng sau lưng vung, lại nghe Nhược hi hô to: "Cứu mạng a, đại mộc đầu sắc tâm nổi lên, lại phải ở Già La ngoài điện không lẽ ta, ai tới mau cứu ta à!"

Nhược hi thanh âm kêu bi thảm, biểu tình cũng giả bộ đứng chỗ, người không biết chuyện còn thật sự cho rằng luôn luôn đang hoảng đại mộc đầu, muốn đối với hắn mưu đồ làm loạn.

Đại mộc đầu nghe xong Nhược hi hô to không lẽ, dọa được sắc mặt đại biến, lập tức thả Nhược hi bàn tay nhỏ bé, tuổi thơ của hắn đi theo chương môn nhập Đãng Vân Phong, tu luyện tiên pháp, một lòng trừ ma trừ yêu, đem Đãng Vân Phong môn quy khắc trong tâm khảm, nếu khiến chương môn hiểu lầm, hư mất thanh danh, cả đời này đều muốn mang tiếng xấu, kia có thể như thế nào cho phải?

Trong lòng của hắn đang xoắn xuýt, lại thấy Nhược hi thừa cơ chạy đi, liền muốn tiến Già La điện, đại mộc đầu phản ứng kịp, đã là không đủ sức xoay chuyển đất trời, Nhược hi mỉm cười, đang muốn đi vào, lại thấy Đại sư huynh tinh vân, thất tự đi ra.

"Lớn. . . Đại sư huynh!" Nhược hi lại càng hoảng sợ, lập tức hắc hắc cười mỉa, nàng trời sinh khá ái làm kỳ quái, tinh vân ngược lại không nỡ bỏ trách phạt nàng, Nhược hi đang muốn hỏi Liễu Diệp sự tình, đôi mắt hơi đỏ, đang thấy Liễu Diệp ghé vào tinh vân sau lưng đeo, ở vào ngắt xiu trạng thái.

"Tiểu sư đệ, người không có việc gì à!" Nhược hi thật nhanh chạy đến tinh vân bên cạnh, đem Liễu Diệp từ trên lưng hắn đỡ xuống, hô vài tiếng, cùng sử dụng bàn tay nhỏ bé đẩy hắn vừa đẩy, nhưng cũng không được đến bất kỳ đáp lại nào.

"Đại sư huynh, tiểu sư đệ hắn. . ." Nhược hi khuôn mặt nhỏ nhắn phải biến đổi, còn chưa nói xong, tinh vân nhân tiện nói: "Yên tâm đi, Liễu Diệp không có việc gì, ta cái này đi bách thảo tiên tử chỗ đó, bắt chút tiên thảo cho hắn ăn xong, nghỉ ngơi mấy ngày, hẳn là sẽ không sao rồi."

"Đa tạ Đại sư huynh, kia Nhược hi trước hết đem tiểu sư đệ đỡ quay về từ y đại điện, đến lúc sau Đại sư huynh cảm tiên được, tới từ y đại điện là được." Nhược hi dịu lấy Liễu Diệp hướng từ y đại điện mà đi, nàng bình thường đi đường vừa đi vừa nhảy, không nghĩ được chiếu cố lên người đến ngược lại thật sự là dễ tâm, chân dưới từng bước một, đều cẩn thận, sợ ném tới Liễu Diệp.

Tinh vân cũng quay người rồi đi, hướng bách thảo tiên tử vị trí mà đi, vì Liễu Diệp lấy thuốc chữa thương.

Đặng Vân Phong tiên trong lao, đồ lương cùng kiều hoa đón đến từng nguyệt được phóng thích tin tức, liền tự đi đến trong lao tiếp ứng, ba người gặp nhau, tránh không được một phen đàm tiếu. Chỉ nghe đồ lương nói: "Ta vốn tưởng rằng chương môn hội nghiêm trị Từng Nguyệt, không nghĩ được lại dễ dàng như vậy đem sư huynh thả."

"Liền vâng, chương môn không khỏi quá cũng kỳ quái, ít nhất hẳn là để cho Từng Nguyệt dừng lại ở tiên lao ở lại cái một năm nửa năm, đó mới như tác phong của hắn."

Đồ Lương Kiều Hoa hai người lời nói hợp nhau, đều nghi kỵ đến cùng nơi, chỉ thấy từng nguyệt cho bọn hắn một người tới một đỉnh ốc, sắc mặt khó coi mà nói: "Hai người các ngươi gia hòa, có phải hay không đều ngóng trông ta bị giam tại tiên lao cả đời mới tốt? Cái này không ai quản các ngươi sao?"

Hai người đau gào khóc kêu to, trên đầu từng người nổi lên cái bao.

"Từng Nguyệt, ngươi đây là nơi nào, nếu không có ngươi, ai tới bảo hộ chúng ta!"

"Đúng vậy, nếu chúng ta hi vọng sư huynh bị giam ở chỗ này, cũng sẽ không nghe xong sư huynh được phóng thích tin tức, cứ như vậy thật nhanh chạy tới tiếp ứng không phải."

Đồ Lương Kiều Hoa đập một tay ngựa tốt cái rầm, hai người ngươi một lời ta một câu, nói lấy hết lời hữu ích.

Từng nguyệt vốn là ái mộ hư vinh người, nghe xong hai người bọn họ như vậy khoa trương đem chính mình, trong nội tâm vui mừng vô cùng, lại giả bộ tức giận, bủn xỉn nói: "Hừ, tổng coi như các ngươi thức thời."

Từ y trong đại điện.

Liễu Diệp bình yên trở về, từ y chân nhân môn hạ đệ tử, toàn bộ đến đông đủ, bao gồm từ y chân nhân, cũng vị trí trong đó. Mặt khác, Đại sư huynh tinh vân, cũng đã từ bách thảo tiên từ chỗ đó trở về, cũng đem tiên dược viên đan dược uy Liễu Diệp ăn, tin tưởng không nên mấy ngày, Liễu Diệp liền có thể tỉnh lại, muốn nghỉ ngơi thật tốt cái mười ngày nửa tháng, liền có thể toàn bộ khôi phục.

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc đem Liễu Diệp cực kỳ hiếm có một phen, liền cùng các đệ tử, đưa ánh mắt về phía tinh vân.

"Tinh vân, cuối cùng là chuyện gì xảy ra, Liễu Diệp như thế nào chịu như thế thương nặng, còn có, rồi mới ta thay hắn bắt mạch, phát hiện độc tố trong cơ thể của hắn vậy mà tất cả đều bị thanh trừ, lại còn. . . Liễu Diệp chân khí trong cơ thể vận chuyển, so với dĩ vãng nồng nặc rất nhiều, nhưng hắn chân khí trong cơ thể, rồi lại lơ mơ lưu lại một đạo khác chân khí, cổ này chân khí bá đạo dị thường, liền ngay cả ta cũng nhìn không ra con đường."

Tinh vân chậm rãi kể lại, chuyện là như vậy.

"Vậy ngày ta điều tra Ma Giới chết mà phục hồi một chuyện trở về Đặng Vân Phong, chương môn chân nhân lo lắng tiểu sư đệ, liền phái ta trước đi tiếp ứng, cuối cùng. . ." Tinh vân một phen giải thích, nên nói hắn cũng nói, không nên nói, đương nhiên sẽ không lắm miệng.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Ma Chương 35: Lục Ngọc Trường Thanh

"Nguyên lai ngày đó Đại sư huynh gặp phải Liễu Diệp thời điểm, hắn đang bị tiểu trăn thôn dân cứu, liền đem hắn mang theo trở về." Nghe xong tinh vân thuyết từ, Mộc Trường Thanh chậm rãi thở hắt ra, tất cả mọi người vì Liễu Diệp vận khí cảm thấy may mắn.

"Tức là như thế, ta liền yên tâm, chỉ là không biết, đến tốt cùng là cao nhân phương nào, thay Liễu Diệp giải kịch độc trong cơ thể. Đồng thời, ở trong cơ thể hắn, tựa hồ có một cỗ cực mạnh chân khí hộ thể, nếu không phải cỗ này chân khí, chỉ sợ hắn đã. . ." Từ y chân nhân lông mày nhíu lại, chính toàn tâm suy nghĩ lúc này, chỉ là nhất thời bán hội, nghĩ không ra cái gì mặt mày.

Hắn xoay người, lại nói: "Thế gian này có được bậc này tu vi người có thể đếm được trên đầu ngón tay, e là cho dù là Đặng Vân Phong bên trong, cũng chỉ chương môn sư huynh cùng Tiên Tôn có được bậc này bản sự. Không phải là những năm này, cái khác tu tiên môn phái lại ra cái gì nhân vật lợi hại, lại trùng hợp cứu được Liễu Diệp một mạng?"

Tinh vân về nhớ ngày đó vị nữ tử thần bí kia tu vi, đến bây giờ cũng còn lòng còn sợ hãi, nàng hình dạng thoát tục tươi mát, ngược lại không giống như là người xấu, không ngờ lại tâm ngoan thủ lạt, không nhận tiên giới nguyên tắc ước thúc, có thể nói làm theo ý mình, chưa đem thiên hạ để ở trong mắt.

Bất quá nàng cũng xác thực có điền cuồng tiền vốn, trong lòng chỉ hy vọng nàng không phải Ma Giới bên trong người, nếu không tiền giới lại đem đứng trước một vấn đề khó khăn không nhỏ, bây giờ Ma Giới rục rịch, có nhiều tro tàn lại cháy dấu hiệu, không thể nói trước ra bao nhiêu nhân vật lợi hại, dù sao Ma Giới phong bế ngàn năm, cái này ngàn năm bên trong, không có ai biết bên trong phát sinh cái gì.

"Từ y chân nhân, nếu là không có chuyện gì khác, đệ tử liền xin được cáo lui trước. Nhược Liễu sư đệ tỉnh lại, thay ta hướng hân vận an là được." Tinh vận hướng từ y chân nhân chấp tay lại, từ y chân nhân khẽ gật đầu, tinh vận lại hướng các vị sư đệ sư muội làm thủ thế, liền tự đi.

Đám người đưa mắt nhìn tinh vận rồi đi, sau đó đều đem ánh mắt thả chur Liễu Diệp trên thân.

Chuyến này xuống núi xin thuốc, tất nhiên là gian nguy vạn phần, ba người bọn họ kém chút vốn nhờ này mất mạng, cũng may người hiền tự có thiên tướng, chẳng những Lục Ngọc cùng Mộc Trường Thanh thành công trở lại Đăng Vân Phong, liền liên Liễu Diệp cũng đã thoát ly nguy hiểm tính mạng.

Trải qua từ y chân nhân một trận trấn an, chúng đệ tử mới lui xuống.

Từ y chân nhân an bài Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc lưu tại đại điện chiếu cố Liễu Diệp, trông mong hân có thể sớm đi tỉnh lại.

"Nhược hi sư muội, vì tiểu sư đệ sự tình, người đã một đêm không ngủ, hay là đi nghỉ trước thôi, nơi này liền giao cho ta cùng Trường Thanh, người nhìn một cái người, bình thường hoạt bát bộ dáng toàn đều không thấy, sắc mặt cũng biến thành khó coi, nếu là tiểu sư đệ tỉnh lại, gặp người bộ dáng như vậy, thế nhưng là sẽ khó chịu!" Lục Ngọc gặp Nhược hi từ đầu đến cuối thủ hộ lấy Liễu Diệp, cũng không đi nghỉ ngơi, liền nghĩ đến cái biện pháp.

Nhược hi nghe Lục Ngọc, cảm thấy rất có vài phần đạo lý, ánh mắt chuyển hướng từ y chân nhân, từ y chân nhân cũng khẽ gật đầu, nàng cẩn thận nhìn nhìn Liễu Diệp một phen, lúc này mới quay người rồi đi.

"Nhược hi sư muội đối Liễu sư đệ thật đúng là tốt, đều để người có chút hâm mộ." Mộc Trường Thanh mỉm cười, đã thấy Lục Ngọc nũng nịu nhẹ nói: "Hừ. . . Chẳng lẽ ta đối với người sẽ không tốt?"

"Không có, Lục Ngọc sư muội đối ta tự nhiên là không lời nói, gặp gỡ người là ta đời này may mắn." Mộc Trường Thanh tới gần Lục Ngọc, hai người mặt đối mặt đến gần, Mộc Trường Thanh sờ soạng sờ mặt nàng, Lục Ngọc miệng bên trong "Hừ" một tiếng, lại nín lấy Mộc Trường Thanh lỗ tai không thả.

"Ai yêu, đau chết mất, Dao Dao, người nhanh dừng làm rộn, lỗ tai ta đều muốn bị người vặn xuống!" Mộc Trường Thanh ra vẻ đau khổ biểu lộ, kỳ thật Lục Ngọc chỗ nào bỏ được làm đau hân, chỉ nhẹ véo nhẹ mấy bốp, gặp Mộc Trường Thanh hô to gọi nhỏ, nhất thời phương lòng vừa loạn, khẽ vuốt phũ Mộc Trường Thanh lỗ tai, nói: "Trường Thanh, người không có việc gì thôi "

"Hắc hắc. . . Ta không sao!" Mộc Trường Thanh một trận cười to, Lục Ngọc biết hân cố ý trêu đùa mình, nắm tay nhỏ tại bộ ngực hân đánh mười mấy hai mươi quyền mới dừng lại, miệng bên trong còn thì thào: "Chán ghét chán ghét chán ghét. . ."

Từ y chân nhân gặp hai người bọn họ đùa giỡn, liền lặng lẽ rồi đi, để tránh quấy rầy hai người bọn họ chuyện tốt.

Mộc Trường Thanh tùy ý nàng đập nện lồng ngực của mình, trong lòng bỗng cảm giác một dòng nước ấm nước vọt khắp toàn thân, não hải bỗng nhiên huyền tường, loại này thời gian như có thể tiếp tục cả một đời, hân Mộc Trường Thanh cả đời này định không còn cầu mong gì khác.

"Dao Dao." Mộc Trường Thanh thuận thế đem Lục Ngọc ôm vào trong ngực, Lục Ngọc trên mặt vẫn tươi cười cho, có chút thoáng giả dụ, lúc này nàng cảm giác toàn thân bất lực, thể nội hình như có dòng điện tràn ngập, để nàng trở nên chết lặng, chỗ nào kiếm mớ Mộc Trường Thanh ôm, dứt khoát tùy ý Mộc Trường Thanh đem mình ôm vào trong ngực, trên mặt đều là hạnh phúc chỉ sắc.

Vắng vẻ đại điện bên trong, không có một tia thanh âm truyền ra, từ hai người chế tạo mập mờ bầu không khí, dần dần lên cao, Lục Ngọc lẳng lẳng dựa vào trong ngực Mộc Trường Thanh, cười hỏi: "Trường Thanh, nếu có một ngày người gặp được một cái so ta xinh đẹp, lại so ta ôn nhu cô nương, người sẽ sẽ không thích thượng nhân nhà?"

Mộc Trường Thanh cười cười nói: "Ta cùng tiểu sư đệ, từ nhỏ liền không có thân nhân, hiện tại ưa thích nữ tử. . . Chỉ có ba người."

"Cái gì? Tốt người cái hoa tâm đại la bạc, trừ ta ra người còn ưa thích người nào? !" Mộc Trường Thanh câu này nói còn chưa dứt lời lúc, Lục Ngọc vốn cho là hân sẽ nói trên đời này nữ tử tuy đẹp, hân cũng sẽ không nhìn nhiều, nào biết được hân lại còn ưa thích mặt khác hai nữ tử?

"Dao Dao, ta đương nhiên sẽ không thích bên trên khác nữ tử. Ta thích thứ một nữ tử là buổi sáng người, thứ hai là buổi trưa người, cái thứ ba là buổi tối người, ta cả đời này ưa thích ba người đều là người!" Mộc Trường Thanh câu nói này nói ra, Lục Ngọc là dở khóc dở cười.

"Hừ! Trường Thanh, người cái gì thời điểm cũng học như vậy miệng lưỡi tron tru!" Lục Ngọc kêu lên một tiếng đau đớn, đều túi miệng nhỏ, nhưng trong lòng cảm giác vô cùng ấm áp.

"Dao Dao, người yên tâm đi, trên thế giới này, ta đã không có bất luận cái gì thân nhân, Đăng Vân Phong là nhà của ta, mà người, chính là ta duy nhất thủ hộ, vì người, ta nguyện ý làm bất cứ chuyện gì!" Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc đang phiến tình. . .

Trong mộng lung, Liễu Diệp từ trong đau đớn thức tỉnh, lúc này hân cảm giác toàn thân đau nhức vô cùng, trên thân nhiều chỗ giống như thụ trọng kích chưa lành, hân từ từ mở ra hai mắt, hút niện không khí mới mẻ, cổ này khí tức quen thuộc, là đến từ từ y đại điện.

Liễu Diệp nhìn bốn phía một phen, trừ Lục Ngọc cùng Mộc Trường Thanh bên ngoài, đưa mắt không người, hần gặp Lục Ngọc cùng Mộc Trường Thanh ôm cùng một chỗ, cho là mình hoa mắt, dụi dụi con mắt, cảm thấy mãnh kinh: "Ngày xưa Lục Ngọc sư tỷ cùng Mộc sư huynh tình cảm xác thực không phải bình thường, nghĩ không ra gần gũi thời gian không thấy, lại phát triển đến tình trạng như thế, trong lòng vì bọn họ cầu nguyện, hần cũng không tính quấy rầy hai người, nhưng làm hần lật người đi, nghĩ tiếp tục ngủ lúc, tay phải lại vô ý đổ Hàn giường đá cái khác sắt chén."

"Đồng lung lung. . ."

Liễu Diệp bị giật nảy mình, Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc cảm thấy cũng giật mình, nhìn nhau một cái, liền tự đứng lên, trở lại nhìn lên, đã thấy Liễu Diệp chính nhìn mình.

"Chúng ta. . ." Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc một hồi lâu xấu hổ, Lục Ngọc sớm đã mất tác vương, không biết nói cái gì cho phải, Mộc Trường Thanh cái khó ló cái khôn, mượn cơ hội đẩy ra chủ đề, hỏi Liễu Diệp nói: "Tiểu sư đệ, người rốt cục tỉnh, từ ngày đó người bị vây ở Lục Tang Môn, có biết ta cùng Lục Ngọc có lo lắng nhiều người!"

"Đúng vậy a, không chỉ chúng ta, còn có thật nhiều sư huynh đệ, đặc biệt là Nhược hi tiểu sư muội, đặc biệt đừng lo lắng người an ủi, hôm qua nàng một đêm không ngủ được, đều tại cái này thủ hộ người đây!" Lục Ngọc gặp Mộc Trường Thanh đẩy ra chủ đề, mượn cơ hội bổ sung một câu.

"Bọn hần. . ." Liễu Diệp trong lòng nhưng cảm giác vô cùng ấm áp, hần từ nhỏ đánh mất phụ mẫu, liền thiếu khuyết yêu mến, chỉ có những ngày này tại Đăng Vân Phong, phương tìm được nhà cảm giác, còn có những này quan tâm sư huynh của mình sư tỷ, cho dù là chết rồi, cũng không tiếc nuôi.

"Mộc sư huynh, Lục Ngọc sư tỷ, Nhược hi sư tỷ nàng không sao chứ, hiện tại người ở nơi nào."

"Nàng bị Lục sư muội khuyên đi ngủ, nếu không không phải phải chờ tới người thức tỉnh không thể, chỉ là nàng một cái cô nương gia, làm sao có thể chịu được, bên bị xuống dưới, không phải chịu ra bệnh đến không thể." Mộc Trường Thanh đem chuyện này giải thích cho Liễu Diệp nghe.

Chợt nhớ tới một ít chuyện, Mộc Trường Thanh hỏi Liễu Diệp nói: "Đúng rồi, tiểu sư đệ, lần này là Đại sư huynh đưa người mang về, nhưng tại Đại sư huynh mang người về trước khi đến, đến tốt cùng phát sinh cái gì sự tình, là ai thay người vận công chữa thương, cũng đem trong cơ thể người khí độc trừ sạch, muốn làm đến những này, ngoại trừ Trác Bằng bay, ta thực sự nghĩ không ra người thứ hai, liền ngay cả sư phụ, cũng đối với chuyện này rất là rung động."

Liễu Diệp giật mình, vốn cho rằng chuyện kia sẽ công bố ra ngoài. Nghe Mộc Trường Thanh lời nói, Tiểu Hàn ngọc sự tình bọn hần hần còn chưa biết, chỉ coi tình vẫn là tại cột sắt đại mộc trong tay đem mình cứu.

"Đúng vậy a, ngay cả chính ta cũng không dám tin, lúc trước có một vị nữ tử che mặt, đem ta cứu, cũng thay ta giải trừ thể nội độc tố, còn vì ta vận công chữa thương, nếu không phải nàng, ta chỉ sợ đã sớm chết tại Trác Bằng bay trong tay."

Gặp Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc bình yên vô sự, Liễu Diệp thật dài hít vào một hơi, lại nói: "Trác Bằng bay thanh danh làm cho người nghe tin đã sợ mất mật, cũng may cuối cùng không phải nói không giữ lời tiểu nhân."

Mộc Trường Thanh nói: "Hừ, ta liền biết Trác Bằng bay sẽ không hảo tâm như vậy, buông tha ta cùng Lục sư muội, nghe người kiểu nói này, nhất định là song phương đã đạt thành một loại hiệp nghị nào đó, người như vậy cho chúng ta nỗ lực, lúc ấy ta cùng Lục Ngọc lại không có cách nào cứu người, người sẽ không trách tội chúng ta a? Ha ha ha ha."

Liễu Diệp nói: "Làm sao lại, ta cảm tạ Mộc sư huynh cùng Lục Ngọc sư tỷ còn đến không kịp, nào dám sinh cái gì trách tội chi ý, bây giờ ta không vừa vận tốt sống ở nơi này, đồng thời, lần này xuống núi, ta cảm giác tự thân tu vi lại tăng cường không ít."

Ba người vui cười lời nói, chợt nghe tiếng kêu to truyền đến, từ xa đến gần.

"Không xong, không xong!"

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc ra điện nhìn nhìn, nhưng gặp một người vội vàng hấp tấp, liền hỏi hần nói: "Đến tốt cùng ra cái gì sự tình?" Cái kia vị đệ tử chậm rãi nói đến: "Là nam đạo môn cùng bắc người tu chân, hai môn phái này hôm nay đến nhân vật ghê gớm, nói là muốn vì trong môn đệ tử lấy lại công đạo, chúng ta đã có mấy cái đệ tử bị đánh thương, liền ngay cả ta, mới cũng thiếu chút bị thương!"

"Nhanh đi thông tri chương môn cùng mấy vị khác chân nhân!" Mộc Trường Thanh dặn dò một câu, liền cùng Lục Ngọc cùng một chỗ, hướng nơi khởi nguồn đi.

Liễu Diệp đem đối thoại của bọn họ nghe được cẩn thận, trong lòng rất là chấn kinh: "Chẳng lẽ hôm đó sự tình bị phát hiện rồi?" Lại muốn: "Những người kia mặc dù không phải mình giết chết, nhưng chung quy là bởi vì mình mà chết, nếu là đạo môn trong tu chân người thật tìm tới cửa, mình chỉ có thể nhận tội, miễn cho liên lụy Đăng Vân Phong."

Chương 36: Đạo môn hư ảnh

Theo cái kia vị đệ tử chỉ, Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc chính cùng đệ tử khác chạy tới Đãng Vân Phong bên bờ, dưới núi Giang Lưu đang lao nhanh, xoay chuyển không thôi, giống như xuyên thấu mây tầng, rớt nhập trong mây xanh. Giờ phút này tới hai vị khách không mời mà đến, đạp trên sóng nước, muốn lấy cường hãn tu vi, xông vào Đãng mây tiên giới.

Đãng Vân Phong bên bờ chỗ, lúc này tụ tập đông đảo đệ tử, Lục Ngọc cùng Mộc Trường Thanh đang đuổi hướng bên bờ lúc, xảo ngộ Đại sư huynh tinh vân, chỉ gặp hần không chế trường kiếm, ngự không mà đến!

Phá vỡ đạo đạo mây tầng, tinh vân tay áo bay xuống, cường thế giáng lâm bên bờ. Mộc Trường Thanh Lục Ngọc sau đó đuổi theo, ba người tham gia, để nơi đây bầu không khí biến đổi.

"Lại là các ngươi!" Tinh vân hơi nhíu mày, người đến chính là nam đạo môn vân khởi, cùng bắc tu chân chạy bằng khí.

Hai người lấy một tịch bạch bào làm gấm, một người gấm bên trên tay áo phong, một người gấm bên trên tay áo mây, hai người đứng chung một chỗ, giống như mây gió đất trời phun trào, tứ hải bát phương tụ biến!

Ngàn năm trước, nam đạo môn bắc tu chân vốn là một cái tông giáo môn phái, về sau thời kỳ Thượng Cổ trận kia chính tà Tru Ma đại chiến, chương môn tại đại chiến bên trong bị chết, tại giới hai vị chương môn người ứng cử, tức hiện tại đạo bàn cùng đạo khô, tại chương môn tranh đoạt quyền thế bên trong không thể đạt thành nhất trí, vì vậy chia cắt Đạo giáo vì hai, nam bắc riêng phần mình chấp chương, lại không thương tồn song phương hữu nghị.

Cho nên nam đạo môn cùng bắc tu chân nguồn gốc cực sâu, hai phái chương môn năm đó càng là quan hệ cực giai sư huynh đệ, từng liên thủ đánh lui Ma tộc bốn nghiệt một trong, vì vậy dương danh khắp thiên hạ. Vân khởi gió êm dịu động chính là hai vị này chương môn đệ tử đích truyền, thực lực cao thâm mật trắc, một chút bên ngoài hoành hành tà ma ngoại đạo, thấy bọn họ, bình thường đều muốn nhượng bộ lui binh, che kỳ phong mang không tiết ra ngoài. Tại Thần Châu nam bắc hai địa phương, thanh danh của bọn hắn rất là vang dội.

"Hai vị tiên bối tới chơi ta Đãng mây tiên sơn, không biết có gì thỉnh giáo?" Gặp tinh vân mấy vị tự chất tương đối sâu đệ tử lộ diện, đệ tử khác tự động lui đến hai bên, cho bọn hắn chứa lại một đạo rộng lớn đại nói tới.

"Chỉ giáo không dám, chỉ là... Ta nam đạo môn, bắc tu chân đệ tử, không minh bạch chết tại hoang dã, không người nhặt xác, lại từ trạng thể thảm, tại những này đệ tử đã chết trên thân, phát hiện chỗ cổ có rất rõ ràng vết cắt, loại này vết cắt người bình thường là làm không được, chúng ta không cách nào cân nhắc quyết định xuất thủ chủ nhân là ai, cũng vô pháp kết luận võ học về nơi nào, nhưng chúng ta tại hiện trường điều tra một phen, phát hiện nơi đó còn sót lại Đãng Vân Phong kiếm pháp quý tích, lúc này mới quan trên thỉnh giáo."

"Nhưng các ngươi Đãng Vân Phong đệ tử thực sự không biết tốt xấu, dám ngăn cản chúng ta quan trên điều tra, chẳng lẽ trong lòng có quỷ, liền từ e ngại sao?!"

Vân khởi gió êm dịu động hai người người một lời, ta một câu, phối hợp lẫn nhau khăng khít.

"Điều tra? Theo ta nói biết, ta trong môn đệ tử đã có mấy vị bị các ngươi đã thương, ta nhìn các ngươi không phải đến hoạt động tra, mà là đến gây chuyện thôi!" tinh vân tiến lên trước một bước, mặc dù trước mặt hai người thành danh đã lâu, cũng so với hắn lớn tuổi hơn nhiều tuổi, nhưng ở giữ gìn Đãng Vân Phong vinh dự cùng hình tượng trên cơ sở, hắn sẽ không làm bất luận cái gì lui bước.

"Hừ! Gây chuyện? Nếu chúng ta là đến gây chuyện, hiện tại Đãng Vân Phong bên bờ, sớm đã chồng thi như núi, nơi nào còn có bức này tiên phong quang cảnh. Năm đó bảy đại tiên phái đồng khí liên chi, không phân khác biệt, sao đến các ngươi thế hệ này, liền người trong nhà đều không cho vào cửa? Chẳng lẽ lại Đãng Vân Phong, là muốn ý vào thiên hạ đệ nhất tu tiên môn phái thanh danh, chèn ép cũng thăm dò ta Đạo giáo tu chân uy nghiêm?!"

"Hai vị tiên bối an tâm chờ đợi, chúng ta Đãng Vân Phong từ xưa đến nay, đều là lấy thủ hộ thiên hạ thương sinh làm nhiệm vụ của mình, từ chưa bao giờ làm có bội lương tâm sự tình, nghĩ là hai vị tính sai tình huống, nhìn lầm sự thực, chẳng trở về cực kỳ điều tra một phen, làm tiếp định đoạt, dù sao đó cũng không phải một chuyện nhỏ, cái này liên quan đến ta Đãng Vân Phong danh dự."

"Chính là bởi vì đã điều tra rõ ràng, nếu không hôm nay chúng ta liền sẽ không xuất hiện ở chỗ này, nếu như Đãng Vân Phong hôm nay không cho chúng ta một cái thuyết pháp, như vậy... Chúng ta sẽ để cho các ngươi từng thụ cùng chúng ta sư đệ giống nhau tao ngộ!"

Biến điệu âm thanh, tấu vang sát phạt thiên chương, bọt nước đánh ra bên bờ cháy nham, giống như luật âm thanh nhạc đệm, khí thế dần dần tăng cường, đột nhiên sản xuất ra sát khí bốn phía, bao trùm phương viên, rung động Giang Lưu!

"Hai vị nếu như thế không thêm nói đạo lý, liền đừng trách ta Đãng Vân Phong lấy chúng địch thiếu đi!" Tinh vân một tiếng quát khê, trường kiếm thốt từ xuất khiếu, chúng đệ tử thấy thế, nhao nhao rút kiếm tương hướng, một chỉ xâm phạm phong vân!

"Tới đi, ta ngược lại muốn xem xem, Đãng Vân Phong thế hệ trẻ tuổi, đến tột cùng lớn bao nhiêu năng lực, dám tại trước mặt chúng ta giương oai!" Vân

khởi cùng chạy bằng khí tùy theo cười một tiếng, vận phong vân chỉ thể, nhất thời sắc trời biến đổi, phun trào mây tầng, cùng vận khởi chân khí tương thông. Chạy bằng khí, to lớn huyền lực lại lấy gió thổi cường ép đem chung quanh tầng mây tụ tập, khí phong huyền lực chạm đến mây chân khí, nhất thời hình thành hùng vĩ đạo giả hư ảnh, lớn đến kinh người.

Ngẩng đầu thiên hạ lấy thần tư, duy đạo không phá ngược gió mây!

To lớn đạo giả thân hình, trường mấy trăm trượng, từ vận phong tụ tập mà thành, trong đó huyền lực chân khí tưới tiêu, từ vận khởi chạy bằng khí hai người cùng nhau điều khiển. Tại cự nhân toàn thân, có mây mù hộ tạng, hình thành năng lượng áo giáp, công thủ lưỡng dụng, có thể vì phi phạm.

"Bày trận!" Tinh vân trong lòng cả kinh, biết vận khí chạy bằng khí hai người lợi hại, liền từ chỉ huy mười mấy tên đệ tử, lấy hấn làm trung tâm, thành Đãng Vân Phong kỳ môn trận pháp, lấy ngăn cản đạo giả hư ảnh thể công.

Mười mấy tên đệ tử lập tức sắp xếp có thứ tự, thành vòng trạng trận thái, lấy tinh vân làm trung tâm, cầm kiếm chỉ hướng hấn, trận pháp dần dần thành hình, chúng đệ tử mượn Đãng Vân Phong linh khí, phối hợp trên thân kiếm chân khí, vung vẩy trường kiếm, từng đạo kiếm khí tứ ngược, đem không khí chung quanh đều trở nên ngột thở.

Cái này mười mấy tên đệ tử trường kiếm trong tay chợt từ trong tay bay ra, lấy chín chín tám mươi một phương vị lập tại thiên không, tùy theo tinh vân một tiếng hét dài, những này hấp thu Đãng Vân Phong linh khí cùng chúng đệ tử chân khí trường kiếm, đột nhiên run run, trận pháp năng lượng bị kích phát, những này trên thân kiếm năng lượng đột nhiên tăng gấp bội, tinh vân khu kiếm phá không, trực chỉ đạo môn hư ảnh!

Sau đó từng đạo tiếng xé gió vang lên, tám mươi một thanh trường kiếm, lại theo tinh vân tiên kiếm sau đó, hưu đâm ra.

Những này kiếm hướng cùng một cái phương vị đâm tới, được không hùng vĩ kinh người!

Chín chín tám mươi một thanh trường kiếm, có trước có hậu, giống như lộn xộn, nhưng giữa lẫn nhau cách bên trong, nhưng lại giống như mạng một loại nào đó tiết tấu, những này trường kiếm đồng xuất, uy lực to lớn, vượt qua tường tượng.

"Rống!"

Đạo môn hư ảnh, thân thể khổng lồ khẽ run, nhưng gặp tám mươi một thanh trường kiếm phá không mà tới, hư ảnh há mồm gào thét, âm thanh chấn giống như lôi, hấn một chuồng vỡ dưới, vô số thân phi nhanh trường kiếm, lại bị hấn lấy man lực đánh rơi, bởi vì trường kiếm số lượng thực sự khổng lồ, hư ảnh cũng khó có thể làm đến phòng ngự tuyệt đối, cái này liền bị mấy thanh trường kiếm đâm trúng ngực, đột áo giáp rách, nhất thời thấy Phong Vân tan biến, trường kiếm đem cự nhân thọc mấy cái lỗ thủng.

Tinh vân đại hỉ, lần nữa toàn tâm điều khiển trận pháp, chúng đệ tử cũng đều toàn tâm ứng đối, không ngờ người khổng lồ này khôi phục thực sự quá nhanh, trường kiếm mới đâm xuyên thân thể của nó, chưa kịp tiếp tục tấn công mạnh, những cái kia bị xô xuyên địa phương, lại thốt tự lạnh hợp.

Tại vận khí cùng chạy bằng khí điều khiển dưới, cái này hư ảnh đạo giả khi thật lợi hại.

Tinh vân cải biến kiếm trận, lệch vị trí Thất Tinh Bắc Đẩu, từ các cái phương vị tiến hành tập kích, muốn đem hư ảnh nhiều cái thân thể bộ vị khớp nối, đồng thời chặt đứt, xem như tìm tòi một chút pháp môn.

Vân khởi cùng chạy bằng khí gặp tinh vân cải biến chiến pháp, lòng mảy mai nhú một cái, chợt biến thành cuồng tiếu, một tiếng cao ngạo hô lên, quanh quần bát phương mười dặm!

Hai người lên tiếng gào thét, nhưng gặp giữa thiên địa phong vân biến đổi lớn, nồng đậm mây trắng gần đầy bầu trời, đem hết thấy đều nuốt hết, sau đó là kinh khủng gió lớn, quét sạch thiên địa, những này gió lớn bên trong nương theo chân khí lưu thoán, nếu là thường nhân ở vào loại này ác liệt hồng cảnh dưới, sợ là trực tiếp sẽ bị những này trong gió chân khí, cắt chém thành tàn phế.

Phong vân chỉ thể, đủ cản vạn mã thiên quân!

Những này cường hấn phong vân, lại lấy lôi đình tốc độ hướng trăm trượng hư ảnh ngưng tụ, phong vân lực lượng vì to lớn hư ảnh miệng mũi hấp thu, sau đó tại đạo hư ảnh này phía sau, lại mọc ra vô số màu trắng xúc tu, những này xúc tu đều từ tầng mây tổ chức, tại xúc tu bên trong, ẩn có phong chỉ lợi nhận khí tức lộ ra ngoài, chúng đệ tử thấy thế, sắc mặt biến đổi.

Mấy chục thanh tiên kiếm tại hư ảnh chung quanh xoay quanh tiến công, to lớn kiếm khí đột nhiên phóng thích ra, đã thấy hư ảnh phía sau vô số mây sò, lại thốt từ đuôi dài, đem những này tiên kiếm đều trói buộc, mặc cho tinh vân như Hà chỉ huy chúng đệ tử vận chuyển chân khí đến không chế tiên kiếm, càng không có cách nào tránh thoát mây sò trói buộc.

Vân khởi cùng chạy bằng khí nhìn lẫn nhau một chút, sau đó là gió lốc vén giang hải, lưỡi dao phá tiên trận!

Hư ảnh phía sau cái kia vô số mây sò, đem trường kiếm trấn áp vạn vạn, phong chỉ lợi nhận sau đó thi triển uy lực, nghiền ép cùng cắt chém chi lực cùng tồn tại, tại cái này hai cỗ năng lượng tàn phá dưới, chỉ nghe mấy tiếng đồ sắt vỡ toang thanh âm lọt vào tai, bầu trời trường kiếm nhưng vẫn bị phế, chia năm xẻ bảy, trên thân kiếm hấp thu linh khí trong nháy mắt sụp đổ, những này đồ sắt lại thành sắt vụn, bầu trời hạ xuống lưỡi dao vũ, ngân sắc chớp lóe, khác ở vận khí cùng chạy bằng khí trên mặt, duy gặp lãnh khốc cùng lãng lệ, lần này, bọn hấn tựa hồ cũng không phải là chế tạo nháo kịch, bởi vì vì mọi người trong mắt bọn hấn, nhìn thấy đe dọa Hấn, đó là bất thể sát khí!

Tinh vân bản xem ở hai người chính là tiền trong phái người phân thượng, cũng không sử dụng Đãng Vân Phong trận pháp sau cùng tinh hoa, sợ làm bị

thương hấn nhóm, vốn định chỉ cho bọn hấn một chút giáo huấn chính là, nghĩ không ra hai người này thực lực lại khủng bố như thế, cho dù là chúng đệ tử dùng hết toàn lực, cũng rất khó có đánh bại bọn hấn nắm chắc, bây giờ trận pháp bị phá, chư kiếm đã phế, đám người khó tự địa lợi, tại phong vân quấy - làm dưới, lại mất thiên thời, lúc này bắt đầu liều mạng, ắt không là hai người đối thủ.

"Mộc sư đệ, Lục Ngọc sư muội, tại những đệ tử này bên trong, ta yên tâm nhất liền là các ngươi, nhanh đi đem việc này thông báo chưong môn, nếu không đã chậm liền không còn kịp rồi!"

Tinh vân sắc mặt hơi trắng bệch, vốn cho rằng vân khởi cùng chạy bằng khí cũng không nhiều lắm bản sự, nếu sớm biết như thế, liền nên làm tốt đầy đủ chuẩn bị, đem Đãng Vân Phong hơn ngàn đệ tử cùng nhau mang lên, cho dù là hai người này có ba đầu sáu tay, cũng tuyệt bù không được Đãng Vân Phong hơn ngàn đệ tử Tru Tiên đại trận, chỉ là lúc này hối hận vô dụng, hấn nhất định phải nghĩ biện pháp để nhiều đệ tử như vậy thoát khỏi mới là.

Nếu là cái này rất nhiều đệ tử tất cả đều chết tại Đãng Vân Phong nhập môn bên đồ, không chỉ có là đối Đãng Vân Phong thiên hạ đệ nhất tu tiên môn phái tên tuổi chầm chọc, càng khiến cho Đãng Vân Phong tổn thất nặng nề, mà mình cũng sẽ thành Đãng Vân Phong tội nhân thiên cổ, tự tay táng những đệ tử này tính mệnh tội nhân.

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc thốt từ gật đầu, quay người muốn đi gấp, đã thấy hư vô thiên không trung, cái kia to lớn đạo ảnh, một cái cự thủ vỗ xuống, Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc, trực tiếp bị bọn hấn từ không trung chặn lại, kinh khủng năng lượng trong nháy mắt đem bọn hấn ép tới mặt đất, hủy diệt trùng kích, có thể trong nháy mắt nghiền nát Lục Ngọc cùng Mộc Trường Thanh toàn thân gân cốt!

Cũng may tinh vân tay mất lạnh lẽ, tại cự thủ rơi xuống trong nháy mắt, tham gia trong đó, cùng hai người cùng một chỗ ngăn cản cự chưong áp bách.

Chúng đệ tử thấy thế cũng đều toàn bộ tham gia trong đó, lấy thân thể máu thịt, một khiêng cự thủ xé núi chỉ lực!

Vân khởi cùng chạy bằng khí thốt từ cười một tiếng, lòng mây bỗng nhiên trở nên nghiêm túc, chỉ gặp bọn họ pháp thuật biến ảo. Hư ảnh bàn tay trái, lập mang theo ngàn quân lực, cùng tay phải trùng điệp, hủy diệt tính áp lực, nặng chồng lên nhau, kích thích Giang Lưu vạn trượng bọt nước, chúng đệ tử không chịu nổi gánh nặng, thân hình vì đó co rút lại, lại bị cỗ năng lượng này ép quỳ một chân trên đất.

Bọn hấn miễn cưỡng chèo chống, làm sao cự thủ trùng điệp chỉ lực, thực sự quá mức hung mãnh, đã có chút đệ tử thân thể không cách nào chèo chống, chung quanh dần dần có thể nghe được xương lác vỡ vụn thanh âm.

Lại tiếp tục như thế, trong vòng chiến các đệ tử, đều phải bỏ mạng nơi này!

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Vô ngã thần uy

"Vô ngã vô vọng thiên hạ kinh, thần tu trăm năm, hàng đảm nhiệm ta mệnh. Một kiếm gọn sóng ai cùng, ngẩng đầu các giới, quý thần để mệnh!"

Bỗng nhiên từng tiếng sáng thơ hào, nhưng gặp một người, không chế Cửu Thiên Tiên mây, một kiếm phá mở roi mưa kiếm, ngẩng đầu trở lại vạn đào kinh!

Xoáy chân, quay người, nhìn hằm hằm Phong Động Vân Khởi.

"Các ngươi. . . Không khỏi quá cũng đem ta Đãng Vân Phong không để vào mắt!"

Một đạo ngôn từ, mang theo nồng đậm chân khí ba động, như tiếng đàn quanh quần phương viên, nước sông thụ cổ này chân khí tác động đến, tiếng nổ mạnh vang lập tức lọt vào tai, trong nước vũ bạo như hoa, vì bên đồ rơi ra một trận sóng lớn vũ!

"Là Vô Ngã Chân Nhân!" Chúng đệ tử gặp người đến thân hình, đều vì thế mà kinh ngạc, bọn hấn đã hứa nhiều năm không gặp qua Vô Ngã Chân Nhân như vậy nổi giận, bây giờ chẳng những tính mệnh có bảo hộ, còn đem chứng kiến một trận ngàn năm một thuở trò hay!

"Nguyên lai là vô ngã, nhiều năm như vậy không thấy, tính tình của ngươi hay là như thế táo bạo." Phong Động Vân Khởi cũng không bởi vì Vô Ngã Chân Nhân giá lâm mà cảm thấy trong lòng còn có cảm giác nguy cơ, bọn hấn mỉm cười, tựa hồ rất là vui lòng nhìn thấy một màn này.

"Hừ! Phong Động Vân Khởi, các ngươi tốt lớn mật, dám nháo đến ta Đãng Vân Phong đến, ngươi coi ta Đãng Vân Phong thiên hạ đệ nhất tu tiên môn phái tên tuổi là nhạt được?" Vô Ngã Chân Nhân một tiếng giận dữ mắng mỏ, nương theo hai tay bên trong ngón trở ngang nhau, một đạo thanh quang chọi hiện, hấn mang chớp mắt là tới.

Đạo môn hư ảnh. Cặp kia cự thủ, bị cổ này chân khí tập kích, lập tức vỡ vụn tán loạn, đang muốn lấy vận khí khôi phục, Vô Ngã Chân Nhân rút kiếm điểm nhẹ, vài đạo kiếm khí lưu thoán, trong nháy mắt đột phá hư ảnh các đại trận mắt.

Phong Vân Chi Lực, gặp cổ này cường hoành kiếm khí trùng kích, liền từ vỡ ra, to lớn đạo ảnh, lập tức hóa thành hư vô, tiêu tán giữa thiên địa.

Chúng đệ tử cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, nếu không phải Vô Ngã Chân Nhân tới kịp thời, chỉ sợ bọn họ đều đem tính mệnh chôn vùi tại đây.

Tính vận lấy biết Phong Khởi Vân Động hai người lợi hại, liền từ chỉ huy chúng đệ tử, thối lui đến Vô Ngã Chân Nhân sau lưng, ngăn cách một khoảng cách, đến khu vực an toàn về sau, mới xem chiến cuộc.

Có đệ tử toàn thân xương cốt đều nhanh muốn bị đập vụn, hành động có nhiều bất tiện, cũng may chúng đệ tử trên dưới một lòng, không chút do dự đem bọn hắn đỡ đi, để tránh đợi sẽ chiến đấu, tai bay vạ gió. Hoặc làm Vô Ngã Chân Nhân phân thân.

"Vô ngã, dựa theo nhập môn thời gian tu luyện, người so ta cùng vận khởi sớm hơn báis nhập tu tiên môn phái, trăm năm trước, hai người chúng ta từng luận bàn tỷ thí, khi đó chúng ta đánh cái ngang tay, đã nhiều năm như vậy, người đã trở thành Đẳng Vân Phong trưởng lão, lại là không biết thực lực của người, phải chăng cũng đi theo chức vị của người tiến bộ."

"Phong Động, lúc trước hai người chúng ta lấy chính quy phương thức tiến hành luận võ, nếu không phải là người sử dụng ám khí, kết cục như thế nào, người hẳn là so ta rõ ràng, đã nhiều năm như vậy, chuyện này ta vốn đã quên, bây giờ người ngược lại là chủ động nhắc tới, không phải tự chuốc nhục nhả sao?"

"Hừ! Tỷ thí đều đã kết thúc, lại thảo luận tranh tài lúc sử dụng phương thức thủ đoạn, có phải hay không trễ chút, cho dù là ta sử dụng ám khí cùng người bất phân thắng bại, bây giờ ta cùng vận khởi cùng nhau đến đây, người là có hay không có thể giống lúc trước như vậy, còn cùng chúng ta đánh cái ngang tay?!"

"Không thể!" Vô Ngã Chân Nhân lại chưa từng chần chờ, thoáng qua trả lời, bao quát tính vận ở bên trong các đệ tử đều là vì thế mà kinh ngạc, bọn hắn sớm biết Phong Khởi Vân Động bản lĩnh cao cường, nghĩ không ra bọn hắn trong đó một vị, lại từng cùng Vô Ngã Chân Nhân bất phân thắng bại, bây giờ hai người liên hợp, thực lực càng là tương hỗ tăng gấp bội, liền liên Vô Ngã Chân Nhân, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của bọn họ!

"Ồ? Tính người biết điều, đã như vậy, vậy liền gọi các người chờng môn đi ra thôi, hôm nay chúng ta từ muốn đòi một lời giải thích, nếu không Đẳng Vân Phong bên trong, cũng đừng trách người sống khó lưu lại!" Phong Động sắc mặt bỗng nhiên trở nên âm hàn, đã nhiều năm như vậy, không thực lực của ta cho dù có chỗ tiến bộ, cũng tuyệt không thể là mình cùng vận khởi liên thủ đối địch.

"Thuyết pháp? Không sai, nhưng thật là ta muốn tìm bọn các người đòi một lời giải thích, vì sao tới cửa liền đối với ta trong môn đệ tử ra tay đánh nhau, uổng cho các người hay là trong tiên giới người, làm việc lại như vậy tâm ngoan thủ lạt, chính là một chút Ma Giới bên trong người, cũng không kịp thủ đoạn của các người ác liệt, nếu như hôm nay không chiếm được một cái công đạo, hai người các người, đừng muốn rời đi Đẳng Vân Phong nửa bước!"

Vô ngã xoay kiếm giương thân, cầm trong tay cổ kiếm đâm vào mặt đất, nhất thời một cổ chân khí quanh quẩn, tứ phía thổ địa vì đó long động, cổ kiếm bên trên kiếm khí, có thể thẳng xuống lòng đất, đem trước mắt cánh đồng một phần thành hai, nhất thời sơn băng địa liệt, dưới chân phương viên trăm trượng, sinh sinh bị xé mở một đạo miệng lớn, bùn đất đôi mới hương vị vẫn còn tồn tại, nước sông tràn lan, lập tức lấp đầy miệng lớn, chỉ còn lại đục ngầu một mảnh, không vuông vắn tiền!

"Nếu biết không thể, vì sao còn muốn phô trương thanh thế, làm những này vô vị cử động. Vô ngã, tính tình của người thủy chung vẫn là nóng nảy chút, có đôi khi vô vị táo bạo, sẽ chỉ đem mình đẩy hướng vực sâu không đáy, mà mới cái kia đạo từ người cổ kiếm mở khe sâu, sẽ là người trước khi chết chỗ nhìn thấy cuối cùng một vệt ánh sáng cảnh, cũng là người sau khi chết táng thân đất lạnh. Trần quý đi, thân là Đẳng Vân Phong trưởng lão người, có thể chết ở chỗ này, cũng coi là một niềm hạnh phúc thôi!"

Phong Động mỉm cười, ánh mắt trở nên càng càng lạnh lùng nghiêm nghị, hẳn cùng vận khởi hai người, lúc này mới dần dần phóng thích thể nội kinh khủng năng lượng, đôi mắt Vô Ngã Chân Nhân, bọn hắn đem lấy toàn diện trạng thái nghênh chiến, cũng đem đối thủ chêm ở phong vân phía dưới.

Tại lớn như vậy địa vực, phong vân bên trong, lại đem mới thêm vong hồn, từ thần bộ pháp, đã hơi bước đạp gần, không ai có thể tránh thoát từ vong thâm phán, cho dù là Đẳng Vân Phong trưởng lão, Vô Ngã Chân Nhân, cũng không ngoại lệ!

"Không thể? Không sai, ta lại không thể cùng các người bất phân thắng bại, bởi vì hiện tại ta, muốn đem hai người các người, toàn diện lưu lại!" Vô Ngã Chân Nhân một tiếng quát tháo, lập tức đạp không mà lên, thân trong mây khói bên trong, nhưng gặp hào quang chói mắt, đạo khí trường tồn, chỉ nghe phá không một vang, mấy đạo kiếm khí kinh thiên, từ hư vô tiêu xạ xuống.

Vân động cùng gió nổi lên hai người, ánh mắt biến đổi, hai tay biến ảo thi pháp, hai người bàn tay Bát Quái luân bàn, điều khiển mây gió đất trời, nhất thời sơn hà biến sắc, cửu thiên đều là lôi quang thiểm điện, luân bàn chuyển động dưới, thành Bát Quái đạo uy, dẫn số đạo thiên lôi, cùng kiếm khí xung kích lẫn nhau.

"Oanh!"

Hai luồng chân khí đối nghịch, tức khắc thanh thiên thất sắc, giờ khắc này, cửu thiên tại hạ, thần uy ở trên!

Chân khí trong không khí vỡ ra, lửa mắt ánh lửa, đốt cháy hư vô chi không, liệu nguyên chiến hòa, tác động đến bốn phương tám hướng, mãnh liệt nước sông, nương theo diễm hỏa nhảy múa, liền tiếp ở giữa, chỗ chế tạo năng lượng, đủ để hủy diệt sơn hà!

Cực chiều tương đối, riêng phần mình rung động.

Vân động gió nổi lên hai người, nhìn lẫn nhau một chút, liền đập mây tầng, thẳng vào thanh thiên.

Bọn hấn cầm trong tay đạo giả luân bàn, một trái một phải, đem Vô Ngã Chân Nhân vây vào giữa.

Vạn trượng phía dưới, hơn mười vị Đấng Vân Phong đệ tử, ánh mắt đều tụ tập đỉnh đầu không trung, loại cấp bậc này chiến đấu, bọn hấn từ khi ra đời đến nay, hay là lần đầu nhìn thấy, vì song phương thực lực kinh tâm thời điểm, trong lòng cũng âm thầm cầu nguyện, hi vọng Vô Ngã Chân Nhân, có thể đem hai cái này đạo môn cuồng đồ đánh bại.

Vân động gió nổi lên hai người, vận một thân thật tức giận tột đỉnh, ra quyền đá chân, mỗi một chiêu đều mang theo kinh khủng áp lực, bọn hấn một trái một phải vây công, Vô Ngã Chân Nhân cầm kiếm tương đối, vẩy một cái đạo giả song uy!

Gió nổi lên bàn tay khê nhúc nhích, đem luân bàn té ra, vân động thấy thế, cũng theo hấn bộ dáng, riêng phần mình té ra luân bàn, nhưng gặp hai viên Bát Quái sắt bàn, tại hư vô chỗ thẳng phi hành.

Cái này hai viên sắt bàn bốn phía, đều vô cùng sắc bén, là lợi khí giết người!

Hai viên luân bàn chung quanh ẩn có Phong Lôi Chi Lực, thăm dò đánh nghi binh bên trong, thỉnh thoảng đối vô ngã phát động thể công, chỉ nghe tiếng leng keng vang lọt vào tai, tức khắc ánh lửa chói mắt, sau đó là vân động cùng gió nổi lên quyền cước tăng theo cấp số cộng.

Vô Ngã Chân Nhân thân hình nhẹ nhàng, bước đạp thất tinh, tẩu vị dị thường, cứ việc đỉnh đầu có luân bàn tập kích, bên cạnh lại có Phong Động Vân Khôi nhìn chăm chăm, hấn kiếm pháp thi triển ra, vẫn xuân phong đắc ý, Đấng mây thánh tư thế, không chút nào giảm.

"Hừ! Vô Ngã Chân Nhân, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi còn có thể kiên trì đến cái gì thời điểm!"

Vân động lấy chân phải đá ra, vô ngã nghiêng người né tránh, huy kiếm về trái, gió nổi lên lại ra quyền kích hấn dưới nách, vô ngã thu kiếm giương thân, tức hạ đập mạnh, thân hình mượn lực thối lui mấy trượng, vân khởi Phong Động hai người lập tức đuổi sát.

Vân động tại bên hông lấy ra một viên độc tiêu, liền tự phát bắn, chúng đệ tử thấy thế, đều thất kinh, hô: "Sư bá, cẩn thận!"

Mắt thấy độc tiêu đột kích, đỉnh đầu dưới chân, nhưng lại có luân bàn nện xuống, tả hữu vân động gió nổi lên hai người, cũng tự phát động thể công, có thể nói là tứ phía mai phục, không lưu một tia khe hở.

Đấng Vân Phong bên trong, Giả La trong điện, chương môn Mộc Long cùng rất nhiều Đấng Vân Phong đệ tử, đang tập hợp một chỗ, áo tím chân nhân nhìn coi Mộc Long, nói: "Chương môn sư huynh, chúng ta coi là thật không cần đi tới bên đó trợ giúp?"

Mộc Long nói: "Yên tâm đi, có hay không sư đệ ta tại, sẽ không xảy ra chuyện. Ta triệu các ngươi đến đây, là vì Ma Giới sự tình, theo cái khác tiên trong phái người thu hoạch được tin tức, Ma Giới tro tàn lại cháy, yêu ma thể ra, đã có không ít bình dân bách tính, gặp yêu ma hãm hại, chúng ta nhất định phải thăm dò yêu ma nội tình, đem bọn hấn trăm thảo trừ căn, chấm dứt hậu họa!"

"Chương môn sư huynh nói đúng lắm, bây giờ trăm ngàn năm đi qua, Ma Giới tu dưỡng cái này hồi lâu, cuối cùng vẫn là trở lại nhân thế, tại cái này ngăn ngại, tất yếu nghĩ hết tất cả biện pháp ngăn cản bọn hấn làm ác, chỉ là lần này Ma Giới bên trong người thể ra, ta luôn cảm thấy sự tình cũng không phải là chúng ta tưởng tượng đơn giản như vậy, có lẽ tại cái này phía sau, có một loại nào đó âm mưu quỷ kế, Ma Giới bên trong người luôn luôn tâm ngoan thủ lạt, quỷ kế đa đoan, ngay hôm đó lên, chúng ta vụ cần cẩn thận đề phòng mới là."

Áo tím chân nhân cùng chương môn trong lúc nói chuyện, đều đạo tận Ma Giới bên trong người chỗ yếu hại.

Đấng Vân Phong một chỗ khác.

Áo tím đại diện bên trong, Liễu Diệp chậm rãi từ trên giường đá bò lên, trong cơ thể hấn có để mệnh Thánh Châu năng lượng, thân thể khôi phục người phi thường có thể so sánh, lại thêm phục dụng tiên thảo các bách thảo tiên tử đan dược, hiện tại thể nội thương thế đã có chỗ làm dịu.

"Ta tuyệt không thể bởi vì chính mình, để Đấng Vân Phong bị tội giết người nghiệt, ta cái này liền đi thỉnh tội, hi vọng người trong Đạo môn có thể khoan dung độ lượng, không cho Đấng Vân Phong so đo việc này, chỉ cần bảy đại tiên phái đoàn kết nhất trí, ta Liễu Diệp liền là chết, cũng không đủ này!"

Hấn chống đỡ lấy thụ thương thân hình, mạng giây tử, tùy ý chính lý ống tay áo, liền hướng Đấng Vân Phong bên đó chỗ đi.

Lúc này Vô Ngã Chân Nhân đang cùng vân động gió nổi lên hai người chiến kịch liệt, đối mặt các loại thể công, chỉ gặp Vô Ngã Chân Nhân hai con người nhưng vẫn bế hòa.

"Hừ, từ bỏ vùng vẫy sao? Cái này cũng không giống như ngươi!" Vân động khoe miệng hù dọa mỉm cười đường cong, lại thấy nhiều quan chiến đệ tử, nhao nhao vì đó động dung, đều đến như vậy khẩn yếu quan đầu, Vô Ngã Chân Nhân vậy mà thốt tự bế mất, hấn đến cùng đang suy nghĩ cái gì? Chẳng lẽ hấn coi là hiện tại đầu hàng, người trong Đạo môn liền sẽ bỏ qua chúng ta a?

Nhất thời chúng thuyết phản văn, đều cầm chỗ từ.

"Không đúng!" Tinh vân đồng tử bỗng nhiên phóng đại, gấp chầm chầm bầu trời chỗ vòng chiến.

Đám người kinh dị, ánh mắt cũng từ đầu đến cuối chưa từng dời ánh mắt.

"Lui ra!"

Chỉ nghe một tiếng ngao khí hiệp cốt, Vô Ngã Chân Nhân song tay nắm chặt cổ kiếm, cùng mũi kiếm đụng chạm, cổ kiếm mũi kiếm, xâm nhập hấn lòng bàn tay huyết nhục bên trong, lại trong nháy mắt đem cổ kiếm nhuộm đỏ, lưu động đỏ, tràn ngập sát na, cổ kiếm tự hồ bị cái gì dẫn dắt, những cái kia xói mòn máu tươi, vậy mà như linh xà, từ chuôi kiếm quán quanh mà lên, cho đến Vô Ngã Chân Nhân chỗ cánh tay, mới đình chỉ.

Vừa mở mắt, yên lặng như tờ!

Tinh liên phong thanh, đều như vậy rõ ràng.

Xích hồng đồng tử, kích phát vô ngã tiềm năng, nguyên lai Vô Ngã Chân Nhân những năm gần đây tu luyện đến cực kì khủng bố tình trạng, vì ngăn ngừa lúc tu luyện phá hủy Đẳng Vân Phong tiên cảnh cảnh trí, hấn đem thể nội một bộ phận chân khí đẩy vào cổ kiếm bên trong, lần này lấy máu tươi tinh lại cổ kiếm bên trong ngủ say năng lượng, mới là hấn hiện tại thực lực chân chính cấp độ.

"Hấn. . ." Vân động gió nổi lên hai người, ánh mắt bên trong thoáng hiện một vòng vẻ kinh hãi, nhưng gặp tứ phía tập kích đồng tiến, vô ngã một chường đánh rơi độc tiêu, cầm kiếm nổi giận chém, nhất thời ánh lửa bốn bom, đỉnh đầu luân bàn lại một phân thành hai, biến thành sắt vụn, thất lạc xuống.

Vô ngã tức hạ hơi đập, thả người nhảy lên, thân nhập trong tầng mây, chúng đệ tử đã không nhìn thấy người khác ở nơi nào, chỉ gặp cổ kiếm hồng khí bức người, dẫn động bốn phương tám hướng biến sắc, một kiếm vào đầu chém xuống!

"Cẩn thận!" Phong Khởi Vân Động hai người riêng phần mình nhắc nhở, ánh mắt bên trong hiển hiện một vòng không dám tin, nghĩ không ra mới mấy trăm năm không thấy, vô ngã lại tu luyện tới tình trạng như thế, xem ra Đẳng Vân Phong thiên hạ đệ nhất tu tiên môn phái tên tuổi, quả thật danh bất hư truyền.

Xích hồng kiếm khí, phá vỡ gió bão mây tầng, phá núi chi lực, khoảng cách chém xuống, Phong Khởi Vân Động ngưng tụ một thân thật tức giận tột đỉnh, hợp lực thi triển đạo môn bát quái trận, hắc bạch song sắc chân khí, gây lát thành to lớn Bát Quái luân bàn, chặn lại vô ngã cổ kiếm thần uy!

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Lôi âm

Cổ kiếm chi lực, xoáy quấy vô tận phong vân, hư vô nhất thời không thấy chừng mực, Thiên Toàn cùng đảo ngược, đầy rẫy đều là xích hồng kiếm khí, tức khắc, sóng gió nổi lên tuôn, Bát Quái phòng ngự, đạo pháp sinh uy!

"Vô Ngã vô vọng thiên hạ kinh, thân tu trăm năm, hàng đảm nhiệm ta mệnh. Một kiếm gọn sóng ai cùng, ngừng đầu các giới, quý thần đế mệnh!"

Giống nhau thơ hào, lạ lắm lại quen thuộc, nương theo tứ ngược kiếm ý, trút xuống.

Như pha lê vỡ vụn thanh âm truyền ra, nhưng gặp Bát Quái luân bàn như giống như mạng nhện vết nứt mọc lan tràn, cuồng bạo kiếm khí đủ để liệt địa khai sơn, vân khởi chạy bằng khí hai người khó mà ngăn cản cái này cổ kiếm khí, thân hình ngừng ngắt, không kịp phản ứng, Vô Ngã chân nhân cầm kiếm ra lại, khi bọn hấn kịp phản ứng, một thanh từ tươi máu nhuộm đỏ kiếm, hóa một là hai, bị Vô Ngã nắm trong tay, gác ở bọn hấn trên cổ đầu.

Hai người rung động, nghĩ không ra Vô Ngã chân nhân lại tu luyện tới tình trạng như thế, bọn hấn hôm nay tới đây Đẳng Vân Phong, sợ là không chiếm được một tia chỗ tốt, nhưng nhớ tới chương môn lời nhắn nhủ nhiệm vụ, trong lòng không khỏi không cam lòng.

Vân khởi nói: "Vô Ngã, hôm nay đã bại trong tay ngươi bên trên, ta nhận, muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được." Chạy bằng khí nói: "Không sai, lần này mặc dù không thể đòi hỏi đến thuyết pháp, đồng thời bại trong tay ngươi bên trong, nhưng chúng ta tuyệt đối không cho phép bất kỳ cái gì sự vật, vụn vụn đạo chí đại nghĩa, các ngươi Đẳng Vân Phong đi hoạt động, cuối cùng là phải bại lộ tại thiên hạ mắt người bên trong."

"Vốn còn muốn thả các ngươi một con đường sống, nếu không mới kiếm chiêu, đã tác thủ tính mạng của các ngươi, nghĩ không ra các ngươi lại vẫn chấp mê bất ngộ, cùng ta Đẳng Vân Phong đối nghịch, đã như vậy, cũng đừng trách ta không niệm chính đạo chi tình!"

Đẳng Vân Phong bên đó chỗ, đệ tử càng tụ càng nhiều, bọn hấn đều mở to hai mắt nhìn nhìn đầu đội thiên không đã phát sinh sự tình, còn có chút thực

lực không thấp đệ tử, ngự kiếm phi không, để quan sát chiến cuộc, nhưng bọn hán cũng không quá mức tới gần, để tránh bị song phương chiến đấu tác động đến.

"Nhìn điệu bộ này, Vô Ngã chân nhân tựa hồ muốn giết bọn hán!"

"Hừ, hai người này, không biết đã thương ta đồng môn bao nhiêu sư huynh đệ, cho dù là đem bọn hán đánh giết, lại nên làm như thế nào, chẳng lẽ đạo môn tu chân hai phái, quả thật muốn cùng ta Đãng Vân Phong là địch phải không?"

Chúng đệ tử đều cảm suy nghĩ, giờ phút này Lục Ngọc Mộc Trường Thanh cũng là lo nghĩ, vẫn khởi chạy bằng khí hai người, chính là nam đạo môn bắc tu chân tốt nhất chương môn người ứng cử, nếu là bọn họ hai đều chết tại Đãng Vân Phong, đến lúc đó đạo bản cùng đạo khôi hưng sư vãn tội, không phải muốn dẫn dắt người trong Đạo môn, giết tới Đãng Vân Phong không thể!

Bây giờ trước mắt, tà ma rục rịch, chính là tiên giới đoàn kết đối ngoại thời khắc, Nhược còn chưa đối ngoại, liền trước bên trong hao tổn lên, cuối cùng đến lợi, chỉ có thể là Ma Giới bên trong người. Tiên giới trăm ngàn đến đây cơ nghiệp, sợ là muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Vô Ngã chân nhân hai tay đều cầm một kiếm, giơ lên cao cao.

"Người không dám giết chúng ta, bởi vì người mình bạch, đó là cái phi thường ngu xuẩn, lại đối Đãng Vân Phong không có chút nào tác dụng hành động ngu ngốc." Vẫn khởi mỉm cười, tràn đầy tự tin.

Hán sớm biết trong đó lợi hại, nếu không cũng không dám lung tung xâm nhập Đãng Vân Phong, bây giờ thế cục rung chuyển, Đãng Vân Phong tự nhiên cũng không muốn vô duyên vô cớ đụng nên hai cái đại địch.

Có thể không ta chân nhân suy tính phương thức, lại vẫn cứ vượt qua dự tính của bọn hán. Ta vô tính nghiên cứu luôn luôn táo bạo, lần này lại đem phong tồn lực lượng dẫn xuất, càng làm cho hán tâm tình chập chờn không ngớt, tăng thêm rất nhiều Đãng Vân Phong đệ tử trọng thương từng đồng, hán làm sao có thể nuốt vào cục tức này.

"Chết!"

Ta không một âm thanh quát lớn, trường kiếm trong tay đột nhiên chém xuống, mang theo kinh phong vô cùng, màu đỏ tươi lưỡi kiếm, tại dưới ánh mặt trời càng lộ vẻ chói mắt, vẫn khởi cùng chạy bằng khí hai người luống cuống, bọn hán mắt tròn xoe, nhìn điệu bộ này, Vô Ngã là thật đánh đỏ mắt, muốn giết người!

Liễu Diệp thấy thế, cảm thấy cũng là cả kinh, tự biết không thể để cho Đãng Vân Phong vì mình gánh chịu nguy hiểm to lớn, cũng không hy vọng tiên giới sinh ra khe hở, cái này liền đặt chân hướng phía trước, đi vào trong đám người, một chút đệ tử ánh mắt đều hướng hán quảng tới, Liễu Diệp há miệng muốn hô, lại nghe bầu trời ra, truyền đến một đạo nữ tử khẽ kêu thanh âm, đạo thanh âm này như sấm bên tai, tất cả ở đây Đãng Vân Phong đệ tử đều nghe được chấn thán.

Ở trong thanh âm có cùng với nồng đậm chân khí, hình thành sóng âm, truyền tống đến tất cả mọi người trong lỗ tai.

"Hôm nay, hai người kia. . . Ai cũng không thể động!" Thanh âm thanh thúy, lại âm vang hữu lực, chân khí khổng lồ sóng âm, quanh quẩn tại bốn phía, càng đem nước sông kích thích bọt nước mấy sô!

Đám người kinh ngạc.

"Đạo này thanh âm chủ nhân đến tốt cùng là ai, lại có cao thâm như vậy nội lực, cho dù là Vô Ngã chân nhân, sợ cũng chỉ duy sợ không kịp!"

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Nổi bật đáng người

Đám người tứ phương, lại là chỉ nghe nó âm thanh, không thấy một thân.

"Các hạ là người nào, có thể hay không hiện thân gặp mặt?" Cho dù là Vô Ngã chân nhân, cũng khó có thể phán định thanh âm từ nơi nào phát ra, hán nhú nhú này, trong tay thánh kiếm nắm chặt, làm tốt lấy bất biến ứng vạn biến chuẩn bị.

"Người không cần biết ta là ai, chỉ cần đem Phong Khôi Vãn Động hai người giao cho ta là được." Câu nói này nói ra, tuy là nữ tử thanh âm, lại mang

theo mấy phần uy nghiêm, khiến cho người chỗ khó khăn kháng cự.

Vô Ngã chân nhân chung quy là Đấng Văn Phong trường lão, nếu là bởi vì thường nhân tùy tiện nói vài câu, liền từ đi vào khuôn khổ, ngày sau chuyện thế này tuyên dương ra ngoài, há không đem son môn mặt mũi tận ném

Ở đây đệ tử, đã có mấy trăm tên nhiều, trước mắt bao người, vị này nhân vật thần bí, có thể tùy tiện giấu kiếm phương vị mà không bị phát hiện, có thể nghĩ, hẳn thực lực sự cao thâm, coi là thật không phải tầm thường.

Làm tất cả mọi người không biết làm sao lúc, trong đám người, một đạo đơn bạc thân hình, trên thân vết thương còn chưa khỏi hẳn, hẳn lảng lảng đợi trong đám người, cẩn thận lắng nghe cũng dư vị mới ngờ hai âm thanh, tựa hồ có chút quen thuộc, thanh âm của nàng, giống như ở đâu nghe qua.

Trong đầu vừa có chút đầu mối, đã thấy Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc đón.

"Tiểu sư đệ ngươi rốt cục tỉnh! Giờ phút này ngươi thân chịu trọng thương, sao không tại áo tím đại diện nghỉ ngơi, lại chạy đến nơi đây đến tham gia náo nhiệt?" Mộc Trường Thanh gấp lá liễu xuất hiện ở đây, không khỏi có chút ngoài ý muốn, hẳn bị thương rất nặng, nghĩ không ra thời gian ngắn như vậy, có thể hạ hành tẩu.

"Tiểu sư đệ, ngươi không có việc gì à!" Lục Ngọc trên dưới dò xét, gấp lá liễu khí sắc tốt hơn nhiều, cái này mới thoáng yên tâm, bất quá lá liễu năng lực khôi phục, ngược lại thật là làm cho nàng âm thầm giật mình. Từ không biết lá liễu đã ăn để mệnh Thánh Châu, thể trạng so với thường nhân muốn cường hoành rất nhiều.

"Sư huynh sư tỷ, các ngươi yên tâm thôi, ta không sao!" Lá liễu hướng hai người chấp tay lại, bên cạnh mấy tên quen biết đệ tử, cũng từ đi tới, hỏi Mộc Trường Thanh nói: "Dài Thanh sư huynh, ngươi đến Đấng Văn Phong so với chúng ta lâu, có từng biết tại Đấng Văn Phong phụ cận còn có cái gì nhân vật lợi hại?"

Mộc Trường Thanh đến nhìn lại nhìn, nói: "Ta cũng không biết, vị nữ tử này thực lực xác thực không thấp, ngoại trừ áo tím chân nhân, phụ cận ta cũng không biết có cái gì lợi hại nữ tử, bất quá. . . Thần Châu đại lục, vô cùng mệnh mông, có lẽ là địa phương khác tới cường giả, cũng chưa biết chừng."

"Sư huynh nói có lý, chỉ là không biết nữ tử này đến tốt cùng là tốt là xấu, Văn Khởi Phong Động hai vị tiền bối, lại là nàng cái gì người, giữa bọn hắn, đến tốt cùng có quan hệ gì, nữ tử này, lại tại sao lại tại khẩn yếu quan đầu, xuất thủ cứu."

Mộc Trường Thanh chính cần hồi đáp, bốn phía bỗng nhiên thổi từ gió bắt đầu thổi, nước sông sôi trào mãnh liệt, một đợt một lần sóng, khí thế phi phàm.

Xa không một đạo lay trời sấm vang, muốn đem thiên địa chia cắt vì hai, nó âm thanh chi lớn, đỉnh tai nhức óc, chỉ gặp một đạo thân hình, mang lấy mây bó, từ mây tầng bên trong ra, bên cạnh hai đạo, sương mù mai thổi từ nhượng bộ, trời xanh phía dưới, một đạo nổi bật áo trắng thân hình, dần dần lộ ra hiện ra.

Đạo này thân hình phương ra, hiển thị rõ tiên tư không hai, trong tay bạch gấm từ bầu trời cắt ngang mà xuống, nàng giẫm tại bạch gấm phía trên, như giẫm trên đất bằng, bước đạp nhẹ nhõm tự nhiên.

Nhìn nàng dáng người, nhất định là vu vật, chỉ tiếc vị nữ tử này mang theo hắc mặt nạ sắt, chúng người vô pháp nhìn thanh dung mạo của nàng. Nhưng ngay cả như vậy, một chút Đấng Văn Phong đệ tử, ánh mắt đều sáng lên không ít.

"Là nàng!" Lá liễu bỗng nhiên một tiếng hô lên, kinh động đến người bên ngoài, mọi người chung quanh đều đem ánh mắt ném đi qua, chỉ là ra ngoài hiếu kỳ, lập tức liền đem ánh mắt chuyển dời đến đỉnh đầu, cái kia đạo nổi bật dáng người. Mượn bạch gấm, dừng lại trên bầu trời, đang cùng Vô Ngã chân nhân chỗ giống nhau độ cao.

"Cô nương, hai người chúng ta, vắng lai không thù, gần đây Vô Hận, ta Đấng Văn Phong trăm ngàn năm qua, cũng chưa từng làm qua bất luận cái gì bất thiện tiến hành, đáng tiếc cô nương như vậy thân thủ, lại muốn cùng ta Đấng Văn Phong đối nghịch, chẳng bằng cô nương lấy lấy mặt nạ xuống, cùng ta Đấng Văn Phong cùng một chỗ, cộng đồng chống cự Ma tộc dị loại, chẳng phải là thương sinh chi phúc?"

"Đương kim thế đạo, thế cục rung chuyển, yêu ma cũng rục rịch, vì Thần Châu bách tính yên ổn, còn xin cô nương khả năng nghe ta một lời."

Không ta gặp nữ tử này, cũng là giặt này cả mình, ở đây tất cả mọi người, không khỏi sợ hãi than, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua tuổi còn trẻ, liền có thực lực thế này cô nương, nghe cô nương này thanh âm, làm sao cũng mới hai mươi không đến tuổi tác.

"Hừ! Đơn giản nói vậy nói bậy!" Vô Ngã một phen thuyết từ, vốn cho rằng vị cô nương này cũng là đại nghĩa chi sĩ, dự thi lo đại cục, lấy thiên hạ thương sinh cảm đầu, nghĩ không ra cảm xúc lại bởi vậy trở nên như vậy kích động.

"Cô nương, xin lỗi. Thiên hạ mệnh mông, không thiếu năng nhân dị sĩ, lại là người có chí riêng, đường ai nấy đi, nếu không thiên hạ hôm nay, cũng sẽ không trở thành hiện tại cái bộ dáng này, ta không nên đem suy nghĩ của mình quan niệm, áp đặt ở trên người của người, cái này liền cho người chịu nhận lỗi, còn hi vọng cô nương chớ nên trách tội mới tốt."

Vô Ngã biết rõ thực lực đối phương cao thâm mạt trắc, nói không chính xác phía sau còn có một cỗ cực kỳ thế lực cường đại duy trì, dạng này thế lực, có lẽ tương lai sẽ trở thành đối kháng Ma tộc tốt nhất lợi khí, nhưng ở nó biến thành lợi khí trước đó, liền đem chỉ đắc tội, đây là tuyệt không nên nên phát sinh sự tình.

"Các ngươi mấy cái này tiểu đạo sĩ, miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, lại không biết vụng trộm đồ thần nhiều ít sinh linh, như thế nào có mặt mũi yêu cầu ta, thù hờ các ngươi cái gọi là thương sinh, thật sự là ngu muội đến cực điểm!" Vị này nữ tử che mặt cười lạnh một tiếng, dưới mặt nạ thu thủy dài mắt, tùy theo khẽ động, nàng ồng tay áo nhất thời bay ra mấy đầu bạch gấm, hướng Vô Ngã chân nhân đánh tới!

Mọi người đều kinh, nghĩ không ra nữ tử này lại Đổng Vân Phong trong địa bàn, như thế lỗ mãng, nó chỉ hành động, càng là làm người thốn thức, không đợi Vô Ngã chân nhân phản ứng, liền từ xuất thủ.

Cái này mấy đầu sa tanh tuyết Bạch Vô Ngân, thừa thốt bình thường, nhưng ở trong tay nàng, lại giống như được trao cho linh hồn, vừa đi vừa về xoay quanh bên trong, sa tanh trên dưới trái phải, di động tung bay, hoặc là đánh nghi binh, hoặc là giả thoái, bị thao túng giống mấy cái rắn nước, rất sống động.

Vô Ngã đồng tử đột nhiên phóng đại, gấp đột kích bạch gấm, hấn xoay người tránh né, duỗi tay nắm lấy trong đó một đầu bạch gấm, lại không lấy trường kiếm trong tay chặt đứt, muốn cô nương này tuy là lỗ mãng chút, nhưng hấn cũng không muốn cùng nàng là địch, xuất thủ lễ nhượng ba phần, có giữ lại.

"Hừ!"

Nàng tự biết Vô Ngã chưa sử xuất toàn lực, kích thích nhất thời cầu thắng chiến muốn, nhân tiện nói: "Lão gia hỏa, ngươi Nhược không lưu tâm ứng chiến, vậy liền lưu mệnh a!"

Câu nói này ra, đám người ngạc nhiên.

Đổng Vân Phong trăm ngàn năm qua, chính là trong tiên giới lưu trụ cột, mà Vô Ngã chân nhân, cũng là Đổng Vân Phong trưởng lão cấp bậc tồn tại, phóng nhân Thần Ma lưỡng giới, tên sinh vang dội, lại chưa từng lưỡng trước, cái này không biết chỗ nào xuất hiện nữ oa oa, dám như vậy khẩu xuất cuồng ngôn, muốn đem Đổng Vân Phong mặt mũi đưa ở chỗ nào?

Chúng đệ tử chính tâm bên trong thảm máng, nữ tử này không khỏi quá cũng không biết tốt xấu, che mặt không dám gặp người cũng không sao, liền ngay cả Đổng Vân Phong, nàng đều chưa từng để vào mắt, thực sự quá cũng quá phận.

"Tiêu Hàn ngọc!"

Thế cục đang khấn trương, Đổng Vân Phong bên đồ chỗ, tụ tập đầy trong môn đệ tử, tại bức này kiểm chế tình huống dưới, không ai dám lung tung phát biểu ý kiến, cho dù là có, cũng chỉ có thể để ở trong lòng, bởi vì bọn hấn tùy tiện nói ra một câu, cũng có thể sẽ chôn vùi tính mạng của mình!

Nhưng trong đám người, lại có như vậy một vị, thân hình đơn bạc thiếu niên. Bỗng nhiên lên tiếng hô to.

Giờ khắc này. . .

Tất cả mọi người ánh mắt đều hướng hấn quăng tới, thậm chí ngay cả vị kia đang muốn cùng Vô Ngã chân nhân khai chiến che mặt cô nương, cũng chú ý tới hấn.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Trầm Mặc Thần Hôn

"Liễu Diệp, ngươi lung tung kêu to làm gì sao, nữ tử này không rõ lai lịch, không chừng là cái gì người xấu, nếu nàng hại tính mệnh của ngươi, ngờ có như thế nào cho phải?" Lục Ngọc trong lòng căm kính, thân hình tới gần Liễu Diệp bên tai, cùng hấn một phen nghĩ linh tinh.

Bất quá làm cho người kỳ quái là, vị kia nữ tử che mặt, tại Liễu Diệp la lên thời khắc đó, vậy mà đình chỉ đối Vô Ngã chân nhân công kích, nàng giương thân vung tay áo, miệng bên trong "Hừ" một tiếng, bỗng nhiên quay người, hai tay lẫn nhau vận, thiên địa nhưng vẫn phong vân biến sắc, Giang Lưu lao nhanh, sau đó cuồng phong gào thét, phô thiên cái địa chân khí từ trường, đem bốn phía bao phủ, chúng đệ tử thân ở cái này các loại tình huống phía dưới, cảm giác chân nguyên trong cơ thể gặp khó, khó mà thi triển ra.

Liền ngay cả Vô Ngã chân nhân cũng có loại cảm giác này!

"Đây là. . ."

Vô Ngã chân nhân con người đột nhiên phóng đại, vô tận phong ba, xoáy quấy bát phương ai bụi, thường nhân tại dưới vực này tình huống, chỗ nào còn thấy rõ mây may, vực này khí thế, tại trước đây thật lâu, Vô Ngã chân nhân từng gặp một lần, nghĩ không ra đã nhiều năm như vậy, có thể tại Đãng Vân Phong bên đó chỗ, nhìn thấy một màn này.

Không kịp phản ứng, trận này gió tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, làm bụi bặm tan hết, đám người mới chậm thần, cái kia đạo nổi bật thân hình, cùng bị trọng thương Vân Khởi Phong Động hai người, nhưng vẫn biến mất không thấy tung tích!

Mọi người đều biết, làm tu tiên giả tu vi đến cảnh giới nhất định, có thao túng vạn vật sinh linh, hô phong hoán vũ, không gì làm không được, nó chỉ nào biết, đã tới Thần cảnh, có thể lấy chân nguyên chế tạo ra không lồ từ trường đột, vực này từ trường, có thể ngăn chặn người tu tiên chân khí trong cơ thể lưu động! Có đại tu người từng vì mệnh danh: Trầm Mặc Thần Hồn!

Mấy chục năm trước, Tiên Tôn liền từng vận dụng phương pháp này, bại đi Cửu Linh uyên Yêu Long.

Cửu Linh uyên Yêu Long chính là thượng cổ Thần thú, Bát Mục Thập Túc, truyền thuyết từ Hồng hoang thời kỳ liên tồn, ăn cửu thiên linh khí tu luyện, mấy ngàn vạn năm qua, dần dần thành long thể, tính cách ngang ngược, thích ăn thịt người, yêu pháp càng là triệt địa thông thiên, sau bị Tiên Tôn thu phục, phong ấn tại Đãng Vân Phong, Vân Hải Vạn Thú dưới núi, lâu năm không được ra.

Những năm gần đây, chương môn Mộc Long, hao tổn tâm huyết, tại tu vi bên trong khắc khổ nghiên cứu, phương tại lâu tới trước như vậy cảnh giới, nghĩ không ra trên đời này ngoại trừ bọn hắn, lại còn có cái này nhóm cường giả.

Thần Châu đại lục, rộng lớn vô ngần, cái gì chuyện kỳ kỳ quái quái đều chẳng có gì lạ, liền nói phương bắc man di chi địa, núi cao nước sâu, khắp nơi đều là ăn thịt người thâm thực vật, trí mạng bầy rập, thường nhân Nhược rơi vào trong đó, chỗ nào còn mạng trở lại, cho dù là một chút tu vi cao thâm tiên giả, từ tiền vào bên trong, liền lại cũng chưa từng truyền ra tin tức.

Vô Ngã chân nhân đằng vân mà xuống, thần sắc chưa định, hắn còn tại suy tính, nữ tử này lại có thực lực thế này, đến tột cùng là thần thánh phương nào, nếu là Ma Giới bên trong người, mọi loại kia lớn thời cơ tốt, đương nhiên sẽ không buông tha mình, lấy thực lực của nàng, ở đây tất cả mọi người, cho dù là liên thủ lại, chỉ sợ đều không phải là đối thủ của nàng.

Đã không phải Ma Giới bên trong người, đó chính là bảy đại tiên phái một trong số đó đệ tử.

Nhưng mấy trăm năm nay đến, hắn còn chưa từng nghe qua cái nào môn phái, ra tu vi thiên phú vực này làm cho người kinh sợ thiên tài.

Chẳng lẽ là lâu thâm niên sơn chưa ra lão quái, dạy dỗ đồ đệ? Có lại vì cái gì muốn cứu Vân Khởi Phong Động hai người, chẳng lẽ trong này có cái gì quý kè âm mưu?

Vô Ngã trong đầu hỗn loạn tung bùng, thực sự nghĩ không ra nguyên do vì sao, ngày sau lại nên như thế nào đi đối mặt.

Chuyện này cuối cùng kết thúc, Liễu Diệp tìm một chỗ nham thạch ngồi xuống, Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc thót từ hầu ở bên cạnh hắn, mây đùn linh các sư đệ tiến về phong bên trong thông báo tình huống, Vô Ngã chân nhân nhìn Liễu Diệp một chút, lúc trước Liễu Diệp nhập môn, hắn liền cảm giác kẻ này tư chất bình thường, ngày sau khó khăn có thành tựu, sau này cũng không đúng hắn ôm có cỡ nào ý nghĩ, về phần phương mới quay về vị thần bí nhân kia hô to, chỉ coi hắn nhất thời tâm huyết dâng trào, phương kim lòng không được hô lên.

Lúc này Tùng Nguyệt cùng đồ lương cũng từ chạy đến, bọn hắn cũng là nghe nói nơi đây phát sinh sự tình, vốn định đến tham gia náo nhiệt, lại nói như vậy Vô Ngã chân nhân cũng là sư phụ của bọn hắn, nếu không đồng ý quan tâm, không khỏi quá cũng không cùng bình thường.

Nghĩ không ra bọn hắn đuổi đến thời điểm, chiến đấu đã kết thúc, bốn phía đều là tường đổ vách xiêu, liền do này có thể nhìn ra, trận chiến đấu này cứu là vực nào kịch liệt, chỉ tiếc không thể mắt thấy, thực làm nhân sinh một nỗi tiếc nuối khôn nguôi.

Vừa muốn ly khai, lại tại cái này xảo ngộ Liễu Diệp, Tùng Nguyệt dừng bước lại, đồ lương ánh mắt cũng theo đó quăng tới.

"Tiểu tử thú này, trúng bách độc sáu Tang môn độc châm, chẳng những không thể độc phát thân vong, có thể trong thời gian ngắn như vậy, liền hạ hành tẩu, cuối cùng là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ là ta bị lừa? Cái viên kia châm căn bản cũng không giống nghe đồn như vậy lợi hại, cái gì bảy ngày mất hồn châm, cái gì bách độc sáu Tang môn, ngay cả cái đệ tử nhỏ nhỏ đều chế phục không ở, ta nhìn căn bản chính là có tiếng không có miếng, tất cả đều là câu thi!" Tùng Nguyệt trong lòng một phen tác quái, ánh mắt có nhiều oán độc ý vị.

Lúc này Lục Ngọc ánh mắt cũng hướng Tùng Nguyệt quăng tới, Tùng Nguyệt trong lòng cả kinh, lập tức chuyển biến khuôn mặt tươi cười, chủ động tiến lên đón.

"Nha, đây không phải Liễu Diệp Liễu sư đệ sao, hôm đó sư huynh thất thủ đưa người dã thương, quả nhiên là không có ý tứ, lần này biết được tiểu sư đệ bình yên vô sự, liền từ đây tạ tội, nếu không Tùng Nguyệt cả đời này cũng khó khăn được an sinh."

Mộc Trường Thanh cùng Lục Ngọc, tùy ý nhìn hắn một cái, cũng không nói chuyện, Liễu Diệp trở lại, gặp Tùng Nguyệt lấy lòng, cũng không muốn cùng hắn so đo, nhân tiện nói: "Không sao, tùng Nguyệt sư huynh lúc ấy cũng chẳng qua là nhất thời thất thủ thôi, Liễu Diệp cũng không đem việc này nhớ ở trong lòng."

"Nha. Là sao? Vậy nhưng phải đa tạ tiểu sư đệ đại lượng, chỉ bất quá. . . Có ít người a, xuất sinh ti tiện, chỉ khi nào nếm đến chút ngon ngọt, liền quên mình xuất sinh, không phải có câu nói sao, con cóc chung quy là con cóc, cho dù đổi thân y phục, cũng không cải biến được nó thân là con cóc sự thật, cũng không cải biến được vận mệnh của nó, đây cũng là thiên đạo!"

"Người. . ."

Lục Ngọc lông mày dựng lên, Tùng Nguyệt không khỏi quá cũng quá phẫn, lại như vậy chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, tha là có chút đầu óc người đều khả năng minh bạch hẳn chỗ chỉ, vừa muốn thay Liễu Diệp ra mặt, Tùng Nguyệt quay người liền đi, đồ lương sau đó đuổi theo, cái này bước nhanh đi, cũng không để ý tới người sau lưng.

"Hừ, Tùng Nguyệt thật sự là càng ngày càng quá mức!" Gặp bọn họ đi xa, Lục Ngọc miệng bên trong kêu lên một tiếng đau đớn, Liễu Diệp cũng không đem hẳn để ở trong lòng, mình ra đòi xác thực hèn mọn, nhưng có phải hay không con cóc, có không phải do hắn quyết định.

Tùng Nguyệt rõ ràng cùng mình không qua được, người sáng mắt, nhìn cẩn thận, Liễu Diệp bản không muốn dây dưa với hắn, nghĩ không ra đối phương lưu lo không ngừng, làm tâm trọng thêm, thực là làm cho người ta tức giận, cuối cùng sẽ có một ngày, đợi bản thân thực lực tiến dần, định muốn sống tốt giáo huấn bọn hắn!

Tùng Nguyệt cùng đồ lương đi ra Đãng Vân Phong bên bờ vài dặm phạm vi, chỉ gặp Tùng Nguyệt tức hờn hờn, lệch đường đi loạn, hẳn bỗng nhiên ngừng lại, một chường kích ở bên cạnh trúc mọc phía trên, trúc mọc chịu không nổi hẳn chường khí, nhưng vẫn băng phá vỡ tới.

"Hừ! Liễu Diệp, cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ lấy tính mạng ngươi, ngươi cái này ti tiện con cóc, chỉ có Địa Ngục, mới là ngươi cuối cùng nơi về!" Trong rừng trúc truyền đến Tùng Nguyệt hô tiếng nằng, quanh quần hừ xa, chỉ là bốn phía không người, ngoại trừ hắn cùng đồ lương bên ngoài, không người có thể biết.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Lợi dụng lẫn nhau

Mộc Trường Thanh Lục Ngọc hai người, cùng đi Liễu Diệp về Tử Y Đại Điện. Trên đường, Lục Ngọc chợt nhớ tới Liễu Diệp tại Đãng Vân Phong bên bờ chỗ hồ to, vị nữ tử thần bí kia tựa hồ có chút phản ứng, liền hỏi hắn nói: "Tiểu sư đệ, hôm nay vị kia nữ tử che mặt, ngươi có nhận ra?"

Liễu Diệp vốn định đem tất cả mọi chuyện nói ra, nhưng nghĩ tới cử động lần này có thể sẽ hại Tiểu Hàn ngọc, mặc dù không biết nàng là cái gì người, cũng không biết nàng có mục đích gì, nhưng đối phương tốt xấu đã cứu tính mạng của mình, nếu là bởi vậy đưa nàng hại chết, cả đời này đều đem ở vào áy náy bên trong.

"Sư tỷ, ta cũng không nhận ra nàng."

"Vậy ngươi lúc đó vì sao bỗng nhiên hô to, không phải tại gọi nàng sao?"

"Lúc ấy ta chỉ là nhất thời nóng vội, cho nên mới nhịn không được loạn kêu."

"Thì ra là thế." Lục Ngọc khẽ gật đầu, nghĩ lại, Liễu Diệp những năm này nhiều tại Đãng Vân Phong tu luyện, ít có ra ngoài, làm sao có thời giờ rảnh rỗi như vậy cấp độ thực lực nữ tử, nghĩ là mình quá lo lắng.

Vô Ngã chân nhân, tử y chân nhân, chưởng môn Mộc Long, cùng rất nhiều Đãng Vân Phong hạch tâm đệ tử, giờ phút này đều tụ tập tại Già La trong điện.

Vô Ngã đem mới phát sinh sự tình tất cả đều nói ra, Đãng Vân Phong trên dưới mấy ngàn đệ tử, đều bị tin tức của hắn cho chấn kinh, liền ngay cả chưởng môn Mộc Long, cũng là nhìn không được giật nảy cả mình.

"Cái gì? Nghĩ không ra thế gian lại vẫn có thực lực như thế cao thâm mặt trái nữ tử, ngược lại là chưa từng nghe nói qua, bất quá lần này nàng dù chưa từng cho thấy chạy chúng ta mà đến, nhưng cuối cùng đem Văn Khôi Phong Động cứu đi, ngày sau sợ sẽ là địch nhân của chúng ta, bất luận như thế nào, ta Đãng Vân Phong chúng đệ tử về sau đều cần gấp bội cẩn thận, bây giờ thế cục bấp bênh, Ma Giới rục rịch, tại đề phòng Ma Giới đồng thời, chúng ta còn cần dự phòng các loại đột phát sự kiện."

Mộc Long dặn dò ở đây các đệ tử, miễn nguy rồi người ám toán đều không biết.

"Không sai, ra hôm nay cái này việc sự tình, chúng ta xác thực hẳn là chú ý cẩn thận, đồng thời ứng tăng tốc bước chân liên hệ cái khác tu tiên môn phái, thương thảo sự việc cần giải quyết, chỉ cần chúng ta chung khí liên cảnh, cùng chung mối thù, nhất định là không ra được cái gì nhiều loạn, về phần nam đạo môn bác tu chân cái này hai phái, tạm thời cũng phải cẩn thận bọn hắn." Tử y chân nhân bổ sung câu, tất cả mọi người cảm giác có lý, ngược lại là

không cái gì người phản bác.

Đặng Vân Phong ngoài mấy chục dặm, một chỗ sơn lâm đã trong đất, dừng lại ba đạo thân hình.

"Tiêu cô nương, lần này nếu không phải là nguoi mạo hiểm cứu giúp, chỉ sợ. . ."

"Vân Khởi Phong Động, hai người các nguoi, tư chất bình thường, thực lực bình thường, nhưng đối đạo đường quanh co khô hai người mệnh lệnh, ngược lại là xem trọng rất, cuối cùng ta không có nhìn lầm các nguoi."

"Không sai, hai ta thực lực tại tiêu cô nương trước mặt, tự nhiên chỉ tính là múa rìu qua mắt thợ, Tiêu cô nương có thực lực như vậy, lại hữu tâm cùng ta đạo môn tu chân hợp tác, nhưng vì sao không chịu đem thân phận chân thật cho thấy, dạng này hai chúng ta phương đều không khước mắc, hợp tác, cũng sẽ trở nên càng thêm phù hợp, không phải sao?"

"Cùng các nguoi hợp tác, là vinh hạnh của các nguoi, về phần ta là ai, cũng không trọng yếu, các nguoi chỉ cần biết, ta khả năng cho các nguoi muốn đồ vật, chỉ thể thôi, cho nên, tiết kiệm dư thừa miệng lưỡi, thời điểm này, không bằng giữ lại làm việc."

"Tiêu cô nương dạy phải, đã Tiêu cô nương không muốn lộ ra, chúng ta tự nhiên cũng sẽ không nhiều hỏi, cái này liền về trước đạo môn phục mệnh, đem một ít sự vật bàn giao, đến tại kế hoạch của chúng ta, tự nhiên như cũ chấp hành, định sẽ không để cho Tiêu cô nương thất vọng."

"Rất tốt! Đã như vậy, các nguoi liền về trước đi dưỡng thương đi, ta còn có việc, liền không cùng các nguoi nói chuyện phiếm." Nói xong, Tiêu Hàn ngọc bạch gầm giương lên, tức hạ đạp mạnh, liền từ ngự không đi.

Vân Khởi Phong Động hai người theo lời trở về, Tiêu Hàn ngọc quay đầu quan sát sau lưng, thân nhiên nói: "Hừ! Dạng này nguoi, cũng coi là trong tiên giới nguoi sao? Vẫn là nói, vì lợi ích, bất kỳ cái gì thể lực đều nguyện ý bốc lên cực lớn phong hiểm làm việc, chỉ cần không chế đầy đủ thể đánh bạc, chẳng khác nào nắm trong tay tiên giới mệnh mạch."

"Cái gì bày đại tiên phái, cái gì chính đạo đại nghĩa, tại lợi ích trước mặt, còn có ai có thể bảo trì sơ tâm? Chỉ cần có cái tang quan hệ này, để tiên giới các đại phái hệ sụp đổ, cũng chỉ là vấn đề thời gian thôi."

Tiêu Hàn ngọc khoe miệng giương lên, nói: "Đi Đặng Vân Phong."

Lần này cùng ta không tranh đấu, Phong Khởi Vân Động đều bị trọng thương, nhưng cũng may bọn hần tu vi bất phạm, cũng sẽ không bởi vậy sinh ra quá nhiều ảnh hưởng, sau khi trở về, tiến hành linh dược trị liệu, số ngày liền có thể khôi hần.

Tiêu Hàn ngọc sau khi đi, bọn hần cũng hướng đạo môn tu chân mà đi, trên đường, vân khởi bỗng nhiên dừng bước lại, nói: "Phong Động, nguoi nói chương môn đến tột cùng là nghĩ như thế nào, cái này Tiêu cô nương tuy nói là thực lực cao thâm mạt trắc, Đan Tháp dù sao thân phận không minh bạch, cũng không biết nguoi năng phẩm như thế nào, Nhược đến lúc đó đem chúng ta bán, vậy liền sao ngày thường rồi?"

"Vân khởi nguoi quá lo lắng, chương môn đã dám cùng với nàng hợp tác, hần là có lòng tin tuyệt đối, chúng ta chỉ là đang lợi dụng nàng thôi, nếu nàng cái gì thời điểm mất đi giá trị lợi dụng, chương môn sẽ dạy cho chúng ta làm sao làm. Bất quá dưới mắt, vẫn là trước không nên đắc tội nàng, để tránh mang đến phiền toái không cần thiết."

Đặng Vân Phong bên trong, đã trải qua cuộc tỷ thí này, Mộc Long lập tức tăng số nguoi đệ tử, thủ vệ Đặng Vân Phong tất cả đường xuất nhập, cũng mệnh chúng đệ tử thi hạ kiểm trận, nguoi bình thường đoạn qua không được kiểm này trận, cho dù là hạng nguoi tu vi cao thâm, cho dù khả năng phá kiểm trận, đồng thời liền cùng kinh động đến Đặng Vân Phong đa số nguoi, tại Đặng Vân Phong bên trong, cho dù là Thiên Vương lão tử tới, cũng định đóng cửa đánh chó, giết hần cái không chữa mảnh giáp.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Lưu Vân thác nước

Ngày hôm đó đêm dài, thường nhân đều đã yên giấc, Tiêu Hàn ngọc đi mà đi tới đi lui, tại Đặng Vân Phong vạn trượng Lưu vân thác nước bên trong dừng lại, liền đánh giá một phen, nhưng gặp Lưu vân thác nước bên trên có tiên sơn mấy số, Lưu vân thác nước hạ cũng là vách núi vách đá, dốc đứng dị thường. Cái này mấy số tiên sơn tại mây tầng bên trong như ẩn như hiện, mê ly khó phân.

Phiến khu vực này linh khí nồng đậm, phồn cảnh lá mậu, cũng có thú vật phi cầm, lúc gặp tiên hạc mấy cái, huyết dài bay qua, không có vào mây tầng bên trong.

Bên cạnh kỳ hình quái nham, mây tầng chồng phục, đỉnh không tầm thường, nòng hơi thêm suy nghĩ, khoe miệng liền giờ lên một vòng đường cong.

Bỗng nhiên. . .

Tiêu Hàn ngọc gãy ngọc tay áo, bạch gấm thốt từ bay ra, xông vào Lưu Vân Thác nước ở trong.

Bạch gấm hướng thác nước bên trên kéo dài, nòng tức hạ đập mạnh, liền theo bạch gấm cùng nhau không có vào tại mây tầng bên trong.

Tại Lưu Vân Thác nước bên trong, thường nhân ánh mắt khó mà phân biệt, bất luận ban ngày đêm tối, bốn phía đều là mây mù tụ tập, những này mây mù rất là nồng đậm, che đầy nhật nguyệt tinh thần quang huy, chỉ có thời cơ thích ứng, mới có thể có vài chỗ trắng cánh có khả năng nhìn thấy.

Nhưng khi mây mù biến ảo ở giữa, trong đó trận pháp, liền cũng theo đó khởi động.

Mọi người đều biết, trận pháp từ xưa có sinh tử nhị môn, nhập sinh môn người, có thể bảo vệ chu toàn, nhập tử môn người, cửu tử nhất sinh.

Nơi đây dựa theo Đẳng Vân Phong mây mù tiến hành pháp thuật gia trì, sinh tử nhị môn tại mây mù biến động ở giữa, cũng theo đó cùng nhau biến động, trong đó quy luật ẩn vào trong mây, nếu không phải là Đẳng Vân Phong đệ tử, đoạn không thể xông qua, chỉ cần kẻ xông vào đi nhầm một bước, liền tương nghiền đến Đẳng Vân Phong hơn ngàn đệ tử hợp lực gia trì trận pháp kiếm khí chặn giết.

Trừ cái đó ra, những này gia trì kiếm khí một khi phát động, liền sẽ kinh động Đẳng Vân Phong đa số đệ tử cùng trưởng lão, cho nên trăm ngàn năm qua, không có cái gì người có thể xông qua loại trận pháp này, chỉ bất quá dĩ vãng trận pháp, là từ mấy trăm đệ tử bố trí xuống, lần này ra cái này các loại tình huống, chương môn làm phòng phạm chưa xảy ra, liền hạ lệnh tăng cường trận pháp cấm chế, lấy bảo vệ Đẳng Vân Phong đại đạo vĩnh tục, không nhận yêu tà xâm thực.

Tiêu Hàn ngọc không chế bạch gấm, bước đập nhẹ nhàng, tại trong mây mù đi tới đi lui tự nhiên, nòng nhiều lần đập kỳ bước, có khi lui ba tiến năm, có khi tiến tám lui hai, tại mây mù biến ảo ở giữa, bộ pháp cũng theo đó biến động, nòng lần thứ nhất xâm nhập vực này trận pháp, khó tránh khỏi có chút thích ứng không thích đáng, nhưng cũng may nòng phản ứng mau lẹ, tại sắp đụng vào cấm chế thời điểm, nhưng lại ngự gấm mau né đi.

Hao phí một chút canh giờ, nòng cuối cùng là xông ra khỏi biến mây, mắt thấy đầu đỉnh tinh thần ánh trắng, trong sáng vô cùng, bầu trời tứ phía, lại có hơn ngàn đạo kiếm khí lơ lửng, mỗi khi ánh trắng soi sáng trong đó một đạo kiếm khí, Lưu Vân Thác nước liền tùy theo di động.

Nguyên lai trận pháp này còn cho mượn ánh trắng tinh hoa, xem như ứng ánh trắng chi tượng, diễn kỳ hình quái trận.

Tiêu Hàn ngọc quay người, nhưng tạ thể sau dựng thẳng một cự thạch, pha tạp cũ kỹ, trải qua lâu năm tuế nguyệt, ở giữa vạch phá quét ngang, vẫn không ngăn cự thạch bên trong chỗ sách nghĩ chữ bá khí.

"Biển mây thác chảy!" Tiêu Hàn ngọc một tiếng hô lên, cảm giác cái này bốn chữ sách hồ hồ sinh uy, cũng không biết là vị cao nhân nào viết, dựa theo văn tự di tích nhìn nhìn, sợ là qua ngàn năm có thừa.

"Hừ!"

Tiêu Hàn ngọc nghĩ lại, bất luận cái này hòn đá lai lịch như thế nào, cuối cùng là đứng ở trong tiên giới, các nàng Ma Giới bên trong người, cùng những này cái gọi là chính đạo nhân sĩ, trăm ngàn năm qua, như nước với lửa, cần gì phải khổ tư tiên giới tiên nhân chỗ sách hàm nghĩa, càng không cần vì thế truy tìm lý do đi qua.

Nhìn coi trời, liền từ vung tay áo đi.

Đẳng Vân Phong bên trong, đa số người đã thiếp đi, nhưng ở Già La trong điện, Vô Ngã chân nhân cùng chương môn Mộc Long, vẫn còn đang vì ngày gần đây thế cục rung chuyển, Ma Giới yêu tà thể ra một chuyện, khổ tư thượng sách, nguyên bản từ y chân nhân cũng nên ở đây thương nghị, Vô Ngã không muốn gặp nòng quá mệt mỏi, liền trước cùng chương môn thương lượng, để nòng đi đầu đi về nghỉ.

Chính cho tới chỗ sâu, Mộc Long sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, thốt từ không nói, Vô Ngã gặp hấn bức này biểu lộ, cũng lú lo dừng âm thanh, Mộc Long nói khẽ: "Vô Ngã, mới người có nghe hay không gặp cái gì động tĩnh, giống là có người thông qua được biển mây thác chảy, xâm nhập ta Đẳng Vân Phong tới."

"Chương môn sư huynh, ta nhìn người là gần đây vì Ma Giới yêu tà một chuyện, vất vả quá độ, người thật nên nghỉ ngơi thật tốt."

"Vô Ngã, người thật không nghe thấy cái gì thanh âm?"

"Chương môn sư huynh, người làm sao, biển mây thác chảy chính là thời kỳ Thượng Cổ, ta giới tiên già tạo dựng trận pháp, lần này từ chúng đệ tử hợp lực quán chú chân khí khai trận, mặc dù không chống đỡ khi đó kiên cố, nếu không có Đẳng Vân Phong bên trong người dẫn đầu, cũng tuyệt không phải thường nhân có thể xâm nhập."

"Không sư đệ ta, chẳng lẽ người quên, mấy trăm năm trước, đã từng có một vị, hấn chẳng những xông qua biển mây thác chảy, còn đem tiên già lập bia đá, lưu lại một đạo ngân sâu."

"Lưu Vân Thác nước bên trong nguy hiểm trùng điệp, sinh tử chi môn theo mặt trắng di động quỹ tích mà chuyển biến, phàm là người đến, xúc động một

chỗ cơ quan, liền đem dẫn động trận pháp kiếm khí cùng công chi, cho dù hấn thực lực cao thâm mật trắc, sợ cũng chỉ có thể chôn vùi trong đó, chính là ta, nếu không có Đẳng Vân Phong đặc biệt bí quyết, sợ cũng là rất khó xông qua."

"Ân, người lời nói cũng không phải hoàn toàn không có đạo lý, không bằng dạng này, hiện tại thời gian cũng không sớm, người liền đi về nghỉ trước, ta đến bên kia đi nhìn một cái nhìn, nếu là không có dị thường, tự nhiên là tốt, vì ngăn ngừa vạn nhất, ta vẫn là đến đi xem một chút."

"Đã như vậy, làm phiền chương môn sư huynh, Vô Ngã cái này liền về điện."

Hai người thót tự hành hành lễ, Vô Ngã về điện đi, Mộc Long không yên lòng Đẳng Vân Phong an ủi, liền hướng Đẳng Vân Phong Lưu Vân thác nước chỗ đi.

Đoạn đường này ngược lại là không có phát hiện cái gì không giống bình thường, nhưng làm hấn đi vào Lưu Vân thác nước chỗ, chợt đổi sắc mặt.

"Có người đến qua!" Hấn quan sát bốn phía một phen, liền biết xảy ra vấn đề.

"Hừ! Điều đã trở thể như vậy, vì sao bốn phía còn có nồng đậm như vậy nữ tử mùi thơm, lại những này mùi thơm đều nổi bông bình giữa không trung, từ Lưu Vân thác nước hạ truyền đến, cũng không tới kịp tán đi, có thể thấy được người đến vừa xâm nhập không lâu. Giờ phút này Đẳng Vân Phong đại đa số đệ tử đã thiếp đi, để xem hơi chi thuật, Mộc Long cảm ứng được người này tiến lên ngự không bản lĩnh coi là thật nhất lưu, phóng nhãn Đẳng Vân Phong bên trong, ngoại trừ Vô Ngã cùng từ y chân nhân, nào có người có bức này bản lĩnh."

Từ y chân nhân tại Từ Y Đại Điện bên trong, mà Vô Ngã chân nhân phương trước mới cùng mình dài trò chuyện hồi lâu, cho nên tuyệt không có khả năng là bọn hấn, đã không phải bọn hấn, cũng liền mang ý nghĩa Đẳng Vân Phong xâm nhập ngoại nhân!

Người ngoài này khinh công nhất lưu, sợ là cái cực kỳ đối thủ khó dây dưa, có thể tại không kinh động Đẳng Vân Phong tình huống của mọi người dưới, xông vào, liền biết người này không tầm thường người, chỉ là không biết năng tới đây mục đích vì sao, nếu là Ma Giới bên trong người lẫn vào, như vậy hậu quả đem thiết tưởng không chịu nổi!

"Không được, ta nhất định phải bắt lấy cái này gian tặc!" Mộc Long lông mày đột nhiên dựng lên, chân khí trong cơ thể rung chuyển, nào biết thót từ mở rộng mà ra, hấn ngồi xếp bằng xuống, hai tay lẫn nhau vận bí pháp, nhưng gặp tiên khí tràn trề, lấy hấn làm trung tâm khuếch tán ra, những này tiên khí hóa thành chim bay đi xa, số lượng bất kể, phương hướng khó hiểu, biến mất tại giữa tầm mắt.

Lúc này, Đẳng Vân Phong từ trên xuống dưới, mấy ngàn đệ tử, đều nhận được một đầu tin tức.

"Đẳng Vân Phong bên trong có gian tặc xâm nhập, đám người cần chú ý cẩn thận, làm việc trước tất lấy nghĩ lại mà làm sau, tuyệt không nói về có quan hệ tiên giới bí mật sự tình, đồng thời làm đem hết toàn lực, bắt được người xâm nhập, cũng đối nó tiến hành phán quyết thẩm phán."

"Là chương môn nào biết linh niệm đưa tin!"

Tất cả mọi người nhận được cái tin tức này, Đẳng Vân Phong nhất thời sôi trào lên.

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Đông Giao rừng trúc

Tiêu Hàn ngọc một mình xông qua nước chảy Lưu Vân thác nước, một đường hướng thâm sơn rừng trúc tiến lên, nàng mới tới Đẳng Vân Phong, không biết nơi này đâu có nguy hiểm gì sự vật, vì lý do an toàn, tận hướng nơi hẻo lánh đi bộ.

Lúc này mặc dù là đêm khuya, có người xâm nhập Đẳng Vân Phong tin tức vẫn bị cấp tốc truyền ra. Nàng xem hơi chi thuật tạo nghệ không ít, Đẳng Vân Phong bên trên tiếng người huyền ảo, hơi thêm suy nghĩ liền biết mình hành tung bại lộ.

"Nghĩ không ra ta như vậy cẩn thận từng li từng tí, cuối cùng vẫn bị phát hiện, xem ra Đẳng Vân Phong tiên giới đứng đầu tên tuổi, cuối cùng xưng bên trên chút cân lượng." Tiêu Hàn ngọc bốn phía dò xét một phen, ngoại trừ vùng vãi tại trong rừng trúc ánh trăng, cũng không cái khác cảnh trí.

Dưới bóng đêm hoang vu, lộ ra nhẹ nhẹ lạnh, xông vào mũi trúc mộc tươi mát, là duy nhất có thể thư giãn nhân tình tự mùi thơm.

Tiêu Hàn ngọc ngọc thủ nhẹ gió lên, một chùm sáng màu thót từ ngưng tụ, hướng trên mặt xét qua, lại lập tức sinh ra mặt nạ màu trắng, che lấp dung mạo.

"Bây giờ ta hành tung đã bại lộ, liền không thể ở chỗ này lưu lại, nhưng bây giờ chính là Đãng Vân Phong đám người kích thích trong lòng bất kể ngoại lai cảm xúc thời điểm, Nếu tùy tiện tiến về Lưu Vân thác nước, tất nhiên là tự tìm đường chết, cái này Đãng Vân Phong đây núi liên miên, cỏ cây bất kể, ta chỉ cần ẩn tàng khí tức, bọn hắn tuy có ngàn người hơn. . . người, cũng chưa chắc khả năng tìm được ta, không bây giờ đêm trước tiên ở phụ cận dàn xếp, đợi sáng sớm ngày mai, phong thanh tiểu chút, lại nghĩ biện pháp rời đi nơi đây."

Tiêu Hàn ngọc tâm bên trong làm dự tính hay lắm, liền từ hướng rừng trúc Đông Giao phương hướng mà đi, trong lòng tưởng tượng: "Từ xưa phúc họa tương y, chỗ nguy hiểm nhất, chính là chỗ an toàn nhất, có lẽ giấu ở Đãng Vân Phong mấy tòa chủ phong bên trên, càng không dễ làm người phát giác." Nghĩ lại ở giữa, lại muốn: "Đãng Vân Phong đệ tử đông đảo, tránh không được rất nhiều người cũng loại suy nghĩ này, đang mấy tòa chủ phong bố trí xuống thiên la địa võng, ôm cây đợi thỏ."

"Ân. . . Vẫn là tìm một chỗ vắng vẻ sơn động vi diệu, cho dù là bị phát hiện, lấy thực lực của ta, cũng đủ để bỏ chạy."

Từ Y Đại Điện bên trong, Liễu Diệp mấy người cũng thu đến Đãng Vân Phong bị kẻ ngoại lai xâm lấn tin tức.

Trải qua Qua chương môn Mộc Long cùng Vô Ngã chân nhân nhất trí tán đồng, từ y chân nhân mệnh chúng đệ tử ba người tiểu tổ, phối hợp đệ tử khác thay nhau lục soát, hy vọng có thể tương lai người bắt được, để tránh cho tạo thành không cần thiết tổn thất.

Lục Ngọc trong môn xem như đích tôn sư tử, dẫn đầu hai tên đệ tử khác đồng hành.

Rất nhiều đệ tử đều bị hợp lý phân phối, từ y chân nhân cảm giác Liễu Diệp trọng thương chưa lành, cũng không dự định để hắn ra đi mạo hiểm, có Liễu Diệp xưng phong nhận việc nói: "Sư phụ, ngài liền để ta đi, thương thế của ta đều đã tốt lắm rồi!"

"Thế nhưng là. . ." Từ y chân nhân vừa muốn cự tuyệt, Mộc Trường Thanh lại nói: "Sư phụ, ngài liền để hắn đi thôi, những ngày này tiểu sư đệ đệ trong điện sớm đã buồn bực hỏng, ra ngoài đi đi, cũng chưa hẳn là chuyện xấu."

"Mộc sư huynh nói không sai, ta cũng phải cùng bọn hắn cùng một chỗ!" Nếu hi luôn luôn khuynh hướng Liễu Diệp, gặp hắn muốn đi ra ngoài bắt kẻ ngoại lai, tự nhiên tùy theo phụ họa.

"Tốt a, đã như vậy, các người liền theo Trường Thanh cùng nhau đi tới tìm kiếm, bất quá trên đường hết thấy sự vật đều phải nghe theo Trường Thanh an bài, hắn dù sao cũng là sư huynh của các người, tu vi cũng tại phía xa hai người phía trên, Nếu gặp gỡ cái gì nguy hiểm, cắt không thể lực kháng, ứng lấy bảo toàn tính mệnh là yếu vụ."

"Vâng, sư phụ!"

Ba người đi hành lễ, từ y chân nhân khẽ gật đầu, bọn hắn liền từ hướng Từ Y Đại Điện bên ngoài đi.

Tới đồng hành còn có Lục Ngọc các đệ tử, Lục Ngọc cùng bọn hắn đồng hành một đoạn đường liền muốn tách ra, Mộc Trường Thanh nói: "Lục Ngọc, lần này xâm nhập Đãng Vân Phong không biết là cái gì nhân vật lợi hại, lần này đi tuy là tại từ trước cửa nhà, có phải tất yếu cẩn thận mới là!"

Lục Ngọc nói: "Yên tâm thôi, ta không có việc gì, người cũng cẩn thận chút!"

Cùng Mộc Trường Thanh Liễu Diệp Nếu hi nói lời từ biệt, hai phe liền tự đánh giá mở, Lục Ngọc một phương hướng Đãng Vân Phong rừng trúc tây ngoại ô chỗ tiến lên, Mộc Trường Thanh Liễu Diệp bọn người thì hướng rừng trúc Đông Giao chỗ mà đi.

Trừ Từ Y Đại Điện đệ tử bên ngoài, cái khác Đãng Vân Phong đệ tử cũng đều bị phân công nhiệm vụ.

Đương nhiên. Tùng nguyệt, kiều hoa, đồ lương ba người, cũng bị phân công nhiệm vụ, nhiệm vụ của bọn hắn là đóng giữ Vô Ngã chủ phong.

"Kiều hoa, đồ lương, các người nói vậy xâm nhập Đãng Vân Phong gia hỏa rốt cuộc là ai, nghe nói trăm năm qua còn không có cái gì người dám xông vào Đãng Vân Phong, cho dù là dám, cũng không đến được nơi này, liền nói lần trước Vân Khôi Phong Động hai người, chỉ ở Độ Khẩu Xử liền bị phái về, nếu không phải là có cao nhân tương trợ, chỉ sợ là mệnh đều viết di chúc ở đây rồi!"

Kiều hoa nói: "Tùng Nguyệt sư huynh, thế gian này sao mà chi lớn, bởi vì cái gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, nói không chính xác cái gì thời điểm liền từ rừng sâu núi thẳm chạy đến người tu luyện biến thái lão quái vật, hưng khởi phía dưới, xâm nhập ta Đãng Vân Phong đến, giết đủ hơn ngàn đệ tử, phương chịu bỏ qua!"

Đồ lương nhún vai: "Hắc. . . Ta nói kiều hoa, cho người mặt mũi người thật đúng là nhảy lên đầu lật ngói không phải? Cái gì tu luyện biến thái lão quái vật? Còn giết ta Đãng Vân Phong đệ tử ngàn chúng? Đầu óc người không có tâm bệnh a? Trăm ngàn năm qua, chúng ta Đãng Vân Phong dạng gì phiền phức chưa từng gặp qua, nhưng nơi nào có giống người nói khoa trương như vậy?"

Tùng nguyệt hơi phân tích, bỗng nhiên đổi sắc mặt, cả kinh nói: "Ta đã biết, chỗ nguy hiểm nhất, liền là chỗ an toàn nhất, vậy kẻ ngoại lai thân phận cùng mục đích chúng ta đều không rõ ràng, nói không chính xác năng thật là tới nơi này đại khai sát giới, có lẽ lúc này ngay tại tất cả lớn chủ phong bên trên, tìm kiếm vừa khi thời cơ, tùy thời mà làm!"

Tùng nguyệt câu nói này nói ra, ba người đều là hút miệng khí lạnh. Có thể một mình xông qua Lưu Vân thác nước cũng không phải cái gì người bình thường, bọn hắn lúc này nghĩ đến cùng một chỗ, đồ lương nuốt ngụm nước bọt, hỏi tùng nguyệt nói: "Sư huynh, vậy phải làm sao mới ổn đây, chúng ta tại cái này trông coi, há không phải là không không chịu chết?"

"Hừ! May mắn ta từng nguyệt thiện dùng đầu não, nếu không chúng ta nói không chính xác thật phải tao ương. Đi, đi rừng trúc Đông Giao đất hoang chỗ, nơi đó cánh đồng vắng vẻ nhất, ngay cả con muỗi cũng không nguyện ý mời mòn chờ đợi, ta muốn vậy kẻ ngoại lai sẽ không ngu đến mức đợi tại loại địa phương kia a!"

"Tùng Nguyệt sư huynh quả thật anh minh!"

"Tùng Nguyệt sư huynh, sư phụ lệnh chúng ta thủ ở chỗ này, nếu là chúng ta một mình tự ý rời vị trí, không nghe hần lời nói, còn chạy đến đất hoang chơi đùa, bị hần phát hiện làm sao bây giờ?"

"Các ngươi hai cái ngớ ngẩn, sư phụ cùng tử y chân nhân đều muốn đi chương môn nơi đó thương thảo chuyện quan trọng, nào có ở không quản chúng ta? Lại nói, sư phụ môn hạ đệ tử đông đảo, chính là thiếu mấy người, hần cũng không sẽ phát hiện!"

"Thế nhưng là. . ."

"Đừng thế nhưng là, lại thế nhưng là ngay cả mạng nhỏ cũng bị mất!" Tùng nguyệt tức hạ phát lực, liền hướng rừng trúc Đông Giao đất hoang mà đi, kiêu hoa đồ lương nhìn lẫn nhau một cái, cảm thấy tùng nguyệt nói xác thực có mấy phần đạo lý, liền theo hần đi.

Đặng Vân Phong bên trong, đa số đệ tử đều bị phân công nhiệm vụ, bọn hần phụ trách từng cái lớn kiến trúc nhỏ sơn phong lối đi nhỏ, nói có khéo hay không, Liễu Diệp bọn người bị phân phối đến Đặng Vân Phong rừng trúc Đông Giao đất hoang chỗ, tử y chân nhân vốn nghĩ nơi đó chỗ vắng vẻ, Liễu Diệp lại còn có thương, dạng này hần là sẽ an toàn chút, mới phái bọn hần tiến về.

Tùng nguyệt bọn người được phân phối đóng giữ chủ phong, lại không chịu nổi đùa nghịch chút tiểu thông minh, điểm này, ngược lại là cùng tử y chân nhân nghĩ đến cùng một chỗ đi.

Chỉ là. Bọn hần tiểu thông minh, phải chăng khả năng đã được như nguyện? Vậy liền không thể biết được. . .

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Tiêu Hàn ngọc xuất hiện

Liễu Diệp Mộc Trường Thanh cùng Nhược Hi, đoạn đường này hướng Đông Giao tiến lên, tiến lên ở giữa không quên vừa đi vừa về tuần sát, nơi đây mặc dù chỗ vắng vẻ, lại không bài trừ người kia tránh ở chỗ này khả năng.

Tùng Nguyệt Đồ Lương Kiều Hoa ba người, cũng hướng đầu này đi tới, bọn hần mặc dù tới chậm, nhưng cất bước nhanh, cũng không có cái gì cảnh giác chi tâm, đại cất bước đạp, liền muốn đi vào rừng trúc.

Trong rừng trúc, hoang vu một mảnh, ánh trăng chiếu vào bốn phía, âm trầm, thường có lá trúc đánh rơi xuống, trên mặt đất ngẫu nhiên truyền ra tất tác tiếng vang, nghĩ là cái gì tiểu động vật ban đêm đói bụng, đi ra tìm đồ ăn.

"Tùng Nguyệt sư huynh, cái này bốn phía ngay cả cái quỷ ảnh đều không có, nhìn thật hù dọa người, không phải chúng ta vẫn là trở về a!"

"Kiều Hoa nói không sai, chỗ này lâu năm không ai bước chân, không nói đến giấu giếm cái gì nguy hiểm, chính là địa hình, chúng ta cũng chưa quen thuộc, nếu như gặp gỡ phiền phức, cái kia có như thế nào cho phải?" Đồ lương cũng không muốn tại loại này địa phương quý quá lưu lại.

"Hừ! Hai kẻ hèn nhất, ta thế nào nuôi các ngươi hai cái này phế vật!" Tùng nguyệt chính một bàn tay, phất một bàn tay, đánh vào Kiều Hoa đồ lương hai người trên đầu, bọn hần ăn đòn, về mặt cầu xin, không còn dám nhiều lời.

Bọn hần tại trong rừng trúc đi một canh giờ, mới đầu trong lòng còn có chút sợ hãi, gặp bên cạnh đông loạn thạch đăm, giống như cực phần mộ, trong lòng tự tránh không được sợ hãi, nhưng cuối cùng cũng chỉ là chung quanh có chút tất tác thanh âm thôi, cũng không ra chuyện gì tình huống.

Liễu Diệp cùng tùng nguyệt hai nhóm người mặc dù cùng ở tại trong rừng trúc, nhưng đất này khối quả thực không nhỏ, nhất thời còn chưa chạm mặt.

Sâu trong rừng trúc, qua vách đá ba phần, có một hang đá, trong động một mảnh đen kịt, ngoài động trúc cỏ phong phú, đem ánh trăng đều ngăn cản, Tiêu Hàn ngọc tìm hồi lâu mới tìm được như thế chỗ cánh đồng ẩn thân. Trong động chết hai đầu báo, đều vì nạng giết chết.

Nguyên lai huyết động này vốn là hai đầu báo sở thuộc, sau vì Tiêu Hàn ngọc chiếm cứ, liền dự định ở đây chấp nhận một đêm.

Buồn ngủ sắp tới, tai trái linh động, chợt nghe ngoài động truyền đến bước đạp thanh âm, chung quanh Khô Trúc bị giẫm kết rung động, nghe bộ pháp âm thanh, người tới còn giống như không ít.

Tiêu Hàn ngọc bản ngồi xếp bằng trong động, bên cạnh giữa buồn ngủ, lúc này nghe thấy động tĩnh, ánh mắt nhất chuyển, liền tự đứng lên, nàng nhìn về phía ngoài động, nói khẽ: "Ta ngược lại muốn xem xem, đến tột cùng là ai, lại có thể tìm tới chỗ này tới."

Tiêu Hàn ngọc ra khỏi sơn động, hướng trong rừng trúc đi.

Tùng Nguyệt Đồ Lương Kiều Hoa ba người, lúc này chính mù quáng đi loạn, giết thời gian, bỗng nhiên nghe thấy cách đó không xa có bước đạp tiếng vang, ba người đồng thời giật mình.

Liễu Diệp Mộc Trường Thanh Nhược Hi, tìm kiếm hồi lâu không có kết quả, vừa muốn ở bên cạnh nham thạch bên trên nghỉ ngơi một hồi, lại nghe cách đó không xa cũng truyền đến tiếng vang, ba người bọn họ nhìn nhau một cái, thót tự đứng lập, giữ vững tinh thần, hướng thanh âm phát ra chậm rãi đi đi.

Bọn hắn bước đạp cẩn thận, sợ kinh động đến địch nhân, trước đem trường kiếm tế ra, tới gần mục tiêu, lợi dụng trường kiếm đẩy ra trúc mộc, chỉ nghe "Meo" kêu to một tiếng, một con mèo đen từ giữa đầu nhảy ra ngoài, để ba người bọn họ kinh hãi không thôi.

Nhược Hi đều muốn cầm kiếm chém tới, cuối cùng thấy là con mèo, mặc dù giật nảy mình, cũng may cũng không chém xuống, nếu không con mèo này không phải tại chỗ mất mạng không thể!

"Nguyên lai là con mèo, làm ta sợ muốn chết!" Nhược Hi hít một hơi dài, nhưng cảm giác toàn thân thấu mát, nàng tuy là Đãng Vân Phong đệ tử, có cuối cùng là một thiếu nữ, bình thường cũng ít ra ngoài, chưa thấy qua chuyện gì cô quái kỳ lạ sự tình, mèo này lại đột nhiên nhảy ra, đừng nói là nàng, chính ngay cả Liễu Diệp cùng Mộc Trường Thanh, đều bị dọa cho phát sợ.

"Sư tỷ, ngươi không có việc gì à!" Liễu Diệp bình phục nỗi lòng, liền hệ nàng an nguy, Mộc Trường Thanh cũng tự hỏi thăm, nàng cười cười trả lời: "Yên tâm thôi, ta không sao!"

Nghe câu này, bọn hắn mới yên lòng.

Đồng dạng là tại rừng trúc, tùng nguyệt bọn người liền không may mắn như thế nữa. . .

Đồ lương cùng Kiều Hoa sợ hãi, thân thể đều đang phát run, bọn hắn sắc mặt cũng thay đổi, đi đến thanh âm phát ra mấy khóa trúc mộc bên cạnh, liền dừng bước không đi.

"Hai người các ngươi đẩy ra trúc mộc, ta ngược lại muốn xem xem, nơi này đầu đến cùng có cái gì quý quái!" Tùng nguyệt khoe miệng quét ngang, Kiều Hoa đồ lương hai người dọa cho phát sợ, chỗ nào còn nghe hắn lời nói, hai người quay đầu nhìn tùng nguyệt một chút, đều là lắc đầu.

"Các ngươi hai cái phế vật, tránh ra cho ta!" Tùng nguyệt đẩy ra Kiều Hoa đồ lương, lườm bọn họ một cái, nhìn về phía cái này nồng đậm trúc mộc bụi, đột nhiên đem đẩy ra.

Tại hắn đẩy ra trúc mộc sát na, Tiêu Hàn ngọc ngọc thủ ở trên mặt nhoáng một cái, lập tức sinh ra một trương tuyệt thế gương mặt, mặc dù không kịp nàng nguyên bản hình dạng mỹ lệ, nhưng cũng siêu phẩm thoát tục, tại nhân gian thế giới, chỗ khó dễ tìm.

Trúc mộc bụi bị đẩy ra, ánh trăng thuận thế bắn vào, chiếu vào Tiêu Hàn trên mặt ngọc, nàng gương mặt này nhìn vốn là dễ hồng vô cùng, tăng thêm nhu hòa ánh trăng, tại cái này vắng vẻ đất hoang, cũng có thể tính cả khác cảnh trí.

Ba người con người phóng đại, trước mắt theo bùng sáng.

"Ngươi. . . Ngươi là môn hạ vị trưởng lão nào đệ tử, ta nhập Đãng Vân Phong hơn mười năm, sao cho tới bây giờ chưa thấy qua ngươi?" Tùng nguyệt ngăn người, nhưng cũng không quên hỏi thăm.

Tiêu Hàn ngọc lấy một tịch trắng thuần gấm lụa, nhẹ áo chưa thêm ngọc lá cành vàng, không chứa nhà giàu ung dung, lại nại tiên tư thoát tục, không gì sánh được, khó giấu nó phượng hoa chi diệu.

Kiều Hoa đồ lương gặp Tiêu Hàn ngọc sinh mỹ lệ, tận nhìn ngây người, Tiêu Hàn ngọc đôi mắt nhất chuyển, trong lòng buồn cười, thót tự chơi tâm nổi lên, nhân tiện nói: "Ta là mới nhập môn không lâu đệ tử, mấy vị sư huynh quyền cao chức trọng, ngày đêm vì Đãng Vân Phong vất vả, tự nhiên không nhận ra ta."

Tùng nguyệt lại nói: "Mảnh này rừng trúc vắng vẻ vô cùng, ngươi một cái đệ tử mới nhập môn, không trong môn hảo hảo đợi, chạy đến nơi đây làm gì à?"

Tiêu Hàn ngọc đạo: "Nguyên bản sư phụ là không cho ta ra ngoài, nhưng ta hai vị sư huynh, không biết sao, tổng yêu quẩn lấy ta, còn nói lần này cơ hội ngàn năm một thuở cái gì, dù sao bọn hắn nói lời ta cũng nghe không hiểu, sư phụ sau khi đi, là bọn hắn lẳng lẽ mang ta đi ra. Thế nhưng là nơi này thực sự vắng vẻ, chúng ta đi đến tới, bỗng nhiên sương lên. Ba người mới tách ra thăm dò một hồi, không nghĩ tới ta liền cùng bọn hắn đi rồi ra."

"Không sao, tiểu sư muội, ngươi cùng bọn hắn đi rồi ra, đây không phải lại gặp được chúng ta à, đây chính là thiên ý, không phải sao?" Ba người bọn họ vốn cũng không phải là người tốt lành gì, tùng Nguyệt Tâm hệ Nhược Hi, vẫn còn một lòng, mặc dù cũng vì vị sư muội này mỹ mạo cảm thấy giật mình, nhưng đối nàng cũng không ôm lấy ý nghĩ xấu.

Kiều Hoa đỡ lưng hai người lại khác biệt, bọn hán binh thường tại Đãng Vân Phong, làm sao hơn ngàn đệ tử cùng chư vị trưởng lão trước mặt, khó mà phóng thích tính dục, lần này tại cái này rừng trúc đất hoang, chính là đã làm gì cầu thả sự tình, cũng không muốn người biết, chỉ cần đến lúc đó nghĩ cách, phong bế vị này xinh đẹp sư muội miệng, liền chính là.

"Ba vị sư huynh, các người khả năng mang ta ra ngoài sao!" Tiêu Hàn ngọc thu thủy dài mắt hơi đỏ, trên mặt mang nhân nhật tiểu dung, Kiều Hoa đỡ lưng gập nằng bức này biểu lộ, trong lòng tình dục càng bị câu lên, hận không thể đem trước mắt cái này tiểu mỹ nhân nuốt sống.

"Vị tiểu sư muội này, người yên tâm thôi, chúng ta thân là Đãng Vân Phong đệ tử, gặp chuyện bất bình, tự nhiên rút đao tương trợ, huống hồ người ta chung thuộc đồng môn, nhất định sẽ cứu người đi ra, chỉ là. . .

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Giống như đã từng quen biết

"Chỉ là nơi này chỗ vắng vẻ, Đãng Vân Phong môn quy rất nghiêm, bây giờ đất hoang gặp nhau, đúng là duyên phận, hai vị sư huynh nói chuyện gì, làm gì a, sư muội đều tùy người nhóm!" Nói xong, Tiêu Hàn ngọc quay người quay lưng về phía họ, ánh mắt bên trong lại hiện lên một vòng khác hào quang, không vì nhìn thấy.

"Hắc hắc. . . Nghĩ không ra sư muội lại như vậy biết điều, lúc này tuy là đêm dài, nhưng bốn phía không gió, đều bị trúc mọc chỗ cản, khó tránh khỏi có chút khô nóng, sư muội mặc nhiều như vậy quần áo, chắc hẳn nóng cực kỳ, không bằng liền để sư huynh đến thay người giải khai áo ngoài được chứ?"

"Những này cái gọi là chính đạo đệ tử, quả nhiên không có một cái tốt." Tiêu Hàn ngọc âm thầm kêu rên, nằng tay phải xảo vận công pháp, muốn đem ba người đánh chết.

Bỗng nhiên cảm ứng được chung quanh có động tĩnh truyền đến, mặt mày dựng lên, lại bỏ đi giết chết từng nguyệt ba người suy nghĩ.

"Mấy vị sư huynh, các người cũng thật là biết nói đùa, cái này hoang sơn dã lĩnh, cô nam quả nữ, chung sống một chỗ, vốn là thường người thường không thể hiểu ý, nếu là giải khai áo ngoài, lại như cái gì bảo?" Tiêu Hàn ngọc lui ra phía sau một bước, dựa vào bên cạnh một viên trúc mọc phía trên.

"Hừ! Trang cái gì trang, ta cũng không tin, sư muội một thân một mình đến cái này Đãng Vân Phong tu luyện, chính không nghĩ tới chuyện nam nữ, đừng cho là ta không biết, kỳ thật cái này cũng không tính là cái gì, mỗi người đều có thất tình lục dục, chỉ là bình thường khó mà phát tiết, nơi này không ai, người có thể yên tâm, ngày sau sư huynh là sẽ không bạc đãi người!"

Kiều Hoa mỉm cười, phải nhờ vào gần Tiêu Hàn ngọc, đỡ lưng cũng hướng nàng đạp tiến một bước.

"Các người đi ra!" Tiêu Hàn ngọc miệng bên trong hô câu.

Từng nguyệt gặp Kiều Hoa đỡ lưng hai người khinh bạc cái này cô nương xinh đẹp, ngược lại cũng chưa vì nàng sinh ra lòng thương hại, cũng không tiện can thiệp nhìn nhìn, thế là quay đầu đi, đã thấy ba đạo thân hình, hướng mình bước đạp đi tới.

Phiêu linh lá trúc trong không khí đảo quanh, từ từng nguyệt mặt bên cạnh thổi qua, làm lá trúc rơi xuống đất sát na, hẳn đem cái này ba đạo thân hình nhìn đến cẩn thận.

"Liễu Diệp Mộc Trường Thanh, là các người!" Từng nguyệt hô to một tiếng, thân hình bỗng nhiên ngừng tạm, nhìn hướng ba người phía sau cùng cái kia đạo thân hình, sắc mặt trở nên ôn hòa."Nhược Hi, sao người lại tới đây!"

Kiều Hoa đỡ lưng nghe sau lưng từng nguyệt gọi, trong lòng cả kinh, hai người đột nhiên quay đầu, quả nhiên nhìn thấy Liễu Diệp một đoàn người, đang đi tới.

Liễu Diệp đối từng nguyệt khách sáo câu: "Từng Nguyệt sư huynh, các người làm sao cũng tới nơi này?"

Từng nguyệt nói: "Hừ, đường này cũng không phải người mở, chúng ta tự nhiên cũng là đến nơi đây tìm kiếm ẩn núp địch nhân."

"Ồ? Thì ra là thế, cái kia. . . Từng Nguyệt sư huynh, nhưng có gì phát hiện?" Liễu Diệp đi về phía trước mấy bước, đem trước mặt đám người dò xét một phen, nghĩ không ra ba tên này phía sau còn có vị nữ đệ tử.

Liễu Diệp đến gần vị kia nữ đệ tử, liếc mắt nhìn, chẳng biết tại sao, lại có cảm giác đã từng quen biết, hần quan sát tỉ mỉ, nhưng lại không nghĩ ra được.

"Tiểu tử thôi, chưa thấy qua mỹ nữ sao? Ngươi như thế nhìn chằm chằm chúng ta tiểu sư muội nhìn, lại là cái gì ý tứ? Có tin ta hay không ta móc hai tròng mắt của ngươi ra!" Kiều Hoa gặp Liễu Diệp loại ánh mắt này nhìn Tiêu Hàn ngọc, khi hần đối Tiêu Hàn ngọc lên lòng xấu xa, lại sinh giữ gìn chi tâm.

Liễu Diệp nhìn Kiều Hoa một chút, liền không quay đầu đi, bị hần kiều nói này, tránh không được có chút xấu hổ.

Liễu Diệp im miệng không nói, Nhược Hi gặp hần bị chửi, đoạt tiến lên đây nói: "Hừ! Đồ lương, ngươi thế nào biết người cô nương sao sinh ý nghĩ? Vẫn là mình lung tung phỏng đoán vị cô nương này ý tứ, nàng còn không nói chuyện, chỗ nào vòng bên trên ngươi chen miệng vào?"

"Hắc. . . Ngươi cái tiểu nha đầu phiền từ, phản ngươi, ta. . ." Đồ lương bị Nhược Hi một trận giáo huấn, trong lòng biệt khuất cực kỳ, đặc biệt là tại Tiêu Hàn ngọc diện trước mắt mặt, hần ánh mắt biến đổi, nhắc chương định hành hung, cấp Nhược Hi một bài học, miễn cho nàng ngày sau làm tâm trọng thêm, không biết trời cao đất rộng.

Đám người giật mình, từng nguyệt rút kiếm, đoạn trúc đồ lương, cả giận nói: "Ngươi làm gì sao?"

Đồ lương nói: "Oa nhi này không biết trời cao đất rộng, như vậy nói chuyện cùng ta, chẳng lẽ còn không cho phép ta giáo huấn nàng?"

"Ngươi dám!" Từng nguyệt mặc dù không phải cái gì người tốt, nhưng đối Nhược Hi ái mộ chi tình, chưa bao giờ thay đổi, như có bất kỳ người gây bất lợi cho nàng, từng nguyệt đều sẽ đứng ở phía trước, thay nàng che gió che mưa, nhưng hần làm người nham hiểm, cho dù làm lại nhiều, Nhược Hi cũng sẽ không nhiều nhìn hần một chút.

"Từng Nguyệt sư huynh, ta biết ngươi ưa thích nha đầu này, nhưng ngươi có từng nghĩ tới, nàng căn bản cũng không thích ngươi, cho dù ngươi vì nàng làm lại nhiều, nàng cũng sẽ không con mắt nhìn ngươi một chút, vì hần, ngươi không biết bỏ ra bao nhiêu thứ, dạng này thật đáng giá a?"

"Kiều Hoa, có một số việc ngươi là sẽ không hiểu. Bất luận Nhược Hi cỡ nào chán ghét ta, mặc kệ nàng làm tổn thương ta bao sâu, ta cũng sẽ không trách nàng, ngươi nói không sai, bất luận ta vì nàng làm nhiều ít sự tình, nàng đều không có con mắt nhìn qua ta một chút, nhưng ngay cả như vậy, ta cũng quyết không cho phép bất luận kẻ nào, tổn thương nàng!"

Từng nguyệt câu này nói ruột gan đứt từng khúc, tận tổ trong lòng đau khổ, hần vì Nhược Hi nguyện ý làm bất cứ chuyện gì, chỉ cần Nhược Hi khả năng tiếp nhận mình, cho dù là chết rồi, cũng không uổng công đời này rồi, chỉ là nàng từ đầu đến cuối không có thể đem mình để vào mắt, dù cho mình thường ở trước mặt nàng xuất hiện, cũng liên tiếp xấu mặt, hần chỉ là muốn để nàng khả năng phát phát hiện mình tồn tại, có thể nhớ kỹ mình, chỉ thế thôi.

"Từng Nguyệt sư huynh, một ngày nào đó ngươi sẽ vì ngươi hiện tại hành vi hối hận, từ hôm nay trở đi, ta đồ lương, liền sẽ không tiếp tục cùng ngươi là cùng người một đường, ngươi đi ngươi Dương quan đạo, ta qua ta cầu độc mộc, hai người chúng ta, không cái gì liên quan!"

Đồ lương câu nói này nói ra, từng Nguyệt Tâm bên trong lại chợt đau xót, mặc dù những năm này đồ lương cùng Kiều Hoa một mực thụ khi dễ của mình, nhưng ở Đăng Vân Phong bên trong, hần duy nhất có thể tin nhiệm cũng chỉ có hai người bọn hần, ba người cùng một chỗ tu luyện nhiều năm như vậy chỗ duy trì quan hệ, không ngờ hôm nay liền muốn vỡ vụn.

"Sư muội, chúng ta đi thôi!" Đồ lương muốn dắt Tiêu Hàn ngọc tay, Tiêu Hàn dưới chân ngọc đạp nhẹ, thân hình chéch đi, cố ý tránh đi hần.

"Sư muội, ngươi đây là làm gì sao, ta cái này mang ngươi ra ngoài!" Đồ lương lông mày dựng lên, hai mắt khóa chặt Tiêu Hàn ngọc, Tiêu Hàn ngọc thân nhiên nói: "Vị sư huynh này, nếu như không cái gì chuyện, ngươi liền đi đi, hai người chúng ta bất quá là bè nước gặp nhau, không quá lớn liên quan, không có ngươi, ta tự nhiên cũng có thể đi ra chỗ này."

"Ngươi. . ." Đồ lương tâm bên trong khó chịu, nghĩ không ra ngay cả quen bạn mới sư muội cũng không chịu cùng mình một đường.

"Đồ lương, ngươi nói bấy chút chuyện gì đâu? ! Nhanh cấp Từng Nguyệt sư huynh xin lỗi!" Kiều Hoa trong lòng biết đồ lương cũng không phải là thật muốn cùng từng nguyệt đoạn tuyệt quan hệ, dù sao song phương quen biết lâu như vậy, mặc dù từng nguyệt thường sẽ lấn phụ bọn họ, nhưng ở rất nhiều chuyện bên trên, nếu là không có từng nguyệt, bọn hần đoạn không thể như vậy tự tại sống đến hôm nay.

"Muốn ta lưu lại cũng được, bất quá. . ." Đồ lương dừng một chút, tiếp tục nói: "Từng nguyệt, ta cho ngươi biết, ta có thể cùng ngươi tiếp tục làm bằng hữu, nhưng ngày sau hai người chúng ta, không sư huynh đệ phân chia, cũng không cho phép tại trước mặt người khác, làm bất luận cái gì có nhục đồng môn tôn nghiêm sự tình, nếu không. . . Hai người chúng ta ở giữa tình nghĩa, cũng chỉ có thể chính này là ngừng!"

"Ta đáp ứng ngươi." Từng nguyệt hơi thở dài một hơi, nhắm hai mắt, thốt không hướng rừng trúc một chỗ khác mà đi.

"Từng Nguyệt sư huynh, ngươi chờ ta một chút!" Kiều Hoa theo sát mà lên, đồ lương nhìn Liễu Diệp bọn người một chút, cũng không đi theo.

Tiêu Hàn ngọc cùng Liễu Diệp gặp thoáng qua, hai người mặt mày nhìn nhau, Tiêu Hàn ngọc mỉm cười, Liễu Diệp ngu ngơ thật lâu, vừa muốn hỏi vị cô nương này, hai người chúng ta phải chăng ở đâu gặp qua, ta sao cảm giác cùng ngươi nhìn quen mắt gấp. Không ngờ Tiêu Hàn đi bộ quá nhanh, hiện tại chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng của nàng.

Chương 46: Bình ngọc

Gặp bọn họ rồi đi, Liễu Diệp Mộc Trường Thanh Nhượng Hi ba người cũng không đuổi theo, cảm thấy suy nghĩ một phen, vẫn là chính sự quan trọng, chờ một lát, liền tiếp theo tìm kiếm rừng trúc, hy vọng có thể có chỗ phát hiện.

Tùng Nguyệt Đỗ Lương Kiều Hoa ba người, sớm đã rời đi Liễu Diệp đám người ánh mắt, đỗ lương mặc dù não loạn một ít tính tình, nhưng đi qua Kiều Hoa một phen khuyên giải, tư tưởng có chỗ đổi mới, giờ phút này Liễu Diệp bọn người không còn, Kiều Hoa đỗ lương liền lại đối Tiêu Hàn Ngọc đánh lên chủ ý.

Kiều Hoa đỗ lương hai người quay đầu, thất không cười xấu xa một phen, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua như Tiêu Hàn Ngọc như vậy cô gái xinh đẹp, Kiều Hoa bốn phía dò xét không người, đưa tay phải ra, muốn sờ Tiêu Hàn Ngọc vai, gặp nàng vai tuyết trắng, óng ánh sáng long lanh, bởi vậy mà lên, khả năng tăng không ít tình thú.

Không ngờ Tiêu Hàn Ngọc nhún vai, quay người trở tay một trào, Kiều Hoa vội vàng không kịp chuẩn bị, bị nàng vặn chặt cánh tay, chưa kịp phản ứng, Tiêu Hàn Ngọc trên lòng bàn tay phát lực, Kiều Hoa chỉ cảm thấy một cổ đau nhức do cánh tay vì mở đầu, lan tràn toàn thân, tại chỗ liền kêu thảm đi ra.

Đỗ lương cùng tùng nguyệt giật mình, gặp nàng xuất thủ cấp tốc, nhanh nhẹn vô cùng, lấy thực lực của bọn hắn, càng không có cách nào nhìn thanh đối phương xuất hiện ngốc thế.

Tùng nguyệt nói: "Người không phải Đăng Văn Phong đệ tử, mau nói, người đến tột cùng là người phương nào, đến ta Đăng Văn Phong có mục đích gì."

"Yên tâm, ta sẽ không đa thương tính mạng hắn, nhưng điều kiện tiên quyết là các người đến cùng ta hợp tác, đồng thời buông xuống các người tự nhận là tiểu thông minh, nếu không ta sẽ để cho các người chết rất thảm!"

"Hừ, người tính là gì sao đồ vật, ta nếu không theo, người lại có thể bắt ta như thế nào?" Tùng nguyệt tính cách bản kiết ngạo bất tuân, bình thường khó có người dùng loại giọng nói này nói chuyện cùng hắn, không ngờ một cô gái xa lạ, lại trước mặt hắn khẩu xuất cuồng ngôn, hắn đường đường Đăng Văn Phong không ta chân nhân tọa hạ đại đệ tử, chỗ nào khả năng mặc nàng bài bố?

Tùng nguyệt vung tay áo, muốn rút kiếm đối ứng.

"Người tốt nhất đừng như vậy làm, bởi vì này lại trực tiếp dẫn đến tính mạng của người, ở vào tử vong trạng thái!" Tùng Nguyệt Kiếm còn chưa ra khỏi vỏ, Tiêu Hàn Ngọc lại thần không biết quỷ không hay xuất hiện tại bên cạnh hắn, tay phải đứng vững tùng nguyệt trường kiếm chuôi kiếm, tùng nguyệt dùng hết khí lực muốn ra trường kiếm, trường kiếm lại bất động mây may, Tiêu Hàn Ngọc tay phải nhẹ giờ lên, dôi đi một bên, tùng nguyệt lúc này mới đem trường kiếm rút xuất hiện, bởi vì dùng sức quá lớn, kiếm chút không có ngã sắp xuống.

"Nói đi, người muốn cho ta làm gì a?" Tùng nguyệt tự biết đối thủ thực lực viễn siêu mình, phản kháng vô vị không có chút ý nghĩa nào, sẽ chỉ đem mình đẩy vào vực sâu không đáy.

"Ta muốn người thay ta xử lý hai chuyện, chuyện làm thứ nhất, đem Lưu Vân thác nước trận pháp cơ quan dạy cho ta, để cho ta khả năng tùy tiện ra vào. Kiến sự tình thứ hai, mới rừng trúc gặp mặt, vị kia tên là Liễu Diệp đệ tử, ta muốn người đem cái này, đánh vào trong cơ thể của hắn!" Tiêu Hàn Ngọc lấy ra một viên bình ngọc, giao cho tùng nguyệt trong tay.

"Tốt, ta đáp ứng người!" Hai chuyện này đối tùng nguyệt tới nói, cũng không tồn thất, nàng muốn Lưu Vân thác nước chính xác ra vào trận pháp cơ quan ảo diệu, cho nàng chính là, đến lúc đó chương môn chân nhân phát hiện không hợp lý, đem trận pháp cấp sửa lại, nàng làm theo ra vào không được.

Mặc dù không biết nàng cho mình thuốc là vật gì, xem ra người này cùng Liễu Diệp cũng có cừ hận, còn vì này xâm nhập Đăng Văn Phong bên trong, mặc dù không biết nàng là như thế nào xông qua Lưu Vân thác nước, nhưng nàng mục đích, cũng chính là mục đích của mình, đến lúc đó ra nhiều loạn, ai cũng sẽ không hoài nghi đến trên đầu mình, bởi vì bình thuốc này thủy, cũng không phải là Đăng Văn Phong bắt lộn cái gì một mạch đệ tử tất cả.

Đến lúc đó Liễu Diệp cho dù trúng độc bỏ mình, cũng có thể đem hết thảy chịu tội thoái thác đến nữ nhân này bên cạnh.

"Chỉ riêng đáp ứng không thể được, ăn nó đi!" Tiêu Hàn Ngọc lấy ra ba cái dược hoàn, phân biệt cấp tùng nguyệt đám ba người phục, bọn hắn vốn không muốn ăn thuốc này, nhưng hồi tưởng một chút, người này thực lực trác tuyệt, nếu muốn tính mạng của mình, không cần như thế phiền phức.

"Rất tốt, hi vọng chúng ta hợp tác, có thể thuận lợi tiến hành, bởi vì cái này liên quan đến tính mạng của các người!"

Tùng Nguyệt Tâm nghĩ, người này đã cùng Liễu Diệp có lớn lao cừ hận, vì sao mới rừng trúc gặp nhau, không đem Liễu Diệp chặn giết? Chẳng lẽ sợ đánh không lại Mộc Trường Thanh? Không. . . Lấy nàng thực lực, chính là mười cái Mộc Trường Thanh, cũng không phải là đối thủ của nàng, nàng đến cùng đang suy nghĩ cái gì?

Tùng nguyệt muốn mở ra bình ngọc, nhìn nhìn bên trong trang là thứ gì đồ chơi, Tiêu Hàn Ngọc lại nói: "Dựa theo sự phân phó của ta đi làm chính là, dư thừa lòng hiếu kỳ sẽ không cho ngươi mang đến bất kỳ chỗ tốt nào!"

Bị nàng kiêu nói này, tùng nguyệt sắc mặt đỏ lên, làm sao thực lực đối phương quá mạnh, căn mình có khả năng địch nổi, đành phải mặc nàng bài bố.

Đem bình ngọc thu hồi, tùng nguyệt lại đem Lưu Vân thác nước ra vào yếu quyết giao cho Tiêu Hàn Ngọc, Tiêu Hàn Ngọc nghe xong giật nảy cả mình, nói: "Nghĩ không ra Đăng Vân Phong trận pháp càng như thế huyền diệu, quả thật không hổ là thiên hạ đệ nhất tu tiên đại phái."

Tiêu Hàn Ngọc quay người muốn đi gấp, tùng nguyệt hô: "Vị cô nương này, xin hỏi chúng ta hoàn thành nhiệm vụ về sau, lại nên đi chỗ nào tìm ngươi, cũng không thể để độc dược này một mực đợi tại chúng ta thể nội a?"

"Yên tâm, chỉ cần các ngươi ngoan ngoãn nghe lời, không đùa nghịch chuyện gì hoa văn, ta tự nhiên sẽ thay các ngươi giải trừ dược tính, còn có, đừng mưu toan một mình giải độc, loại đan dược này dược tính, chỉ có chúng ta độc môn công pháp có thể giải, cho dù các ngươi tìm tới bách độc sáu Tang môn môn chủ Trắc Bằng Phi, hắn cũng không bỏ ra nổi biện pháp gì!"

Tùng nguyệt con mắt hí thành một cái tuyến, cũng không đáp lời, Tiêu Hàn Ngọc mỉm cười, cũng không thèm để ý, vung tay áo Thanh Phong, một cái Bạch Đoạn chọt bay ra, nàng tức hạ đạp mạnh, tiên tư phi phàm, liền không đăng vân đi.

Kiều Hoa gặp Tiêu Hàn Ngọc đi xa, hỏi tùng nguyệt nói: "Tùng Nguyệt sư huynh, nữ nhân này lại lịch bất phàm, chúng ta thật muốn cùng nàng hợp tác?"

"Nàng là thứ gì lại lịch cũng không trọng yếu, trọng yếu là, ta cùng nàng tạm thời mục tiêu nhất trí, chỉ cần có giống nhau lợi ích, chính có cơ hội hợp tác, chúng ta cũng không phải là tại cho nàng làm việc, cũng là tại cho mình làm việc, chẳng qua là mượn dùng nàng một vài thứ thôi."

Tùng nguyệt mỉm cười, lần này đi vào Trúc Lâm Đông ngoại ô, đánh bậy đánh bạ dưới, đoạt được tới lợi ích, để hắn rất là niềm vui.

Liễu Diệp Mộc Trường Thanh Nhược Hi ba người tìm tòi hơn phân nửa rừng trúc, sớm đã mệt mỏi lực tẫn, ngoại trừ một chút chim nhỏ thú nhỏ, bọn hắn không có phát hiện bất luận cái gì chỗ khả nghi.

"Xem ra cái kia thần bí kẻ ngoại lai cũng không tại rừng trúc phụ cận, Đăng Vân Phong diện tích cực lớn, nói không chừng người này đã sớm bị đồng môn sư huynh đệ bắt, chúng ta cái này liền trở về a!" Mộc Trường Thanh dừng bước lại, cùng Liễu Diệp Nhược Hi thương nghị.

Nhược Hi gật đầu, cảm thấy Mộc Trường Thanh nói có đạo lý, dù sao Đăng Vân Phong chính là tiên giới thứ nhất đại tu tiên môn phái, chỉ là một tên xâm nhập mao tặc, tất nhiên là mọc cánh khó thoát.

Đã thấy Liễu Diệp ngây người, Mộc Trường Thanh cùng Nhược Hi đồng thời nhìn về phía hắn, Nhược Hi hô nhiều lần, Liễu Diệp lại không hay biết cảm giác, Nhược Hi nhảy đến Liễu Diệp bên cạnh, tay nhỏ tại trước mắt hắn lung lay, mới gây nên chú ý của hắn.

Nhược Hi nói: "Tiểu sư đệ, ngươi thế nào, mắt hờn mắt vía, có phải hay không lần trước thụ thương còn chưa tốt, để ngươi tâm sự nặng nề?"

Liễu Diệp giật mình, cười cười trả lời: "Không phải sư tỷ, mới ta chỉ là đang nghĩ một chút chuyện cũ, mới không nghe thấy các ngươi nói chuyện, xin lỗi."

"Không sao, chúng ta về Tử Y Đại Điện phục mệnh a!"

"Ân."

Ba người thất không tiến lên, hướng Tử Y Đại Điện phương hướng mà đi.

Trên đường, Liễu Diệp nghĩ thầm: "Mới tại rừng trúc gặp phải vị nữ tử kia, vì sao quen thuộc như thế, đến tột cùng là ai, ta làm sao nghĩ không ra đến rồi!" Hắn lung lay đầu, mỗi khi hắn giống như muốn lên chuyện gì, lại đánh gãy suy nghĩ, não hải linh quang sáng lên.

"Chẳng lẽ là Tiêu Hàn Ngọc?" Ý nghĩ thế này cùng một chỗ, sau đó lại bị bỏ đi. "Thế nào lại là Tiêu Hàn Ngọc, hôm nay gặp phải vị nữ tử này sinh tuy là xinh đẹp, nhưng so với Tiêu Hàn Ngọc, tự có không kịp, lại nói, tướng mạo của nàng cùng Tiêu Hàn Ngọc tuy có mấy phần tương tự, nhưng rõ ràng không phải một người, chỉ bất quá thân hình của các nàng, đều có chút giống thôi."

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tiến cử

"Được rồi, không muốn những cái kia, vẫn là về trước Đổng Vân Phong, bây giờ thế cục rung chuyển, Ma Giới rục rịch, những ngày này ta vẫn là hảo tu luyện, về sau vì thiên hạ thương sinh tận một phần sức mọn, cũng không làm sư môn mất mặt."

Liễu Diệp Mộc Trường Thanh Nhược Hi ba người trở lại từ y đại điện, đem lần này tìm kiếm kết quả báo cáo, theo như tin tức truyền ra, Đổng Vân Phong trên dưới mấy ngàn đệ tử, tìm Đổng Vân Phong các ngõ ngách, lại không thể phát hiện dị thường.

Hoặc là ma nghiệt gian tế, sớm nghe nói về phong thanh, đã rời đi Đổng Vân Phong

Vô Ngã đại điện bên trong, chúng đệ tử tề tụ, duy chỉ có không thấy tung nguyệt Kiều Hoa đồ lương ba người, Vô Ngã chân nhân biết ba người hẳn tự ý rời vị trí, lâu xuất hiện chưa về, trong lòng rất là lửa giận.

"Sư phụ, chúng ta trở về!"

Bên trong đại điện, chúng đệ tử mở ra một cái lối nhỏ, nhưng gặp tung nguyệt ba người thần sắc khảm trương, phong trần mệt mỏi mà tới.

"Hừ! Lẽ nào lại như vậy, ba người các ngươi trong mắt nơi nào còn có ta người sư phụ này!" Vô Ngã chân nhân bản đang giận trên đầu, gặp hẳn ba người trở về, nộ khí càng sâu.

"Sư phụ thứ tội, đệ tử biết sai rồi." Tung nguyệt cúi đầu, ba người thót không không nói.

"Các ngươi thật sự là thật to gan, ta để cho các ngươi đóng giữ chủ phong, các ngươi ngược lại tốt, không biết chạy đến địa phương nào lêu lổng, nhìn một cái các ngươi từng cái, manh mối không có nửa điểm đầu mối, hoàn toàn thành bộ dáng này, đầy bụi đất, ta mặt mũi mỗi đều để các ngươi mất hết!"

"Sư phụ, cũng không phải là chúng ta không nghe theo phân phó của ngài, lúc ấy chúng ta là tìm được một chút manh mối, mới lần theo manh mối mà lên, đồng thời hoàn cùng cái kia gian tế giao thủ, nếu không cũng sẽ không biến thành bộ dáng này."

"Ồ? Ý của ngươi là gặp gỡ cái kia xâm nhập Đổng Vân Phong gian tế rồi? Hẳn hiện người ở nơi nào, các ngươi nhưng có đem hẳn cầm xuống?"

"Khởi bẩm sư phụ, chúng ta vốn là sắp đem cái kia gian tế cầm xuống, chỉ tiếc trên đường gặp được từ y chân nhân môn hạ đệ tử Liễu Diệp, nếu không phải là hắn từ đó cản trở, tự tiện cản trở, chúng ta đã sớm đem gian tế đuổi bắt, giờ phút này sợ là đã có thể đem áp lên!"

"Lại có việc này? Hừ, trong miệng các ngươi Liễu Diệp, tư chất bình thường, đạo hạnh còn thấp, tương lai cũng sẽ không có cái gì thành tựu, ở đâu là đối thủ của các ngươi, vẫn là nói các ngươi tự tiện mượn cớ liền đem trách nhiệm giao cho người khác?"

"Đệ tử không dám, Nhược quang minh chính đại tỷ thí, Liễu Diệp tự nhiên không phải là đối thủ của chúng ta, có thể nghĩ không đến hẳn vậy mà cùng cái kia gian tế nội ứng ngoại hợp, tận làm chút bàng môn tả đạo, lúc này mới khiến cho chúng ta thảm bại mà về, nghĩ là Liễu Diệp đối ta lần trước luận võ thương hẳn một chuyện ghi hận trong lòng, cái này liên tại bên ngoài cầu kết người trong ma giáo, muốn đẩy ta vào chỗ chết, cũng may đệ tử cuối cùng không thể có nhục sư môn, đem bọn hắn đánh lui đi."

"Tung nguyệt, việc này việc này lớn, ngươi lời nói đều là tình hình thực tế?"

"Sư phụ, đệ tử không dám khoác lác, lúc ấy Mộc Trường Thanh cùng Nhược Hi sư muội cũng ở tại chỗ, nhưng bọn hắn đều là từ y chân nhân môn hạ đệ tử, đối với hẳn bao dung đến cực điểm, chỉ đồ thừa đệ tử bất không được chứng cứ, hiện tại nếu như tiến đến xác nhận, bọn hắn tất nhiên bác bỏ."

"Việc này ta sẽ tra rõ, chỉ là trước đó, ai cũng không thể đem việc này tiết lộ ra ngoài, nếu không hết thảy theo môn quy xử trí!" Vô Ngã phái chúng đệ tử lui ra, chỉ lưu tung nguyệt ba người.

"Nói đi, nơi này trừ bọn ngươi ra, không có những người khác, đến cùng chuyện gì xảy ra!"

"Sư phụ mời xem!" Tung nguyệt trong túi lấy ra bình ngọc, giao cho tung nguyệt trong tay.

"Đây là?" Tung nguyệt mở ra nắp bình, nhưng nghe một mùi thơm xông vào mũi, nhưng cái này mùi thơm ngát qua đi, lại làm cho người đầu choáng váng hoa mắt, buồn nôn muốn ói.

"Sư phụ, đây cũng là Liễu Diệp từ cái kia Ma giáo gian tế trong tay mang tới độc dược, đệ tử trải qua thiên tân vạn khổ, chênh lệch chút mất mạng, chuyện này cuối cùng không có uống phí, đây chính là bọn họ nội ứng ngoại hợp, cấu kết với nhau chứng cứ, chỉ là không biết Liễu Diệp lấy bực này độc dược, là làm làm gì dùng đồ, ta Đổng Vân Phong trăm ngàn năm qua, trong sạch liêm minh, nghĩ không ra lại ra bực này hèn hạ đồ vô sỉ, nếu không sớm đi đem cái này ác lữ nhỏ, ngày sau tất nhiên hậu họa vô tận!"

"Khó trách ta Đổng Vân Phong hơn ngàn đệ tử, tìm kiếm lâu như vậy, cũng không tìm tới cái kia gian tế hạ lạc, nghĩ không ra đúng là phong bên trong ra nội gian, cái này liên tiếp, cũng là nói thông được." Kiều Hoa phụ họa một câu, đồ lương chưa làm tỏ thái độ.

Vô Ngã chân nhân nghĩ sâu tính kỹ, cái này ba cái đệ tử tự ý rời vị trí, tuy có tiểu qua, nhưng cuối cùng công lớn hơn tội, cũng tự nhiên không đồng ý bọn hắn so đo, bọn hắn cho ra tin tức mười phần trọng yếu, nhưng ở tìm tới tung tức chứng cứ trước đó, việc này còn chưa thích hợp tuyên dương ra ngoài,

để tránh đối Đấng Văn Phong thanh danh, có chỗ ảnh hưởng

"Thôi, các người đi về nghỉ ngơi trước đi, việc này ta mới hảo hảo suy tính một chút." Vô Ngã chân nhân vung tay áo nghênh ngang đi. Tùng nguyệt mấy người cũng chưa ở lâu, thốt không ra đại diện.

"Tùng Nguyệt sư huynh, người lần này đi nơi nào, sư phụ không có trách phạt người a?"

"Nói bậy bạ gì đó, Tùng Nguyệt sư huynh tại chúng ta trong những đệ tử này, tư chất bất phàm, rất được sư phụ coi trọng, cho dù là phạm vào một ít sai lầm, tin tưởng sư phụ lão nhân gia ông ta cũng không nổi phạt nặng."

"Tùng Nguyệt sư huynh, người đừng đi a, vẫn là nói cho chúng ta một chút đi!"

Ba người bọn họ mới ra đại điện, một chút đệ tử liền xông tới, tùng nguyệt bình thường rất được Vô Ngã chân nhân yêu thích, tại Đấng Văn Phong, cũng coi là thể hệ trẻ tuổi bên trong tài tử, chính ngay cả chương môn, đều đối với hắn chờ mong cực kì, lần này phạm vào sai lầm, không biết phải chăng là sẽ ảnh hưởng hắn sau này tại mấy vị chân nhân cùng trước mặt chương môn ẩn tượng.

"Đúng rồi, Tùng Nguyệt sư huynh, nghe nói người lần này tiến về hắc trúc Lâm Đông ngoại ô dò xét, có chỗ phát hiện, không biết tình huống như thế nào, phải chăng có cùng xâm nhập ta Đấng Văn Phong gian tặc chạm mặt?"

"Các người yên tâm, lần này, ta nhất định sẽ không bỏ qua cái kia xâm nhập Đấng Văn Phong cuồng đồ, còn có cái kia gian tặc!" Tùng nguyệt ánh mắt bên trong mang chút lệ khí, chưa từng thu liễm, chúng đệ tử thấy thế, đều lấy làm kinh hãi, nghĩ không ra Đấng Văn Phong bên trong lại ra gian tặc, cũng khó trách Tùng Nguyệt sư huynh biết cái này các loại biểu lộ.

"Được rồi được rồi, đều đừng hỏi nữa, có thời gian tại cái này nói chuyện phiếm, chẳng bằng trở về hảo hảo tu luyện, nhìn một cái các người từng cái, biếng nhác, ta Đấng Văn Phong thân là tiên phái đứng đầu, cũng nên làm tấm gương, nếu như lại hướng các người tiếp tục như vậy, chờ những cái kia chân nhân trưởng lão đều già, Đấng Văn Phong cũng liền xuống dốc."

Đám người vốn muốn tiếp tục hỏi thăm, Kiều Hoa đánh gãy đoàn người hào hứng, sau đó cùng đồ lương tùng nguyệt, rồi đi đám người tầm mắt.

"Ha ha, cái này Kiều Hoa, thật sự là càng ngày càng không đem chúng ta để ở trong mắt, chúng ta nói chuyện với Tùng Nguyệt sư huynh, chỗ nào đến phiên hắn xen vào."

"Chính là chính là, cái này Kiều Hoa tính là thứ gì, vòng tư lịch, ta so với hắn tiến Đấng Văn Phong còn sớm mấy năm, chỉ bất quá tìm cái hữu hiệu chỗ dựa, ta nhìn hắn chính là Tùng Nguyệt sư huynh nuôi một con chó, bắt ai cũng cắn."

"Ha ha. . ."

"Được rồi sư huynh, đừng nói nữa, bọn hắn người đều đi, lời này của người làm sao không ngay trước mặt Kiều Hoa nói."

Tùng nguyệt bọn người sau khi đi, trong đám người truyền đến trận trận tiếng cười cười nói nói.

Liễu Diệp trở lại từ y đại điện, biết rõ thực lực mình còn thấp, Nhược tha người thế ở giữa, thực sự không tính là tên tuổi, chỉ có cố gắng tu luyện, tương lai mới có thể có sở tác vi, cũng đem Đấng Văn Phong chính phái khí khái, phát dương quang đại, lấy tráng tử y đại diện danh dự, xem như đối sư phụ duy nhất hồi báo.

Đấng Văn Phong xâm nhập gian tặc phong ba kéo dài một trận, nhưng ở thật lâu tìm kiếm không có kết quả về sau, chương môn chân nhân liền hạ lệnh đình chỉ tìm kiếm, nhưng mọi người cần bảo trì cảnh giác, càng cẩn thận e dè hơn, cũng ngay đầu tiên thay đổi mây trời thác nước kiếm trận, để tránh gặp đánh lén.

Mấy ngày này tất cả mọi người đang cố gắng tu hành, Nhược Hi gần nhất có chút kỳ ngộ, tựa hồ linh ngộ được cái gì, nàng tại tử y chân nhân nơi đó đạt được một kiện bảo vật, tên là trấn hồn linh, này linh chính là tử y chân nhân lúc còn trẻ vũ khí, uy lực vô tận, Nhược khổ tâm nghiên cứu, tương lai thành tựu tất nhiên không thấp.

Nhược Hi cùng chương này hợp ý, lại rất là vui vẻ, tử y chân nhân liền đưa nàng, những ngày này càng là yêu thích không buông tay, tại Đấng Văn Phong núi rừng bên trong bế quan không ra, vì tu pháp thuật cảnh giới cao hơn, đột phá trước mắt tu vi.

Đấng Văn Phong các đệ tử, đều đang khổ cực tu hành, không ai lười biếng, trọn vẹn ba tháng đi qua, có đệ tử thực lực nửa bước khó đi, mà có chút đệ tử thực lực thì tiến rất xa.

Cái này ba tháng Liễu Diệp mỗi ngày đều muốn đem đọc từng kiếm pháp múa bên trên mấy lần, chưa quên nhớ Tiên Tôn dạy bảo, trong lúc vô hình, chân khí trong cơ thể cũng có chỗ đột phá, thực lực tu vi, so với lúc trước, tăng tiến không ít.

Một ngày này, chương môn Mộc Long triệu tập tất cả Đấng Văn Phong đệ tử, liễm thu đám người tu luyện thành hiệu, lấy tương lai đối mặt Ma giáo yêu tà, chuẩn bị sẵn sàng.

Giữa la ngoại điện, nhân văn mờ mịt, tứ phía núi cao dựng đứng, linh khí dư dả, hồng quần bốn phía, mấy ngàn đệ tử tụ một chỗ, tràng diện chi hạo đăng, chấn lòng người vòng.

"Những ngày qua, đều vất vả chứ vị, vì dự phòng Ma Giới đánh lên, tất cả mọi người đang cố gắng, thực lực cũng đều có khác biệt trình độ tinh tiến, các người không chỉ có là tại vì Đổng Vân Phong mà cố gắng, càng là vì mình người nhà, cùng thiên hạ thương sinh mà cố gắng. Thời gian, hội kiến chứng tương lai của các người, tuế nguyệt, cũng sẽ không thay đổi quyết tâm của các người, ta tin tưởng chứ vị đệ tử, ngày sau nhất định có thể có thành tựu, cũng phát dương ta chính đạo chi khí, trải qua không chỉ!"

"Theo tình vận ngày gần đây dò xét, Ma Giới bên trong người đã vào ở nhân gian, ta Đổng Vân Phong sẽ liên hợp cái khác tu tiên môn phái, cộng đồng thương nghị đối sách, qua chút thời gian, liền muốn tuyển mấy vị tài đức gồm nhiều mặt, phẩm đức giỏi nhiều mặt đệ tử, cùng các người Đại sư huynh tinh vân cùng một chỗ, xuống núi cùng môn phái khác đệ tử tụ họp, tiến về nhân gian điều tra, lần này xuống núi, cần phải chú ý cẩn thận. Các người đều là ta Đổng Vân Phong tinh anh, thủ hộ chính đạo, cùng thương sinh chuyện tương lai, cuối cùng là phải rơi xuống các người trên vai."

"Lần này xuống núi, đối với các người tới nói, cũng coi là một lần lịch luyện cùng khảo nghiệm, nhưng phải biết, lần này xuống núi không thể coi thường, hoặc đem đứng trước nguy hiểm tính mạng, nhưng có ai xung phong nhận việc, nguyện ý xuống núi?"

"Ta!"

"Ta!"

"Còn có ta!"

Chương môn nói ra, ngược lại là có không ít người xung phong nhận việc, trong đám người bốn phương tám hướng đều truyền đến thanh âm

"Tốt! Không hổ là ta Đổng Vân Phong đệ tử, như thế không sợ gian nguy tính thân, để cho ta cảm thấy hết sức vui mừng, nhưng lần này xuống núi nhân số không nên quá nhiều, như vậy đi, từ y chân nhân cùng Vô Ngã chân nhân, các người song phương đều ra năm vị đệ tử, phối hợp tinh vân, tiến về nhân gian điều tra, phải tất yếu thăm dò Ma Giới bên trong người động tĩnh, cùng bọn hắn đang bày kế âm mưu."

Đi qua Vô Ngã chân nhân cùng từ y chân nhân nghĩ sâu tính kỹ, Vô Ngã chân nhân dự định phái từng nguyệt Kiều Hoa đồ lương cùng với khác hai tên xuất sắc đệ tử xuống núi, từ y chân nhân nắm Mộc Trường Thanh, Lục Ngọc, chớ trường phong ba người, vốn định lại hô cái khác hai vị đệ tử, Nhược Hi xung phong nhận việc, muốn thử xem những ngày qua tu luyện thành quả, liền coi như nàng một cái, cũng chính là bốn người, vừa muốn phái ra vị cuối cùng đệ tử.

Lại nghe chương môn chân nhân nói: "Sư muội, cuối cùng này một vị nhân tuyển, không bằng liền để Liễu Diệp tiến về đi."

"Liễu Diệp?"

"Cái gì? Để Liễu Diệp đi?"

"Chương môn đây là thế nào, Liễu Diệp tư chất bình thường, võ công thường thường, phái hắn đi chẳng phải là kéo đoàn người chân sau?"

Trên quảng trường chúng đệ tử nghị luận âm ỉ, đều cảm chỗ từ.

Từ y chân nhân hơi suy nghĩ, chương môn đến tốt cùng đang suy nghĩ gì, nàng thực sự đoán không ra, cũng sờ không được, nhưng chương môn đã nói để Liễu Diệp xuống núi, tự nhiên là có đạo lý của hắn, lập tức cũng không tốt làm mất mặt hắn, nhân tiện nói: "Tốt a, đã chương môn sư huynh tiến cử, như vậy. . . Cuối cùng này một cái nhân tuyển, chính Liễu Diệp."

Bạn đang đọc truyện *Ma vũ tiên tu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.